

FASTI
SOCIETATIS
JESU,

Res, & Personas me-
morabiles Ejusdem Societa-
tis per singulos anni dies re-
præsentantes,

Operâ, & Studiô

REVERENDI

P. JOANNIS DREWS,

Societatis JESU,

Prutheno Varmienfis SS. Theolo-
giæ Doctoris concinnati.

Operis Posthumi

Pars III.

Pragæ, Typis Universitatis Carol-

Ferdinandæ Collegii Societatis JESU
ad S. Clementem, Annô 1750.

7-879

I. JULII.

I. Sanctus Pater Ignatius anno 1556. tentari cœpit morbo supremo, qui illum, elabente eodem mense, ad superos feliciter transmisit. Nihil amplius in votis habebat, quàm dissolvi, & esse cum Christo, siquidem tria illa, quæ vehementer optaverat, videre impleta, cumulatè sibi concessa vidit; nimirum Societatem autoritate Vicarii Christi ritè approbatam, Libellum Exercitiorum eadem autoritate communitum, & Constitutiones ab universa Societate receptas, atque in usum deductas. His abunde potitus, & visis maximis incrementis Societatis per orbem ferè universum diffusæ, ni-

hil habuit in humanis, quod amplius desideraret. *Bart. in vita l. 4. n. 30. & seq.*

2. Qui S. Patri in munere Præpositi Generalis succefferat P. Jacobus Laynez, expeditus est annô 1561. à Pio IV. Pont. Max. in Galliam cum Hippolyto Card. Estensi: ut periclitanti Religioni in famoso illo Conventu Poissiacô subveniret. Dictus enim Cardinalis efflammam petierat, viæ comitem, & laborum Socium sibi dari Laynium. Nec fellit illa spes Legati & Pontificis, multa & maximè ardua, contra hæreticos, & frigidos Catholicos feliciter aggressus, & emensus. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib.*

r. n. 133.

3. Felix illuxit hic dies Ecclesiæ Indiæ Orientalis annô 1557. baptizato rege Baciani (unius è quinque Molucensibus insulis) à Patre Antonio Vazio, cum fratre natu minore, sororibus tribus, & maxima parte nobilitatis. Joannis nomen in baptismo fortitus fuit, ætate quidem vigesimum annum non supergressus, sed ingenio, prudentiâ, aliisque regiis dotibus nemini inferior;
in

in fide autem tam zelofus, & conftans: ut vicinas infulas adiret ipfe, Chriftianam religionem totis viribus commendaret, & Soceri fui regis furorem, ac diras, contemneret infractus. *Bartoli Afiat. hift. lib. 6. n. 9.*

4. Potami in Calabria folemne Sacrum decantari curavit in honorem S. Indiarum Apoftoli Vincentius de Urfo: quòd, ipfo Patrono, è carcere, in quem infons conjectus fuerat, feliciter evafiffet. *Ex lib. mirac. Potam. n. 59.*

Eodem die obierunt.

5. Hifpali in Hifp. annò 1605. P. Joannes Hieronymus, Hifpanus, Ecclefiæ munere, & patientiæ laude præftans. Quamvis vitam egiffet ab omni noxa gravi immunem, inventa tamen eft, cùm Collegium Granatense rege- ret, mulier procaciffima, quæ eum turpis flagitii accusavit. Hujus inquisitionem cùm Pater Provincialis vefperi, ad lumen candelæ, comitteret Patri cuidam gravi, & fagaci: exhorruit is ad facinus impactum P. Joanni, nec dubi-

tavit , ad contestandam ejus innocentiam sibi satis superque perfectam, ardenti lychno manum injicere; quam tamdiu innoxie ustulavit, donec omnia, quæ dicenda erant, narrasset P. Provincialis. Sed luculentius testimonium, facti pœnitens dedit ipsa calumniatrix mulier; quando acerrimis correpta doloribus, coram P. Provinciali, testibus, ac Notario publico, se ream accusavit, Patrem pronunciavit innocentem. De altera quoque calumnia splendidè triumphavit victrix ejus patientia; quando de crimine hæreseos à malevolo quopiam ad Gregorium XIII. Pont. Max. delatus, gloriosè est absolutus: ut jure sibi accommodare potuerit illud Christi (Joan. 14.) *Venit Princeps hujus mundi, & in me non habet quidquam.* Plurimus nempe fructus concionum Patris, torquebat architectum calumniarum.

6. Limæ in Peruvia annô 1655. P. Paulus Æmilianus, Italus, ab indicarum linguarum peritia, animarum zelo, & diuturna patientia laudatus. Ipsos enim 20. annos oculorum omni usu orbatus, in-

in signi voluntatis suæ cum divina conformitate tranquillus vixit perforandis rosariorum granis, quæ in pauperes expendere occupatus. Ter tantum in hebdomada comedebat, flagris verò tam acriter quotidie se accipiebat : ut audientibus horrorem incuteret. Tandem die, quam prædixerat, lux æterna feliciter ei illuxit.

7. Legione in Hispania annò 1599. in pretioso erga pestiferos charitatis obsequio occubuit, post strenuos labores Gregorius Flores : quem ibidem secuti sunt in eadem arena Socii 7. Numantiæ verò, Salmanticæ, Villagartiæ Lucronii, Socii 29.

II. JULII.

I. **D**ies hic Visitanti Cognatam suam DEI-paræ V. sacer, duos Societati dedit Præpositos Generales, sanctitate, & sapientia eximios, S. Franciscum Borgiam, & Jacobum Laynez : quorum alter illam illustravit illustrissimo nomine suo, & heroica virtute ; alter eminentis doctrinæ luce in Synodo Tridentina,

rina, & alibi spectabilem fecit. *Sacchin.*
p. 2. § 3. hist. Soc.

2. Eodem die annô 1567. S. Borgia
 Præpositus Generalis, convocatis in
 Collegium Romanum Sociorum pluri-
 mis, ac præcipuis, proposuit Regulas
 tum communes, tum proprias variorum
 munerum, diuturna consultatione pon-
 deratas: atque egregia oratione earum
 observationem commendavit. *Sacchin.*
p. 3. hist. Soc. lib. n. 95.

3. In Ægyptum annô 1561. à Pio
 IV. ut Nuncius Apostolicus, expetitus
 est P. Christophorus Rodericius, cum
 P. Baptista Eliano, ad Patriarcham Co-
 phtorum, qui à Sede Apostolica petie-
 rat Viros idoneos, quorum operâ Co-
 phti, gens Ægyptiaca, unirentur Ec-
 clesiæ Romanæ. *Idem p. 2. n. 135.*

4. In Litvania annô 1580. Collegii
 Polocensis orta sunt primordia, Ste-
 phano Rege authore. Cùm enim ar-
 cem Polocensem munitissimam à Moscis
 occupatam, magno labore expugnâisset:
 eadem die ad P. Petrum Skargam, Col-
 legii Vilnensis Rectorem literas dedit,
 de

de Sociis ad fundandum Collegium expediendis quantocyus. Missi sunt initio Sacerdotes duo cum Fratre adjutore, quibus non parum negotii facessivit loci Palatinus è secta Calvinì. Sed prævaluit Regis optimi authoritas, & Patrum constantia. Ipso Visitationis DEI-paræ festo die in ædícula quadam deserta, SS. Apostolis Petro, & Paulo sacra, Societatis munia obire cœperunt; scholas quoque aperuerunt, quamvis quinque solum discipulis. Verùm ut alibi; ità Polociæ, fœcunda fuit Sociorum patientia, aucta tandem insignium discipulorum coronâ: nam & Ruthenorum Episcopus, & Palatinus ipse, aliique è prima nobilitate, liberos suos tradidère erudiendos. *Sacchin. p. 4. hist. Soc. lib. 8. c. 155.*

5. Malacam in India, hoc die pervenit, ac paulò post Japoniam ardentissimè expetitam, ac inter multa viarum discrimina, atque dispendia diu quæsitam, feliciter attigit inclytus Martyr P. Carolus Spinola, emensis 24 millibus milliarium. *Ambros. Spinola in vita.* A 5 Eodem

Eodem die obierunt.

6. Ad Neoportum in Belgio, annô 1600. P. Paulus Bucelinus, P. Laurentius Everardi, & P. Otho Campensis, Belgæ. Dum in Missione castrensi sauciis militibus dant aures, à victoribus Batavis comprehensi sunt. Testatus est disertè P. Paulus, qui ceteris præerat, se ac socios non Archiducis, sed DEI stipendiis militare, nec sequi castra ut milites, sed ad animas militum procurandas. Sed his magis irritati hæretici, explosis sclopetis omnes tres confestim confecerunt.

7. Lupis in Italia, annô 1616. P. Bernardinus Realinus Italus, à DEI-para Virgine ad societatem invitatus, & frèquenti ejus conspectu honoratus. Quin aliquando Filiolum suum DEI Mater in ejus lectulo collocavit, & familiarissimo colloquio servulum suum recreavit. Perfectionis Religiosæ, & recollectionis animi studiosissimus, correptus est quandoque acriter à Christo: quod quiddam negotii obedienter quidem,

dem, sed præpropere esset aggressus, non implorata ope divina. Sæpe inter orandum conspectus vultu fulgere, aliquando toto corpore scintillas jacere. Maximilianus Dux Baviaræ ab illo per literas petiit : ut sibi filium à DEO impetraret. Respondit Realinus: Habiturum ; quod longè post mortem Patris evenit.

8. Cremsii in Germania, annò 1658. P. Mathias Klinka, Moravus, zelosissimus, & laboriosissimus, per annos 30. & ultra, Ecclesiastes. Diebus Dominicis, & Festis omnibus dicebat pari fructu, & labore. Semper enim novas parabat conciones, & quas annò elapsò paraverat, donabat alicui. Comparavit illi aliquando anima viri nobilis probi, ac amici, suffragia petens. Miratus est Pater ; quòd heri sanum vidisset, & confessione expiatum, utpote in festo Assumptionis DEI-paræ Virginis, ideòque crederet plenarias lucratum esse Indulgentias. Non negavit anima Indulgentias obtentas ; sed addidit purga-

torii causam novam se dedisse aliqua sensualitate in potu.

9. Parisiis annô 1651. P. Nicolaus Causinus, Gallus, vir singulari eruditione, eloquentia, & virtute religiosa. Rex Henricus Magnus, sagacissimus princeps, raram in ejus junioris vultu demiratus indolem, prædixit fore: ut Nicolaus, & Societati, & regno suo decori esset futurus. Et certè fuit, tum ob exquisitam doctrinam, tum ob eximias virtutes, quæ ipsi nomen *Angeli pacis* conciliârunt. Ludovico XIII. à sacris Confessionibus fuit; vir animo ità comparatus: ut omnium horarum, & omnis fortunæ homo dici potuerit. Edidit multa erudito, & eleganti stylo, qui potissimum in ejus Paralellis Eloquentiæ, & Aula Sancta, Gallicè scripta, resplendet. *Sotuellus.*

III. JULII.

1. **A**ccuratam Ulyssipone Romam ad S. Ignatium, annô 1540. dedit epistolam S. Xaverius, de itinere suo in Lusitaniam, & affectu, quô unâ cum P. Simone Roderico, exceptus est
à Re

à Rege. Inter cetera narrat, Imò :
 quomodo quidam è Lusitani Legati fam-
 mulitio , qui religiosam vocationem
 diu neglexerat , dum eques amnem
 transnittere contendit , impetu aqua-
 rum abreptus sit , non solùm ad mortis,
 sed ipsius propè inferni portas ; nec si-
 nè miraculo servatus comitum preci-
 bus, Addit: eundem, postquam sal-
 vus evasit, ardenti oratione compellâ-
 se socios : nè moram facerent Vocatio-
 ni Divinæ. 2dò : Refert , quàm pro-
 vidè piissimus Rex omnibus Aulicis suis
 nobilibus injunxerit , ut quot hebdo-
 madis conscientiam expiarent ; quàm-
 que gravibus verbis ipsi ac P. Simoni
 eorum curam commendârit, dictitans :
Si nobiles, quales esse debent, fuerint, sinè
dubio plebem ad eorum mores se se forma-
turam ; quare spem restituendi mores omni-
um Secularium Regni, in nobilium puero-
rum proba institutione verti. 3tiò : Expo-
 nit, communi prudentum in Lusitania
 iudicio laudari Societatem ; quòd gra-
 ves sibi impactas Romæ calumnias, non
 dissimulârit tacita, nec privata compo-
 sitio-

sitione, sed viâ juris, & publico decreto diluerit; magnam aliàs habitura difficultatem in prosequendo Instituto suo. 4tò: Testatur, id se omni studio curare: ut nec in nobis, nec in familiaribus nostris quidquam conspiciatur, unde suspicio cuiquam oboriri possit: temporalia nos potius, quàm spiritua-
lia captatum, ac conquistum ire. &c.
Lib. 5. Epist. Vet. ep. 2.

2. In Japonia annò 1577. novas suppetias, Socios 13. adduxit P. Balthasar Lopus: fiebantque ibi, DEO auctore insignes, ac numerosæ gentilium conversiones. In ditione Sangadoni, prædictò annò, duo millia capitum, & amplius, baptismo lustrata; Vocajamæ nullus reliquus mansit ethnicus; alibi supra quater mille sacro fonte expiati sunt, & eximiæ pietatis specimina dedere. *Sacchin. hist. Soc. p. 4. l. 5. n. 255. & 263.*

3. Grodnâ in Litvania annò 1586. insigni epistolâ, ad Archi-Episcopum Moguntinum datâ, Societati famam à turpissima calumnia per Germaniam
spar-

ſparſa, vindicavit benevolentiffimus
Poloniæ Rex Stephanus Bathoreus.
*Exhibet illam Sacchinus p. 5. hiſt. Soc. lib. 6.
n. 27.*

4. Coloniæ Agripinæ annò 1642.
piè deceſſit Maria Medicea Franciæ Re-
gina, è cujus diſpoſitione Ludovicus
XIII. ejusdem filius, Collegio Colo-
nienſi donavit Roſarium, ſeu Coronam
precatoriam, qua olim uſus fuerat S.
Xaverius. Cùm ſua Majeſtas ex Hol-
landia in Angliam navigaret, in peri-
culoſa turbati maris tempeſtate, Pater
Suffren Regiæ Confeſſarius, dictum S.
Xaverii Roſarium manu tenens mari
immerſit: & mare tranquillatum eſt,
manifeſto DEI per S. Xaverium benefi-
cio. *Nadaſi in memoriali indice.*

Eodem die obierunt.

5. Dorceſtriæ in Anglia, annò 1594.
P. Joannes Cornelius, Hibernus, in odi-
um fidei tentus, ſuſpenſus, & excarni-
ficatus more conſueto. Caput patibulo
affixum, viſum eſt radiis coruſcare, te-
ſtibus innocentia, & zeli ardentis, quò
rem Catholicam promovebat. Morti
glo-

gloriosæ se parabat ciliciis, flagris, jejuniis frequentibus. Inter sacrificandum vidit aliquando viri nobilis animam, velut in sylva incensa, vix capite è flammis eminentem, ac inclamentem, *Miseremini mei*, &c. Vidit idem Sacri minister: & populus, qui aderat, advertit obscurâ quadam flammâ sacellum impletum. Dæmonem adegit: ut coram sacra pyxide diceret: *Agnosco in hoc Sacramento potentiam tuam, ô DEUS.*

6. In Paraquaria, Americæ Provincia, annô 1637. P. Petrus de Espinosa, Hispanus, à barbaris, odio fidei, fisso capite obtruncatus. Ipso cædis tempore, cuidam è Societate, ducentarum leucarum interjectu dissito, gloriosus apparuit, dixitque: Bene tibi sit, frater mi Juliane, ego lætus ad Superos abeo. Excolendis barbaris totum se impendit, ac superimpendit, stupenda patiens, & factus illis bubulcus, lanio, magister, & omnia.

7. Panormi in Sicilia, annô 1575. P. Paulus Mantuanus, Italus, à S. P. Ignatio in numerum Coadjutorum temporalium

lium receptus ; sed notatis ejus dotibus & solida virtute, Sacerdotibus aggregatus, ejusdem jussu. Pro redimendo Patre quodam, à Mauris intercepto, ultro ipse se obtulit, servituti Maurorum mancipandum : quod cum non impetraret, peste infectis ut serviret, impetravit, servitque strenua usque ad mortem charitate.

8. Occaniæ in Hispania annô 1584. P. Ferdinandus Marquez, Hispanus, vir admirabili erga omnes mansuetudine benignus, & supra modum amabilis. Etiam cum à dæmone tempore somni turbaretur, mansuetudinis suæ non oblitus, tranquillè dicebat : abi hinc, sine me dormire, ità enim jubet obedientia: nunc tempus non est, ut mihi sis molestus; supra morientis conclave cœleste quoddam lumen conspectum : è tumulto post annos aliquot aperto fragrantissimus odor præsentis afflavit.

IV. JULII.

1. **P**ost electionem P. Jacobi Laynez in Præpositum Societatis Generalem, placuit tum ad recreandos Patres

tres congregatos, tum ad specimen doctrinæ scholarium nostrorum dandum Prælati, civibusque Romanis, per octiduum artium, & scientiarum variarum instituere publicas concertationes. Cum autem in Collegii angustiis, quales tunc erant, non reperiretur locus par tantis Auditoribus: Pontifex ipse Paulus IV. designavit locum non minùs capacem, quàm splendidum, & æstivis caloribus opportunum, quia frigidum; scilicet Basilicam, quæ Rotunda, & Pantheon dicitur. Ibi quotidie per octiduum in magna Auditorum, etiam Eminentissimorum, frequentia, nunc peroratum, nunc disputatum est. Postremo die Latine, Græcè, Hebraicè declamatum: datoque dramate, quod plausum maximum tulit, tota celebritas conclusa, cum magna Societati facta accessione ad famam doctrinæ, atquæ modestiæ singularis in disputando. *Sacchin. hist. Soc. lib. 2. n. 35.*

Eodem die obierunt.

2. In nova Francia, apud Hurones, annò 1649. P. Antonius Daniel, Gallus, post

post excultam annis 15. sylvam illam ,
 cum audisset Hiroquæos, capitales Hu-
 ronum hostes , adventare : collegit suos
 in templum ; jam antè dispositos ad ba-
 ptismum, sacro fonte lustravit, alios Sa-
 cramento pœnitentiæ expiavit , horta-
 tûsque ad mortem strenuè , atque ut
 Christianos decet,oppetendam. Hodie,
 Fratres, inquiebat, erimus in Paradiso ;
 infundentibus interea se Hiroquæis ob-
 viam processit, & confestim sagittarum
 imbre obrutus est. Ut autem pateret,
 quo animo in hunc potissimum grassa-
 rentur barbari : singuli vulnus aliquod,
 licèt mortuo inflixêre. Templum de-
 inde injecto igne combusserunt. P.An-
 tonius à morte cuidam sanctimonix fa-
 ma conspicuo semel,iterûmque conspe-
 ctus, impensè suavit . ut infideles omni
 operâ , & diligent â juvarentur.

3. Neomagi in Belgio, annô 1624.
 P. Theodorus Riswig, Belga, ab hæreti-
 cis interemptus ærumnis carceris, quem
 in sextum mensem fortiter toleravit.
 Conjectus in illum fuerat ab affirman-
 tibus, sufficere ad pœnam capitis : quòd
 Jesuita esset.

4. Valli-

4. Vallisoleti in Hispania annô 1669. P. Antonius de Escobar, & Mendoza, Hispanus, Concionator tam præstans, & validus: ut annis 50. per Quadragesimam dixerit ad populum, & sæpe bis in diem; nunquam relaxato in se rigore Ecclesiastici jejunii, nisi postremo vitæ anno, jam octogenarius, & morbidus. Sodalitates duas, Sacerdotum, & secularium ad insignem pietatem promovebat. Edidit insuper, præter varia minora Opuscula, Tomos in folio duos in Verus Testamentum, sex de vario vitæ Ligno, septem de Moralis Theologiæ sententiis magis receptis. *Sot. in Bib. Soc.*

5. Ulyssipone annô 1618. ætatis annum agens nonagesimum Petrus Paulus Ferrerus sacrorum librorum eruditionem omnem, historiæ veteris memoriam, rationem temporum, sic erat complexus, ut viva Bibliotheca vulgò vocaretur. Candorem sinceræ mentis, demissionem animi, benignitatem adversus omnes, quas in tyrocinium intulerat, ad extremum usque spiritum retinuit. Addiderat assiduam corporis castigationem,

nem, cum abſtinentia, & ſobrietate ſumma conjunctam; adeò ut ſpiritu quodammodo tantum vivens, præter oſſa, & pellem, nulla præterea corporis parte conſtare videretur. Hunc cum Fernando Perezio notum illud Hiſpaniæ fidus Joannes Avila ad ſe vocat, & noſtis inquit, quemadmodum Joannes Sanctiſſimus diſcipulos meliorem in ſchola-
miſerit. Hoc invitatus exemplo, nec obſcuro divini Numinis impuſus inſtinctu, dimitto vos ex iſtis velut umbraculis in palæſtram longè præſtantiorem. Pe-
tiit à me Ven. P. Franc. Borgia, par-
Theologorum, qui docendi legitimam adepti poteſtatem, & ad omnes proveſti Academiae gradus, Eborenſem Societatis ſchola-
m, ab Henrico Card. recens fundatam regant. Idoneos vos arbitratus ſum, qui hunc locum imploretis. Ite, ſchola Chriſti eſt; huic ego vos trado, & confido fore, ut vos dignos tanto magiſtro diſcipulos aliquando præbeatis. J-
vere, ſuſcepti, & Perez quidem per 40. annos in Eborenſi, & Conimbricenſi A-
cademia docuit. *Juvencius fol. 789.*

V. JULII.

1. **A** Nnô 1537. Venetiis Legatus Pontificius Hieronymus Veralus S. P. Ignatio insignis testimonium, & amplam facultatem dedit, sacras literas interpretandi, concionandi, confessiones audiendi, &c. Volentes te, inquit in diplomate, ob præclara virtutum dona, ac sacrarum literarum peritiam, quibus te novimus insignitum, benevolo favore prosequi, &c. *Nadasi in Indice Memor.*

2. Romæ annô 1681. post obitum Præpositi Generalis, P. Joannis Pauli Oliva, in Successorem electus est primo scrutinio, ac summo, qui unquam fuit, aut esse possit, suffragiorum concursu, nullo videlicet excepto, præterquam suo, R. P. Carolus de Noyelle Belga, Vicarius Generalis, & Germaniæ Assistent. *Ex decret. Congr, Gen, XII.*

Eodem die obierunt.

3. Neapoli, annô 1586. P. Guilielmus Cood, Anglus, plurimis, arduisque per Belgium, Hiberniam, Poloniam,
Mo-

Moschoviam, Italiam missionibus clarus. In Belgio lucratus est per Exercitia Spiritualia, magnum illud Ecclesiæ Anglicanæ columen, Robertum Personium. Hiberniam per annos 6. magnas inter ærumnas excoluit. Poloniam, & Moschoviam cum P. Antonio Possevino adiit jussu Gregorii XIII. Romæ recenter fundato ab eodem Pontifice Collegio Anglicano, ea cum laude, & fructu præfuit, accensis ad fundendum pro fide sanguinem Alumnis : ut verè diceretur : *Collegia cetera esse Philosophorum, Theologorum, Oratorum. Canoniorum Seminaria ; at verò Anglorum Collegium Seminarium esse Martyrum.* Ex Tannero.

4. Oropefæ in Hispania, annô 1615. Petrus Carillus, Hispanus, Coadjutor. Humilem, laboriosamque Marthæ fortem prætulit Cathedris, & laureis Doctorum impetrato ex classe Scholasticorum, & Philosophia, ad Coadjutores temporales transitu. Locò humanarum scientiarum donavit eum DEUS præscientiâ futurorum. Ad felicem mortem

tem præparavit se ferreô ciliciô , quotidiana, eâque gemina sui verberatione , & una, eâque perparca comestione per diem. Moriturus procubuit in genua , & sublatis in cœlum brachiis orans, extinctus est. Cadaver, instar S. Pauli primi Eremitæ, eodem situ repertum est.

5. Compluti in Hispania, annô 1599. Ludovicus Ruiz, Coadjutor, Hispanus, obsequio pestiferorum gloriosè immortalus. Difficilem habuit ad Societatem admissionem, quòd ingenio esset non solum festivo, sed etiam petulanti. In tyrocinio egregiè vexatus domi, forisque, perstitit constans, victor sui ad stuporem. Coadjutoribus temporalibus annumeratus, non solum rem domesticam scitè, ac utiliter procuravit, idoneo pro tribunalibus ingenio, & linguâ promptus : verum etiam divinam gloriam, & animarum salutem egregiè promovit Catechismi traditione, & publicis privatisque adhortationibus, in quibus & gratiâ, & authoritate pollebat plurimum ad persuadendum quidvis.

1. **R**omæ annô 1558. post electionem P. Laynez in Præpositum Generalem ante aliquot dies factam, admissi sunt Patres congregati omnes (viginti solum Electores fuerunt) cum quinque Provinciarum Procuratoribus ad conclave Pontificis, Pauli IV. qui illos amœno vultu, p̄rque amanter, & prolixa, ut erat eloquens, oratione excepit. Inprimis laudavit Electionem tam consentientem, atque concordem; ex qua collegit, Societatem in unitate Spiritûs ambulare, & supra firmam, Petram, Christum ipsum esse fundatam. Deinde laudatam Societatem hortatus est ad laborum constantiam, & malorum tolerantiam: Perturbatissimum enim inquiebat, est hoc seculum, quô Dominus vocavit istam beatam Societatem. Denique confirmavit Electionem, & ipsam Societatem, tanquam Ecclesiæ Christi utilissimam. *Sacchin. lib. 2. n. 36. & seqq.*

2. Lovanii in Belgio annô 1572. Solemnem Votorum quatuor professio-

nem emisit P. Robertus Bellarminus, quam & excellenti virtute, & eminenti doctrina, atque eruditione, cumulata meruerat. Quamvis enim trigessimum ætatis annum nondum attigisset: humaniores tamen literas jam docuerat Florentiæ, & in Monte Regali; Theologiam quoque Scholasticam Lovanii jam tradiderat sexennio; licet ipse biennio solum illi studuerit; semperque inter docendum, Concionibus publicis Apostolico Spiritu, & fructu maximo se se impenderat. Incidit autem opportunè is actus in diem Octavam festivitatis SS. Apostolorum Petri & Pauli Principum Apostolorum, quorum tuendæ doctrinæ, imò toti Ecclesiæ validus propugnator parabatur. *Bellarminus. Petrasancta in vita lib. 2. c. 4.*

3. Romæ annò 1687. post obitum R. P. Caroli de Noyelle, electus est in Præpositum Generalem R. Pater Thyrsus Gonzalez, Hispanus, vir insigni rerum Theologicarum scientiâ, & Apostolicis Missionibus per Hispaniam obitis

obitis clarissimus , ideóque Pontifici Innocentio XI. percharus.

Eodem die obierunt.

4. Mutinæ in Italia , annô 1607. P. Achilles Gagliardus, Italus. Unâ cum duobus germanis fratribus, quorum ipse maximus natus erat, Societatem ingressus est. Suspexit in hac fratrum triade eas naturæ, & gratiæ dotes P. Simon Rodericius, unus è decem primis Patribus: ut negaret, si tota ex Italia delectus habendus esset, aptiores Societati inveniendos. Pater Achilles post traditas in scholis sublimiores scientias magna cum laude, regimini Sociorum applicatus, perfectum superiorum exemplar se præbuit. Dum Collegia regeret, festis diebus convocabat scholasticos nostros ad suum conclave, & cum ipsis de spiritali profectu collationes habebat magno cum fructu. Præterea virorum cœtus, mercatorum, opificum, clericorum, Sacerdotum, stans per hebdomadam diebus excolebat: cœnobia quoque Monialium, & alia pia loca frequens obibat, omnes

verbô, & exemplô ad optima provocando. Extrema atate, memoriæ, oculorum, & potentiæ motivæ usu destitutus, & accedente apoplexia planè putrescens, insigne per menses 18. præbuit patientiæ exemplar.

5. Barcinonæ, in Hisp. annô 1621. P. Alphonfus Hernandez, Hispanus. Quamvis nullius unquam admissi peccati mortalis conscientiam haberet: corporis tamen acri castigatione, & sensuum, præsertim oculorum, mortificatione, in se severus erat, Marchionem quandam, quam longo tempore confitentem audierat, nunquam de facie novit. Res elegantulas, quibus non pauci mirè afficiuntur, appellabat *Semireligiosorum idola*, eaque volebat, etiam cum detrimento valetudinis proscribi è cubiculis.

6. Cæsaraugustæ in Hispania annô 1564. P. Joannes Paulus Moxica, Tyronum antea præclarus Magister, tunc Collegii Minister, Charitati, forti ut mors, succubuit in obsequio pestiferorum: quem ibidem partim præcesserunt, partim secuti sunt sex alii Socii.

1. **A** Nnô 1497. in India Orientali, odio fidei telis confossus est à barbaris R. P. Petrus de Covillanis, Ordinis SS. Trinitatis de Redemptione captivorum, Ulyssiponensis olim Prior, deinde celebratissimo illi Vasco Gamæ, Indiarum exploratori Orientalium, & debellatori, à sacris Confessionibus, & comes navigationis. Is, antequam spiritum DEO redderet, in hoc prorupit vaticinium : Breviter novus Ordo excitabitur in Ecclesia DEI, Clericorum sub nomine JESU; unusque ex illis primitivis Patribus, divino ductus spiritu in remotissimam Indiæ Orientalis regionem penetrabit, maximâque pars illius prædicatione ipsius fidem orthodoxam amplectetur. *Bartolus in vita S. Ignatii lib. 2. n. 47.* Ex Joanne de Figueras, prædicti Ordinis Historico, & Visitatore. Quo vaticinio manifestum est, designatam esse Societatem à S. Ignatio conditam, & fructuosissimos in India S. Xaverii labores.

2. Annô 1571. Pius V. Pont. Max.

editâ Bullâ, *Cùm indefessa*, &c. declaravit; Societatem ex Instituti sui ratione esse Ordinem Mendicantem, eamque aliis Mendicantium Ordinibus annumeravit, & eorum Privilegiis dotavit non solum concessis, sed etiam concedendis: voluitque has suas literas sub quibusvis derogationibus non comprehendendi. *Ex literis Apost. Societati datis.*

Eodem die obierunt.

3. Jendi in Japonia, annô 1639. P. Petrus Cassui, Japon, in odium fidei variis tormentis interemptus. Proscriptus primùm è Japonia, Hierosolymam, & postea Romam peregrinabundus in-
visit, ubi Societatem amplexus est. Ut in Japoniam securus rediret, remigis personam, & labores per biennium sustinuit. Cùm nec sic proficeret, mancipii vilis formam induit, & sic penetravit. Multos persecutionis acerbitate vacillantes confirmavit, alios lapsos restituit: donec ipse insignis DEO caderet hostia in odorem suavitatis.

4. Neapoli, annô 1591. P. Joannes
Pisca-

Piscator, Italus, S. Caroli Borromæi olim
ephebus percharus, in Societate S. A-
loyfii Magister in tyrocinio. Oblatam
à P. Claudio Præposito Generali Voto-
rum 4. Professionem vir humilis non ad-
misit. Per 6. annos cilicium non exuit,
cruenta insuper flagellatione quotidie
in se defæviens, quamvis corporis, &
animi perpetua virginitate floreret. Vi-
sus non semel cœlesti splendore coru-
scans, divina virtute à terra sublimis,
& futurorum verè præscius. Cùm Re-
ctorem ageret Collegii Neopolitani, in
gravi ejusdem necessitate adfuit ado-
lescentis specie Angelus, qui accersito
Patri Joanni ad portam, tantum auri
dedit, quantum præsentì egestate suf-
ficiebat, evanuitque ex oculis : quam
Providentiam Divinam in angustiis rei
œconomicae, & aliàs non semel est ex-
pertus. Visitator, Provincialis, & alii
fatebantur : illius viri præsentia, & qua-
dam reverentiâ se ad majorem mode-
stia severitatem duci, atque compo-
ni. Jam æger, prædixit cuidam è

Sociis, imminentem gravem tempestatem; sed DEUM, DEI-param, & se quoque è cœlo ipsi adfuturos. Et verò adfuit gravissimè tentato, & periclitanti de Religiosa vocatione. Invocatus enim à tentato, bis illi vigilantibus spectandum se præbuit splendida specie, tertio semisomni apparuit, dixitque turbas omnes mox in fumum abituras: prout evenit.

5. In itinere Indico, annò 1588. defunctum, ponit hoc die Nadasi, P. Sebastianum Morales, Episcopum Japoniæ, contracta lue à contagiosis, quibus in navi eximia claritate serviebat. *Vide supra 27. Martii num. 3. in Gestis.*

6. Gandavi in Belgio annò 1634. ad similis charitatis præmia, cum Sociis 8. evocatus est P. Carolus Christynen, innocente modestia, & religiosa paupertate eximius. Alibi quoque in Belgio, diversis locis, eodem anno, ardore potius charitatis, quam pestifero carbone consumpti sunt novem.

VIII. JULII.

I. **R**omæ annô 1602. habita est coram Clemente VIII. secunda Congregatio, & disputatio de Auxiliis gratiæ secundum doctrinam Molinæ. Selegerat Pontifex Propositiones 7. Molinæ, quarum conformitatem cum doctrina S. Augustini demonstrari sibi voluit. Harum propositionum prima, quæ secundæ huic disceptationi argumentum præbuit, fuit hæc ex Molinæ disp. 5. q. 14. art. 13. *Cum solo concursu generali DEI, absque alio dono vel auxilio gratiæ, potest homo efficere opus bonum morale, quod fini naturali hominis accommodatum, atque comparatione illius sit verè bonum, ac virtutis opus.* Itèm disp. 19. memb. 2. §. ult. ait: *Nullum est in singulari opus bonum morale merè naturale, quod homo naturæ lapsæ cum solo concursu DEI generali non possit efficere.* Respondit pro Molina Gregorius de Valentia, ostenditque in primis primum ex Molina adductum textum truncatum esse, & omissa esse ea, quæ mentem Molinæ quàm maximè declarare possunt. Ad-

ait enim ibi Molina: *Non tamen potest homo cum solo concursu generali facere bonum, quod fini supernaturali accommodatum sit; quòdque comparatione illius bonum simpliciter, ac virtutis opus dici queat.* Deinde ostendit; allatis ex S. Augustino textibus, Sanctum Doctorem à Molina non dissentire; atque utrumque docere: quòd cum solo generali auxilio DEI possit homo quidem ponere aliquod opus naturale moraliter bonum, sed id non conducere ad finem supernaturalem, nec habere eam bonitatem, & virtutis perfectionem, quæ requiritur ad meritum, & vitam æternam. *E-leuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 5.*

2. Annò 1600. Rudolphus Imperator Pragâ præclaras pro Societate dedit literas ad Clementem VIII. Interea inquit: Si in ullam orbis Christiani gentem Societatis JESU fructus extat; in Germaniam nostram, multitudine populorum pene immensam, adeò in omnia regna, ditionesque universas, ità multiplicem effundit: ut obscuratus superiorum temporum injuriâ, Domûs
DEI

DEI nitor, quasi novo sole illustratus; ubique resplendescere, Majestatemque Religionis Catholicæ primævam adferre videatur, ità : ut spes nobis pulcherrima sit, fore; ut ardente Societatis illius zelo, ac cælesti, qua præfulget, doctrinâ, diversorum errorum, sectarumque tenebris disjectis ac discussis, ditio omnis nostra verum DEI cultum, brevi temporis intercapedine, amplectatur, &c. *Gomez in Elog. Soc. p. 2. Classe 1.*

Eodem die obierunt.

3. Anicii, annô 1596. P. Arnoldus Vicinus, Gallus, nihil unquam à superioribus precari solitus, nisi ut non reget, & in patriam non mitteretur. Jussus tamen, rexit Collegia,¹ & Provinciam, multa cum laude. Morem illum, ut quisque saltèm semel generalem, & accuratissimam faceret Confessionem, ab illo labore multo inductum, gratâ memoriâ recolunt Anicienses. Solus ipse ad duo millia earum Confessionum excepit, magnô suô solatiô, & pœnitentium fructu.

4. Nangasachi in Japonia, P. Ludovicus Froës, Lusitanus. Indias, & Japoniam per annos 49. multo labore, prædicatione, scriptis, & gestis excoluit; non semel exul, & à Bonziis neci destinatus, præmiô quoque propositô, qui eum interemisset. Sed servavit illum Divina Providentia plurimum saluti, quam Japonicæ linguæ singulari peritia, & suavitate, atque ardente orandi studio promovit. Sæpe tentavit Meaci, in urbe Japoniæ Principe, domicilium figere; sæpe indè ejectus Bonziorum artibus: donec DEO propitio, à Nobunanga, qui occupârat imperium, diploma impetravit; quo sedes illi stabilis in ea urbe permittebatur, cum immunitate à vectigalibus, & potestate, quoquò libuisset, excurrendi, pœnis propositis, si quis obstitisset. Sed paulô post iterum à Bonzio quodam quæsitus ad necem, iterum Divinâ Providentiâ protectus est; quievitque tandem à laboribus suis in pace. Augustinus Sanceri, Japon, vir spectatæ virtutis, testatus est, visum sibi post mortem P. Ludovicum: qui

qui defixis in cœlum, permagna intimæ pietatis significatione, oculis dicebat Augustino : *Fac id , quod ego facio ; & lauda DEUM.*

IX. JULII.

I. **C**elebrata est Congregatio , & Disputatio tertia de Auxiliis Gratiæ coram Clemente VIII. in qua demonstravit Gregorius de Valentia , Molinam non dissentire à S. Augustino etiam quoad actus fidei eliciendos. Quamvis enim Molina disp. 7. q. 14. art. 13. doceat : posse hominem cum solo concursu DEI generali elicere assensum circa ea , quæ ad fidem pertinent ; monet tamen ibidem, quòd talis assensus solùm sit opinio, & fides humana, merè naturalis, incerta, & fallibilis, utpotè quæ non resolvitur ultimò in revelationem divinam, sed in humanam persuasionem de revelatione divina ; ideòque talis actus omnino specie distinctus est à Christianæ fidei assensu, qui ex supernaturali lumine, & auxilio Spiritûs Sancti elicitur. Unde

de §. *Nostram sententiam*, subjungit Molina de hæretico credente, quòd actu merè naturali, & opinativo credat : *Credit enim articulos esse revelatos, quia sibi persuadet revelatos esse à DEO, solis nixus rationibus naturalibus.* *Eleuther. hist.*

de Auxiliis lib. 5. cap. 6. Advertendum autem : tam post hanc disceptationem à Patribus habitam, quàm etiam in præcedentibus, & sequentibus Pontificem palàm nihil decidisse, sed secretò cum Assessoribus suis semper egisse, nec publicatas esse eorum sententias.

2. Annò 1585. Sixtus V. Pontifex creatus, statim initio regiminis sui perbenignum erga Societatem se ostendit, contra multorum sensum, & vota. Nam, & Seminaria Clericorum à Gregorio XIII. Prædecessore suo condita, & Societatis regimini commissa, quæ putabatur everfurus, informante P. Claudio Aquaviva Præposito Generali, approbavit, confirmavitque ; & de ipsa Societate sic locutus est ad eundem Claudium : Scito, non multis antè diebus ad nos scriptum à Nunciorum No-

stro-

strorum quibusdam ; non deesse, qui Gregorio mortuo, putent idoneum sibi tempus oblatum ad vos vexandos : quibus respondimus (& literas ipsas pro sua benignitate exhibuit.) Nos rebus ipsis effecturos, ut omnes intelligant ; quantum Societatem hanc amemus, & complectamur. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 5. n. 25. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Manilæ in Philippinis annô 1631. P. Bartholomæus de Saura, Hispanus, JESU, & MARIÆ, Sanctorumque Angelorum cultui eximia devotione addictus : eorumque singularibus ornatus favoribus. Vidit aliquando parvulum Jesum in sinu Virginis Matris sedentem, audivitque se compellantem: *Bartholomæe, Amice mi.* Redarguit tamen illum subinde Christus : quod recolendæ Passioni suæ minùs addictus esset. Ordinaria vota religiosa renovabat in horas : addidit autem illis aliud maximè arduum, faciendi semper id, quod Deo maximè placere videret. In agone ro-
ga-

gatus, quid in eo articulo ipsi maximo solatio esset, respondit: *Præsidium Beatissimæ Virginis*; cujus opem agebat, se etiam in minimis expertum.

4. Burdigalæ in Gallia annô 1636. P. Carolus Clusellus, Gallus. Profunda sui demissione, pleno sinceræ charitatis candore, & non affectatâ modestiâ certam in ipso vultu Sanctimonix tesseram præferebat. Extraordinariis à DEO, gratiis honoratus, & prædicebat futura, & præsentis morbos pellebat. Tremebat tamen judicia divina, licet Virgo, & gravioris alicujus noxæ sibi non conscius.

5. Pultovix in Polonia annô 1653. P. Thomas Porzecki, Litvanus. Post Philosophiam, Theologiamque cum laude traditam, cum Collegii Pultovien-
sis ageret Rectorem, ac civitatem lues pestifera depasceretur; dimissis ad saniora focis, ipse remansit in Collegio: ut si quid humani contingeret Patri exposito ad juvandos infectos, succederet ipse. Sed domi reperit palmam, contracta lue à famulo domestico, cui Pa-
trem

trem simul, & servum se præstiterat.
Sotuellus.

X. JULII.

I. **I**N Gallia cùm Rex Henricus II. Societati eximiè addictus, accepto lethali vulnere in ludicro certamine, præmatura morte occubuisset hoc die (juxta Spondanum ad annum 1559.) Societas, & ipsa non leviter tacta, ingemuit. Vidit enim se sublato rege, destitutam humanorum maximò præfidiò, in medio non solum hæreticorum, sed etiam novercantium Catholicorum; sed præstò fuit Providentia Divina, aliud non leve, licèt inferius, suppeditans in homine peregrino subsidium. Fuit is Ludovicus Corbinellus, civis Florentinus, quàm opulentus ære, tam debilis corpore; qui jussus à Medicis ad tuendam, recreandàmque valetudinem, varia se distrahere peregrinatione, in Galliam advenerat, & regio illi certamini, casuque infelici interfuerat. Ubi enim advertit, res humanas, etiam in summo consistentes, & regnorum munus præfidiis, tam facilè, & cùm
mi-

minimè speraveris, impelli in ruinam: constituit ad securiora se recipere, & mundò relictò sequi castra Christi. Quàm primùm igitur licuit, terrenis se rebus extricare, Societati se addixit, cui universæ, ac nominatim Collegio Romano ingens attulit subsidium liberalitate sua, & vitæ sanctitate. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 3. n. 68.*

2. In Litvania, Vilnæ, annò 1678. Venerabilis Pater Thomas Ujeyski, nuper Episcopus Chijoviensis, & Czernehoviensis, atque regni Poloniae Senator primæ authoritatis, rarissimò exemplò, vix finitò Tyrocinii bienniò, & primis votis nuncupatis, solemnem Votorum 4. Professionem emisit, consummatam viri virtutem honorante Præposito Generali. Consueta Societatis experimenta singulari animi tum demissione, tum dulcedine, præmisit; fuitque insigni spectaculo, quando per fora, & frequentiores plateas, mantica ex humero pendente, stipem petiit, tantus nuper Præsul, & Senator. Actum Professionis in templo Domûs Professæ Vil-

Vilnenfis insigni frequentia præcipui
Procerum Litvanorum ornârunt. *Bri-*
etius in vita cap. 33.

Eodem die obierunt.

3. Deberopæ in America, annô 1594.
P. Gundisalvus de Tapia, Hispanus, ,
multis laboribus in excolendis i lis no-
valibus opulentus; quæ denique san-
guine fuso ad majorem fœcunditatem
irrigavit. Primus ad culturam Topia-
næ gentis, quæ homines vorat, penetra-
vit. Cinaloenses deinde ingeniis mi-
tiores, apud quos fur nullus, nec ullus
mendicus, excoluit. Indè ad vicinos
barbaros, cum P. Martino Paëz profe-
ctus, brevî duo millia capitum baptiza-
vit. Sed cùm Nacabedam quendam
senem, libidinibus immersum ad fru-
gem reducere laboraret; ille monitoris
impatiens, ficarios subornavit, qui Pa-
tri Gundisalvo brachium, & caput am-
putârunt, palàm confessi, quod id e-
gissent, ob vitam castam ab illo zelosiùs
inculcatam.

4. In Paraquaria, annô 1619. P. Al-
phon-

phonfus de Aragona, Hispanus, indefessus vineæ illius cultor, B. Aloyfii viva effigies. Pater Provincialis audito illo in ratione conscientiaë, dixit ad Socios: Arcanum thesaurum in Alphonfo latere. Tam inclementer se cædebat: ut vulnera vermibus scaterent. Orandi dono ad miraculum excelluit, prodigiosis gratiis non semel à DEO donatus.

5. Audomari in Belgio, annô 1612. P. Dionysius de Sannois, Belga. Vehementer illum ad eminentem virtutem, & specialiter ad juvandos moribundos inflammavit anima cujusdam è Nostreis, quæ è flammis lustralibus ei comparuit, retulitque viros Religiosos ibi atrocibus tormentis torqueri, ob neglectum, vel frigidum animas, præsertim moribundorum, juvandi studium: quod dicebat: *Excelsum, & admirabile esse coram DEO; ideoque magnum esse in Societatem DEI affectum, quòd illâ utatur tanquam adjutrice ad salutem animarum.*

XI. JULII.

1. **I**N Italia fervebant annô 1564. pietatis, & mortificationis studia, à
Præ-

Præposito Generali Lainio indicta universæ Societati, ad propitiandum Numen, & placandum summum Pontificem Pium IV. Conceperat enim is non levem indignationem, ob assumptum à Nepote suo, S. Carolo Borromæo, religiosius, & severius vitæ genus: quam commutationem Pontifex Societati tribuebat, tum ob tradita ei Spiritualia S. Ignatii Exercitia, tum ob familiaritatem contractam cum P. Joanne Bapt. Ribera. Unde malevoli non pauci palam jactabant: Nepotem Pontificis, ac præcipuum in sustinendo Ecclesiæ pondere adiutorem, atque unicum agendarum rerum administrum, enervatum esse à Jesuitis, infatuatum, & planè dejectum de mente. Eo denique res processit: ut Pontifex Lainio interdiceret; nè sive ipse, sive Ribera, in conspectum Borromæi venire auderent, priusquam se convenissent. Lainium, nè quanto-cyus apud Pontificem coram dilueret calumnias, prohibebant tum aliæ infirmitates, tum maximè ex podagra dolor pedum acerrimus, qui strato affixum

xum tenebat. Ergo ad alia media conversus, jubet per totam Societatem à Provinciis eligi Mensem, quò Socii omnes propitiando Numini institutis pietatis, & mortificationis exercitiis, atque Sacrificiis divinis, instarent. Romæ delectus est Mensis Julius: qui cum nec ad dimidium pervenisset; quod olim promiserat, acceleravit bonus JESUS, ac Societati Romæ potissimum se exhibuit propitium ità; ut sub Idus Julias licet nemine deprecante, Pontifex significari jussit Lainio per Card. Sabellum: se nequaquam alieno ab Societate esse animo, nec de ea malè sentire; idque Patres propediem re ipsa cognituros: prout, & factum paulò post. Ità utiliùs ad divinam, quàm humanam opem recurritur. *Sacchin. hist. Soc. part. 2. l. 8. n. 12. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. In agro Carpentoratenfi, annò 1591. P. Petrus Pequet, Gallus, orandi arte, ac singulari gratia pœnitentes suos juvandi præstans. Mors illum reperit in officio heroum, inter obsequia cha-

ritatis apud peste contactos. Quam
postquam oppetiit, visus non semel à
pluribus in sacrificali veste, cœlesti lu-
ce circumfusus. Viri eximiam virtu-
tem declaravit insolita lux per cubicu-
lum, in quo decessit, quamdiu jacuit in
eo corpus exanime diffusa cum odore
suavissimo: nec non conspecta crux in
aëre imminens corpori, cum tumulo in-
ferretur. Translatus est ex oppido,
ubi diem obierat, in Collegium Carpen-
toratenſe annô 1626. Transferendi oc-
casio hæc traditur. Visa per dies plu-
rimos erat in ejusdem Collegii aræ ma-
joris gradibus nova species religiosi ho-
minis, induti Societatis veste, genibus
nixa, splendore vultûs tanto, ut intuen-
tium aciem perstringeret. Hanc spe-
ciem, hæc ora Patris Pequeti esse, qui
olim eum viderant, agnoverunt. Ita-
que in eo ipso, ubi sic fuerat conspectus,
loco tumultatus est. Inventum fuit in
feretro, cum exportaretur corpus, ro-
sarium suis adhuc globulis constans,
quorum unus nobili matronæ, jam die-
bus 10. cordiaco morbo laboranti admo-
tus,

rus, ægram continuò perſanavit. Ipſe adhuc ſuperſtes infantem, antequam ſacro latice perfunderetur, mortuum ab interitu revocaverat, ut virorum graviffimorum testimoniò compertum eſt. *Juvencius f. 365.*

3. Aginæ in Gallia, annò 1617. P. Bernardus Aubafius, Gallus. Suavis in illo morum indoles, ſed in ſe ſibi ſubigendum tam ſevera, & fortis: ut paſſionum ſuarum dominium viſus ſit conſecutus. Per menſes ſex adeò ſe aſſuefecerat ad DEI ubique præſentis recordationem: ut mira facilitate, & ſuavitate DEO ſemper eſſet intentus. In morbo amara ſenſim ſorbebat; & per ipſos 14. dies præſcriptam à Medico potionem hilari vultu hauſit, licèt pharmacopæi incuriâ, vel inſcitiâ, intolerabili amaritudine vitiatam; ſtupente Medico, poſtquam error detectus eſt heroicum infirmi animum, & in palatum ſuum dominium.

4. Hancæi in China annò 1638. P. Joannes Froes, Luſitanus. Quàm religioſus, & ſtrenuus fuerit in illa vinea opere-

perarius : docuerunt honores posthumi ipsi delati, non solum à Christianis , sed etiam ethnicis. Christiani per septem dies exequias defuncto celebrârunt, magnóque planctu Patris sui jacturam luxerunt. Ducenti ad 5. milliaria, supplicantium ritu, funus comitati sunt ad locum sepulturæ : cùmque transirent per portam urbis ; milites custodes, quantumvis ethnici, flexo poplite sarcophagum venerati sunt omnes, elata voce illum sancti Patris titulô honorantes. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

5. Genuæ in Italia annô 1657. P. Julius Pallavicinus , Italus Genuensis. Cùm Domum Professam Genuensem regeret ; invalescente lue pestifera , exposuit se afflatorum confessionibus excipiendis, ceciditque in heroico opere insignis victima charitatis. *Sotuell. ibid.*

XII. JULII.

1. **A**NNO 1631. Monachii in Bavaria manifestô miraculô repente sanata est à S. P. N. Ignatio clauda Virgo Anna, annos nata 19. posteaquam illi S. P. apparuit in sacrificiali veste, alte-

ra manu SS. JESU Nomen, altera librum tenens. Fusiùs hæc narrat, ac examinata rite probat Vitus Adamus, Episcopus Frisingensis, in narratione ejus, nomine typis edita Monachii annô 1631.

2. Eodem die annô 1544. Colonia in Lusitaniam iter aggressus est P. Petrus Faber, unus è primis Societatis, Decem viris. Operam Coloniae non solum utilem, sed necessariam ponebat, quando postulante Rege Lusitaniae, & annuente Pontifice, S. Pater illum migrare jussit. Paruit vir ad obediendum natus, incertas spes fructui præferti præferens. Digressus est summorum nostrorum, tum maximè PP. Carthusianorum mœrore, quorum ea fuit erga nostros benevolentia, & beneficentia: ut non tantum merita sua Societati voluerint esse communia, sed etiam temporalibus subsidiis nostros ferè sustentârint. Lovanii conscensa navi, cum ventus omnis defecisset, Faber primis precibus tam faventem impetravit: ut duas intra horas, quo totius noctis

noctis labore appulsuros se nautæ desperabant, sit appulsus. *Tanner in Societate Europæa, in vita P. Fabri.*

3. Annô 1600. cursum Evangelii in regno Bisnagarenfi paululum retardavit consternatio publica. Inciderat solis defectio in hunc diem, Rex, aula, procures cum populo, luctu, ac dolore perdit, impasti, & jejuni die toto perstiterunt, ejulantes miserabilem in modum, ac diris devoventes draconem, à quo solem, cùm deficit, vexari putant, ac propè devorari, adeò ut non priùs recipiat lucem, quàm se ab ejus faucibus expediat. Hunc mœrorem de solis labore conceptum expulit anniversaria diei festi lætitia. Unum è suis Numinibus præcipuis, Perumalem nomine, genitum vaccâ ferunt, eamque ob rem vaccas, tanquam affinitate cum eo junctas, habent in honore, iisque nemo vescitur. Id fortasse ortum ab Ægyptiis, apud quos vitulus Apis in deorum numero colebatur. Tanto peregrinorum undique confluit multitudo, tantâ diem festum munificentia celebrârunt,

runt, ut illorum dona ducentis aureorum millibus æstimata sint. Pars festi & pompæ potissima fuit, simulacrum Numinis triumphali curru devectum. Currum multa hominum millia trahebant. Rex primus rotas impulit: eas, quisquis è populo poterat contingere, in cœlo se esse credebatur. Patres destituta gentis superstitione mœstos, consolatæ sunt literæ, quibus Trimalcarius, Regis Bisnagareni hæres, & nepos, in suam illos urbem Sirangapatanum invitavit.

Eodem die obierunt.

4. Vilnæ in Litvania, annô 1653. P. Georgius Giedroyc, Litvanus. Ejus origines à magnis Litvaniæ Ducibus repetitæ, ab ejus eximia virtute nobilitatæ sunt. Nunquam à primo tyrociniifervore elanguit. Magno illi ad excelsum virtutem subsidio fuit verborum, cibique parsimonia, & constans ad Redemptoris vulnera devotio. Indè illi animus tam innocens, ut in Societate nullam, etiam venialem noxam delibere-
ratè

ratè admiffisse, fit notatus. Corpus, tamen tam inclementer habuit: ut acri, frequentique castigatione illud planè lacerârit, dimidiâ etiam horâ, huic piæ, sævitæ non rarò impensâ. Tam religiosâ vitâ mortem meruit gloriosam in obsequio pestiferorum, cum 7. Sociis.

5. Bruxellis in Belgio, annô 1614. P. Joachimus Arents, Belga. Jurisprudentiæ laureâ, innocentîâ, sacerdotio, fidei zelo, & tolerata non una calamitate sub hæreticis turbamentis, clarus, venit ad Societatem, ad quam præmiserat fratres quatuor. Vixit in illa præclarô exemplô, geminis alis, oratione fervente, & constante corporis, animique mortificatione ad magnam perfectionem eluctatus.

6. Oveti in Hispania annô 1599. cùm totam Asturiæ Provinciam tam sæva pestis vastaret; ut vix tertia pars hominum superesset: primus è decade Sociorum, qui animas suas posuerunt pro fratribus, & amicis suis, ad capeffenda præmia evocatus est Joannes de Villafante. Ovetanis accesserunt eodem

annô similes Heroes per diversa Hispaniæ loca viginti quinque.

XIII. JULII.

1. **G**Ravi languore laborare cœpit. Societas universa, quando Sanctus ejus Parens hodie, annô 1556. solito infirmior, sensit brevî instare depositionem tabernaculi sui. Itaque administratione Societatis Joanni Polanco, & Christophoro Madridio permîssa, secedere extra turbas voluit; ut uni DEO, & animæ suæ vacaret residuis vitæ diebus. Re cum medico communicata, visum est, ut villam, & vineam S. Balbinæ, quam in usum Collegii Romani recenter comparaverat, secederet. Sed cùm ægritudo ingravesceret; paucis post diebus Domum Professam Romanam repetiit, ibi expectaturus Dominum, invitantem in gaudium suum. *Orlandin. hist. Soc. lib. 16. n. 93.*

2. In Mexicanam Americæ Provinciam annô 1572. prima Societatis colonia delata est, & ab omnibus hominum ordinibus honorificentissimè suscepta.

Fama enim ex Europa, & Indiis Orientalibus latè fusa, tam gratum ibi sparserat nomen Societatis : ut in Sociorum amplexum certatim ruerent. Ecclesiastici, & Politici magistratus, promittentes sibi in terris illis non minores ipsorum labores, & laborum fructus. Quindecim constabat illa colonia Sociis, in Hispania lectis ; quorum duces fuerunt Petrus Sancier Provincialis, & Jacobus Lopius Mexicani Collegii futurus Rector. Excensione facta non ad aliud divertere voluerunt, hospitium, quàm ad nosocomium : ubi primam operam, & Apostolicorum laborum posuerunt fundamentum, humilitatem. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 8. n. 300.*

3. In Insulis Marianis, quæ aliàs Insulæ Latronum ob incolarum feritatem sanguinariam dicebantur, feliciter restaurari cœpta est collapsa Religio Christiana ; postquam anno 1695. hoc die Gubernator earum Insularum, D. Josephus de Quiroga, assumptis mili-

taribus copiis cum manipulo Missionariorum nostrorum , expeditionem suscepit in munitiores insulas ; quarum incolæ ante paucos annos , nostros omnes cum præfidiariis Hispanis crudeli nece sustulerunt. Cessit feliciter negotium, domiti partim armis , partim, imò magis, clementia , & humanitate barbari, ad loca commodiora traducti sunt, & multo Patrum labore Christo iterum subjecti. *Ex literis Rom.*

Eodem die obierunt.

4. Syracusis in Sicilia, annò 1605.
 P. Sebastianus Cabarasius, Siculus. Ad promovendum DEI-paræ Virginis cultum, & amorem, tres condidit Sodali-
 tates, quas singulari industria, & accurata diligentia excolebat. A latronibus aliquando in itinere malè multatus, tam felix, & potens fuit in exprobranda illis vita impia, ut ipsos non solum ad meliorem frugem, & generalem totius vitæ exomologesim perduxerit : verum etiam aliqui ad religiosa
 cœ-

cœnobia se receperint , impetratâ illis per P. Sebastianum à Principibus veniâ.

5. Brunæ in Moravia, annô 1659. P. Gaspar Aicha, Bohemus. Ad Societatem illum impulit quidam ex amicis , quem totum horrendis involutum flammis vidit. In Societate conspectu S. Aloysii recreatus dicitur , & probavit eximia ejus modestia ad Aloysianam composita , regularumque , & Ordinationum observantia. Foris ut biberet , adigi nunquam potuit : maluitque ab amico minaciter urgente , cyathum vinô plenum , in faciem sibi effundi , quàm libare. In morientis manu inventa est pia formula testamenti , quod ante triennium condiderat : quô imprimis grates DEO agebat linguis omnium creaturarum , quæ sunt in mente ipsius , pro beneficiis ipsi , & creaturis omnibus concessis , & concedendis , & specialiter pro gratiis , & donis , quibus Societatem ornavit , & ornatus est. Deinde offerebat corpus suum Corpori Christi , animam Animæ , cor Cordi ad amandum DEUM corde Christi , &c.

XIV. JULII.

1. **V**Enetiis Hierosolymam solvit S. P. Ignatius annò 1523. terram divino Christi sanguine rigatam veneraturus. Multis conabantur amici eum avertere ab illa peregrinatione, ob pericula tunc solitis majora, Turcis capta Rhodo, latè illo mari grassantibus, multisque peregrinantium, nè illorum manus inciderent, in patriam revertentibus: at ille DEI, & cœli aspectu terrenos metus eludere doctus, responso mirabili urgentes stupefecit, asseverans: Tam certâ se vocantis DEI fiduciâ niti; ut si navis deesset, crederet, se nuda in tabula posse illuc saluum appellere. Amicis frustra laborantibus, successerunt Medici nihilo meliore eventu. Dato enim vectoribus classico, accurrit sinè mora Ignatius, sui & morbi, quo affligebatur, & medici præsentissimum periculum opponentis, negligens, soloque Terræ Sanctæ desiderio ardens. Et adfuit piæ menti bonus DEUS: pericula enim, & incommoda navigationis ver-

sa sunt in pharmacum, salvusque, & sanus post octo supra nonaginta dies navigationis, tenuit Saphun in Syria, & quarto post die Hierosolymam pius Peregrinus. *Bartolus in Vita lib. 1. n. 23. & 24.*

2. Argentorati in Germania annò 1576. celebris habita est disputatio in Academia heterodoxa Juvenis unius è Societate cum Doctoribus acatholicis. Joannes Hayus, natione Scotus, præclaro ingenio juvenis, Superiorum jussu, ad valetudinem curandam, è Polonia redierat in Lotharingiam Mussipontum; ibi cum non proficeret, expeditus est Argentoratum ad medicum Catholicum, qui ei promiserat sanitatem. Ibi dum valetudinem curat, propositæ sunt in Academia Theses de Transubstantiatione Eucharistica, publicè disputandæ. Confluxerat copia Sectariorum, Catholicorum inventus est nemo, qui pro fide verbum opponeret. Non tulit eam ignominiam Hayus; & quamvis attritis corporis viribus, animo validus descendit in are-

nam, eò fidentiùs: quòd habitu secula-
 ri, in civitate hæretica texisset Jesui-
 tam. Disceptatum est tam felici suc-
 cessu: ut omnium, etiam hæreticorum,
 iudicio victoria steterit penes hospi-
 tem Catholicum. Moderatè tulerunt
 cladem doctores Academici aliquam-
 diu: at ubi resciverunt, victorem esse
 Jesuitam, in rabiem acti, convenerunt
 Magistratum, ut nova institueretur di-
 sputatio cum Jesuita. Jussus ergo ite-
 rum congregari Hayus, quamvis non te-
 merè poterat timere, nè pro ratione
 vis ingrueret, confusus tamen bonæ
 causæ, iterum disputavit, iterumque
 non obscuram reportavit victoriam, à
 studiosis hæreticis honorificè in hospi-
 tium suum deductus. Patribus nostris
 ubi acta innotuerunt: probârunt ma-
 gis exitum rei, quàm consilium: quòd
 juvenis, & solus, in hæretica civitate,
 nomen Catholicum petulantia adversa-
 riorum exposuisset. *Sacchin. hist. Soc.*
p. 4. n. 131.

Eodem

Eodem die obierunt.

3. Trajecti in Belgio, annô 1638. Philippus Nottin, Coadjutor, Belga, dira passus ab hæreticis fidei causâ. Cruci ferreæ insidere jussus est, manibus, pedibûsque per extremos digitos ad tergum revinctis, quos manicæ, pedicæque aculeatæ dirè constringebant. Collo innexum erat collare ferreum, trifariam aculeis confertum, quorum alii recti eminebant, alii sursum, deorsum alii vergebant, igne quoque admoto, quo lentè torrebatur. Ubi uista pellis intumuit in bullas, & pustulas, illis ferro apertis, acetum cum sale, ac pyrio pulvere infusum est. Sic per ipsas decem horas torto Philippo, caput denique resectum est, obtentu proditionis (prout semper hæresis crudelitati suæ colorem allinit) re vera odio fidei: ut patet è narratione à Bullonio Duce conscripta.

4. Manilæ in Philippinis Insulis, annô 1627. P. Thomas de Montoya, Indus è nova Hispania. Post gentes illas indefesso triginta annorum labore excul-

cultas , apud Basaias odio fidei venenum illi propinatum est , unde lenta morte contabuit.

5. Mussiponti in Gallia, annô 1654. Gerardus Dominique, Coadjutor, Galus, omnibus fortis suæ dotibus insignis, præcipuè verò studio colloquendi de rebus piis. Comparuit post mortem cuidam Theologiæ Professori, sibi per-familiari, noctu oranti, capite radiis circumfuso, quibus totum cubiculum illustrabatur ; ex ore autem splendidissima stella promicabat, velut tessera præmii pro colloquiis spiritualibus obtenti. Rogatus : an DEO frueretur ? modestè capite annuit, commendavitque impensè prædicto Patri colloquium de rebus spiritualibus, *ut quod inferis amarum, superis verò gratissimum.*

XV. JULII.

I. **B**Urburgi in Belgio, annô 1610. S. P. Ignatius invocatus, puellæ sanitatem restituit manifestò miraculô. Gravissimis cruciata renum doloribus , febrique accedente, jam ad portas mortis deducta cùm esset, nec quid-

quidquam profuissent medicamenta, liberaliter à parente Jurisconsulto adhibita: contigit opportunè, ut quispiam Patrum nostrorum Bergâ Burburgum veniret, suaderétque, ut opem S. Ignatii implorarent afflicti; curavitque sinè mora in eum finem Bergâ adferri reliquias quasdam Sancti. Concepto voto à puella de Festo ejusdem S. Communione, & præmissò jejunio, celebrando, postquam allatæ Reliquiæ parti laboranti sunt applicatæ: illicò ægra sensit, se non doloribus solum liberatam, sed plenam sanitati restitutam ità: ut eodem die Sospitatori suo in templo gratias fundere potuerit. *Bartolus in vita S. Ign. lib. 5. n. 78.*

2. Valentia in Hispania annò 1662. P. Ludovicus de Tapia, Procurator Collegii nostri Valentini, coram officio publico petiit audiri testes, deponentes de veritate cujusdam dicti Reverendissimi P. Thomæ Turci, Magistri Generalis Ord. Prædicat: produxitque hoc, & sequentibus diebus externos quatuor Doctores Theologiæ, qui jurati

rati affirmârunt : se interfuisse celebri
disputationi in Conventu FF. Prædica-
torum, in qua cùm Fr. Tolofanus pro
viribus propugnaret Prædetermina-
tiones phyficas, tanquam expressam
S. Thomæ doctrinam, interpellans
Reverendissimus Turcus semel, iterùm-
que dixit : *Ostende mihi locum S. Thomæ,
in quo Prædeterminationem defenderit, &
creabo te Magistrum in tua Religione con-
tra Constitutiones tuæ Provinciæ.* Eleuth.
in hist. de Auxil. lib. 2. c. 22. Henao
de scientia media, Eventilat. 8. & Hen-
ricus de Cerf Cancellarius Universita-
tis Duacenæ : qui addit, libro, quem
de mente S. Thomæ in ea materia con-
scripsit, P. Turcum id repetiisse Pari-
siis, cùm easdem Prædeterminationes
impugnaret P. Bagotius è Soc. JEsu.

3. In Anglia annô 1580. nova E-
dicta promulgavit Regina contra Je-
suitas, & Collegiorum Ultramarinorum
Seminaria, atque Alumnos Anglos;
quibus, & denunciavit reos læsæ Maje-
statis, & variarum in ipsamet ac Remp.
conspirationum authores; ideoque illis
aquâ,

aquâ, & igni interdixit. *Sacchin. hist. Soc. p. 4. lib. 8. n. 125.*

Eodem die obierunt.

4. Ulyssipone in Lusitania, annô 1579. P. Simon Rodericius, Lusitanus, unus è decem primis Patribus Societatis. E multis tentati, turbatîque animi salebris feliciter eluctatus, constanter tenuit, & impigrè decurrit viam perfectionis sub disciplina S. Patris Ignatii. Ab hoc idoneus judicatus Apostolico muneri Indiarum convertendarum, in Lusitaniam expeditus est cum S. Xaverio. Sed cùm ibi zelum suum in reformatione morum, & puerorum institutione, longè latèque incredibili cum fructu explicarent : Apostolorum nomen meruerunt, & communi Regis, Magnatûmque sententiâ actum est de ipsis in Lusitania retinendis. Aegrè tandem dimisso Xaverio, retentus est Simon, Conimbricensi Episcopatui à Rege destinatus ; quem ille multis rationibus, & lacrymis efficaciter deprecatus est, prætendens, vocationis suæ præ-

præmia esse non honores , sed labores.

5. Ad Palmam, unam ex insulis fortunatis , annô 1570. P. Ignatius Azevedius, Lusitanus, cum Sociis 39. à piratis hæreticis, odiô fidei, in mare projectis, & demersis. Ignatius arctissimo complexu imaginem DEI. paræ Virginis stringens, conculcatus, capite faucibus, lanceis confossus, cum Socios ad mortem fortiter oppetendam hortaretur, in mare deturbatus est. In alios simili crudelitate desæviturum, clamantibus sicariis, *Tollendos Jesuitas in Brasiliam cunctes ad prava dogmata disseminanda.* Vidit in Spiritu Sancta Theresia glorioforum athletarum, & fortem agonem, & lauream Martyrum ipsis in cœlo donatam.

6. Coculini in India Orientali, annô 1583. P. Rudolphus Aquaviva, Italus, cum 4. Sociis in odium fidei trucidatus à barbaris. Adolescens, exemplô S. Thomæ Aquinatis, procacem fœminam titione fugavit: ab eo tēpore nihil prorsus rebellionis in carne expertus. Moriens

riens pro occisoribus suis oravit ; à morte visus gloriosus , in corona gemmis conspicua , indice variarum , & non vulgarium virtutum , quibus claritatem generis sui eximiè ornavit.

7. Mussiponti in Lotharingia annò 1685. cùm sæva pestis depasceretur urbem , nec minus exitium esset à fame , è nostris , non solùm in animarum , sed etiam corporum curam effusis , ceciderunt omnino decem ; & inter eos hoc die Joannes Bertrandus , impiger in sancto illo opere operarius.

XVI. JULII.

1. **A**Nnò 1576. Gregorius XIII. universam Societatem à publicis supplicationibus , seu Processionibus , & precibus exemit , *Motu proprio* , & non ad Præpositi Societatis , aut presbyterorum ejus , vel aliorum super hoc petitionem , seu instantiam , sed de sua mera deliberatione : districtiùs inhibendo quibusvis locorum Ordinariis , etiam Patriarchali , vel Archiepiscopali dignitate , ac etiam Cardinalatùs , & Legationis Sedis Apostolicæ honore præfulgentibus , & alijs

aliis personis , quacunque auctoritate fungentibus ; nè personas Societatis ad interessendum processionibus præfatis, quavis occasione, causa, seu quovis prætextu, ingenio, vel colore, directè, vel indirectè, mediatè vel immediatè cogere, molestare, perturbare vel inquietare audeant, vel præsumant, seu permittant. *Ex literis Apostolicis.* Constitutio incip. *Quæcunque sacrarum Religionum, &c.*

2. Romæ annò 1595. Venerabilem Patrem Nicolaum Lancicium, juvenem adhuc Theologicis studiis in Collegio Romano vacantem, sed diro scrupulorum tormento acriter exagitatum, conspectu suo dignatus est Dominus. Oranti post sacram Eucharistiam susceptam, nulla hujusmodi imaginatione, aut meditatione præmissa, velut deductâ scenâ, videndum se se obtulit augusta specie Christus JESUS, Crucem justæ magnitudinis ostentans, eidemque altera manu innixus, Nicolaum Italicis verbis sic allocutus est : *Scrupuli isti sunt Crux tua.* Unde ille non solum nihil hor-

horroris, sed plurimum hausit solatii in multum tempus, præsertim postquam gratiosissimus Salvator beneficium suum altero favore hoc die cumulavit. Orantem enim in vinea S. Balbinæ, clara, sed interna voce admonuit: placere sibi, & DEO Patri; ut dolorem de peccatis, & ardentissimum DEI amorem dari sibi cœlitus peteret: id signum fore, animam suam, licet scrupulorum importunitate cruciatam, in gratia DEI esse, & fuisse. Petiit ardenter, & impetravit. Cum enim tempore vespertino motio illa animi jam evanisset, ex subita, & vivacissima peccatorum memoria repente solutus est in lacrymas, & ita singultibus concussus, ut è Sociorum præsentia se proripere cogeretur, ad indulgendum liberius dolori, & amor. Mansitque indè non dubius de gratia, & amore erga se diuino. *Balbinus in Vita lib. 1. cap. 5.*

Eodem die obierunt.

3. Mexici in America, annò 1609. P. Petrus Sanciùs Hispanus. Mexicanæ Pro-

Provinciae fundamenta jecit, Collegiis aliquot, & tribus erudiendæ juventuti Seminariis, excitatis. Ut solidam in se ipso fundaret virtutem, acri corporis castigatione quotidie, crebra inedia, & perpetua à vino abstinentiâ se macerabat. Cum Sanctis tanta dicitur illi intercessisse familiaritas: ut occurrentes de facie facile nosceret.

4. Hispali, annô 1648. P. Ferdinandus de Mendoza Hispanus, DEI - paræ V. addictissimus, à tenerrima ætate consueverat illam recitatô quotidie Rosariô honorare. Fuit, cùm pensi illius oblitus, cubitum concessit: sed ubi expurgato in mentem venit Rosarium oblivione omissum; illico è strato se proripuit. Recitanti ergo Rosarium adfuit cœlesti splendore refulgens Virgo Mater, benignè hortata: ut in bene cœptis pergeret; suam illi opem, etiam in difficillimis, non defuturam; quod deinde cumulatè præstitit.

XVII. JULII.

1. **P**ost celebratam in Sacro Tridentino Concilio Sessionem vigesimam

nam tertiam 15. Julii de Sacramento
Ordinis, cùm de more concipiendi es-
sent Canones de eodem Sacramento,
delectus est ad id muneris inter alios P.
Jacobus Lainius, qui Pontificium Theo-
logum ibi agebat. Collegæ cùm ho-
minis prudentiam, & scientiam emi-
nentem haberent perspectissimam, to-
tum illi negotium commiserunt: quod
tam prudenter, & accuratè est execu-
tus: ut nihil, ficut solebat, fuerit à Pa-
tribus emendatum. *Sacchin. hist. Soc. p.*
2. lib. 6. n. 86.

2. Tibure in Italia, annô 1587. in-
signis solemnitas celebrata est Trans-
lationis Reliquiarum sacrarum S. Sym-
phorosæ, & filiorum ejus ex urbe in
templum Collegii Societatis JESU, DEO
dicatum in prædictorum SS. Martyrum
honorem, erectum autem à Cardinali
Matthæo Contarello. Concesserat e-
nim Pontifex in favorem dicti Cardi-
nalis: ut pars notabilis ex prædictorum
SS. Martyrum Reliquiis, quorum cor-
pora Romæ in Ecclesia S. Angeli in
Piscina, religiosè asservantur, ad no-
vum

vum Tiburtini Collegii templum transferretur. Auxit solemnitatem Caput S. Martyris Getulii , S. Symphorosæ viri, ac septem Martyrum Patris ; quod Tiburtinus Episcopus Andreas Crucius , ex pervetusta æde S. Petri, quæ Tibure est , ut honorificentius haberetur , in templum Societatis deportandum , ibique in perpetuum aservandum dedit. Ipsemet Præpositus Generalis Claudius Aquaviva , ab Roma Beatos Patronos comitatus , cohonestandis novi templi encoeniis , ad confertum populum idoneam temporis , & loco , multo audientium plausu , orationem habuit. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 7. n. 22.*

3. Longa quinque mensium consultatione tandem Cardinales summum Pontificem hac die annô 1691. renunciârunt Antonium Pignatellum Neapolitanum , qui Innocentii XII. nomine insigniri voluit. Cognominis Antecessoris zelum æmulatus se Ecclesiasticæ disciplinæ acerrimum Assertorem à primis diebus
ex-

exhibuit. Eadem constantia ab affinium contubernio, & affectu temperans, insuper pietate, & benignitate in pauperes acceptissimus, quibus certum singulis hebdomadibus diem statuit, in quo omnium querelas, & preces publicè exaudiret. *Brietius.*

Eodem die obierunt.

4. Lucronii in Hispania, annò 1564. P. Petrus Antonius Martinez, Hispanus, singulari erga lucrandas animas charitate, suavitate, & dexteritate præstans: quibus dotibus complures obstinatos peccatores lucrificavit. De Rosario, cum ad populum diceret, ingens cereus supra DEI paræ Virginis imaginem arde-
re conspectus est. Unde ipsum concionatorem populus deinceps appellavit: *Ardentem Beatissimæ Virginis Cereum.* Consumptus tandem est hic cereus in obsequio pestiferorum; aut potius in splendoribus Sanctorum clariùs lucere cœpit cum Sociis tribus eidem charitatis officio intentis.

5. Apud Ciuncios in America, annò
Pars III. D 1629.

1629. P. Bernardus Reufs, Hispanus, à Barbaris in odium fidei sagittis confixus, præter pretiosam Virginitatis laureolam, purpuratorum Christi pugilum laureâ donatus est.

6. Mechliniæ in Belgio, annô 1613. P. Andreas Bottelberch, Belga, ob singularem in prædicandis DEI paræ Virginis laudibus facundiam, & ardorem vulgò dictus *B. Virginis Ecclesiastes*. Æger rogatus, quid vellet? *Cælum*, respondit, & illuc abiit.

7. Compluti in Hisp. annô 1637. P. Alphonsus Esquera, Hispanus, eminenti virtute, & singularibus DEI gratiis insignis. In se ipsum severissimus, carnem quotidie bis inclementer flagris lacerabat, cibos nec sale, nec aliter condiebat; vinum, non nisi extremis aliquot mensibus, jussus bibit. Cùm aliquando de Christo à discipulis in Emmaus euntibus coacto, ut cum ipsis maneret, meditatus cogitaret; quomodo & ipse eum piè cogere posset, ad manendū secum: internum, sed clarum responsum audivit; *Fac tibi vim, & facies illam mihi,*

mibi. Unde illi novum, ac potens accessit calcar ad se pervincendum. Annô 1621. in festo S. Angeli Custodis, vidit Angelum suum Tutelarem ad latus sibi assistentem, specie adolescentis præstantis, armati, lanceam manu gestantis. Alphonsus cum illo per cubiculum inambulans, & familiariter collocutus, cum lacrymis petiit ab eo veniam defectuum in cultu ejus, procedentem deinde ad Sacrificium Missæ, comitatus Angelus, adstitit celebranti, & post consecrationem, Christum de genibus adoravit. Sumpta S. Communione videbatur sibi Alphonsus majori cum reverentia aspicere ab Angelo, totôque biduo aspectabilem habuit.

XVIII. JULII.

IN Gallia civilibus bellis ardente, cum Henricus rex Fœderatis Principibus reconciliatus esset annô 1585. etiam Societas, non leviter afflicta respiravit. Insimulabatur enim à malevolis, quasi Fœderatorum, qui pro re Catholica arma sumpserant, concitasset animos, & odia nutriret contra Re-

gem, eique adhærentes. Non credebatur primùm Rex, at hujusmodi sermonibus ab hæreticis, & larvatis Catholicis quotidie oneratus, offensionem tandem præferre visus est. Ceterùm Socii, quos conscientia recti solabatur, non solum inter se alta pace gaudebant; sed etiam solito fructuosius populo serviebant, DEO tantò magis propitio, quantò infestiores insurgabant homines. Evanuit paulò post hic turbo, quando Rex hoc die in summa Senatûs Curia, præsentem Matre, quatuor Cardinalibus, multisque Principibus, & populo frequentissimo declaravit: grata sibi esse, quæ Catholici Proceres Religionis causâ egissent, &c. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. l. 5. n. 134. & seq.*

2. In Litvania annò 1570. designatus, & celebratus est hic dies, ut Natalis Collegii Vilnensis, primarii in ea provincia. Cùm enim Valerianus Episcopus omnia, quæ ad foundationem requirebantur, expedivisset, & à Maggio, Provinciali tunc Austriæ, & Poloniæ, oblatos ad sua, & populi sui obsequia

sequia Socios, paterno affectu complexus esset, inter largas, amoris testes, lacrymas ad Collegium honestissimo cum commitatu venit, ubi post decantatum in Sacello de SS. Trinitate Sacrum, salutatus est primùm à Professoribus Oratione Latina, tum Hebraica, & Græca; deinde à nobilibus adolescentibus carmine festivo. Mox per Diæcesim expeditis literis intimavit, constitutum esse Collegium, & scholas patere ingenuæ juventuti: diem verò decimum quintum ante Calendas Sextiles haberi Natalem Collegii, & anniversarium observari voluit. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 6. n. 20.*

Eodem die obierunt.

3. Avenione in Gallia, Iannò 1604. Petrus Doligier, Coadjutor, Gallus. Vesperis ad sacram Synaxim diei sequentis ut se pararet, confessionem obierat: & ea nocte placidè exspiravit, manè repertus exanimis. Quamvis verò præsentium hominum ope destitutus fuerit, divina non caruit. Alter enim è Nostreis

ea ipsa nocte , sensit brachio tacto se excitari , audivitque vocem : *Vigila , DEOque commenda unum è fratribus , qui jam nunc agit animam.*

4. In Prussia Brandeburgica , prope Resselium annô 1693. P. Adalbertus Grabenius, parente Sueco, J. U. D. Varavia in Polonia natus. Cum ad Capuccinorum Ordinem adolescens propenderet : à quodam è Capuccinis monitus est, ut potius Societati se daret. Quam Romæ ingressus, Religiosissimum nactus est Magistrum P. Joannem Paulum Olivam, quo dirigente solida posuit religiosæ perfectionis fundamenta. Ter è Polonia in urbem missus; cum in itinere noctu , quidam comitum secularium, ad quiescentem adduxisset scortum: ille strato exiliens, gravi colapho impacto lenoni, prostibulum abegit. Extra Collegium visitando agros, vel alia tractando negotia, nunquam adduci potuit : ut more gentis hospitalem admitteret haustum. Ad signum campanæ in omnibus punctualem se præbebat: quod cum quidam laudaret , P. Adalbertus
joco

joco rē diluens: *Hoc*, inquit, *mibi mortuo scribite elogium: quòd primus fuerim in lecto, primus in refectorio, primus in recreatione.* Mira pollebat dexteritate, & felicitate in dirigendis adolescentibus, quorū plurimis implevit religiosas Domos. Ad Cisterciēses direxit 53. Franciscanos, seu Bernardinos 30. ad Dominicanos 12. ad Basilianos 5. ad Carmelitas reformatos 28. ad Brigitanos 12. ad Societatem 117. ad Carthusianos etiam, & Augustinianos aliquot. Ex omnibus vix aliquem pœnituit susceptæ vitæ religiosæ. Redux Vilnâ ex Congregatione Provinciali, morte subita, sed non imparatus in itinere extinctus est. *Ex Annuis Col. Brunsbergenfis.*

XIX. JULII.

I. Collegium Vilnense in Litvania, jam solidè, plenèque constitutum, prout heri intimatum, primus Rector gubernare cœpit Stanislaus Varsevicius, vir meritis, & publicâ famâ magnus. Inter hæreticos Vilnenses eminebat Andreas Volanus, è Secta Calvinii, qui Palatino Vilnensi à secretis

erat. Is periclitaturus Jesuitarum ingenia, & scientiam, adjuncto sibi Andrea Tricesio, & aulicorum globo, de eodem Calvinì grege, Lutheranis etiam quibusdam accedentibus, profectus ad Collegium, quid Patres sentirent de Eucharistiæ Sacramento, quæsit. Qui cum sententiam Catholicam latè, dilucidèque explicassent, tamque claris Divi Augustini, & Ambrosii, quorum auctoritatem admisit Volanus, testimoniis firmassent, ut nemo nisi extremè obstinatus, dissentire posset: quamvis sentiret se victum; ut fateretur, adigi non potuit. Patres non veriti iudicium publicum, paulò post de eadem Ven. Eucharistia, & Communione sub una specie, publicas exposuerunt Theses. Ingens confluit, etiam hæreticorum numerus: nemo tamen istorum, quamvis humanissimè invitarentur, toto triduo, quo disputatum est, ausus fuit in arenam descendere, & aliquid opponere. Inter Catholicos ergo res gesta; hæreticorum argumenta fideliter sunt proposita, & promota, sed magnificè refutata.

ta. Unde quantum animorum Catholicis accessit, tantum audaciæ hæreticorum temeritati decessit. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. l. 6. n. 121. & seq.*

Eodem die obierunt.

2. Manilæ in Philippinis, aⁿo 1631. P. Laurentius Massonius, Italus, magnus in Orientali India Operarius per annos omnino 30. in castris Catholicis cum Sacramenta ministrasset, victoriam pollicitus est, in acie cum Crucifixo præivit, & insigni victoria potiti nostri, Ternatem insulam receperunt: ex qua P. Laurentius ingentem vim soricum sacris exorcismis eiecit. Aliàs cum Batavus victor Catholicos persequeretur, præcedentem ante oculos suos Patrem vel videre, vel assequi non potuit, DEI para Virgine ipsum tutante. Coactus tri-duo in vepreto latere absque omni cibo, & potu, cum siti cruciaretur, vidit repente venam aquæ ex terra profilientem; quæ, ubi Pater sitim restinxit, evanuit. Quamvis passim vir perfectus audiret: frequentibus tamen manabat la-

crymis quòd diceret : nescire se, an satis peccata sua eluisset.

3. Jaroslaviae in Polonia, annò 1588. P. Joannes Hartus, Anglicus. E patria fidei causâ proscriptus, post biennalem carcerem foedissimum, & iteratum equulei tormentum, in Polonia portum, in cœlo patriam invenit. *Ex Tannero.*

4. Cali in America, annò 1649. P. Joannes Ribera, Hispanus, potens sermone, & opere ad conterenda peccatorum corda. Non paucis obstinatis prædixit: sinè Sacramentis citò morituros: quod & factum. Dæmoni, qui palàm concionabundus, se Adamum dicebat Protoparentem, silentium imposuit. Popajanenses, & Calenses tam scitè, ac amanter excoluit: ut pro ipso agro paratos se dicerent ex intimo cordis fundere sanguinem.

5. Taurini in Sabaudia, annò 1599. Christophorus Marianus, Coadjutor temporalis, cum Sociis 9. partim Sacerdotibus, partim Coadjutoribus, in maximo charitatis officio, contagiosa lue afflatus, religiosè decessit. Eodem die,

diē, annō 1611. P. Jacobus Stizius, Vir religiosissimus, zeloque fervens Apostolico, Constantiæ in Germania cum Sociis decem, eidem obsequio gloriōse immortalus est.

XX. JULII.

I. **S**ANCTUS Indiarum Apostolus, Xavierius, post impeditam à Malacensi Præfecto profectionem suam ad Sinas, ut populis illis Evangelii lucem inferret; epistolam dedit annō 1552. ad P. Gasparem Barzæum, Goani Collegii Rectorem, ut omni diligentia curaret, ab Episcopo Goano expediri Malacam literas, quibus urbis Præfectus declararetur excommunicatus. Vix credas, inquit, quā fuerim exagitatus Malacæ. In Sinarum insulas, quæ Catoni urbī adjacent, pergo, ab humano præsidio nudus, septus tamen, ut spero, Divino. In spem venio, fore, ut ethnici homines in continentem Sinarum mihi viam aperiant; quoniam quidem Christiani illud iter intercluserunt, nullo Ecclesiasticæ notæ, & cœlestis iræ metu, quam tamen miseri incurrerunt. Quare curabis di-

ligenter : ut Episcopus ad Malacensem Vicarium Excommunicationis formulam mittat, qua Præfecto Malacensi, i-
témque aliis, qui tam utile rei Christianæ consilium fregerunt, publicè, ac nominatim sacris interdictum esse, denuncietur. Velim autem in ea formula illud poni : me à Paulo III. Pont. Max. Legatum Apostolicum missum in Indiam cum diplomatis illis, quæ ipse agnoverit Episcopus. Id ego eò facio, nè quis posthac Christianæ religionis propagationi, & piorum hominum conatibus adversetur, &c. *Epist. Veter. lib. 4. ep. 13.*

Eodem die obierunt.

2. Trajecti in Belgio, annò 1638. P. Joannes Baptista Boddeus, & P. Gerardus Paefman, Belgæ, odio fidei ab hæreticis interempti crudeliter. P. Joannes, Collegii Rector, per 22. horas primùm, deinde per quatuor alias dirissimè cruciatus modis, quos calamus horret, ac erubescit, deniq; securi truncatus capite. P. Gerardus crucis ferreæ, atque acutæ, colla-

collaris cuspidati, manicarum, & pedicarum aculeis, ignis lenti, falis denique, atque aceti vulneribus infusi, tormentis excruciatuſ per horas decem; ſollicitante fruſtra ad defectionem à fide miniſtello hæretico, glorioſè occubuit.

3. Neapoli, annò 1656. P. Franciſcus Corcionuſ, Italuſ, opima charitatis victima cecidit in obſequio peſte tactorum. Celebrem SS. Eucharistiæ Sodalitatem, cujuſ Sodaleſ Zitti, ſeu Silentiaarii vocantur, quòd in ſacro quodam ſilentio ſua peragant, magnâ curâ, multòque labore, & fructu pluribuſ annis adminiſtravit, & auxit. Intra ſe iſpſum ſe abdens, totuſ fuit demiſſio, totuſ charitaſ, totuſ cor videbatur. Cuiſdam è Sociiſ meticuloſo, nè fortè afflaretur peſte in ſacro illo obſequio, prædixit ſuperſtitem futurum; & fuit.

4. Cracoviæ in Polonia, annò 1624. Joanneſ Laskowſki, Polonuſ, Scholaſticuſ obiit; inſignis in eo eluxit, cum inſigni ingenio, humilitaſ, quam, dum in ſcholiſ doceret, cum obſonatore paupè ſequeretur, & iſpiſ ſeſtibuſ, verbis, omni-

omnîque gestu testabatur. Quotidie acriter se verberabat : & licet nullius peccati lethalis sibi conscius videbatur, gravibus tamen conscientiae scrupulis laniabatur, ita : ut à Confessariis internus Martyr diceretur. In eos, quos vindex Justitia morte plectebat, singulariter propensus erat, juvando eos, & precibus, & acri sui flagellatione.

XXI JULII.

I. **A** Nnô 1550, Julius III. Pontif. Max. Institutum Societatis iterum confirmavit, cum majore ipsius, & aliorum Indultorum declaratione, per Bullam. *Exposcit debitum, &c.* Ex Literis Apostol.

2. In Chorano, insula modica Indiae Orientalis, à Goano territorio modicè avulsa vetera virtutis suae miracula renovavit Spiritus S. annô 1560. baptizatis hoc, & altero die ferè omnibus insulae ejusdem inquilinis, partim ethnicis, partim atheis. Contra legem quandam à Prorege latam in favorem rei Christianae, delictum fuit à quibusdam : ideoque Prorex cognitorem, misit in insulam, qui de reis inquireret;

reret ; adjunxitque duos è Patribus nostris , ut præstò essent , si eorum operam occasio aliqua deposceret. Con-
venerant non pauci Insulanorum in
palmetum quoddam , consilium captu-
ri de rebus suis : quos cognitor ilico
à satellitibus suis comprehendi jussit ,
aliòsque inquiri. Videns fenex qui-
dam , præcipuè inter suos authorita-
tis , zelum Lusitanorum pro re Chri-
stiana , prodiit in medium , contestans ,
opus non esse strepitu , & vinculis ,
cum & ipsi omnes Christiani essent.
Annuerunt unanimi voce ceteri capti-
vi , solutique vinculis totam mox insu-
lam percurrerunt , conclamantes , Chri-
stianos se esse , talésque omnes fieri de-
bere. Fuit ea efficacia monentium ,
vel potius Spiritûs S. ut nemo fue it ,
qui non acclamârit , convolaruntque
certatim ad Patres , instrui , & baptiza-
ri petentes. Delatus nuncius Goam ,
Proregem , urbemque totam gaudio
implevit incredibili. Nec defuit con-
stantia , & docilitas catechumenis. Post
paucos instructionis dies tantâ fre-
quen-

quentiâ ad sacrum fontem properârunt : ut cùm paulò ante vix 30. numerarentur Christiani in insula tota , paulò pòst vix ethnici 30. invenirentur. *Bartolus hist. Asiaticæ lib. 7. n. 46.*

3. In Gallia Burdegalense Collegium , annò 1574. triplici turbine concussum est. Unum, alterúmve facilè, & gloriosè sustinuit , tertius Philosophiæ Professore illi eripuit. Fuit is Joannes Pugetus , qui absoluto cursu Philosophico , existimans, se plus gloriæ, aut lucri capturum , si ad Collegium Aquitanicum, quod secularium est, deserta Societate transiret : hoc die sacrilegus apostata erupit è Collegio, non sinè vulnere inflicto resistenti sibi Professori Theologiæ. Præstò fuerunt discipuli, nec alii defuerunt , qui hominem tuerentur : sed tandem non aliud lucri habuit, quàm ut è Societate ejectus , vitam miseram ageret inglorius. *Sacchin. hist. Soc. lib. 2. p. 4. n. 71.*

Eodem die obierunt.

4. In mari Japonico, annô 1573. P. Confalvus Alvares. Lusitanus, orandi, & stata æris campani tempora observandi studio memorabilis. Contigit: ut in horto die recreationis, auditô signô primô ante prandium; in odeum se reciperet Confalvus conscientiam introspecturus: horæ quadrante elapso, & altero signo vel non dato, vel non audito, cùm ceteri ad triclinium convenissent, & à mensa solitæ animi relaxationi vacassent; ille omissus, seu neglectus, per ipsas octo horas in odeo genibus flexis orationi institit, donec sub tempus cœnæ isthic reperiretur. Provectior ætate, missus in Japoniam Visitator, multa tulit, fecitque, donec in mari, hoc die, haustus naufragio, in litore inventus est mortuus, sed orantis instar genibus humi positus, manibus verò sublati in cœlum.

5. In Civitate Regali, annô 1585. P. Jacobus à Costa, Hispanus. In pulpito scholæ, in cathedra Ecclesiæ, in re-
ctio.

etione Provinciæ fuit vir tantus : ut inter suæ ætatis primos haberetur. Castiliæ Præses unâ cum ceteris Proceribus eum invisurus, dicebat: Eamus, visamus unum ex antiquis Ecclesiæ Sanctæ Doctoribus. Elapsis à morte annis 30. corpus ejus repertum est incorruptum.

6. Baroli in Italia, annô 1639. P. Christophorus Corquera, Italus. In Barolitano Collegio per ipsos 46. annos magno præstantissimæ virtutis nomine vixit. Insigni prophetiæ dono videbatur instructus. Inter cetera matronæ uterum ferenti dixit: Velle se proli nomen dari Ignatii: & illa masculum enixa est. Eidem iterum gravidæ. Hunc, inquit, Franciscum vocabimus, respondit prædictioni, & hic partus masculus. Tertiò gravida Patrem Christophorum de nomine consuluit: & ille rem silentio dissimulanter involvit, & illa foeminam peperit.

XXII. JULII.

I. **M**Agnum columen Societati, tempestate multiplici concutiendæ, admovit Providentia Divina, quando
annô

annò 1587. in ipsis Sanctæ Magdalenzæ feriis in tyrocinium ejus deduxit Claudium Aquavivam, filium Ducis Atriæ, jam annos 25. natum, literis egregiè excultum, & in Curia Pontificia Pii V. Cubicularii munere fungentem. Stupuit mundus, benedixit S. Pontifex, Pius, incrementum amplissimum dedit DEUS, ut nobilissimus tyro cresceret in millia, Societatis olim Præpositus Generalis. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

2. De auxiliis gratiæ celebrata est quarta Concertatio coram Clemente VIII. annò 1602. Propositio ab adversariis ex Molinæ disp. 9. desumpta, fuit hæc: *Cùm quis edoctus fuerit, supernaturalem assensum esse ad salutem necessarium, viribus naturalibus potest optare ità credere, atque etiam conari, ex dono, & auxilio supernaturali assentiri, denique potest petere, ut auxilium illud sibi donetur, & ad illud recipiendum satagere se dispo- nere.* Sed respondit Gregorius de Valentia: inprimis textum non esse integrè citatum; omissa esse, ex quibus vel maximè mens Molinæ elucescere potest,

test, expresse docentis : Omnem illum conatum merè naturalem esse, & omnino insufficientem, & non idoneam dispositionem ad obtinendum lumen supernaturale gratiæ Fidei. Deinde ostendit citatis textibus ante Molinam idem docuisse S. Augustinum, atque concessisse, quòd sinè gratia supernaturali possint haberi actus naturales cognitionis, desiderii, & petitionis circa objecta supernaturalia. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. c. 7.*

3. In Anglia, annò 1581. gloriosus Christi pugil, P. Edmundus Campianus, proditus, & captus, in vincula, & arcem Londinensem conjicitur. Captivis aliis, qui unà ducebantur, præibat Campianus, manibus post terga revinctis, pedibus ventri equi, quo vehabatur, adstrictis, titulo in galero à fronte, & à tergo uncialibus literis affixo : *Campianus Jesuita seditiosus.* Hic honos uni illi habitus est. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. l. 1. n. 227.*

Eodem die obierunt.

4. Nangasachi in Japonia, añò 1633.
Tho-

Thomas Nicofori, Japon, odiô fidei interemptus. Ante, & post initam Societatem multum operæ, & industriæ contulit ad commoda rei Christianæ. Idcirco primùm exilio mulctatus, pòst in Japoniam redux, flammis addictus, illustri morte claram virtutibus vitam adornavit.

5. Majoricæ, annô 1587. P. Bartholomæus Cochius, Hispanus. Exempli Sanctimoniâ, & dicendi robore magnam frugem fecit. Una illius concione aliquando octo obscenæ mulierculæ conversæ sunt. Incredibili licèt siti arderet, ab hydrope accensa; nunquam tamen vel guttulam amplius sumpsit, etiam cùm præesset, aut ad populum diceret, quàm quantum medicus, & valedudinarii minister jubebant. Aderat morienti Alphonsus Rodriquez, viditque cœlos apertos ad excipiendam à cœlitibus P. Bartholomæi animam.

6. Apud Malabares, in India Orientali, annô 1656. P. Emmanuel Martius, Lusitanus. Multa pro fide scripsit, ac passus est; præter ærumnosos carceres, bis

bis crudelissimè vapulavit, quater in exilium ejectus est. Sæpius à Jognis sacrificulis ad necem quæsitus ; sed ab ipsis etiam ethnicis ob Sanctimonix opinionem defensus. Totis triginta, & amplius annis, quibus ibi laboravit, nunquam carnibus, aut piscibus usus est; cibo alio tam parcè vitam sustentans, ut perpetuò jejunaire diceretur. Virgineum corpusculum suum tam inclementer habuit : ut nunquam lectò sit usus, vestes nnuquam ad nocturnam quietem exuerit, etiam cum febribus æstualet, quotidie flagris dirè se conciderit. Christianos suos tam diligenter excoluit : ut multi Novitiis Societatis similes viderentur.

7. Ulyssipone in Lusitania, cum dira pestis, vulgò *Magna* dicta, annò 1569. urbem copiosissimam depopularetur, ingens incescit Socios ardor profiliendi in apertissimum discrimen ad opem miseris ferendam. Ipse Provincialis Leo Henricius chorum ducere ardebat, fecissetque omnino, nisi graviorum Patrum precibus, & autoritate inhibitus fuisset.

fuiſſet. Primus in eo ſancto opere hoc die occubuit P. Alphonſus Ægidius, vir religioſiſſimus : quem ſecuti ſunt tredecim alii, non degeneres ab Apoſtolico inſtituto ſuo. Supra dena enim infirmorum millia curæ ſuæ habuerunt commiſſa.

XXIII. JULII.

I. **A**Ntequam Controverſia de Auxiliis Gratia devolveretur ad ipſum Pontificem Summum, Clementem VIII. ex ejusdem diſpoſitione commiſſa eſt Cardinali Madrutio : ut, ſi fieri poſſet, partes componeret. Poſt varias adverſariorum tergiverſationes, recuſantium Prædeterminationem, phyſicam ſubjici examini, ſeu concertationi publicæ, prout diſertè teſtatus eſt Cardinalis Aſculanus illorum Patronus; concinnârunt ipſimet ex doctrina Societatis Propositiones duas de efficacia Gratia, ad quas diſertè reſponderent Theologi Societatis. Acceptas hujusmodi Propositiones Card. Madrutius hoc die miſit ad Cardinalem Bellarminum, expendendas, & communi-

candas Societatis Theologis. Responderunt isti sinè mora, dilucidè, & nervosè exponendo doctrinam Societatis in ea materia. Scriptum hoc obtulit Cardin. Madrutius PP. Dominicanis expendendum: qui super illo Observationes 27. conflârunt, & Cardinali porrexerunt. Theologi Societatis confestim prædictas Observationes totidem Notationibus diluerunt: insuper ex ipsis octo collegerunt Propositiones, in quibus ambo ordines dissentiant, postulâruntque eas discuti disputando. Sed adversarii, nè extraherentur ad defendendas Prædeterminationes, maluerunt reverti ad privatam Molinæ causam, vires omnes in condemnationes Libri ipsius convertendo: ut non directè, sed per latera Molinæ configerent Societatem. *Eleuth. bist. de Auxil. lib. 3. cap. 12. & 13.*

2. Devolutâ deinde Controversiâ prædictâ ad ipsum Clementem Pontificem, habita est coram eodem annô 1602. hoc die Concertatio quinta, super hac Molinæ propositione:

Ante receptionem Gratiæ, in ipsa gratiæ receptione, & postea in augmento illius, suum locum DEUS arbitrio libero reliquit, ut ei propria industria, & laus servaretur. Respondit Gregorius de Valentia: eam propositionem: si accipiatur integrè, prout exstat in libro Molinæ, non modò consentaneam esse doctrinæ S. Augustini, sed omnino certam esse ex fide. Ità enim loquitur Molina in disp. 9. Ante receptionem gratiæ, & in ipsa gratiæ receptione, & postea in augmento illius, suum locum DEUS libero arbitrio relinquit: quatenus ità ipse auctor esset omnium bonorum, omniâque ei accepta referrentur: ut nihilominus libero arbitrio propria industria, & laus servaretur. Quæ omnia Catholicam esse doctrinam, evicit ex Decretis Concilii Tridentini. Eleuther. de Auxil. lib. 5. c. 8.

Eodem die obierunt.

3. In Peruvia, annò 1596. P. Antonius Lopez, Hispanus. Doctrinâ, animarum zelò, sui demissione magnam sanctimonix famam sibi comparavit.

Pars III.

E

Qui

Qui corpus ejus à morte curârunt, testati sunt, admirabili odore illud fragrâsse. Venenô sublatuſ dicitur à barbaris, quorum intemperantiam, aliâque ſcele-
ra infectabatur, ut emendaret.

4. Avenione in Gallia, annô 1598. Michaël Suarez, Coadjutor, Gallus, cùm ruri degeret, œconomix curandæ causâ, & à procacibus fœminis non ſemel tentatus, in genua procumbebat, & formulam votorum religioſorum ardentè recitabat: ajebâtque id ſibi ſemper præſentiſſimo remedio fuiſſe. Eam ſibi fixerat, ſervabâtque legem: ut ſi inopinatus quiſpiam eventus illi tempus Meditationis, vel Examinis eripuiffet: nihil omnino cibi admitteret, niſi priùs orandi, & ſe examinandi tempus accuratè explèſſet.

5. Eboræ in Luſitania, cùm annô 1580. dira contagio ingentem civium ſtragem edidiſſet, abſumptis etiam è Noſtris quatuor in pretioſo charitatis obſequio: recruidit eadem annô 1585. & quinque alios in eodem ſancto opere, extinxit, ſi tamen extincti ſunt, quos
lux

lux æterna pleno jubare excepit. Hoc die P. Antonius Sequeira donatus est immortalitate. Eodem die in eodem obsequio annô 1599. gloriôsè decesserunt Compluti in Hispania Petrus Lozanus, & Didacus Garces, quos secuti sunt alii quinque Socii.

XXIV. JULII.

I. **G**uilielmus Bavarix Dux, annô 1601. egregiam dedit epistolam ad Clementem VIII. pro Societate, & ejus doctrina; commotus rumore, quem latè sparserunt adversarii, de jam jam condemnando libro Molinæ à Pontifice. Exponit 1. Academias Catholicas ferè omnes, præsertim in partibus septentrionalibus, stare pro doctrina Societatis, diu multum probata, atque utili Ecclesiæ. 2. Quantopere Societas laborârit, & laboret pro Sede Apostolica contra hæreticos. 3. Quam lætitiâ sint concepturi hæretici ex condemnatione doctrinæ Societatis, quâ vel maximè sentiunt, & dolent sua everti dogmata. Denique o-

rat : ut insolentiam adversariorum, præjudicantium Apostolicæ Sedi compescat. *Ex Disquisitionibus in historiam de Auxil. gratiæ, parte 2. cap. 12.*

2. In Japoniam annô 1579. feliciter pervenit, ac opportunè P. Valignanus Visitator, cum Sociis duobus ; tanquam gubernator Divinâ submissus Providentiâ, qui in tempestate, quæ Bungensem Ecclesiam gravissimè jactabat, clavum teneret. Jam cum ipso, & aliquot indigenis mox receptis, Socii in Japonia 65. censebantur; Christiani ad centum millia in fide fortes, quamvis innumeris periculis, & persecutionibus expositi. Numerum ipsorum sub idem tempus auxerunt duo latrones, ipsis in crucibus baptizati. Adeò latronibus favet crux, eique confine est cœlum, per quam & partum est; inquit Sacchinus *hist. Soc. p. 4. lib. 7. n. 344.*

3. In Belgio Antverpiæ annô 1635. Reliquiis & ope S. Ignatii repentinè sanata est puella, Maria Bonnieria, hydrope, & compluribus aliis gravissimis mor-

morbis , per annos aliquot toleratis ad extrema deducta. Incidit tandem ejus Confessario cogitatio : ut afflictam excitaret, quatenus S. Ignatio impensius se commendaret ; in quem finem ei quasdam Sancti ejusdem Reliquias tradidit. Apprehendit consilium ægra , & injectis collo Reliquiis, sublati in cœlum oculis , sic oravit : Domine DDUS, quatuor jam annos voluntati tuæ morem gero ; te per S. Ignatii merita supplex oro , mihi quoque ut semel morem geras. Sana ægro- tantem ; & spondeo, me vitæ reliquum tuo cultui daturam. Te Sancte Pater, cujus effigies sola dæmonem toties abegit, supplex oro : ut per has tuas Reliquias à me hos morbos depellas. Dixerat : & in placidum 5. horarum somnum lapsa, quem octiduo non viderat ; ubi expergefata est , sensit se plenè sanam, vestes ipsamet induit , & per scalas numerosas suis viribus descendit ad parentes : qui consternati putârunt animam esse filiæ jam defunctæ ; sed de miraculo edocti , hilares

cum filia ad Ecclesiam properârunt ;
DEO, & Sancto debitas relaturi gra-
tias. *Bartolus in vita S. Ignatii lib. 4. c. 20.*

Eodem die obierunt.

4. Compluti annô 1572. P. Petrus de Saavedra, Hispanus. Cùm per mor-
tem conjugis solutus vinculo matrimo-
niali, deliberaret de mutando vitæ statu,
sepulchrũ S. Didaci accessit, suppliciter
petendo consilium, audivitq; inprimis
strepitum sacri Corporis, deinde vocem:
E majore DEI gloria fore, si Societati no-
men daret. In Societate ita vixit : ut ma-
jorem DEI gloriam semper præ ocu-
lis habere, semperque in omnibus stu-
diosissimè quærere videretur. Cùm pri-
mam DEO litâisset hostiam, spectandam
se ei obtulit uxor defuncta, magna luce
illustris : gratias egit, quòd promissi
memor, primum sacrificium pro illius
salute obtulisset.

5. Mediolani, annô 1634. P. Co-
simus Alamannus, Italus. Pater ejus
primus fuit, qui Societatem Mediola-
num appulsam, hospitio excepit, eo ho-
spita-

spitalitatis pretio : ut quinque ejus filii in Societatem immigrârint. Obediendi, & orandi artibus, à DEO putabatur impetrare Gofmus , quidquid peteret. Quàm enim promptè audiebat Superiores , tam promptè audiebatur à Deo. Pro tessera fui in DEUM affectûs, identidem usurpabat verba illa : *Laudetur DEUS ! Benedictus DEUS !*

6. Novellariæ in Italia , annô 1656. Gerardus Angelinus , Coadjutor Italus. Inter orandum cœlestes delicias non semel degustavit. Cùm aliquando anxius de salute sua totô animô æstualet , vocem divinitus audivit: Bonô esset animô , utpote Electis adscriptus : neque hæsitaret id agere , quod sp̃itit̃ualis Pater præscriberet. Paucis ante mortem diebus idē felicissimū nuncium accepit ab Angelo : ut animo esset erecto ; avide ipsum ab Angelis expectari in cœlo.

XXV. JULII.

I. **P**IUS IV. Pontifex Maximus aliquantùm alienatus , ut dictum 11. Julii , placatum jam , & benevolentissim

num Societati se exhibuit annô 1564. Lainium enim Præpositum Generalem, jam melius valentem, Cardinalis Sabellus accersivit, retulitque : deliberatum Pontifici omino esse, Seminarii Romani procurationem, quam multi ambiebant, vel Societati invidebant, tradere Patribus : postridie ipsum Pontificem id significaturum Lainio. Nec distulit, valdeque benignum ei se, recteque de cuncto Ordine sentientem ostendit; addens : in animo sibi esse, domum Professorum, Collegium Romanum, atque Germanicum visere postero die : ut palàm omnibus faceret, cordi sibi esse eam familiam. Quod quidem ob impedimenta occurrentia non præstitit die designato, fecit tamen pridie Calendas Augusti. *Sacchin. hist. Societ. p. 2. lib. 8. n. 16.*

2. In Japonia annô 1587. dira cœpit Christianorum persecutio mota ab Imperatore Taycosama. Exhibuerat ille se nostris, ceterisque Christianis benevolentissimum, privilegiis etiam rem

rem Christianam firmârat ; quæ ipso favente , ità jam invaluerat : ut è sola Societate in Japonia numerarentur Socii centum, & quinque supra triginta, Christianorum autem ducenta millia, & suprâ. Inò Imperator ipse P. Provinciali Coellio disertè affirmavit : se quàm primùm mediam partem Japoniæ Christo subacturum. Sed momentò tota serenitas in horridam versa est tempestatem. Pridie Patri Coellio familiarissimus, ipsa illa nocte ab Alcuino medico suo in rabiem actus (quòd Christianam fœminam ad illius fœda desideria flectere non potuerit) Principem Christianum Justum Ucondonum, bonis omnibus exutum, proscripsit, postera autem die S. Jacobo Apostolo sacra, Patres omnes intrâ dies 20. è Japonia exesse jussit. *Windensfeld in epist. ad P. Oliva Præpos. Gener. data annò 1679.*

3. In Hispania annò 1667. Serenissima Mariana Austriaca, Regina, & Gubernatrix Hispaniarum, in Universitate Complutensi Societati contulit,
Es assen-

assentiente Universitate , Cathedras
duas Theologicas , alteram Primari-
am , alteram Vespertinam. *Gomez in*
Elogiis Societ. part. 2. Class. 2.

Eodem die obierunt.

4. Belmonti in Hispania, aⁿo 1580.
magnus DEI Servus P. Balthasar Alva-
rez, Hispanus. S. Theresia non solum
inter sacrificandum cœlesti splendore
circumfusus vidit, sed etiam divinitus
intellexit, inter eos, qui tunc vivebant,
neminem illo esse perfectiorem. Singu-
lari pollebat arte, pœnitentes suos, præ-
sertim Societatis tyrones, ducendi ad in-
signem perfectionem. In domo Lau-
retana DEI para Virgo singularem erga
Sponsum suum S. Josephum pietatem
ei commendavit. Morienti adfuere S.
P. Ignatius, & Angeli lectulo circum-
fusi.

5. Pragæ in Polonia, annô 1649. P.
Martinus Benedictus, Moravus. Quid-
quid illi dabatur in mandatis, securus
erat Superior, id ab eo accuratissimè per-
ficiendum. In heroica charitatis pa-
læ-

læstra egregiè versatus, serviendo pestiferis, cum semel superstes evasisset: iteratò postea caput devovit, & prostratus coronatus est.

6. Czesztochoviæ in Polonia, annò 1657. P. Guilielmus Rose, Gallus, Ludovicæ Reginae Poloniæ Confessarius. Suavis erga alios, durissimus erat in se ipsum. Lectulus illi erant nudi asseres, cervical liber unus, & alter, humile scamnum, & sedes, & mensa. Toto anno, Dominicis ferè tantùm exceptis, jejunabat. Cùm catenam cuspidatam supremùm æger in lateribus gestare jam non posset, morbo, & majorum imperio prohibitus: gestabat illam è collo, tanquam captivum DEI paræ mancipium, ut agebat. In morbo quodam comparens ei S. Nicolaus Episcopus, monuit: ut suam opem imploraret. Idem Sanctus exhibuit P. Guilielmo varias schedas, singulas his vocibus inscriptas: *Polonia vastabitur, at orandum.* In ultima hoc legabatur: *Polonia restituetur in integrum, at orandum.* Divinum id fuisse oraculum, docuit eventus. Obiit religio-

fissimus Aulicus die, & horâ prævisis ;
ante, & post mortem prodigiosis quibusdam gratiis clarus.

XXVI. JULII.

I. **E**X Lusitania Ulyssipone literas dedit S. Xaverius ad S. P. Ignatium, quibus illum certiore reddit de eximio Regis, Episcoporum, & populi erga Societatem amore : & cum viderentur ibi excitandæ domus pro Convictu Studioforum, imò & pro aggregandis in Societatem tam in Lusitania, quàm in India ; humillimè petit, à S. Patre informari, & prolixè præscribi modum vivendi in illis : *Quandoquidem*, inquit, *clarè perspicis exiguitatem nostri talenti.* Ex epist. Veterum lib. 5. ep. 3.

2. In Urbe annò 1604. habita est Congregatio, & disputatio 32. coram Clemente VIII. propositum fuit : Cum in via Molinæ liberum arbitrium, & gratia sint duæ causæ partiales, &c. quænam ex istis duabus causis in nostra justificatione præponderet ? Respondit P. Joannes Bapt. Bastida: Molinam

linam disertè , constantérque docere : non liberum arbitrium , sed gratiam . Divinam in negotio Justificationis esse causam principalem : quod latè exposuit , & propugnavit. *Eleuther in hist. de Auxil. lib. 5. c. 41.*

3. S. Xaverius Potamienfis sanat infantem , tam gravi apostemate afflictum , ut quidquid sugeret lactis , per illud efflueret. Votò à Matre ad Sanctum conceptò sub noctem , sequenti die sanissimus apparuit parvulus , nè vestigiò apostematis relictò. *Ex l. miracul. Potamien. num. 43.*

4. Eodem die ibidem , annò 1652. Augustinus Velloni , civis Sorianensis , votum suum reddidit S. Apostolo , liberatus ab illo quadrimestri acerrimo viscerum dolore , à Medicis incurabili. *Ibidem num. 221.*

Eodem die obierunt.

5. Calissii in Polonia , an. 1618. P. Martinus Smigletius Polonus. Pii sermonis in familiari congressu miscendi , & elisū restituendi , egregius artifex fuit. Contra hæreticos quà calamo , quà lingua disputati-

tatrice, potenter infurgebat, multasque collegit palmas, etiã cœlo teste. Cum enim Vilnæ cum quodam Calvini assēcla publicè disceptâssēt de fide, & sinè dubio victor abiisset ex arena : juvenis quidam ejusdem farinae, aulicus regius impudenter sparsit in vulgus, ut solent hæretici : P. Martinum omnino succubuisse, nec dubitavit mendacium suum perjurio firmare, dirasque sibi imprecari, si falleret. Audivit DEUS vindex, subitâque anginâ fauces impostoris ita constrinxit, ut ferè animam elideret. Adjutus tamen à circumstantibus, ut liberum à malo se vidit ; eandem repetiit cantilenam, sed infeliciores eventu. Iterum enim & arctius constrictis faucibus, & gutture, horribiliter strangulatus interiit.

6. Pragæ in Bohemia, annò 1646. P. Gaspar Tausch, Prutenus, vir ab omnibus habitus pro Sancto. Spiritum ejus produnt piissima opuscula edita, de Fontibus Salvatoris, de Matre dolorosa, & Christi Sapientia, seu profundissima Humilitate. Obedientiæ perfectionem testa-

testata est potio medica, quā æger hau-
sit. Quamvis enim naturali horrore itā
aversaretur medicinam omnem; ut,
cū integris adhuc esset viribus, vide-
rētque vasculum, quo alteri ægro propi-
nandum erat catapotium, mox omnibus
viribus, animoq; fuerit destitutus: ni-
hilominus ubi ipsimet infirmo oblatus
fuit calix hujusmodi hauriendus: Obe-
diendum est, inquebat, hausitq; incun-
ctanter, sed non impetu uno, verū for-
billando, ut repetitā victoriā se se per-
vinceret. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

7. Monasterii in Westphalia, annō
1632. victoriosa charitate inter funera
peste afflatorum occubuit P. Theodo-
rus Schnabelius, Germanus: quem eo-
dem anno, aliis diebus comitati sunt alii
quatuor in Germania.

XXVII. JULII.

PROficiscentem in Indiam S. Xa-
verium annō 1541. 7. Aprilis Jo-
annes Rex Lusitanus quadruplici instru-
xit Diplomate Pontificis, quibus Nun-
cius Apostolicus constituebatur, ut con-
tra quosvis adversantes muniretur, con-
cessa

cessa amplissima potestate ad conservandam in India, & propagandam fidem Christianam, & Religionem Catholicam. Omnia scripta, & subscripta erant annnô præteritô diebus variis. Primum hoc die. *Bartolus in vita lib. 1. num. 13.*

2. Annô 1609. Paulus V. Pont. Max. decretum edidit de Beatificatione S. P. Ignatii cum facultate dicendi de eodem Missam, & Officium. *Nadasin Ind. Mem. Eodem die obierunt.*

3. Cracoviæ in Polonia, annô 1597. P. Jacobus Wujecus, Polonus. Literis Latinis, Græcis, & Hebraicis egregiè excultus, datus est volente Stephano Rege, Sigismundo Batoreo Transylvaniæ Principi Instructor in literis, ac pietate. Deinde gubernationi Collegiorum, Domûs Professæ Cracoviensis, & totius Provinciæ admotus, & fatîs distractus: à munere tamen concionandi, & hæreticos infectandi, & dictis, & scriptis compluribus, nunquam cessavit. Biblia universa juxta vulgarem editionem, mandante Gregorio XIII. approbante Clemente VIII.

VIII. in Polonicum idioma transtulit; Vir eximiis animi dotibus, singulari doctrina, suavissima humanitate, ad animarum quaestum faciendum semper attentissimus. Dexterâ illius manus, quâ pro fide orthodoxa scribendo laboravit, aliquot à morte annis, consumpto reliquo corpore, inventa est incorrupta.

4. Ultrajecti in Belgio, annô 1612. P. Guilielmus Leonius, Belga. In Hollandica Missione annos 22. pari labore, periculô, & fructu laboravit, etiam turbatissimis temporibus feliciter piscari solitus. Orationis studio potissimum laboribus suis conciliabat efficaciam, & proventum, visus aliquando cœlesti luce circumfusus; quâ illustratus etiâ intima cordium subinde cognovit, & aperuit.

5. Romæ, annô 1637. P. Joannes Gerardi, Anglus è prima nobilitate, aliàs Thomsonus dictus. Exercitus 18. annorum fructuosissimis laboribus, inter continua capitis discrimina, carceribus ærumnosissimis maceratus, equuleo aliquoties immaniter tortus, non solum tormentis non cessit; sed spontaneas in
carce-

carceribus, & inter tormenta adjiciebat mortificationes, jejunia, cilicia, & quotidianas flagellationses. Usus tandem opportunitate, in libertatem se asseruit: verum ut pateret, non mortis metu, sed labores protrahendi studio, è carcere ipsum evasisse: Londinum post paucos dies rediit, repetiitque labores suos, donec acerrima in caput ejus facta inquisitione, & pœnis rebellium propositis iis, qui eum hospitio recepissent, post quæ sita aliquamdiu in sylvis latibula, coactus est cedere in Belgium; indè Romam, denique in cœlum translatus.

XXVIII. JULII.

I. **P**ius IV. annô 1564. in frequenti Cardinalium Conventu retulit de Seminario Romano, si videretur, Societatis gubernationi tradendo: cùmque omnes, nemine dissentiente, annuissent; Societati commissum est. Sed indè nova, nec lenis orta est tempestas ab æmulis scripti, & sparsi libelli famosi in Societatem: ut vel munere commissio privaretur, vel saltèm eo indigna videretur. Res eò evasit, ut Pontifex
cri.

criminationes adversariorum committeret Congregationi Cardinalium examinandas. Instituta cognitio, nec auditio, nec monito, nec scito Præposito Generali Lainio, vel altero quopiam è Societate. Nihilominus DEO pro servis suis stante, non solum absoluta est Societas, sed eximiis encomiis ornata à Judicibus. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 8. à n. 20.*

2. Annô 1568. Abulæ in Hispania, S. Theresia Epistolam dedit ad Christophorum Rodriquez de Moya, cupientem Virginibus discalceatis claustrum erigere, in quo degerent filiæ ipsius, dummodo possent esse sub directione Societatis. Scribit ergo ei S. Mater: Homines Societatis JESU sunt mei Patres, quibus post DEUM debet anima mea bonum omne, si quod habet. Filiabus tuis afficior ex eo, quòd intelligam eas cum Patribus istis agere solitas: nec enim quævis, licèt spirituales sint, illicò conveniunt nostro Instituto, nisi quibus illi à confessionibus sunt, quales sunt propemodum
omnes

omnes Monasteriorum nostrorum Alumnae. Equidem gratias ago DEO, quòd eorum, qui me genuêre, Patrum Spiritus mea in cœnabia ab eisdem sit transfusus. Itaque Reverendissimus Generalis noster, nuper hac transiens, ità præcepit : ut Patres Societatis Exhortationes haberent ad nostras, &c. *Gomez in Elog. part. 1. & Lancic. Tomo 2. Opusc. 17. c. 3.*

3. Annò 1636. A. R. P. N. Mutius Vitellescus scriptò testatus est : se ab isomet S. Philippo Nerio non semel audivisse : quòd ipse ante fundatam Congregationem Oratorii, petierit à S. Ignatio admitti ad Societatem, sed hunc certas ob causas recusasse. *Lancic. Opusc. tit. num. 197.*

Eodem die obierunt.

4. Tornaci in Belgio, annò 1556. P. Quintinus Charlartus, Belga, etiam ante initam Societatem Sanctimonix opinione celebris. Canonicus cùm esset Tornacensis, domum non semel rediit sinè calceis, subinde sinè pallio, vel tunica, quibus pauperes egentes texerat. No-

ætū domos pauperum verecundorum, exemplō S. Nicolai vīsebat, & liberali manu juvabat. Tam præclara initia maximis incrementis in Societate promovit; ut mereretur à S. P. Ignatio Romano Collegio præfici Rector. Denique heroicæ charitati in obsequio pestiferorum cum duobus Sociis immortalis cum esset, supra ipsius, & Sociorum tumulum cœlestes splendores vidēre cives.

5. Villagartiæ in Hispania, annō 1580, P. Franciscus Cordubensis, filius Ducis Cardonæ. Celsitudinem generis profunditate humilitatis, & abnegationis sui longè superavit, editis admirandis contemptūs sui exemplis. Si à quopiam minoris se fieri adverteret; cum illo agebat frequentius, & libentius. In tertio Probationis anno, cum è pago porcellos Villagartiam ageret, ac eorum unum fessum videret, sublatum in humeros domum portavit, ubi haram illis exstruxit, aluitque magnâ diligentia.

6. Salmanticæ in Hisp. Joannes Ortu-
ninus, Scholasticus, Hispanus. De hoc
agebat ejus in tyrocinio Magister, Baltha-
sar

far Alvarez : nunquam se in Anachoretarum veterū vitis grandiora iis legisse, quæ in Joanne isto vidisset. Inter obedientiæ cæcæ exempla, & illa edidit : quòd jussus expectare, sub dio perstiterit cœlo asperrimo, & nive cadente, perstiturus tota nocte, nisi repertus tandem & advocatus fuisset. Jussus certæ hortuli parti tres situlas aquæ quotidie aspergere ; id præstitit constanter etiā iis diebus, quibus copiosus imber cadebat.

XXIX. JULII.

Legatus Sebastiani Regis Lusitaniæ ad Imperatorem Sinarum, tres è Societate secum ducens, pro aperiendo aditu Evangelio in illud imperium, annò 1563. Amacaum feliciter appulit : quæ peninsula Provinciæ adjacet Cantonienfi, & nunc insigne emporium est Lusitanorum. Ubi Gubernatori Cantonienfi intimavit Legatus Lusitanus, petere se accessum ad regiam nomine Regis sui, & munera deferre Imperatori : suspecta res visa est Sinenfibus. Missus ergo Amacaum Mandarinus,

rinis, qui omnia exploraret, ac referret, cum inter alia vidisset, quàm frequentes in æde sacra cultui Divino adessent Lusitani, & quàm Patrum observantes, dixisse fertur: Fieri non posse, ut gens, quæ tantam DEI venerationem haberet, veritatem, & æquitatem non coleret. Nihil eo anno per Legationem istam promotum, Sinis suspiciosissimis omnia suspecta habentibus. *Sacch. p. 2. hist. Soc. lib. 7. n. 128.*

2. In Gallia annò 1589. Collegio Burdigalensi exilium indicitur, nomine Regis, quod Patres non Regis partes, sed Fœderatorum Principum, quæ pars Catholica dicebatur, sequi viderentur. Responsum est: Ex urbe egressuros se obedienter, eò lætos, quòd noxæ nullius comperti essent, non enim sibi noxæ esse posse, quòd parti Catholicæ adhærerent cum nulla Regis injuria. Inter multas complorantium civium lacrymas excefferunt, folis, qui non deerant, tripudiantibus hæreticis. Sixtus V. Pontifex emigrationem laudavit, quòd Patres majorem

rem Religionis, quàm bonorum temporalium rationem habuerint; DEUS cum tentatione proventum dedit: siquidem & Burdigalæ honorificentius postea restituti sunt Socii, & in Civitatibus aliis duabus, Aufci, & Petrocorii, quæ exules receperant, erecta sunt Collegia. *Sacch. hist. Soc. p. 5. l. 9. n. 139. &c.*

3. Romæ annô 1644. obiit Urbanus VIII. Pont. Max. erga Societatem perquam benevolus. Inter cetera animi propensi monumenta dedit illud (cùm huc sub nomine Maphæi Barberini, Legatum Pontificium ageret ad regem Galliæ Henricum IV.) quòd cum vidisset adhuc stantem ante Palatium Senatorium infamem columnam in dedecus Societatis ab hæreticis, & de fide suspectis Senatoribus erectam, tam fortiter, constantérque causam Societatis egerit, ut Rex eam everti, ac dirui curaverit. *Imago 1. Sec. Soc. l. 5. c. 9.*

Eodem die obierunt.

4. Toleti in Hispania, annô 1586.

P. Jo-

P. Joannes Manuel, Hispanus, insignis in pauperes, & infirmos charitatis. Cum domui Toletanæ præesset, atque tres solum panes domi haberet, jussit unum ex illis pauperi petenti dari; sed paulò post, antequam ad triclinium irent domestici, adfuit adolescens ignotus cū pluribus panibus, quos offerebat, nec prodere voluit, unde, vel à quo veniret. Valetudinarios, & infirmos petebat ad se mitti P. Joannes, asserens: per hoc opus charitatis, & orationes eorum, benedictionem cœlestem descensuram in domum totam. Mortui gloria dicitur cuidam divinitus manifestata.

5. Limæ in America Peruana, aⁿo 1611. P. Balthasar Pinna, Hispanus, innocentia vitæ, & prædicandi donò eximius. Vox ejus vox erat virtutis, non solum ex ore sonantis, sed maximè in moribus relucens. Unde passim alter Bernardinus: Vincentius Ferrerius, imò Paulus dicebatur. Nec homines tantum habebat sui observantes, verum, & aviculas, quæ subinde ad ipsum advolitabant, & sui securæ humeris, aut manui

Par. III. F in-

insidebant. Fructus, quem in animabus faciebat, permovit quendam, ut pro P. Balthasare, desperanter ægro, caput suum devoveret DEO. Auditus est: convaluit Pater; morbus ad illum transiit.

6. Barroducti, annô 1632. P. Claudius Viola, Gallus. Certa Parisiensis Episcopatus spe posthabita, elegit abjectus esse in domo DEI. In se ipsum propè crudelis fuit. Abdens se in cubiculum, sumebat arundinem in manum, capiti impositâ coronâ spineâ: tum se chordis, mox virgis, deinde aculeis ferreis tam dirè cædebat, ut parietes sanguine largè aspergerentur; scilicet ad refundendum quodammodo Salvatori sanguinem pro se effusum. In arcano enim libello suo sæpe notaverat hæc tria: *JESUS, MARIA, sanguis*. Peste infectis cùm serviret, ejectum à quodam ægro per vomitum viaticum sacrum intrepidus hausit.

XXX. JULII.

I. **R**omæ S. Pater noster, advertens imminere tabernaculi sui resolutioni-

lutionem, P. Polancum misit ad Sum-
mum Pontificem Paulum IV. ut sibi, &
cuidam Sociorum, (Olavius is erat)
propediem migraturis, benedictionem,
& indulgentiam impetraret. *Orland.*
hist. Soc. p. 1. lib. 16. n. 96.

2. Calari in Sardinia pridie festi
S. Ignatii infans hactenus nondum lo-
cutus, disertis verbis pronunciavit: *Crastina die S. Ignatii solennia celebrantur.*
Nadasi in Indice Memoriali, ex Esco-
bar, & Engelgrave Panthei parte 2.

3. Manresæ, annô 1627. Imago
Crucifixi lapidea, quæ antè propè vi-
am ducentem Barcinonem steterat, nes-
cio, quo casu dejecta, à Thoma Fadreo
Canonico in suas ædes deportata, &
privatim culta est. Postea altiore instin-
ctu impulsus idem Canonicus, majoris
venerationis causâ eam effigiem trans-
tulit in specum Manresanam, in qua
S. Ignatius initiô conversionis suæ ad vi-
tam perfectiorem per annum commora-
tus est, & librum Exercitiorum spiritu-
alium scripsit. Ad lævam altaris colloca-
vit imaginem Canonicus, addens fore,

ut summis honoribus coleretur à tota vicinia: quod facile pro vaticinio acceptum est, ob notam hominis pietatem, & singularem. Anno igitur prædicto: dum sacri cantus pridie S. Ignatii in Sacello resonant, & stipant proximum altare, quotquot specum ingredi poterant: ecce tibi primum ex plaga lateris Crucifixi, deinde ex manibus, capitifq; punctationibus tam recens sanguis promanat, ut vivi hominis videretur. Nihil omisum diligentiae ad deprehendendam ostenti novi causam; sed nihil deprehendi potuit præter miraculum divinum: de quo juridica testimonia deposuere sedecim testes, ex quibus Canonici duo, Doctores medici tres, Juris peritus unus; & rubent hodièque vestigia sanguinis, maximè à latere ad pedes deflui. *Bartol. in Vita S. Ign. lib. 1.*

¶ 22.

4. Romæ hic dies anno 1599. felix auspiciū dedit liberaliori, magis publico cultui S. Patriarchæ Ignatii. Cardinalis enim Bellarminus, ut in Sociis ardentiores erga Patrem accenderet

ret affectus, ultro ad ipsos Exhortationem habere constituit; de qua cum inaudiisset Card. Cæsar Baronius, interesse & ipse voluit. Ostendit luculenter Bellarminus, Ignatio nihil deesse, quò minùs in Album Sanctorum referatur. Finita Exhortatione ad Præpositum Generalem Claudium, & Patres præsentés conversus Card. Baronius, amanter carpsit eorum nimis meticulo-
sam, & parcam erga Sanctum Patrem pietatem, quòd sepulchro nec anathemata quædam, nec Effigiem ipsius appendissent. Afferri ergo voluit Iconem, eamque sinè mora conscensis scalis parieti sepulchrali affixit, unaque hinc inde anathemata, quæ piorum devotio, antè obtulerat. Sic aucta populi pietate, & Sancto cœlitus respondente piorum votis gratiarum cœlestium largitione, processum postea est ad promovendam ejus Beatificationem. *Idem ibidem l. 4.*

n. 39.

Eodem die obierunt.

5. Leodii, annò 1656. P. Petrus

F 3

Hal-

Halloix, Belga, vir antiquæ simplicitatis, sed eruditi ingenii. Tam rigidus in se ipsum, ut freno opus haberet. Humi ferè tantum somnum capiebat, & brevissimum. Dictitabat enim: Vigilare esse quandam in carne cœlestium spirituum, imò ipsius DEI imitationem. Studia nunquam inchoabat, nisi pronuntiât hymnô: *Veni Creator Spiritus*; suadebâtque id aliis, asseverans: Studia bonum exitum non fortiri, nisi à DEO inchoentur, & ad illum referantur.

6. Romæ annô 1541. Marcus Laynez, Coadjutor, Hispanus. Patris Jacobi Laynez frater germanus. Audierat is, Jacobum novum quendam Clericorum Ordinem inivisse: unde animi anxius, nè quam in hæresim se implicaret Jacobus, per tres ipsos annos Symbolum Apostolorum pro illo in sacro quotidie recitabat. Romæ Societatem ingressus, egregium agebat Religiosum. Vitâ functus, statim à funere P. Laynio comparuit, jussitque parentes de

de sua salute securos esse; secum enim præclarè agi.

XXXI. JULII.

I. **A** Ter omnino, & nefastus dicendus nobis esset hic dies, qui universæ Societati acerbissimo funere, magnum, optimúmque sustulit Parentem, annô 1556. sed quia eum intulit cœlo, æternâ coronandum gloriâ, & honore, atque nobis luculentius inde prospecturum; fastus jam, & festus dici, & esse meretur. Obiit Pater sanctissimus pretiosa morte justorum, Spiritum suum, & cœlo transmittens ad gloriam, & in Constitutionibus suis, præstantissimisque virtutum exemplis relinquens filiis ad imitationem. Quanto nobis solatio pariter ac honori sit, hunc habere Patrem, disertè indicavit S. Philippus Neri, quando visis in templo Congregationis suæ duobus è nostris, rogavit, an essent de Societate? annuentibus illis, dixit, *Estis filii Magni Patris!* Illud igitur nobis incumbit: ut non degeneremus à præcellis ejus

cogitationibus , & gestis. *Bartol. in vita S. Ignat.*

2. Eodem die annò 1568. à S. Francisco Borgia, Præposito Generali translatum est sacrum Corpus S. Patris in aliam veteris templi partem: quòd construendi novi templi Domûs Professæ fundamenta inciderent in Sacellum, ubi tumultatum fuit. Aderat Romæ P. Julius Mancinellus, magnus, & miraculosis gratiis honoratus DEI servus, qui omnino inscius Translationis, pridie quàm ea fieret, sub noctem audire cœpit cœlestem musicam mira vocum, & symphonix suavitatem DEUM laudantium; tenuitque totam noctem hic cantus, & partem diei sequentis, donec Translatio peracta esset. *Bartol. in vita S. Ignat. lib. 4. n. 39.*

3. Neapoli pro festivitate S. Ignatii solemnius celebranda, cujusdam ignes artificiosos præparantis, cùm brachium corripuisset, fortuitò incensus pulvis pyrius, ac fœdè ambussisset: mox S. Ignatii beneficiò sanitati redditum est. *Lancicius tom. 2. pag. 613.*

4. Die

4. Die ejusdem festivitatis cū in Urbe Domūs Professæ templum, & sepulchrum S. Patris devotè visitâssēt Angelicus juvenis Joannes Berchmans, in reditu rogatus à Socio: quam præcipuè gratiam flagitâssēt à S. Patre? Oravi, inquit, in Societate mori nullā unquam regulā violatā. *Ceparius in vita p. 70.*

5. Annō 1548. adhuc superstite S. Patre, postulante S. Francisco Borgia tunc adhuc Gandiæ Duce, approbatus rite est à Paulo III. Pont. Max. Libellus Exercitiorum spiritualium à præfato S. Patre conscriptus. *Orland. hist. Soc. part. 1. lib. 8. n. 1.*

Eodem die obierunt.

6. Romæ Natalis S. IGNATIÏ Confessoris, Fundatoris Societatis JESU, sanctitate, & miraculis clari, & Catholicæ Religionis ubique dilatandæ (pro-ut habet Martyrologium Romanum) studiosissimi. Fundavit Societatem pari labore, & gloriâ, allaborante digito DEI. Unum hoc opus elogiorum om-
F 5 nium

nium Ignatii grande compendium est. Miraculorum ejus innumerabilium, præsertim in juvandis parturientibus, maximum est Ipse, se ipso quotidie melior: quod rarissimum etiam in Principibus Sanctorum. Studium dilatandæ Religionis prædicant Asia, magna sui parte sub jugum Christi missa, Africa domita, America exulta, Europa sanctior, & doctior. Vitam laboriosissimam pro majore, & majore DEI gloria, gloriose consummavit in domo Professæ Romana, FERIA 6. annô 1556.

7. Romæ annô 1664. P. Gofwinus Nickel, Decimus Præpositus Generalis. Post complura Collegia, & inferioris Rhæni Provinciam bis felicissimè gubernatam, datus Germaniæ Assistens, adeò virtutem suam, prudentiam, agendi dexteritatem probavit Præposito Generali Francisco Piccolomineo, ut in constituendo Vicarium Generalem, sic de ipso scripserit: *Societatem ei commendo, quem Vicarium nomino, & judico juratus aptissimum.* Summam Societatis Præfecturam ità egit, ut meritò scripserit
de

de ipſo Eminentiffimus dignitate, & doctrina Cardinalis Sfortia Pallavicinus: *Eum præclariffimum de ſe judicium à Societate univerſa, ab externis Magnatibus, & à Magnatum Maximo reportaffe.* Rexit enim ſubditis charus, imperantibus probatus, ſucceſſibus felix. Novennali regimine totius Societatis laſſus, & ætate, morbiſque ingraveſcentibus, cùm ſe imparem tot laboribus videret, à convocata Congregatione Generali petiit ſibi dari Vicarium. Quo obtento, ſcilicet P. Joanne Paulo Oliva, trienniô ſupervixit, ſanctâmque vitam ſanctè concluſit.

8. Nangafachi in Japonia, annô 1633. Nicolaus Keyan Jucunanga, Japon Scholaſticus. Triennio literis, Latinis imbutus, egregia virtute, & glorioſa morte illas ornavit. Primus, odiô fidei, celebre illud Japonicum tormentum expertus eſt in ſcrobem à pedibus ſuſpenſus, capite deorſum vergente. Sed non defuit illi ſolatium, & auxilium, DEI para Virgine, cujus cultui addictiſſimus erat, identidem
ipſum

ipsum invifente, à fufpendiario illo fup-
plicio deponente ad quiefcendum ali-
quantisper, imò & potu frigida in-
dulgenter recreante; donec quarta fu-
fpendii die invictum Spiritum traderet
DEO.

9. Caftilione in Italia annò 1630.
P. Petrus Justinellus, Italus. Precibus
sterilis matris impetratus, DEOque à
teneris oblatus, ad omnem pietatem e-
tiam primordia vitæ compofuit. Ado-
lefcen-
tulus adhuc Sodalitatem quan-
dam aliorum adolefcen-
tum conflavit,
illique certas leges præfcripfit. Ignicu-
li ifti pietatis in flammam ingentem e-
ruperunt in Societate, quæ Virum A-
poftolicum denique ad obfequia peſte
infectorum abripuit, & mortali vitæ
eripuit.

I. AUGUSTI.

I. SACrum S. Patris corpus, cùm pie-
tati populi tantisper expositum
eſſet,

esset, sub noctem tumultatur. Antequam sepulchro inferretur, puella strumis foedè deformata, post inanem medicorum operam, attactu panniculi, quo usus erat Sanctus, in oculis multorum plenè sanata est. *Bartolus in vita lib. 4. n. 38.*

2. Idem Sanctus annò 1526. hoc die Complutum venit, studiis literarum operam daturus: sed cùm tunc temporis feriæ scholarum essent, partim excolendæ virtuti propriæ, partim proximorum saluti curandæ se dedit, imò & temporali pauperum inopiæ juvandæ per stipem corrogatam; quamvis ipse non minùs egeret. Degebat in hospitio pauperum; ubi cubiculum hospiti assignatum est, in quo nemo alius subsistere poterat, ob spectrorum infestationem. Hæc cùm prima nocte in dormientem fecissent impetum, Ignatius è strato se proripuit, atque in genua abjectus, sic infestam Orci turbam affatus est: Si vobis potestatis aliquid in me datum est, præsto sum, agite, quantum DEUS vobis vult licere.

Sin

Sin autem vobis nulla data nocendi facultas, quò tanta vestrum turba? quò tanti strepitus, & terriculamenta? Dixit, & spectra in fugam acta, liberum ab eo tempore cubiculum reliquerunt.
Bartolus in vita lib. 1. n. 32.

3. Romæ Ludovicus Cardinalis Ludovisius annò 1626. primum jecit lapidem Templi amplissimi, pro Collegio Romano excitandi in honorem, & titulum S. Ignatii. *Nadasi in Indice Memoriali.*

4. S. Franciscus Borgia primam DEO hostiam litaturus annò 1551. ut etiam hac occasione suam erga S. Ignatium testaretur observantiam, ad paternam ejus domum se contulit Lojolam; & in privato sacrario, quod ejus loci Domini ad id ornârant, hoc die primum obtulit sacrificium, sinè cantu musico, & alia solemnitate. Alterum verò solemnî ritu absolvit Vergaræ, loco ferè 6. passuum millibus distante ab Lojolæa domo, coram frequentissima multitudine in campo aperto, quò concurrentem turbam templum,
licèt

licèt amplissimum, non caperet. Post sacrificium novus mysta concionem dixit, magno animorum motu, & fufis lacrymis exceptam, quòd non ore tantum, sed toto se concionaretur, *Orlandinus hist. Soc. p. 1. lib. 11. n. 51. &c.*

5. Goæ in India, annò 1560. fabri murarii 150. circa novum templum laborantes, operâ Patris Diaz, qui fabricæ præerat, baptizati sunt; ex pagis autem duobus à P. Josepho Riberio septuaginta è primoribus virides manu ramos, ferta autem in vertice gestantes, inter festum tympanorum, fistularumque pro more, sonum deducti sunt ad Proregem, aptandi sacro Fonti. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 4. num. 254.*

Eodem die obierunt.

6. Romæ, annò 1546. P. Petrus Faber, Allobrox, Primus S. Ignatii Socius, & Filius in Christo genitus, Missionibus, & Apostolicis laboribus per Hispaniam, Lusitaniam, Italiam, Germaniam clarissimus. Dum de vitæ sta-

tu deliberaret, Exercitiis S. Patris intentus, plures horas sub dio duxit in alta nive, perstititque totos 6. dies in perpetua inedia, absque cibo, & potu, donec id vetuit Ignatius. Quam heroica sui victoria sensit sibi divinitus absterfam omnem gulæ appétitionem, & scrupulos, quibus appetebatur. Plurimis, & difficillimis exantlatis itineribus fidei, & animarum causâ, accitus Romam à S. Ignatio, in ipso æstatis æstu, qui viatoribus Urbem ingredientibus fatalis esse solet, obedienter venit, & contractô morbô paulò pòst obiit. Post mortem personæ famâ sanctitatis conspicuæ in multa gloria apparuit, asserens se obedientiæ studiô mortem oppetiisse; multâque jucundè narravit de gaudio, quo propter id genus mortis frueretur in cœlo.

7. Ibidem annô 1580. P. Everardus Mercurianus, Belga, Præpositus Generalis Quartus. Mentem S. Ignatii quoad institutum Societatis, tam scitè percallebat, ut Ignatius in ipso redivivus videretur. Gubernavit Soci-

eta-

etatem sapientissimè annis septem ; valebátque plurimùm maturitate dicendi, scribendi, atque idoneos Superiores , & Concionatores formandi. A germano suo rogatus, ut suorum tenuitatem sublevaret , respondit: sibi non plus facultatum esse, quàm cuivis minimo Coadjutori.

8. Mussiponti, annò 1633. P. Joannes Collignon, Gallus, humilitatis, & charitatis studio insignis. Impensè studebat latere ; ideóque nunquam se supra Grammaticæ institutionem erigi passus est, licèt majora posset. Rarò charitatis exemplò, undecies servivit peste laborantibus, & in extremo morbo querebatur, quòd domi in lectulo ignavus, non inter pestiferorum turbam, moreretur.

9. Londini in Anglia, annò 1679. odiò fidei suspensus, & laniatus est P. Philippus Evan. *Hazart. in Append. 2. hist. Eccles. Angl.*

10. Vilnæ in Litvania, annò 1689. Ven. P. Thomas de Rupniew Ujeysky, Polonus, ex Episcopo Chyowienfi, & Czer-

Czernihovienſi, Societatis JESU Religioſus: delectus à Divina Providentia, ut novam in vario ſtatu ſanctè vivendi ideam exhiberet orbi, exprimerétque in ſe uno dotes omnes, ſive in Aulico Chriſtiano, ſive Senatore Regni, ſive in Pontificum, Regúmque miniſtro, ſive in Prælato Eccleſiaſtico, & conſummato Religioſo deſideratas. Dono pacificationis diſcordantium eximius, Sancti Episcopii titulum, & populi, & Principium communi Suffragio obtinuerat: verùm ipſe de ſe non aliter, quàm de homuncione nihili ſentiebat ſemper, ac loquebatur. Societatem igitur ſancto, & indefeſſo ambitu appetiit: ut in ea tandem diſceret DEO ſervire. At conſummatam Viri virtutem, vix annò tyrocinii elapsò, ſolemni Votorum quatuor Profeſſione honoravit Joannes Paulus Oliva, & paulò poſt munere Præpoſiti Domûs Profeſſæ Vilnenſis P. Carolus de Noyelle, Præpoſiti Generales: Plura, & eximia dat vita ejuſdem à P. Joanne Brietio conſcripta.

II. AUGUSTI.

I. **A** Nnô 1589. P. Robertus Personius magnum illud in tempore turbidissimo Ecclesiæ Anglicanæ columen, Vallisoletum in Hispania venit, ad condendum ibi pro Anglicana Catholica juventute Seminarium. Quæ enim in Gallis extabant Remense, & Augense, nec capiebant multos, nec sufficiebant belli tempore alendis. Solicitandam igitur Catholici Regis, Philippi pietatem, ac liberalitatem putavit Personius: & recessit è voto. Nam primo statim cum Rege congressu, Seminariis illis Gallicanis opportuna exoravit subsidia: deinde cum demonstrâisset, quàm opportuna esset exuli Anglicanæ juventuti Hispania, propter sinceritatem fidei, & florentia literarum studia, confestim Rex, ut Vallisoleti erigeretur tale Seminarium, annuit, atque in id Hospitalem domum S. Cosmæ contulit. Sed Sodalitate ejus domûs difficultatem faciente, animum adjecit Personius ad commodiorem domum aliam conducendam, quæ esset Collegio vicinior. Ne-

goti

gotium quoque habuit cum Inquisitore metuente, nè per eam occasionem hæretici irreperent in Hispaniam sub pallio Catholico. Valuit tamen Personii industria ad omnia dissipanda impedimenta, ità : ut eodem anno propè viginti juvenes Angli collecti sint in domum conductam ; sequenti verò ad quadraginta numerus ascenderit, Rege, Proceribus, & civibus tam largis in piam illam causam : ut denis aureorum millibus comparari potuerit domus, ac insuper certum vectigal annum in sustentationem Alumnorum constituti. Administratio, & regimen Seminarii Societati commissum.

Sacchin. hist. Soc. lib. 9. n. 192. &c.

Eodem die obierunt.

2. Ikizuki in Japonia, annò 1590. P. Franciscus Carrion, Hispanus, strenuissimus in vinea Japonica Operarius. Expectatam in Regno Bungenfi mortem pro fide, reperit tandem Firandi : ubi post egregias de impietate reportatas victorias, permultis Christo aggregatis, infidelium odia incurrit ; & veneno ab aliis

aliis propinato per triduum cruciatus ,
gloriosa morte extinctus est.

3. Tornaci in Belgio , annô 1644.
P. Franciscus de la Croix , Belga. DEI-
paræ V. addictissimus , de illa , & sen-
tiebat magnificentissimè , & scribebat
suavissimè ; ut testatur Hortulus ejus Ma-
rianus ferè omnium linguarum typis e-
ditus. Provinciæ Præpositus ipsam ad
illius pedes deposuit , ut tanquam suam
regeret , ac protegeret. Noctu à primo
somnia expergefactus , surgebat , ac cœ-
li Reginam carmine S. Casimiri saluta-
bat. A Mutio Vitellesco Præposito Ge-
nerali , Angeli cognomentum tulit ob
morum compositionem , & relucens in
illis Angelicam quandam innocen-
tiam.

4. Halæ in Germania , P. Ernestus
Mairhofer , Germanus , Sacerdotum om-
nium in Societate universa , quâ rescire
licuit , antiquissimus. Vixit seculum in-
tegrum absque biennio ; in Societate
annos 81. à suscepto Sacerdotio annos
68. Et tamen ætatis privilegiô non ad
laxandam , sed arctandam disciplinam

ute-

utebatur; in Quadragesima nihil de rigore jejunii remittens, quot hebdomadis autem feriâ 4tâ, & Sabbatô jejunio consecratis.

III. AUCUSTI.

I. **S**anctus Franciscus annô 1544. Manapere in India Epistolam dedit ad P. Franciscum Mansillam, in ora Piscaria laborantem: in qua omnem paternam exprimit sollicitudinem in tuendis Christianis illis ab incurfione Badagarum, feræ gentis, & latrociniis assuetæ. Monet ergo; ut, quoniam rumor spargitur de illorum excursionem, maturè conquirantur omnis generis navigia, in quæ tempestivè se recipiant Christiani, conquiratur à Præfecto Lusitano majus, munitumq; navigium, quod minora tueatur, ponantur idoneis locis speculatores non pauci, qui in horas, etiam de nocte nuntient, quid agatur. Addit deinde; sed cum hæc instantissimè commendaverit, parùm ipsis fidas, censeo. Novi ego socordiam, & tenacitatem ignavissimam istorum, quos duorum fanorum sumptum (genus est monetæ exiguæ

guæ) in tam necessarios vigiles facere pigeat. Tu ipse per te, ac tibi fidos vigila, & cura, jam nunc deductis in mare cymbis, mulieres, & parvulos imponi. Utêris etiam occasione tristici temporis; ut ad DEUM recurrant. Magister orandi optimus, metus est. Antonium Fernandem (Præfectum Lusitanum) meo nomine adi, & adjura, per quam mecum colit amicitiam, ut quantû meâ causâ vult, totum conferat in salutem istius miseræ plebis. Iterû, & super omnia inculco; effice, ut per noctes stent quidâ in speculis, multisq; passim locis per totâ oram. Suâ vos Deus, qui unâ certe est, custodiâ defendat. Vale. *Epist. Novarum lib. 2. epist. 12.*

Eodem die obierunt.

2. Granatæ in Hispania, añô 1600. P. Petrus de Molina, Hispanus. In Missionem maritimam, itêm in Africa miro zeli religiosi ardore versatus, non paucos ad Christi fidem adduxit Mauros, Judæos, & alios. Granatam redux, ad Xenodochium illico evolavit, ubi sauciis, & gravilue laborantibus, indefessè servientē,
mors

mors gloriosa oppressit. Secuti eum sunt simili munere, & exitu P. Marcus Antonius, & P. Franciscus de Cuellar. Omnes hi tres post mortem visi sunt in splendoribus Sanctorum.

3. Eboraci in Anglia, annò 1641. P. Brianthus Cansfeldus, Anglus. Post multos, gravesque pro re Catholica exantlatos labores, inter sacrificandum deprehensus, & ad judicem in sacrificali veste raptus, opprobriis satiatus, conjectus est in carcerē, ibiq; pessimis modis habitus est. Dimissus quidē postea est, sed valetudine ærumnis carceris ita attrita, ut uno ferè post mense diem postremum obierit.

4. Lovanii in Belgio, annò 1621. Martinus Becchaert, Scholasticus Belga. Silentii per omne tempus adeò observans, ut nullo verbo illud violâsse sit auditus. De se nunquam bene, de aliis nunquam malè locutus. Prima surgentis, & ultima vigilantis occupatio erat, à DEI para Virgine, quam tenerrimè amabat, colebátque, petere benedictionem, tanquam à Matre. Ternas, & subinde
 qan-

quaternas horas in diem ducebat orando, amabili compositione piæ modestiæ. Festo quovis die tribus sacrificiis intererat, & à sacra Synaxi percepta, tres horæ quadrantes in reddendis gratiis ponebat. Aiebat quinque se à DEO postulare. 1. Ut moreretur, antequam periculosis cum proximo congressibus involveretur. 2. Ut in Societate JESU. 3. Ut sibi bene compos. 4. Ut manè ante sacrificia inchoata. 5. Infra octavam S. P. Ignatii. Omnia obtinuit.

IV. AUGUSTI.

1. **C**elebris est hic dies festo S. Dominici, celeberrimi Ordinis, Patriarchæ, ac Fundatoris. Quanta inter eum, & S. Patriarcham nostrum Ignatium intercedat necessitudo, aperuit DEUS Marinæ de Escobar, divinis visionibus illustri; quando ei ostendit Sanctos Dominicum, & Ignatium, in gloria cælesti, aureâ catenâ utrumque circumdante, colligatos. *Ludov. de Ponte in vita Marinæ lib. 2. cap. 21.*

2. In Africa, annô 1578. ingenti clade in prælio cum Mauris, occubuiit

Sebastianus , Rex Lusitaniæ , juvenis annorum 24. indole plane Regia , breve gentis suæ solatium , æternus dolor , etiam Societati nostræ , quam & æstimabat plurimùm , & amabat tenerri- mè ; utpote à teneris ab ipsa educatus , & instructus literis atque vîrtutibus , Christiano Rege dignis. Fundavit illi in Insulis Collegia duo , in Brasilia tria , in India quatuor ; Lusitana , quibus non satis provisum fuit , auctis redditibus firmavit. Dicere solebat : hoc genus hominum planè sui stomachi esse ; qui illi detrahebant , impudentiæ , mancipia appellabat. *Gomez in elog. Soc.*

3. Annô 1668. solidum , ac illustre testimonium dedit hoc die R. P. Dominicus Sarpetri , seu à S. Petro , Ordin. Prædic. de & pro praxi Missionariorum nostrorum Sinensium , circa Confucium , & Parentes defunctos : quòd scilicet Patres Societatis rectè permit- tant Sinis Christianis quosdam anti- quissimos ritus , quibus Sinæ Principem Philosophum suum , & Progenitores suos defunctos venerantur. Deinde
con-

contra eos , qui in Europa malignè
 sparserunt, quòd Missionarii nostri Si-
 nenses non prædicent Christum Cru-
 cifixum, addit : Fidem facio, quòd Pa-
 tres Societatis JESU in hoc Regno Sina-
 rum, Christum Crucifixum non solùm
 verbo, sed etiam multorum librorum
 voluminibus ethnicis annunciant, & de
 sacræ Passionis mysteriis suos Neophy-
 tos diligenter instruunt, & in aliqui-
 bus Residentiis sint ejusdem sacræ Pas-
 sionis Confraternitates erectæ, &c. &c.
 Utrumque punctum firmat additô ju-
 ramentô. *Ex Apologia edita Lovanii 1700.
 pro Decreto Alexandri VII. Pontificis.*

Eodem die obierunt.

4. In Africa, annô 1578. P. Gaspar
 Mauritius Serpe, Lusitanus. In Afri-
 cam secutus Sebastianum Regem Missi-
 onarius Castrensis, prædixit eam sibi
 fore fatalem. Profligato exercitu Lu-
 sitano, capti Missionarii alii, sed serva-
 ti, & ære postea redempti. Gaspari
 parcere noluit Maurus, quòd eum sau-
 cio militi aures dantem deprehendisset.

Unde eum canem Nazaræum appellans, quid isthîc impietatis ageret, interrogavit: & simul ipsi acinace caput bifariam fudit.

5. Pernambuco in Brasilia, annô 1633. simili ex causa, simili exitu vitam clausit P. Antonius Bellavia, Italus. In prælio Lusitanorum contra Batavos hæreticos, licet glande faucius, operam confitenti faucio militi dabat. In hoc opere prehensus à milite hæretico, aliquot in capite, ac gutture acceptis vulneribus occubuit. Fuit vir tanta modestiæ suavitate amabilis: ut ea, quæ in illius mente, atque carne inerat integerrima Virginitas, è vultu promicaret. Cùm parvulus terram pede crebrius pulsaret, rogatus à Patre, cur id faceret, respondit: se ad alterum illum mundum, qui infra nos esset, iturum. E scholis cùm rediret, fœminæ aliæ alias invitabant, dicentes: Eamus, videamus parvulum Angelum, filium Bellaviæ. In Brasilia multam messem Ecclesiæ horreis intulit, visus subinde inter sacrificandum à terra sublimis.

6. Com-

6. Compluti in Hispania, annô 1565. Petrus Gomez, Hispanus, Coadjutor. Tanta accuratione, & diligentia, sinè spiritûs tamen detrimento, rem œconomicam procurabat in prædiis, ut reduci ad Collegium obvii Patres in ejus amplexum ruerent, tanquam gratissimi, & amabilissimi hospitis. Quam charitatis teneritudinem videns vir quidam primæ notæ, animum ad ineundam Societatem adjecit, in qua tam bonum, & jucundum est habitare Fratres, Patrêsq; in unum.

7. Vilnæ in Litvania, annô 1663. P. Michaël Ginkiewicz, Samogita. Pœnitentiarium Romæ ad S. Petrum egit septennio : Collegia in Provincia sua rexit, multa cum laude prudentiæ, & charitatis Nesuisiense, & Vilnense, Domos quoque Professas Varſaviensem, & Vilnensem. Conciones ad populum habuit tanta zeli Apostolici contentione : ut inter dicendum venam pectoris sibi ruperit. Decessit ea de sua sanctitate relicta opinione : ut Illustrissimus Epi-

scopus Vilnensis cum Prælatiſ Cathedra-
libus Pontificali ritu funus deduxe-
rit , atque à Vice-Reſtore extorſerit :
ut in defuncti cubiculo noctem tranſi-
gere poſſet , recubueritque ad ſpondam
illius in terra. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

V. AUGUSTI.

1. **G**regorius XIII. Pont. Max. fa-
cultatem alienandi bona Domo-
rum , & Collegiorum in evidentem So-
cietatis utilitatem , conceſſam annô
1576. Præpoſito Generali per Conſtit.
Apoſtolice Sedis. extendit annô 1582. ut
ea alienatio , permutatio , imò & cen-
ſuum redimibilium venditio , fieri poſ-
ſit etiam extrajudicialiter , ac ſumma-
riè , perſonis ſive Eccleſiaſticis , ſive
ſecularibus : per Conſtit. *Ex debito pa-
ſtoraliſ officii , &c.* Ex literis Apoſt.

2. Ex Hiſpania , annô 1574. ſolve-
rant 7. Socii in Americam , qui ſcholis
in Mexicano Collegio apertis , juven-
tutem literis excolerent. Proſpera
primùm uſi navigatione , gravi tempe-
ſtate

state excepti sunt hoc die ad insulam Dominicam, ità, ut omnes ad præsentem mortem se compararent. Sed id præludium tantum erat mox secutura tempestatis, & calamitatis, quæ ad insulam Jamaicam illos involvit. Cum enim adversi inter se concurrerent venti, immensæque nunc aperirentur voragines, nunc montes aquarum attollerentur; pulsabatur undique, & lacerabatur navis, jamque confractis malis, velisque abreptis, à puppi tanto hiatus aperta est navis, ut mare fluminis instar sese infunderet. Nec melior aliarum ejusdem classis navium erat conditio: tres ante oculos suos pereuntes viderunt; aliæ in incertum dissipatæ. Accessit gravius malum fames, cibariis vel fluctuum vi ablatiis, vel marinæ undæ falsedine corruptis; aquâ verò potabili ità putrefactâ, ut cum ori admoveretur ad potandum, oporteret manu adducta præstruere nares, & hæc ipsa non nisi ex dimenso parcè dabatur. Desæviit tandem post bidu-

um tempestas , atque fuit Divini Numinis bonitas , ut malis omnibus elutati Socii , salvi omnes pervenerint. *Mexicum. Sacchin. hist. Soc. p. 4. lib. 2. n. 133.*

Eodem die obierunt.

3. Panormi annô 1651. Cæsar Cajetanus, Italus, Novitius. Imagini ejus, Romæ æri incisæ cum legitima facultate , hæc cernitur subjecta epigraphæ: *Cæsar Cajetanus abdicato Cassari principatu, & Sortini Marchionatu, suique contemptu clarissimus, ipso ætatis, & fortunæ flore, in Societatem JESU, cui se devoverat, per ineluctabiles obices admissus est. Suspexit in eo vivente Roma positum perfectionis tyrocinium; mortui reliquias collegit Panormus.*

4. Apud Hyroquæos in America odio fidei cæsum esse Fratrem Renatum, Novitium Gallum incerto die, scripsit hoc die P. Isaacius Jogues, tormentorum ejus Socius. Causa cædis fuit, quod visus esset pueri cujusdam frontem cruce signare.

5. Com-

5. Compluti in Hispania, annô 1646. P. Casparus Hurtadus, Hispanus. Post sublimioris literaturæ Cathedras in Academia occupatas, Societatem ingressus eximio animi candore, & religiosæ perfectionis splendore enituit; etiam in aula regia nulla mundanæ vanitatis fuligine infectus. Theologiam Scholasticam Murcia, Madriti, & Compluti, magnâ eruditionis famâ, annos 30. & amplius docuit, eamque Tomis 8. editis illustravit. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

6. Claudiopoli in Transylvania annô 1586. Adamus Tensier, in obsequio pestiferorum fortem animam reddidit Creatori, quem ibidem partim antecesserunt, partim secuti sunt alii 19. qui vel externis, vel domesticis contagiosa lue laborantibus strenuam impendebant operam.

VI. AUGUSTI.

1. **A** Nnô 1602. habita est coram Clem. VIII. Congregatio, & disputatio VI. de Auxiliis gratiæ, super hac propositione Molina, sumpta ex

disput. 14. memb. 1. *Negari non potest, conplurium esse Scholasticorum sententiam, liberum arbitrium nostrum cum solo concursu generali, elicere posse actum non solum attritionis naturalem; id est, dolorem de peccatis ex DEI timore, cum proposito amplius non peccandi lethaliter: sed etiam actum Contritionis naturalem, qui idem propositum non peccandi amplius lethaliter, includat.* Defendit Gregorius de Valentia eam propositionem, copiosè adducendo authores, quos generatim citaverat Molina, scilicet S. Thomam, D. Bonaventuram, Scotum, Cajetanum, Sotum, Gabrielem, Ockamum, Paludanum, Richardum, Victoriam, & plures alios. Quando igitur adversarius de Lemos opposuit: *Affertionem talem Pelagianam esse: vel ex imperitia, vel ex præcipiti zelo non advertit; quibus, & quantis Doctoribus eam calumniam importaret.* Eleuther. de Auxiliis lib. 5. cap. 9.

Eodem die obierunt.

2. Viennæ Austriæ, annô 1552. P.
Clau-

Claudius Jajus, Allobrox, unus è decem primis Societatis Patribus, sapientia, modestia, humilitate, & animarum zelo clarissimus. Petrus Canisius illum vocabat Germaniæ Apostolum, alii Angelum DEI, alii Patrem, Patronumque Catholicorum dixere. Consummata ejus virtus meruit oblati Episcopatibus, Tergestino, ac Viennensi honorari, sed quos ille humiliter, fortiterque detrectavit. Placidum illi, & promptum, facundumque ingenium, atque ab omni fastu abhorrens: vultus hilaris, gestus modestus, quibus facilis illi ad aures, animosque hæreticorum factus est adiutus.

3. Saffari in Sardinia, annò 1608. P. Joannes Sebastianus à Campo, Sardus. Beatissimam Virginem incomparabili prosequabatur amore, atque cultu. Sabbatis omnibus ab occasu solis ad subsequenti usque diei gallicinium, flexis genibus, nudoque capite, etiam rigente hyeme, coram ejus imagine, in Nosocomio, orando consistebat. Transigebat jejuniò dies Veneris, & Sabbati

per totum annum : Quadragesimæ verò tempore nullum aliud obsonium, præter panem, & aquam in prandio adhibebat. Captivus à Mauris in Africam ductus, monitus est à DEI-para, ut ceteris captivis Christianis in fide stabilendis omnem operam impenderet, diciturque Rosaria plena manu obtulisse, quæ P. Joannes inter Christianos distribueret.

4. Hispali in Hispania, annô 1627. Antonius de Leon, Hispanus, Coadjutor, fortiter defensæ pudicitiaæ suæ laude insignis. Cum procacem fœminam sollicitantem se ad scelus acriter repulisset; impatiens illa insolita repulsæ, amasium quendam suum induxit, ut Antonio vel mortis metu extorqueret assensum. Quæsita, & reperta est opportunitas id patrandi. Deprehensus in arcto Antonius, non diu deliberavit, sed sinè mora procubuit in genua, & cervicem nudavit ad fatalem ictum. Obstupuit tantam virtutem muliercula, procùmque monuit: ut viro sancto negotium non faceret. Sic Antonius superstes, & castus triumphavit. VII.

☉ (157) ☉
VII. AUGUSTI.

I. **R**Omæ annô 1606. Sacra Congregatio Indicis confixit volumen quoddam de censuris Ecclesiasticis, sub nomine Francisci Suarez typis editum Venetiis, eodem annô apud Joannem Antonium. Scripsit quidem P. Suarez Volumen *de Censuris*, & aliud *de Immunitate Ecclesiastica*, occasione Controversiarum tunc ferventium inter Sedem Apostolicam, & Rempubl. Venetam, quod Author Paulo V. Pont. Max. obtulit, & Pontifex per Breve significavit, sibi pergratum esse, extâtque hodie exemplum M. S. in Bibliotheca Barberina; sed quispiam adversæ partis, ut causæ suæ auctoritatem conciliaret à tanti nominis Doctore, Venetiis imprimi curavit Tomum Suarezii *de Censuris*, antea impressum Moguntiae, apposuitque, quod in rem Venetam facere posset; ac sustulit, quod incommodare videbatur. Hujus igitur editionis Exemplaria prohibuit sancta Congregatio, donec restituerentur folia, & loca, quæ adempta erant.

Mas-

Massejus in vita Suarezii, cap. 12. & Sotuell. in Bibl. Soc.

2. In Japonia, annô 1619. P. Carolus Spinola, & alii pro Christo captivi, compacti sunt in novum, eumque ærumnosissimum carcerem Omuræ. Non ex muro, vel lignis bene inter se commissis, sed ex palis erectis, quorum alter ab altero duobus distabat. digitis, confectus fuit, ut captivi æstu, frigore, ventis, & imbribus continuò macerarentur. Latitudo hujus ergastuli erant palmi 16. longitudo 24. unde tantis arctabantur angustiiis captivi, ut ex octo supra viginti quisque vix duorum palmorum, & trientis spatium occuparet, quanquam nec hoc concessum, quando numerus captivorum auctus est ad tres supra triginta. Nec pro somno se extendere licebat, nec quisquam agere poterat quidquam, etiam in necessariis naturæ, nisi testibus omnibus. Cibus dabatur tam parcus, ut ægre mortem, famem nullatenus arceret. In hujus ergastuli conspectum ubi 7.
Au-

Augusti venerunt Christi Confessores :
in carmen Davidicum eruperunt : *Læ-*
tatus sum in his , quæ dicta sunt mihi : in
domum Domini ibimus ! Addidit P. Ca-
rolus : *Hæc requies mea in seculum seculi :*
hic habitabo , quoniam elegi eam. Tolera-
vit has ærumnas annis circiter quatuor ,
uno vel maximo illo solatio se susten-
tans , quòd quotidie in ipso carcere
sacrificare posset , nec dissimulare po-
tuit , quin literis ad P. Vieram datis
testaretur , carcerem illum eam ob cau-
sam sibi Paradisum videri. *Ambrosius*
Spinola in vita c. 14.

Eodem die obierunt.

3. Tolosæ in Gallia , annò 1598. P.
Sebastianus Molinaus, Belga, mirus tra-
ctandorum animorum artifex. Dici-
tur vix ullum tam pervicax fuisse inge-
nium, quod ille aggressus, non mollive-
rit tandem , atque in sua vota flexerit.
Ità se coram DEO , & coram eo , cum
quo tractabat , in omnes partes , artès-
que versabat. Potissimùm autem voci
suæ dabat vocem virtutis per acrem sui

castigationem pro pœnitentibus suis, aut aliis obstinatis susceptam. Pro quadam obstinatioe cervice subigenda mille acerrimos ictus sibi inflixit : & cessit illa tandem.

4 Madriti in Hispania, annô 1662. P. Didacus de Castillo, Hispanus, Procuratorum Societatis accuratissima Iudea. Procuratoris officium per ipsos triginta quinque annos ita tractavit : ut non solum Religiosum non exuerit, sed in turba curarum œconomicarum egregiè perfecerit, præsertim orandi. & se acriter afflicti studio, propter quod tyrannus sui dicebatur. Per annos 44. quibus in Societate vixit, nunquam lectulum, vel culcitram admisit sanus; nec vino unquam usus est, nisi æger, idque medici jussu. Tam accuratè omnes officii sui partes obibat, ut nunquam vel ad obolum exerrâsse sit notatus; tantâque fide cum creditoribus suis agebat, ut sinè ulla chirographi obligatione promptos reperiret, qui ei mutuum darent. Silentibus tribunalibus adeò scitè se ad sanctum soli-

tudinis silentium componebat, ut Anachoretæ nomen invenerit.

5. Burdigalæ in Gallia, annô 1571. P. Carolus Sanguinot Gallus. Cùm ei in aula Ducis Lotharingiæ florentissima fortuna arrideret, jamque cum sponfa se digna nuptias celebraret; exemplô S. Alexii ipsa nuptiarum nocte illam reliquit, atque in Societatem se recepit, ubi tantis initiis pares in virtute progressus fecit; liquidissimis cœli gaudiis in morte, quam ante annum prædixerat, per-
fusus.

6. Messanæ in Sicilia, annô 1551. Joannes Antonius Novitius, Italus. Omnium virtutum, sed maximè obedientiæ studio addictus; cùm in supremo morbo rogaretur: quid sibi à DEO impetrari à præsentium fratrum corona percuperet? Respondit: Ut ejus de me voluntas usquequaque fiat. Quoties petebatur, quid sibi fieri vellet? non aliud, inquebat, quàm quod Obedientiæ placuisset. Interroganti, quid ipsi in eo articulo maximo solatio esset? Obedientia, respondit. In qua virtute vellet
vel

vel maximè profecisse? in Obedientia, dixit. Jussus explicare Fratri cuidam, in quo ipsum cuperet excellere? in Obedientia, reposuit. Quando vellet vitam finire interrogatus, dixit: cùm primùm venia data fuerit. Idem cùm quæreret Tyronum Magister P. Cornelius Vishavæus, respondit Joannes: cùm tu Pater veniam dederis. Veniam se dare subjunxit Cornelius pro prima, vel altera hora diei, & Joannes verus Obedientiæ filius, alterâ diei horâ expiravit. Ante mortem quò acriùs infestatus est à dæmone, eò gloriosiores locutus Vir obediens victorias. Videri potest Orlandinus hist. Soc. p. 1. lib. II. n. 19.

VIII. AUGUSTI.

I. **A**Nnò 1560. suscepta est à Societate Missio in Cyprum, præmissio P. Emmanuele de Monte majore Lusitano, unà cum Socio Clemente. Navim conscenderunt Venetiis sinè ullo ad navigationem apparatu, DEI penu, & arca freti, qui famulis suis non defuit,

defuit, ut etiam abundarent, & in e-
gentes possent esse liberales. In Cy-
pro confusio quædam erat Religionum.
Nobiles viri plerique ritum observa-
bant Latinum, fœminæ Græcum, Ma-
ronitæ suum, suósque Jacobitæ, Coph-
ti, Armeni sub Episcopis suis. In ea-
dem familia, & intrâ parietes eodẽm,
vir, uxor, liberi, alii alios profiteban-
tur ritus, ferè nullum integre, & con-
stanter. In tanta confusione cùm ad-
verteret P. Emmanuel, se parùm pro-
moturum, ex voluntate Archiepiscopi
adjecit animum ad Clerum instituen-
dum, & reformandum, habitis in pala-
tio illius certis diebus adhortationibus,
& Catechismi explicationibus, atque
Præsulem juvandum in visitandis Ec-
clesiis. Pro Collegio erigendo non-
dum visa res matura: nec multùm pro-
fuisset, siquidem decennio post nobi-
lissimum illud regnum in suam potesta-
tem redegerunt Turcæ. *Sacchin. hist.*
Soc. lib. 4. n. 48. p. 2.

2. Anno eodem tanta fuit, in India
Orientali, locis Goæ vicinis, ubertas
messis;

meis; ut ad illam colligendam totum
 mensem studia philosophica, & ex par-
 te humanitatis, in Collegio Goano in-
 termitti debuerint. In insula Ciora-
 no, præsentibus Prorege, Patriarcha,
 & Præposito Provinciali, mille ducen-
 ti hoc die baptismo expiati sunt. Post
 dies octo, in festo Assumptionis DEI-
 paræ Virginis apud Divarenſes mille
 quingenti quinque Ecclesiæ Christi ag-
 gregati sunt; octoginta pueri, quos
 parentes primùm subduxerant, nè ba-
 ptizarentur, mutatô postmodum confi-
 liô, oblatis sunt ad baptismum. *Idem*
ibid. n. 255.

Eodem die obierunt.

3. Burgis in Hispania, annô 1643.
 P. Sebastianus Sarmiento, Hispanus, po-
 tens ore, ac opere Concionator, atque
 Missionarius. Illustrissimum sangui-
 nem illustriore virtute ornavit. In dæ-
 mones, quos infestissimos patiebatur, mi-
 rum exercuit imperium. Moriens Chri-
 sti, ac DEI-paræ Virginis spectabili
 præsentia, atque Angelorum cantu re-
 crea-

creatus est : quorum dulcissimâ sym-
phoniâ etiam antè, absterfo gravi mœ-
rore ex scrupulis contracto, anima ejus
liquefacta fuit. Quin, & aviculam ad
se recreandum promptam habuit. Cùm
enim aliquando incidisset in pueros lu-
dum sibi ex avicula filo alligata facien-
tes : cui demum, & plumas evellebant,
misellam enecturi ; rogavit Pater, nè id
agerent, sed liberam, ad laudes DEO ca-
nendas dimitterent. Paruère parvuli :
& avicula illa deinceps ad Patris concla-
ve identidem advolans, totis diebus acci-
nebat ; veluti pro servata sibi vita gra-
tes rependens.

4. Marchenæ in Hispania, annò
1662. P. Ximenius Bertendona, Hispa-
nus. Charitate erga fanos, & ægros,
ac singulari ad inveniendas ubique se
demittendi artes ingenio, fuit conspicu-
us. Inter orandum cœlestes delicias,
delibabat, quas potissimùm inveniebat
ad pedes Crucifixi Salvatoris. Cùm,
peste afflatus decumberet, vidit eum le-
ctulo adstantem amabili Majestate, au-
divitque dicentem: *Ego veni, ut vitam ha-
beant,*

beant, & abundantius habeant. Quibus verbis vis mali compressa est, ac deinde pristina reddita valetudo.

5. Cracoviæ in Polonia, annô 1636. Laurentius Gorczyn, Coadjutor, Polonus. Invitatus à P. Provinciali ad fortem Sacerdotum, maluit abjectus vivere in domo DEI. Cùm aliquando post S. Synaxim se attentius colligeret, moneri se sensit de morte post annum opetenda, & quotidie recitando DEI-paræ Virginis officio pro felici morte se paravit, & annô transactô ad extrema devenit. Suprema nocte infestum habuit dæmonem, contra quem jussus DEI-paræ opem implorare, videbatur illam videre præsentem, dum auditus est eam sic alloqui: Ubi eras ô Domina? hostis meus, suis me voluit laqueis implicare. At tibi acceptam reddo de hoste victoriam. Quibus dictis placidè conquievit.

IX. AUGUSTI.

I. **A** Nnô 1601. S. P. N. Ignatius integram ægræ matronæ contulit sanitatem in Insula Majorica. Laborabat illa dirâ chiragrâ, & tam fædo,
pe-

periculosoque apostemate , ut medici inutilem suam operam videntes, eam prorsus deseruerint. Humani igitur inops remedii , intercessorem apud DEUM invocat S. Ignatium, se illi ex animo committit, spondens: si per eum sanaretur, novemdiali precatione se aram ejus veneraturam. Aderat tertius à promisso, dies Augusti nonus, cum se chiragræ, ulcerisque expertem, integre perfanatam est admirata. *Bartolus in vita S. Ign. lib. 5. n. 24.*

2. Post beatum transitum S. Patris, cum annô 1557. Jacobus Lainius regeret Societatem ut Vicarius, donec eligeretur Præpositus : quidam cum Bobadilla malè contenti de eo regimine turbas ciebant , recurrentes ad Cardinalem Carpensẽm tanquam arbitrum causæ. Cardinalis pronunciavit : ut Lainius Societatem gubernaret, adhibitis ad consilium primis Patribus, aliisque Professis. Vocati hoc die ad consilium Patres congregati super eo decreto, plerique censuerunt, standum esse Cardinalis decreto propter bonum pacis;

pacis ; quamvis Instituto nostro conforme non sit, ut præter Consultores ordinarios, Professi alii adhibeantur ad consilia. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 1. n. 84.*

Eodem die obierunt.

3. In Bohemia annô 1629. P. Mathias Burnatius, Germanus, zelosus per Bohemiam, & admodum fructuosus Missionarius. Propter spolia animarum hæresi detracta, à rusticis hæreticis quæsitus ad necem, accepto in capite vulnere, furcâ confossus, & glande plumbea trajectus occubuit.

4. Antverpiæ in Belgio, annô 1613. P. Joannes David, Belga. Ante initam Societatem, Contraci in patria sua facundum, & tam zelosum agebat Curionem: ut ab hæreticis ter ex Urbe proscriptus fuerit. Tanta illi pudicitiae, & integerrimæ famæ cura fuit: ut nec Matris admiserit contubernium. Durus illi, ac vilis lectulus, & penes hunc locus sepulchralis ad mortis memoriam refricandam. Gandavi Sanctorum statuas ab Iconomachis hæreticis dejectas, quâ publicis, quâ privatis im-

impensis restitui fecit, ubique & dicendi, & scribendi labore indefessus. Libros, & libellos supra viginti ab ipso editos, recenset Sotuellus in Bibliotheca Societatis. Quos contra hæreticos scripsit, acris, & faceti ingenii salibus condidit; quos autem pro Catholicis; eos iconibus elegantibus illustravit.

X. AUGUSTI.

1. **R**omæ in domo Probationis, annô 1568. festum inclyti Martyris S. Laurentii, singulari pietate celebravit B. Stanislaus Kostka, utpote qui ipsi consueta Sanctorum fortitione, obtigerat in Patronum ejus mensis, quem non nesciebat sibi esse supremum, & fatalem. Pridie festi convenerat Rectorem, recensendo non pauca devotionis, & mortificationis exercitia, quibus sequentem diem celebraret. Concessa pauca quædam: inter cetera, ut in triclinio publicè in se flagello adverteret, & studio humilitatis coquo in culina operam præstaret sequenti die. Ipso igitur festo post obita rite divina,

omne matutinum tempus , coquo ad-
minister , exegit. Secundum pran-
dium interrogatus publicè à Novitio-
rum Magistro , quid inter labores ma-
tutinos animo agitâſſet ? respondit : ex
culinæ igne , quem habuerat in conspe-
ctu , veniſſe ſe in conſiderationem ignis ,
quò S. Martyr toſtus fuerat. *Sacchin.
hiſt. Soc. lib. 4. n. 89. p. 3.*

2. In Suecia inſtitutæ Miſſioni opta-
tus eventus non reſpondit annò 1580.
Nihil omiſerat laboris , & indiſtriæ P.
Antonius Poſſevinus , ut rem Catholi-
cam ibi promoveret. Sed Rex ſeditio-
nem populi prætendens , & jam nimium
devinctus ſectariis , nihil admittebat ſa-
norum conſiliorum. Ergo Poſſevinus ,
videns nullam ſuperèſſe ſpem operæ ,
cum pretio ponendæ in Suecia : mo-
deſtè , atque ità , ut relinqueret com-
mercio patentem viam , & infixos in
animo Regis acres aculeos , relictis e-
tiam ſcripto reſponſionibus ad multas
ejus quæſtiones , commeatum petiit ,
diſceſſitque ipſo S. Laurentii feſto è
Suecia. *Idem p. 4. hiſt. Soc. lib. 8. n. 149.*

3. Potami in Calabria Vincentius, Martinus voti reum se stitit S. Xaverio, ob equum suum non sine prodigio sanatum. Idem ibidem egit hac die matrona nobilis Domina Isabella Galeti, recepta ope S. Apostoli Indorum valetudine jam desperata. *Ex lib. Mirac. Potam. n. 227, & 228.*

Eodem die obierunt.

4. In nova Francia, annô 1661. P. Renatus Menard, Gallus. Algoquinos, Hurones, Iroquæos crudelissimè barbaros, excoluit tanto fructu: ut *Fructuosi* cognomen apud Socios fuerit consecutus. Singulis noctibus tres dabat horas orationi, nuda humo contentus pro lectulo, per plures annos nullam panis micam, nullam vini guttam gustavit. Vidit latus ardentem rogam, quem illi comburendo extruxerant barbari. Famem diuturnam, crebrâque naufragia perpeffus, denique in arduo ad Hurones itinere, vel ærumnis confectus, vel à barbaris, ut indicia quædam probebant, interemptus.

5. Goæ in India Orientali, an. 1572. P. Melchior Nunnez, Lusitanus. In ipso limine tyrocinii Societatis insignem de se reportavit victoriam, quando Nobilissimus adolescens vervecem humeris per urbem frequentissimam portavit. In India, Japonia, Sinis, multa, & ardua Apostolico spiritu gessit, toleravitque. In Sinarum portu intellexit apud quendam, qui morienti S. Xaverio adfuerat, detineri lipsanothecam, quam Sanctus de collo gestaverat, multis egit, ut tam nobile pignus ab eo extorqueret. Æneum, ac rude receptaculum erat, in quo continebatur perexiguum quiddam de lipsanis S. Thomæ Apostoli, Nomen S. Ignatii ex ejus epistola resectum, & Professio ipsius manu exarata.

6. Iconiscimæ in Japonia, annô 1622. Augustinus Ota, Japon, Catechista impiger, & planè Religiosus. Socius in carcere fuit P. Camilli Constantii; quo flammis consumpto, Augustinus cum plurimis aliis securi percussus, victima fidei cecidit.

XI. AUGUSTI.

1. **I**N Congregatione I. Generali, annô 1558. propositum fuit : quomodo occurrendum esset illi incommodo, quod ex votis simplicibus Coadjutorum, & Scholasticorum nasci posset, cum illi post emissâ talia vota, possint, licet peccent, uxorem ducere, & matrimonium erit validum ? unde quærebatur ulteriùs : an consultum esset, tria vota solemnia emittere aliquando hujusmodi fratres ? Statutum fuit : nihil immutandum esse de Constitutionibus, vel de ratione votorum simplicium. Si quid autem incommodi indè accideret, ut pro re nata provideretur : & ità exclusum fuit, quod de Professione dicebatur. *Congr. 1. decretum 94.* Postea annô 1584. Gregorius XIII. per Constitutionem *ascendente Domino*, statuit : ut Votum simplex Castitatis in Societate emissum post biennium tyrocinii, esset impedimentum dirimens Matrimonium, ideòque Matrimonium

jam non tenet , nisi contractum sit post legitimam è Societate dimissionem.

2. Potami insigni miraculo liberata est, à 5. Orci satellitibus infessa puella ab annis septem. Ducta primum est ad S. Dominicum de Soriano , celeberrimum à multitudine , & magnitudine miraculorum. Sed Sanctus hic, sicut & alii , eum honorem detulit S. Indiarum Apostolo. Cùm enim Patres Prædicatores inter exorcismos invocarent Sanctos varios, pacata fuit puella: ubi autem S. Xaverius nominatus est , tam enormiter vociferati , sunt tartarei inquilini , ut templum ruere videretur. Suaferunt ergo prudenter, ut Potamum ad S. Xaverium duceretur. Cui loco cùm appropinquasset puella , vix à multis , validisque detineri poterat, quin indè se proriperet , & in fugam daret. Inducta in templum , feliciter , nec magnò negotiò , ope Sancti liberata est. *Ex libr. Mirac. Potam. num. 55.*

Eodem die obierunt.

3. In Anglia annô 1650. P. Matthæus Grimes Bazier, Gallus. Impi-
grum, sagax, & ad sacras operas planè
factum ingenium, diu exploratorum so-
lertiam exercuit, & elusit. Tandem
tentus, arumnis carceris consumptus
est; lætus, quòd in tam nobili causâ ca-
ptivus moreretur; sed mœstus, quòd
morte incruenta.

4. Lugduni in Gallia, annô 1617.
Franciscus Caguinus, Coadjutor, Gal-
lus. Innocensilli, ac tenera in Socie-
tate conscientia: sed de anteaactæ vitæ
peccatis sollicitus, dolorem aliquem à
DEO pro illis expiandis petiit: & re-
pentinus, idémque acerrimus, dentium
dolor eum invaluit. Nihil ei petenti
negatum à DEO ferunt: inter quæ illud
est: ut in Societate tot annos viveret,
quot vixerat in seculo. Petiit, & impe-
travit.

5. Mindanai in Philippinis insulis,
annô 1596. P. Joannes à Campo, Hi-
spanus, vir eximius incredibili pietatis

fervore, dexteritate, comitate, laboribus, obedientia, & victoriis de se ipso relatis. Virtutem ejus eximiam, etiam cum adhuc in Hispania degeret, honoravit DEUS multis visis cœlestibus, quibus nè nimium fideret, cum moneretur à P. Ludovico de Ponte, Asceta peritissimo, ideoque visa sua tacitus ipse examinaret, sensit à DEO sibi dici: Si tibi esurienti ramus fructibus onustus offeratur, quid agis? Respondit Joannes: Fructus lego, & comedo, ramum abjicio. Atque hoc ipsum agebat Dominus, tibi agendum est cum his. E visis hisce fructus lege, discce humilitatem, patientiam, aliasque virtutes, & reliquis de visione cogitationibus supersedeas. Vitam agebat omnium horarum ad sacras expeditiones, & nutum obedientiæ. Diebus festis duabus ante alios horis surgebat: ut excurreret extra urbem pro animabus juvandis. Tandem Philippinas impetravit, ibique sanctè decessit.

6. Wartenbergæ in Silesia, annò 1651. P. Julius Cæsar Coturius, Belga, parvuli JESU cultui eximiè addictus.
Festis

Festis ejus natalitiis quotidie per dimidiam horam in cubiculo prostratus eum adorabat. Novædomi Rector cùm esset, in gravi penuria Collegii opem S. Angeli Custodis imploravit, & pecuniam reperit in pluteo, ubi nullam antea posuerat, vel viderat. Glacii peste infectis salvus servivit : Wratislaviæ Rector, per orationem totis noctibus protractam, de hæreticorum machinis triumphavit.

XII. AUGUSTI.

1. **H**erì liberata à quinque tyrannis Stygiis puella, hodie Confessione expiata, & S. Communionem refecta, Sospitatori suo S. Xaverio multas gratias egit, publicè contestata: quòd ante liberationem tribus noctibus ei apparuisset Sanctus, superpelliceò, & stollâ vestitus, dicens : Ego Franciscus vocor : Potamum perge, me ibidem veneratura ; & gratiam impetrabis integræ sanitatis. *Ex lib. herì cit.*

2. In Hispania, annò 1600. insignem epistolam in favorem P. Molinæ, & Libri ejus dedit A. R. P. Aquilinus An-

tolinez Augustinianus , qui postquam
 primarius in Academia Salmanticensi
 fuisset Theologiæ Professor, ad Com-
 postellanum Archiepiscopatum eve-
 ctus est. Scripsit autem Romam ad R.
 Patrem Gregorium Nugnez Coronel-
 lum, familiæ Augustinianæ Lusitanicæ
 Procuratorem Generalem, & Congre-
 gationum de Auxiliis Secretarium. Or-
 sus est epistolam sic : Gratia Christi
 &c. Intelligo de novo tractari in ur-
 be, ut ad castigationem, & censuram
 revocetur *Concordia* P. Doctoris Moli-
 na : pro quo doleo, ejus doctrinam,
 jam in tranquillitate positam, novis
 quassari procellis. Hoc ausim vestræ
 Paternitati fidenter testari : ejus opi-
 niones in hac Academia, & in hac no-
 stri Ordinis Provincia, tanto cum plau-
 su admissas : ut vix sit, qui alias vel
 legat, vel defendat. De me id affirma-
 re valeam : postquam liber Molinæ pu-
 blicum aspexit, mihi, & in lecturis, &
 in oppositionibus, in quacunque lite-
 raria exercitatione, plurimo adjumen-
 to fuisse, æquumque est, ut viri omnes
 docti

docti libro tam utili faveant, &c. *Disquisitiones in Congr. de Auxil. p. 2. c. 7.*

Eodem die obierunt.

3. Infulis in Belgio, annô 1659. P. Florentius Montmorency, Belga, primariis omnibus in Societate muneribus, exceptâ supremâ Præfecturâ, laudabiliter gestis clarus. Cùm Romæ ipsum ad Societatem admisisset P. Claudius Aquaviva, scripsit de eo ad P. Manaræum, videri sibi Florentium idoneum, in quem aliquando universæ Societatis gubernatio posset incumbere. Tantus cùm esset, libens tamen aliorum sententias inter regendum auscultabat, & probè expendebat dicens: *Homo unus, homo nullus.* Quæ hodie expediri poterant, in crastinum minimè differebat; & nè quidquam per inconsiderantiam excideret, schedulam rerum gerendarum pulpito affixam habebat præ oculis. Erga senes, ægros, hospites, & afflictos tenerrima charitate afficiebatur, eosque liberaliter juvabat. Crucifixum è collo pendulum identidem è sinu extra-

Etum suavissimè deosculabatur, dicens :
In manibus tuis descripsisti me, lege scripturam tuam, & salva me.

4. Paderbornæ in Germania, annô 1629. Joannes Bitter, Magister, Germanus, laudatus ab insigni studio humilitatis, obedientiæ, & misericordiæ, quibus alternis diebus ad portam Collegii ordinariam distribuebat stipem. Cum paulò post ejus mortem (quam gravi catarrho repentinè oppressus, flexis genibus oppetiisse, repertus est) alii quoque duo Fratres Petrus Hauzer, & Petrus Rhor obiissent: anima Petri Hauzer in templo comparens Fratri Sacristæ, significavit: Joannem Bitter altero Sacro, Petrum Rhor celerius, è Purgatorii flammis ereptos esse. Ipsa quoque, quæ compa-
 ruerat anima, atro vestitu in splendidum repentinè mutato, visa est ferri in cœlum.

5. Varsaviæ in Polonia, annô 1646. P. Joannes Gruzewski, Litvanus. Vir fuit magnæ perfectionis, magna in subditos charitate, zelo erga proximos, candore in agendo, severitate in se ipsum,
 &

& assidua cum DEO animi conjunctio-
ne, de qua etiam Tomos tres conscrip-
psit. Collegio, & Academia Vilnensi
bis Rector, Domibus Professoris Vilnensi,
& Varsoviensi Præpositus, ac demum
toti Provinciæ Litvaniæ præfuit Pro-
vincialis, omni ex parte laudatus. Qui-
dam è Patribus familiarior P. Joanni,
cùm curiosè illum diu observâisset, scri-
ptô testatus est: se nihil deprehendere
potuisse, quod venialis noxæ speciem
haberet. Interulâ lineâ communi vi-
debatur uti: sed collari tantùm, & ma-
nicis assutum erat aliquid telæ tenuio-
ris, cetera cilicium erant. *Sotuell. in
Bibl. Soc.*

XIII. AUGUSTI.

I. **L** Ainius Præpositus Generalis è
Gallia, ubi rem Catholicam e-
gregiè promoverat, annô 1562. re-
vocatus à Pontifice Tridentum ad
Concilium, quaquà ibat tanta Proce-
rum, Præsulum, populique humanita-
te excipiebatur ubique, ut, nè moras
nimias pateretur, iter studiosissimè ac-
celerandum fuerit. Tridentum tan-
dem

dem diu expectatus , & nuncio etiam
obviàm missò festinare jussus , insigni
omnium gratulatione ingressus est hoc
die. Ad publicum conventum voca-
to , Rituum Magister in Generalium
subselliis proximum assignavit locum
sedendi post Canonorum Regula-
rium Generalem, tanquam Præposito
Generali Ordinis approbati Clerico-
rum Regularium. Reluctantem, &
ad infimum inter Generales locum sese
recipientem monuerunt Legati, Præsi-
des Concilii, non ipsius, sed suum ef-
se deligere, & designare cuique locum
suum. Sed ægrè id ferentibus anti-
quiorum Ordinum Generalibus , nè
quid turbarum oriretur , Lainius per-
stitit in deprecando, nè locum assigna-
tum occupare cogeretur , utpote Ge-
neralis Ordinis junioris. Legati deni-
que rem ità temperârunt : ut Lainius
locò extraordinariò in subselliis Epi-
scoporum federet , sententiam autem
post alios religiosorum Ordinum Ge-
nerales diceret. Quod temperamen-
tum visus est universus Venerabilium

Patrum Senatus probare, nec Lainio, licuit non acquiescere. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 6. n. 75.*

2. In Japonia, annô 1590. P. Valignanus Visitator, post mortem Vice-Provincialis Coëllii, admonitus de ejusdem minùs conveniente agendi modo, neglectu consiliorum, & in sensu suo quadam pertinacia; indixit in hunc diem extraordinarium conventum Professorum omnium, & Superiorum Societatis, existentium in Japonia. In eo, & præterita quædam disposita retractavit, & de præsentibus futurisque sententiâ cujusque Patrum patientissimè auditâ, concordî cunctorum suffragio statuit. *Sacchin. p. 5. hist. Soc. lib. 10. n. 191.*

3. In Calabria Deliam Comitem post partum dolores acerbissimi ad extrema deduxerant, votô ad sanctum Xaverium Pontamiensem factô, mox integræ sanitati restituta, votum hoc die exolvit. *Ex lib. Mirac. Potam. num. 232.*

Eo-

Eodem die obierunt.

4. Romæ, annô 1621. Joannes Carolus Berchmans, Scholasticus, Belga, admirabili innocentia, & morum compositione ad omnes Regularum apices clarus. B. Aloysium tam scitè, felicitèrque imitabatur: ut alter vel redivivus Aloysius videretur. De illo Philosophiam Romæ defendente dicebatur: Angelum, si humana carne amictus, id munus obiret, non majore modestia id facturum. Moriens Crucifixum, Regularum libellum, & B. V. Coronam arctè complexus, dicebat: *Hæc tria mihi charissima, cum his libenter moriar.* Altera nocte, postquam decesserat Joannes, vidit quidam in Collegio Romano, vir spectatæ fidei, & religionis DEI-param V. sellæ insidentem, deferri in Sociorum cœtum, succollantibus bajulis B. Aloysio, & Joanne Berchmans. Quod fortè symbolum fuit, pii sermonis de eadem Virgine, ab illis inferri soliti in consuetis Sociorum colloquiis.

5. Antverpiæ in Belgio, annô 1619. P. Adrianus Crucius, Belga. In regendo,

do, docendo, ægros tractando eximius, pestiferorum obsequiis immortalis est. Quotidie in se flagello sæviens, identidem se compellabat: *Adriane, sanguinem pro sanguine.* Quot annis certum palato gratorum fructuum genus deligebat, quod indictâ sibi ab iis abstinentiâ in annum DEI-paræ V. offerebat.

6. Parmæ in Italia, annô 1657. P. Franciscus Raulinus, Italus, moribus planè Angelicis amabilis, & omnibus amatus. Quamvis Theologicam Cathedralam compluribus annis cum laude, & labore teneret: puerorum institutioni impensè se tradebat, tum Catechesim per Urbem explicando, tum Sodalitates gubernando, quarum tres instituit. Unam è pueris infimæ fortis, alteram è filiis mercatorum, utramque mirâ constantiâ in fide, & pietate instruebat fructu magno. Tertiam è selectissimis Scholasticorum conflaverat, cujus scopus erat, ad perfectionem erudiri meditatione, & virtutum solidarum exercitiô, unde ex illa multi ad religiosa castra transibant. Visus est post
mor-

mortem, à persona fide digna, animam illius cœlum petentem obvius Christus Dominus amabilissimo amplexu stringere, atque S. Ignatio auditus est dicere: *Accede Ignati, perfruere tuis, meisque laboribus*; scilicet in excolenda anima illa positis.

XIV. AUGUSTI.

I. **A**Nnô 1605. Clemens VIII. interveniente Ducissa Sforciana, concessit, ut imago B. Stanislai Kostka publicæ venerationi posset exponi. Quam gratiam ab ipso Christo Domino impetratam primùm esse à Ven. P. Nicolao Lancicio, traditur in ejus Vita. Ardebat ille, & incitari se mirum in modum sentiebat, ut Beati prædicti imaginem publico cultui exponi curaret. Per ardentem ergo orationem recurrit ad ipsum Christum, humili supplicatione eam gratiam petendo. Ingeminanti preces videndum se Patri Nicolao præbuit Salvator hilari vultu, & protensa manu dextera candidum folium dimisit, in quo nitidissimo caractere scriptum erat: *Fiet tibi, sicut vis,*
ab-

abscēssitque relicta in animo Patris ingenti certitudine felicitis eventus. Retulit visum Simoni Jenerio, & post aliquot hebdomadas secutum est Pontificis indultum. *Balbinus in vita P. Lanc. lib. 2. c. 7.*

2. Viennæ Austriæ, annô 1583. per exorcismos nostrorum legio dæmonum expulsa est è puella hæretica Anna nomine. Hanc avia venefica desponderat dæmoni, veneratque misera in manus integræ legionis procorum, seu porcorum infernalium. Cùm Pater puellæ apud ministros suos nihil opis reperiret, ad Catholicos Sacerdotes confugit: sed exorcismi instituti nihil profecerunt. Imperator sollicitatus à parente, puellam committit curæ Episcopi, hic eam ablegat ad Patrem Rectorem Collegii nostri, cum literis Imperatoriis. Nostri ergo susceptâ miseræ curâ, plurimum extorserunt per Exorcismos, ut impuri hospites se proderent; deinde post multos labores, ut per turmas excederent, inter plaustra conviciorum, quæ jactabant in Jesuitas.

Que.

Querebantur subinde , nullum esse in mundo sibi infestius hominum genus , nullum sibi fore gratius spectaculum , quàm si viderent Jesuitas omnes in uno patibulo suspensos. Tandem pridie festi Assumptionis DEI- paræ V. inter horrendos clamores , & ejulatus dux ipse legionis excessit , puellâ humili afflictâ , & pro mortua per horas 4. relictâ. Postridie à peccatis expiata , ab ipso Episcopo Viennensi , qui in æde nostra universo populo rem enarravit , pasta est epulo divino. *Gomez in elog. Soc. p. 3. Classe 5. & Sacchin. in hist. Soc. p. 5. lib. 5. n. 78.* qui addit: Aviam quoque hæreticam , & veneficam , singulari DEI miseratione respectam instantibus Patribus conversam , dæmonibus , & hæreticis nuncium remisisse , denique incendium , quo viva est exusta , patienter tolerâsse.

Eodem die obierunt.

3. Romæ , annô 1591. P. Hieronymus Platus , Italus , eximia virtute usque ad Sanctimonix famam conspicuus. I-
pius

pius partus est celebre illud, *de Bono Statu Religiosi* volumen ; quod innumeros ad castra religiosa, & accuratorem Christi imitationem impulit. Præclarum aliud moliebatur opus de studio Paupertatis : sed quia lucubrationes in chartas solum dissipatas conjecerat, Coadjutor cubiculo ejus componendo intentus, chartas illas velut inutiles, omnes in ignem injecit, Patre Hieronymo tranquilla mente illas DEO offerente in holocaustum.

4. Neapoli, annô 1618. P. Julius Mancinellus, Italus. Spiritu, & laboribus Apostolicis clarus. Mira egit in Europa, & Africa pro salute animarum, miris à DEO gratiis in eum finem instructus. Sub auroram quotidie ad sacrum Pœnitentiæ tribunal se conferebat, nec inde redibat ante serum vesperum, nisi cum faciendum esset Sacrum, dicendum pro Concione, atque ad mensam eundem : ibidem solitus suas preces interpolatim absolvere, & conciones elucubrare, Constantinopoli, Algerii, & aliis locis barbaris totas noctes insu-
me-

mebat confessionibus audiendis in carceribus, & aliis sordidis locis. Ut verò omnibus nationibus idoneum se præberet ; præter Latinam , & Italicam linguas condidicit Hispanicam, Gallicam, Belgicam, Sclavicam , Valachicam , cui solertiæ DEUS prodigiosam addidit, gratiam, intelligendi quovis alio idiomate loquentes, ità ut ab illis vicissim intelligeretur, licet extra confessionem se nullo verbo intelligerent. Imò , & surdi, & muti audiebant, & loquebantur inter confitendum ipsi. Labores ejus Apostolicos multis prodigiis, & cœlestibus solatiis promovebat, & recreabat. DEUS ; visique sunt Angeli cœlestes ipsi texentes coronas.

5. Cracoviæ in Polonia, annò 1625. P. Georgius Tyfzkiewicz, patre Palatino Brestensi ortus. Cùm Romæ literis sese excoleret, in gravem delapsus morbum, vovit eam se familiam sacram ingressurum, si convalesceret, cujus hominem, primùm domo prodiens offendisset. Convaluit, inciditque in A. R. P. N. Mutium Vitellescum. Ergo voti reus

reus ad tyrocinium Societatis se recepit, ubi ita profecit, ut in eximium JESU Socium creverit, & post Lauream, Theologicam, variâque Collegia laudabiliter gubernata, Provinciæ Polonæ Præpositus obierit. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XV. AUGUSTI.

1. **P**ARISIIS annô 1534. primi Societatis Patres, votis emissis in perpetuum se oblaturi DEO, delegerunt diem Assumptæ in cœlum DEI-paræ V. sacrum ea spe: quòd, & gratiora Divinæ Majestati essent futura illa vota per manus Matris oblata, & ipsa servulos suos singulari, maternoque favore esset dignatura. Locum actui illi consentaneum designârunt Templum ejusdem Virginis in monte Martyrum situm, spatio dimidiæ leucæ distans ab urbe. Ibi Petro Fabro, qui solus erat Sacerdos, celebrante, prima sua nuncupârunt vota de servanda perpetua castitate, & paupertate, de transmissione in Terram sanctam, & deferenda Pontifici maximo, opera sua in animarum salutem. Post
ex-

expleta pietatis officia , diei residuum
duxerunt ad fontem, ex collis ejusdem
radice profluum , & amœnum, atque
S. Dionysii Areop. olim sanguine con-
secratum : mensa data pauper , & fru-
galis, sed piis sermonibus sapida. In
perpetuam hujus rei memoriam, in su-
periore parte dicti Templi affixa deinde
est ænea lamina cum hac Inscriptione :

*Siste Spectator , atque in hoc Marty-
rum sepulchro probati Ordinis cunas lege.
Societas JESU, quæ S. Ignatium Loyolam
Patrem agnoscit, Lutetiam Matrem, an-
no salutis M. D. XXXIV. Augusti die
XV. hic nata est : cùm Ignatius , & So-
cii votis sub sacram Synaxim religiosè con-
ceptis , se DEO in perpetuum consecrâ-
runt ad Majorem DEI Gloriam. Bar-
tolus in vita S. Ignat. lib. 2. n. 6. ubi
addit : Ludovicum XIII. Galliarum
Regem id ipsum sibi , & regno
suo eximio honori duxisse ; prout
testatus est in literis ad Gregorium
XV. datis, pro Canonizatione S. Igna-
tii. Regno, inquit, meo hoc decus ob-
tigit : ut tantus DEI servus in aliam
hanc*

hanc meam veniret Lutetiam, ad comparandas sibi scientias, lectisque in ea Sociis in eade sacra ad montem Martyrum Societatem suam inchoaret.

2. Auspicatissimus fuit hic dies etiam Japoniæ: siquidem ipso lucente, in eam primùm invecus est magnus Indiarum Apostolus S. Xaverius, annô 1549. frustra frementibus, & tempestates, aliâque impedimenta moventibus tenebrarum principibus. *Bartolus in vita lib. 2. in fine.*

3. S. Aloysius Gonzaga, cùm die Assumptionis DEI-paræ V. Madriti post Communionem ardentius eidem commendaret suam de vitæ statu deligendo deliberationem, disertam audivit vocem: *Societatem JESU ingredi.* Paruit fideliter, & fortiter, superatis maximis impedimentis. *Nadasi in Anno dier. Mem.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1568. S. Stanislaus Kostka, Polonus, ipso Assumptionis DEI-paræ V. die, ut optaverat, & per

S. Laurentium Martyrem petierat, terras reliquit, & Societati triumphanti aggregatus est. Quem vitæ statum amplexurus esset, prodidit SS. JESU nomen gravidæ Matris pectori caractere purpureo inscriptum. Admiranda sunt, quæ egit, tulitque, ut in Societatem recipi impetraret adolescens tenerrimus, & nobilissimus. Extra illam innocens, & Sanctus, intrâ illam Angelus, & eminentis Sanctitatis idea absoluta. Quo in respectu esset apud Angelos, & Angelorum Reginam, docuit epulum divinum ei ab illis ministratum, & Infans JESUS ab ista oblatus. Febris, quâ obiit, magis charitatis, quàm infirmitatis ardor erat, qui etiam aliàs ita exarserat: ut frigerando cordi frigidâ imbutos panniculos oporteret adhibere. Primus è Societate Beatorum obtinuit honores, quos vix aliquis Sanctorum Confessorum ætatis tam teneræ adeptus est. Festum ejus tanquam unius è principalibus Regni Poloniæ Patronis primâ Dominicâ post S. Martinum celebrari concessit Clemens X.

5. Compluti in Hisp. annô 1602.
 P. Ignatius Mendoza, Hispanus. Illo
 in Societatem assumpto dixit Rex Hisp.
 Philippus III. *Ignatium partem optimam
 elegisse.* Fuit unus è primæ classis prin-
 cipibus, Juris utriusque peritissimus, ac
 Regum Philippi II. & Philippi III. Le-
 gatione apud Regem Galliarum, & Ve-
 netos egregiè functus. Patres in tanta
 reverentia habuit, ut diceret: se coram
 illis loqui, imò nè hiscere quidem au-
 dere. Culinæ officia, & quidquid ad
 sui contemptum faciebat, magno cum
 gustu obibat. Ipsius primis tyrocinii
 mensibus visa est ejus virtus cœlo ma-
 tura, dicebátque moriens: Se quidem
 de cœlo optimè sperare ob ea, quæ pro
 Christo dimisisset; ceterum in hac vita
 jam se satis præmii obtinuisse, quod li-
 cuerit in Societate bimestri tempore vi-
 vere.

6. Vallisoleti in Hispania, annô 1647.
 P. Didacus de Baëza, Hispanus. Post
 confecta docendo Philosophiæ, ac Theo-
 logiæ spatia, applicatus Cathedræ Eccle-
 siasticæ, inter primos habitus est Hispa-

niæ Concionatores, nec illam deseruit usque ad postremos vitæ annos. Nè verò cum sono vocis evanesceret prædicationis : Tomis undecim in Veteris, & Novi Testamenti Historiam editis extendit illam in secula. *Sotuell. in Bibl. Societ.*

XVI. AUGUSTI.

1. **A** Nnô 1670. Clemens X. indulgit : ut in Polonia, Litvania, & alibi à Patribus Societatis JESU ubivis terrarum existentibus, & ab externis Sacerdotibus in templis nostris Missa dici possit, & officium recitari 13. Novemb. in honorem B. Stanislai Kostka. *Bullar. Constit. 12. Clementis X.* Deinde annô 1671. declaravit indultum illud : nimirum recitari posse officium, & Missam dici in honorem prædicti B. Confessoris in quibusvis Ecclesiis (etiam non Societatis) in Regno Poloniæ, & M.D. Litvaniæ; extra verò hoc regnum, & Ducatum solum in templis Societatis. *Bullar. Constit. 45. Clem. X.*

2. Card. Bellarminus cum bona venia Pontificis Gregarii XV. recepit se in Domum Probationis Romanam : ut
ibi

ibi se disponderet accuratiùs ad bonam mortem, ubi spiritum hauserat sanctæ vitæ. Gravis enim annis, & viribus studiorum, aliorumque negotiorum contentione attritis, efflictim petiit per Card. Dandinum, & Præpositum Societatis Mutium Vitellescum, liberari ab aula, & sacrarum Congregationum negotiis, ut DEO uni, sibi que vacare posset. Impetratâ eâ gratiâ, nihil alterius negotii deinceps attigit, nisi in promovendo negotio Canonizationis S. Philippi Neri: quod cum insigni zelo egisset, domum redux, duplici tertiana statim correptus est, ac post dies non multos extinctus. *Petr. in vita pag. 528.*

Eodem die obierunt.

3. Hucti in Hispania, annô 1622. P. Franciscus de Otazo Hispanus. Innocentissimæ quamvis esset vitæ, de salute tamen sua anxius DEI - paræ V. opem imploravit. Adfuit illa spectabilis cum splendida Sanctorum corona, librum magnum, & splendidum manu gestans,

I 3

quem

quem voluit à Francisco inspicì, & legi, dicens: Eum esse *Librum Vitæ*. Inspe- xit ille, & initio unius paginæ legit no- men suum Francisci de Otazo aureo caractere exaratum. Aliorúmque quoque prædestinatorum complurium nomina ostendit Virgo, dicens: *Fili, hos quoque tuâ operâ ad Beatorum felicitatem perducturus est DEUS*. Sic recreatus, abiit in insulas Philippinas, ubi multo labore quàm plurimos convertit ad fidem, & frugem.

4. Nangasachi in Japonia, annò 1633, P. Emmanuel Borges, Lusitanus, cum duobus Sociis Novitiis Japonibus. Post multos labores, & exilium toleratum, cum rediissent in Japoniam ad fidem propagandam, tenti sunt, & capite in scrobem depresso suspensi gloriosum agonem confecerunt.

5. Pontanæ in Hibernia, annò 1643. P. Joannes Bathæus, Hibernus, cum fratre suo germano, Sacerdote seculari, ab hæreticis militibus comprehensus, in forum raptatus, stipiti alligatus, & plumbeis globis trajectus.

6. Gon-

6. Gonsani in Sicilia, annô 1624. P. Carolus Romanus, Italus, Virginitatis flore, & innocentia ab omni lethifera labe immuni insignis. Mundo igitur ejus cordi non semel divinitus datum est secreta cordium penetrare. Domum Lauretanam cùm inviseret, DEI-param V. cum parvulo JESU, & S. Josepho spectabilem habuit per quietem. Pro adolescente quopiam impuris assueto actibus, quem ad mortem disposuerat, cùm Sacrum celebraturus exiret ad altare, vidit ejus animam igne inundante involutam, & dicentem audivit: Damnatam se ad æterna incendia, quòd obscenæ cogitationis delectationem admisisset post absolutionem Sacramentalem.

XVII. AUGUSTI.

1. **A** Nnô 1559. Paulus IV. Pontif. Max. moritur. Alternis movebatur in Societatem affectibus, jam propensis in eam, jam adversantibus. Cùm quædam in Instituto Societatis reperisset non ad mentem suam concepta, aliam inducere formam deside-

ravit : sed tandem ceteris neglectis constituit , nec ullis rationibus averti potuit : ut Generalatus esset tantum triennialis , & Chorus publicus induceretur in Societatem , prout defacto Romæ inductus fuit. Post mortem Pauli rogati Jurisperiti celebriores , atque inter hos Card. à Puteo : an Societas adhuc obligaretur ad Chorum ? Responderunt unanimes : cum Chorum non imperaret Pontifex per rite editam Constitutionem , dispositionem ipsius solum habuisse vim simplicis mandati , non autem perpetuæ legis , ac proinde jam non obligare : sed posse Societatem vivere secundum Constitutiones legitimas præcedentium Pontificum , & frui immunitate sua. Sic conticuit sine mora Chorus , facta per Præpositum Generalem Lainium solemnī protestatione , quod Societas ad illum jam non teneretur. *Sacchin. hist. Soc. p.2. l. 3. n. 29.*

2. In Germania annō 1564. Otho Cardinalis Augustanus Dilinganam Academiam à se erectam Societati tradidit jure perpetuo regendam. Ad

con-

confertam nobilitatem, & Academicam
juventutem gravem præmisit oratio-
nem, exponendo facti sui rationes:
mox Secretarius tabulas rite confectas
recitat, quibus cum laude instituti So-
cietatis translatum in eam Academiae jus
explicabatur. Tum Cardinalis assur-
gens solemnem S. Spiritus hymnum ex-
orditur: deinde Orator à Societate sug-
gestum conscendit, & opportuna tem-
pori dixit; denique primus à Societate
Rector Academiae creatus est, & insigni-
bus ornatus Henricus Dionysius. *I-
dem ibid. lib. 8. n. 107.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annô 1556. P. Martinus
Olavius, Hispanus. Parisiis, & in Au-
la Caroli V. eximius, Philosophicâ, &
Theologicâ laureâ clarus ad Societatem,
à qua abhorrebat, impulsus est diserto
Christi mandato. Cum enim inter sa-
crificandum consilium, & opem quoad
vitæ statum eligendum exposceret ab
eo, quem manibus tenebat: *Hic ego te
volo*, aiebat ille, *in hac tibi Societate, &*

vivendum, & moriendum est. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Ad quæ humiliter Martinus : O Domine ! servus tuus sum ego, servus tuus, & filius ancillæ tuæ Societatis JESU. In Romano Collegio primus docendæ Theologiæ à S. Ignatio admotus, Collegiòque præfectus est. Socios omnes ut Angelos venerabatur, auditus identidem ingeminare : O piam Sociorum familiam ! Me miserum, qui eam nimis ignorans fugi, sæpe etiam de eadem detraxi ! Moribundus S. P. Ignatius petiit à Pontifice benedictionem postulari pro suo, & alterius cujusdam è Societate agone. Is alius fuit Olavius, qui decimo septimo die secutus est S. Patrem defunctum.

4. Cæsaraugustæ in Hispania, annò 1594. P. Antonius Ibannez, Hispanus. Cùm Provincias Præpositus Provincia: lis, aut Visitator gubernaret : multâ prudentiâ tam spiritum, quàm literas juvit. Ad Sacrosancta Instituti jura servanda totis viribus incubuit, nullo humano respectu absteritus. Mira è cœlo luce perfunde batur ad spiritus discernendos,

dos, & animas ad perfectionis excelsa
ducendas. Primum Virginitatis flo-
rem ad mortem usque servavit incor-
ruptum.

5. Novellariæ in Italia, annô 1583.
Lælius Nichesolius, Italus, Novitius. Vo-
lebat non aliter tractari, quàm putridum
cadaver. Voluntate propria dicebat
nec onus esse gravius, nec feram imma-
norem: ideoque totus in Superiorum
voluntate conquiescebat. Post deci-
mum tyrocinii mensem animam agen-
ti adstitere per spatium duarum hora-
rum, & amplius Angeli, DEI-para V.
& Christus solis instar radians, tam ipsi
Lælio, quàm alteri ex adstantibus spe-
ctabiles: ceteri quoque lectulo circum-
fusi insolita quadam dulcedine se su-
perfundi sentiebant.

XVIII. AUGUSTI.

1. **A** Nnô 1581. P. Antonius Possevi-
nus, cum charactere Legati Pon-
tificii expeditus à Gregorio XIII. ad
Stephanum Poloniae Regem, & Joan-
nem Basilii M. Ducem Moschoviae, pro

re Catholica promovenda; hoc die Statritiam, ubi tunc Dux degebat, attigit cum 4. Sociis. Deducti ad hospitium pro regionum usu magnificum, convivio publico Ducis nomine excepti sunt. Assidebat Posservino prænobilis adolescens missus à Principe tanquam ejusdem Vicarius; is, ubi ferculum quodpiam inferebatur, assurgens, & caput aperiens, ceteris convivis idem facientibus, dicebat: Antoni, hoc tibi pisce (vel alio, quod erat, ferculo) gratiam exhibet suam Joannes Basilii, semperque totum titulorum ejus acervum percurrebat. Postquam autem ultimum illatum est ferculum, hilariter pronunciavit: *Chleb da sol*, id est, *Panis, & sal*: quam habent Moschi superstitionem, menfarum clausulam, rati, valere ad pestem omnem avertendam, eò quòd olim Monachus quidam Sergius, quem pro Sancto venerantur, prandente apud ipsum Demetrio M. Duce, eorum prolatione verborum dæmonem ab cella fugârit. Biduo post majore, quàm velent, pompâ ad conspectum Magni Do-

Domini oculorum (itâ gens loquitur)
admissi sunt. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 1.*
n. 122.

2. In Italia annô 1566. in Monte
Politiano, patria Card. Bellarmini, me-
morabilis contigit obitus civis Politia-
ni, qui ante annos aliquot confectis ca-
lumniis, & in e mentita Societatis veste
patratis flagitiis, itâ deformaverat So-
cios ibi degentes : ut maluerint ultro
excedere, quàm civibus suspecti, fru-
ctuosè ibi vivere. Triennio post abi-
tum Patrum, calumniator ille post gra-
ves, quibus afflictus, ac ad incitas ferè
reductus est, calamitates, ad mortis fau-
ces pervenit : sed per complures dies
cum illa miserrimè luctatus, absorberi
non potuit. Rediit ergo DEI benigni-
tate ad sanio rem mentem, intelligens-
que supplicium hoc sibi immis sum pro-
pter falsissimas Patrum criminationes,
complures præcipuorum civium advo-
cari curavit, & coram iis disertè dete-
ctâ malitiâ suâ, atque illorum innocen-
tiâ, exspiravit. Indoluerunt boni cives
facilitati suæ ad credendum, multisque
cona-

conatibus repetierunt Patres , sed non citò impetrârunt. *Sacchin. p. 2. hist. Soc. lib. 7. n. 25.*

Eodem die obierunt.

3. Hispali, annô 1575. P. Consalvus Esquiel , Hispanus. Societatem unâ cum famulo ingressus est , sed quem mox sibi præpositum vidit. In tyrocinio enim famulus jussus est Coquum agere , Consalvo ipsius , & culinæ obsequiis applicato. Cùm inter labores , animum non posset satîs colligere , & ad divina elevare propter obstrepentes vicinas gallinas : à P. Rectore jussus est illas adire, & aperto capite rogare , ut DEI amore conticescerent. Fecit id obedienter, ac humiliter Consalvus : & gallinæ in momento conticuêre, stupente Consalvo, & præsentibus Sociis.

4. Aureliaci in Gallia, annô 1628. P. Joannes Franciscus Martincurtius, Gallus. Sæviente in Gallia peste integrò trienniô, cùm Socii impigri accurrissent ad miseros juvandos , omnino quadraginta ex illis eadem lue extincti sunt, quo-

quorum primus fuit P. Joannes , opimum certè mortis spoliū , quia magnæ animæ fuit. Viginti quinque carbonibus pestiferis iectus , mortem oppetiit in obsequio , quod ardentissimis ad P. Provincialem datis literis expetierat velut in expiationem peccatorum suorum , sed magis in pabulum incendii , quô eum charitas torrebat.

5. Calissii in Polonia , annô 1639. Ladislaus Czaplinski, Polonus. Eximia religione ferebatur in Ven. Eucharistiam , crudo autem rigore in corpus suum. Inter alias pias industrias utebatur istâ ad facilè eliciendos pios in DEUM affectus: Alphabeti literas pronuntiabat , & singulis Psalmum ab eadem litera incipientem , vel versum aliquem Psalmi subjungebat. Quæ devotio illi magno adjumento fuit in morbo supremo. Auditus est persæpe ingeminare: *O si me , omnesque corporis , & animi mei vires distillare possem vel in unam guttulam gustûs , & beneplaciti Majestatis Divinæ!*

XIX. AUGUSTI.

I. **A** Nnô 1561. Pius IV. confirmavit

vit, & extendit facultatem à Julio III. concessam, conferendi in Collegiis Societatis Scholaribus suis idoneis gradus in Artibus, & Theologia: utque etiam in illis Collegiis, quæ sunt membra Universitatum, conferri possent; insuper iterum exemit Societatis Collegia, & Domos à qualibet decimarum, & impositionum solutione. *Bullar. Soc. Const. Exponi nobis nuper &c.*

2. Annô 1602. habita est Congregatio, & Disputatio VII. de Auxil. Grat. coram Clemente VIII. Examinata hæc Propositio Molinæ ex disp. 14. memb.

3. *Homo solis viribus naturalibus, & concursu generali DEI, elicere potest actum absolutum, merè naturalem, dilectionis DEI super omnia, qui ad justificationem nequaquam sufficiat, & propositum absolutum servandi in genere præcepta omnia, præsertim quando occasiones omnes, & difficultates absunt, quòd ad attritionem, & contritionem quoad substantiam actûs sit sufficiens.* Respondit Gregorius de Valentia: Molinam secutum esse S. Thomam, & alios plerosque Doctores Scholasticos antè
ci-

citatos ; deinde non docuisse, naturalem illam dilectionem esse efficacem, quæ scilicet faciat re ipsa observare omnia mandata etiam naturalia, sed inefficacem, & vi cuius, data occasione peccandi, non sequatur observantia mandatorum, nisi voluntas aliunde juvetur : ut patet ex ipso citatæ disputationis Molinæ contextu. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. c. 10.*

Eodem die obierunt.

3. Macai, in Insula Sinis vicina, annô 1583. P. Melchior Carnerus, Episcopus Nicœnus. P. Barreto Æthiopiæ Patriarchæ datus comes, cum in Æthiopiam penetrare non posset, in Insula Macaensi, & locis vicinis Apostolatum suum exercuit. Contra Nestorianum Episcopum Armenum egregiè rem-gessit, licèt magno capitis sui periculo; sagittâ appetitus, quæ pileo perforato capiti non nocuit. Episcopus consecratus, non solùm de Societatis consiliis audiendis votum vovit ; verùm etiam de redeundo ad Societatis plenam obe-

obedientiam, ubi, & quando id per summum Pontificem liceret.

4. Bivonæ in Italia, annô 1614. P. Barnabas la Vecchia, Italus. Suavissimus in alios, rigidissimus in se ipsum, cibus illi nullo sale conditus, nulli arborum fructus per annos multos gustati, flagella multo sanguine cruentata, thorax cilicinus semper gestatus, brevis humi somnus. Non unam de impudicis fœminis retulit victoriam. A morte, cujus diem prædixerat, Procuratori sollicito de quodam chirographo apparuit, locumque, ubi depositum erat, monstravit. Amicum verò religiosum in Spiritu languentem, ad fervorem insignem excitavit illis verbis : *Utinam scaperent, & intelligerent, ac novissima providerent !*

5. Hispali in Hispania, annô 1584. Rodericus de Flores, Coadjutor, Hispanus. Orationem in multam, subinde in totam noctem extendebat, visus non semel in mentis excessu, & à terra sublimis, qui situs, & excessus aliquando illi contigit feriâ quintâ hebdomadæ majoris

ris

ris ab occasu solis ad ortum alterius diei, ità: ut nullus illum movere posset, vel brachia ante pectus in modum crucis composita flectere. De divinis digna Theologo loquebatur. Licet autem, incredibili orandi studio teneretur: nunquam tamen orationis gratiâ aliquid decerpebat de tempore laborandi, aut alia munia exercendi.

XX. AUGUSTI.

I. **E** Manavit annô 1602. Decretum Clementis VIII. quo sub diro anathemate prohibuit sententiam, quòd absenti Sacerdoti fieri possit per literas confessi peccatorum, & ab eodem absente dari absolutio. Multum ex hac Pontificia censura voluptatis cepit P. Franciscus Suarez, Theologicis lectionibus Conimbricæ in Lusitania, tunc intentus, quòd oraculo Vicarii Christi id probaretur, quod ipse Compluti, & Salmanticæ docuerat; scilicet irritum esse inter absentes Pœnitentiæ Sacramentum. Cùm igitur ipsius Tomus quartus (qui est de Pœnitentiæ Vir-

tute,

tute, & Sacramento) in tertiam partem D. Thomæ planè tunc sudaret sub prelo, voluit doctrinam suam eo Decreto roborare. Addidit autem disp. 21. sect. 4. Non ideo tamen videri sibi à Pontifice interdictum, quò minus præfens Sacerdos moriturum quempiam, sensibus jam destitutum, sed qui idoneis signis antea Confessarium petiisset, vel alia Christianæ pœnitentiæ argumenta dedisset, absolvere possit. Delata ea interpretatione ad Clementem, indignatus non leviter est, se vivo Decreti sui interpretem inventum esse, jussitque è Tomo Suarii eam interpretationem expungi. Non potuit non graviter tangi Author eâ censurâ, fecit tamen obedienter Pontificis voluntatem : quamvis non nesciret interpretationem suam conformem esse, & S. Leonis Papæ doctrinæ in ep. 95. ad Theodorum, & Conciliis, Arausicano I. Carthaginensi III. & IV. & communi sensui Theologorum. Firmavit Suarii sententiam Paulus V. Successor Clementis, quando in Rituali suo edito voluit

luit sic procedi cum talibus moribundis.
Massejus in vita Suar. pag. 96. & anteceden-
tibus.

2. In Litvania Illustrissimus Episcopus Vilnensis Valerianus , annô 1568. literas officiosissimas , & pastoralis cura plenas dedit ad Cardinalem Hosium Episcopum Varmiensẽ , petendo : ut , quod sibi dederat consilium de advocandis , & collocandis in Diœcesi sua. Patribus S. J. ad reprimendas , & extirpandas hæreses , exequi non gravaretur , missis è Diœcesi sua uno , & altero de Patribus , cum quibus agi possit de fundando Collegio. Similes dedit ad Patres Collegii Brunsbergensis curru etiam adjuncto , qui finè mora adveheret unum , & alterum. Sed quamvis hic , & nunc ardentibus optimi Præfultis desideriis satisfieri non potuerit , satisfactum tamen paulò post. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 4. n. 180.*

Eodem die obierunt.

3. In Hispania , annô 1600. P. Thomas de Soto , Hispanus , DEI-paræ V. & Chri-

Christi Salvatoris conspectu frequenter recreatus. Vidit hunc sub specie jam gratiosissimi Parvuli, jam Viri spinis coronati, aut Crucifixi. Aliquando cum ardentius peteret perfectiorem DEI notitiam, ostensus est illi Christus Crucifixus.

4. Oeniponti in Tirolì, annò 1650. P. Wolfgangus Graveneus, Germanus. Cum Provinciam regeret, orando potissimum sibi comparabat vigorem, & robur ad agendum non minus fortiter, quàm suaviter. Ad somnum se componens, quodam extremæ Unctionis imitamento singulos sensus suos expiabat, se signans, & dicens ad singulos: Per istam S. Crucem, & suam piissimam misericordiam indulgeat mihi Dominus, quidquid memoria, intellectu, voluntate, visu, auditu, &c. deliqui. Supremo vitæ bienniò Jobo erat similis tum ob varietatem, & gravitatem morborum, tum ob invictam, semperque tranquillam patientiam.

5. Leodii in Germania, annò 1617. Guilielmus Brunus, Coadjutor, Anglicus.
Per

Per annos 14. & ampliùs duas quotidie horas dabat ollis in culina purgandis, & si quid his domi abjectius erat: quamvis illustrissima domo natus esset. Terram in sporta humeris portare, hortulum colere, simulque Thomam Kempensem lectitare, vel orationem laboribus miscere perpetuum illi fuit. Desudanti cum incidisset cogitatio de præmio, seu mercede cœlesti, reposuit: *De cœlo fiat, quod DEO videbitur: ego verò quero DEO placere, ac facere, quod ejus voluntati placeat.* Obiit cum B. V. Officio in manu, Corona in collo, JESU in ore.

XXI. AUGUSTI.

1. **A**Nnô 1573. luculentum subsidium rei Christianæ expeditum fuit in Japoniam. Cum Christianis numerosissimis per tota regna sparsis vix octo adessent Sacerdotes, qui & illos excolerent, & ethnicis convertendis darent operam: Consalvus Alvarez Visitator cum 4. Sociis Macao solvit in Japoniam: sed ut sunt judicia DEI abyssus multa, in conspectu portûs luctuosissimo

fissimô naufragiô interierunt omnes cum septingentis aliis, qui eadem navi vehebantur. Calamitatem auxit ingens mercium jactura, quæ ad sexcentorum millium aureorum dicuntur ascendisse. *Sacchin. hist. Soc. p. 4. lib. 1. n. 145.*

2. Vix majore usus felicitate P. Carolus Spinola in sua Japonica navigatione. In primis enim, cùm tendendum esset in Indiam Orientalem, tempestate abreptus est in Brasiliam, è Brasilia repetito cursu delatus est in insulam quandam Boriquena, & Portonico dictam, longè extra viam Indicam sitam; indè navigatione repetita, incidit in classem Anglicanam, à qua hoc die captus ductus est in Angliam, ubi præsidio illi fuit, quòd nec Hispanus, nec Lusitanus, sed Italus esset. Dimissus ergo rediit Ulyssiponem in Lusitaniam, iterum soluturus in Japoniam. *Ambros. Spinol. in vita cap. 5. & seqq.*

3. In Moschovia annô 1581. P. Antonius Possevinus, Legatus Pontificius, in conspectum magni Ducis
ad.

admissus est. Assurrexit confestim Senator primarius, & more genti usitato: Maxime Princeps, inquit, Antonius Possevinus, & comites ejus, humum tibi fronte feriunt. Tum continuo Dux, ut valeat Gregorius Papa, interrogat; & Pater: Ità DEUS Serenitatem tuam fervet incolumem. Dein jussus mandata exequi; ut magnificentiorem & ipse Pontificis appellationem faceret. Sanctissimus, inquit, Dominus noster, Papa Gregorius XIII. Universalis Ecclesie Pastor, Christi in terris Vicarius, S. Petri Successor, multarum regionum, terrarumque Dominus, Servus Servorum DEI amantissimè Serenitatem tuam salutat, ei-que benedictionem precatur. Surrexit Dux ad Pontificis nomen, stetitque tam diu, dum gratias egit. Tum assidens, tu verò Antoni, inquit, rectène equitasti? Rectè, inquit ille, DEI gratià; quòdque in Serenitatis tuæ obsequium cedat. Indè Ducis, ac ejus filii dexteram osculatus, tradere jubetur Secretario literas, & munera allata. Quo loco modestia gentis se prodit. Inter

ter cetera dona ferebatur picta DEI-
paræ effigies , raræ artis opus ; ea ta-
men tradita non est , quòd rescisset
Possevinus, gratam non fore ; quòd in
sinu Virginis resideret parvulus JE-
SUS nudus, quem Baptista puer ado-
rabat, similiter nudus. Faciunt hæc I-
tali in artis ostentationem , sed pru-
dentiùs dedignantur Moschi. Indè
progressi sunt ad convivium , sermo-
nes familiariter misti de superiorum
Ducum Moschoviæ legationibus ad
Pontifices &c. Sed denique Legatio-
nis eventus non respondit spei , & pro-
missis. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 1. n. 125.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annò 1660. P. Joannes de
Lugo, S. R. E. Cardinalis , Hispanus, u-
nus è Principibus Theologiæ, docuit il-
lam primùm Vallisoleti annis 5. deinde
Romæ annis 20. tanto ingenii splendo-
re, ac laude : ut scripta ejus amanuenses
plures, ac postea typographos locuple-
târint. Nec minor religiosa virtute,
quàm doctrina fuit. Utriusque excel-
len-

lentiâ motus Urbanus VIII. Pont. Max. in purpuratum Ecclesiæ Senatum eum adlegit, tam solidè reluctantem ; ut humilis ejus constantia Pontifici jam subirato, obstinatio videretur. Unde adjecit: parendum esse præcepto. *Id enim omnino per præceptum formale, & formalissimum obedientiæ mandamus.* Jam Cardinalis cavebat intentè, nè quid admitteret, quod Religiosum Cardinalem non optimè deceret. Societas illi perpetuò, & sincerissima cum reverentia amata, voluitq; semper sibi adesse Fratrem Coadjutorem, non ut famulum, sed ut Socium, & vitæ testem. Nunquam in ullam gubernationis partem quoad Societate se intromisit Cardinalis, neque auctoritate sua usus est ad quidquam ulli à Superioribus impetrandum. Memoria illius Societati est in benedictione.

5. Senis in Italia, annò 1571. P. Hieronymus Rubiola Hispanus. In rei familiaris angustiiis, cùm Senense Collegium gubernaret, rogatus: quid ageret ad illud juvandum? Respondit: se Litánias cum suis multiplicare, & DEI o-

pem experiri. Cùm nec panis domi
superesset ; adiit hominem Societati
non satis æquum, & interposito Divini
amoris nomine, petiit ab eo sibi dari in
tantæ inopiæ levamentum aureos quin-
quaginta. Miranti illi, & interroganti :
an nesciret, quàm alieno à Societate es-
set animo ? reposuit humiliter : se qui-
dem id probè scire ; sperare tamen i-
psam DEI causâ, vel illis benefacturum,
quos amicorum loco non habuisset ha-
ctenus. Quæ tam ingenua fiducia ita
homini arrisit : ut & petitam summam
liberaliter promeret, ac largiretur ; &
deinceps P. Hieronymum fidenter pe-
tere juberet, quod necessitas postularet.

6. Mussiponti, annô 1616. P. Guili-
elmus Murdochus, Scotus. Ministrum
cùm ageret Collegii Parisiensis, à petu-
lantioribus Academicis in secreta domo
circumventus, jussus est illico terga nu-
dare ad flagra. Libenter se id facturum
Christi causâ dicens P. Guilielmus, fe-
cit imperata. Et ecce cilicinum in eo
thoracem sub indusio conspicati lorarii,
furore in reverentiam verso, ad pedes
illius

illius accidere, veniam petentes. Multa in Scotia egit, tulitque pro re Catholica.

XXII. AUGUSTI.

I. **C**Um classis Lusitana annô 1555. à Mozambico, Africae portu, sol-
visset in Indiam, navis quædam, quæ-
tres è nostris vehebat, & ceterorum ca-
pita ad 240. per tenebras noctis hodi-
ernæ incidit in syrtes ita, ut malè quas-
sata cursum repetere non posset. Ægre
eluctata appulsa est ad sterilem quan-
dam, & desertam insulam. Ibi Navar-
chus relicta navi, cum præcipuis 30. vi-
ris conscenso lembo, propè furtim evasit,
Goam versùs navigaturus, atque indè
reverfurus cum navigiis ad deportan-
dos Socios relictos. Ex his quidam ma-
gis industrii, desperantes de reditu Na-
varchi, ex residuis navigii tabulis ratem
sibi confecerunt, quam *Misericordiam*
DEI appellârunt, eaque conscensâ,
quadraginta quinque capita ventis, ac
mari, sed potissimum *Misericordiæ*
DEI se se commiserunt. Invitârunt in
societatem itineris & Patres nostros :

sed illi extrema quæque pati maluerunt, ut relictæ turbæ solatio, & præsidio essent, quàm contra charitatis, & vocationis suæ leges exitio se eripere in tanto proximorum discrimine. Novus jam effluxerat mensis, annona defecerat, non pauci inediâ extincti erant; nec ulla subsidia apparebant vel à Goam dilapsis, vel ab aliis, qui rate misericordiæ Divinæ profecti sunt. Ergo iterum nonnulli ex fragmentis tabularum, quæ fluctus ad insulam compulerant, ratem novam moliantur, non quidem spe Indiam attingendi, sed studio explorandi, an non inciderent in feraciorem aliquam insulam. In hanc ratem viri triginta, & unus se receperunt, urgentes: ut etiam Patres nostri solatio, & subsidio ipsis futuri, sese adjungerent. Præstito assensu ab iis, qui remanebant, abiêre: sed cùm alterum jam mensem per Oceanum errâssent, & commeatus, qui exiguus erat, defecisset, nihil aliud quàm mortem in horas expectabant: cùm ecce pulcherri-
ma apparet insula palmis vestita. Ad
quam

quam contendentes , propter altitudinem litorum excensionem facere nequiverunt ; proinde ratem onere levaturi in vicinam sterilem insulam partem hominum cum Patribus nostris exposuerunt : reliqui redeuntés ad priorem insulam , ità palmarum fructibus sese repleverunt , prout fieri solet post diuturnam famem , ut , cùm rediissent ad alteram insulam , omnesque in ea relictos vidissent unà cum Patribus extinctos fame , etiam ipsi omnes , præter duos , oppletionē stomachi sunt extincti. Qui primi naufragorum conscenderant lembum , feliciter Goam pervenerunt , sed assumptis aliis navigiis cum com meatu ad deportandam relictam turbam jam fame sublatam invenerunt. Alii , qui in rate Misericordiæ Divinæ navigârunt , Cocinum tandem appulsi sunt , sed cadaveribus , quàm hominibus similiore. *Orlando.*
p. 1. hist. Soc. lib. 15. n. 124.

Eodem die obierunt.

2. In Amboino Indiæ Orientalis regio.

gione, annò 1549. P. Nunnus Riberius, Lusitanus. Fidei prædicationem intrepidè multo cum fructu promovebat, etiam inter extrema pericula jam incendi, jam naufragii. Denique à Saracenis propinatò venenò contabuit, etiam extremo vitæ die concionatus ad populum, & cum ire non posset, in linteo delatus ad infirmos.

3. Tornaci in Belgio, annò 1556. P. Bernardus Olivarius, Belga. Vocacionis suæ in Societatem unicè amans. Cum enim Ministrum ageret Collegii Romani, & S. P. Ignatius ægro cuidam certum pharmacum dari iussisset: Bernardus id Valetudinarij ministro commisit; hic per inconsiderantiam neglexit. At Ignatius more suo noctu ægrum invisens, & medicinam illi non porrectam intelligens: Bernardum tanquam inobedientiæ reum, ipsa nocte domo exesse iussit. Exivit sed intrà extimas fores perstitit perseveranter, donec à sancto Patre constantiam laudante iterum admitteretur; postea tam insigni exemplo vixit, ut brevè Rector Collegii Romani fuerit designatus.

4. Bracciani in Italia , annô 1626. Alexander Urfinus, S. R. E. Cardinalis & Dux Bracciani. Societatem unicè adamavit, & ardentè expetiit; sed cùm illam relictâ purpura, & ducatu ingredi prohiberetur: invenit temperamen-ũ, quo ardentibus votis suis satisfaceret. Dedit ad Mutium Vitellescum Præpositum tunc Generalem literas, quibus se penitus, quoad dignitas Cardinalitii Ordinis patiebatur, Societati dicavit, receptusque sub eadem moderatione, vota Societati consueta emisit, & vixit deinceps religiosissimè ut unus è nobis adscriptus Provinciæ Romanæ. Semper honesti, & probitatis studiosissimus, ab eo tempore longè ampliores sanctitatis radios spargere cœpit, proximis juvandis intentissimus, atque in condonandis injuriis planè admirabilis. Cor suum sepeliri voluit in Templo Domûs Professorum Romæ prope sepulchrum Cardinalis Bellarmini, quem sibi tanquam absolutam sanctitatis effigiem imitandum proposuerat. *Ex Tannero.*

5. Tricierapoli apud Madurenſes, in

K 5

India

India Orientali, annô 1656. P. Eḡmanuel Martius, Lusitanus. Nè cederet quoad vitæ austeritatem sacrificulis Madurenfiū, per annos 31. omni carne, & pisce abstinent; prandium illi dabat milium tostum, cœnam placentula ex milio; prout de die vestitus incedebat, ita noctu somnum capiebat; quater pro fide prædicata in carceres conjectus, bis atrociter vapulavit, quater inter publica ludibria civitatibus ejectus, ipsam quoque mortem post labores fructuosissimos inter ærumnas oppetiit, quamvis inter Socios. In tota enim Residencia loci illius tantæ fuerunt sanctæ Paupertatis divitiæ: ut cervical inveniri non potuerit, quod moribundo subjiceretur. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XXIII. AUGUSTI.

I. **I**N Congregatione I. Generali annô 1558. post felicem Lainii electionem in Præpositum Generalem, jussu Pontificis Pauli IV. deliberari, cœptum: an conveniat Societatem suscipere Chorum, & Generalem habere non perpetuum, sed triennem

tantum? Mirati Patres, quod Pontifex rem probatam, & confirmatam à Prædecessoribus suis Paulo, & Julio iterum in dubium, & deliberationem vocet, præsertim cum ipse ante electionem intimârit, se propendere potius in Generalem perpetuum: fecerunt tamen obedienter imperata. Re diligenter DEO commendata, post institutam hodie, & postridie deliberationem, nemine discrepante visum est omnibus, nihil esse innovandum. Ut mentem Congregationis Pontifici declararent, missi Lainius ipse, & Salmeron, qui illum graviter offensum reppererunt, & acri oratione excepti sunt, præsertim quod Chorum nolent: sed mox prudente Lainii responsione placatus est, nondum tamen à sententia amotus. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 2. n. 55. &c.*

Eodem die obierunt.

2. In Hollandia, annô 1651. P. Jacobus Sluyskens, Belga, Missionarius intrepidus, & indefessus. Fidei ipsius

Vigorem, & virtutē mirati sunt ipsi hæretici, quando fulmine incensa turris Amorfortiensis ipsi civitati exitialis fuisset, nisi P. Jacobus intervenisset: qui modicā aquā benedictā incendio inspersā itā illud oppressit: ut, nè fumo post se relicto, fuerit absorptum.

3. Mussiponti in Gallia, annō 1622. Joannes Domyne, Gallus. Mores omnes, ac linguā potissimū ad amussim Legum nostrarum composuerat, cū immatura morte raptus est, non finē communi opinione virtutis ordinariam supergressæ: Auxit hanc quidem è Scholasticis nostris Theologis propediem à Societate separandus. Arcano enim instinctu impulsus, ad mortui Joannis cadaver accessit, illudque complexus, profundo animi sensu in hæc erupit verba: *Bone adolescens, trahere me post te.* Eodem enim die fatali morbo correptus, paucis post diebus piè admodum, ac religiosè in Societate decessit.

4. Vilnæ in Litvania, an. 1631. P. Constantinus Syrwid, Litvanus. Vitam egit quā innocentem, perpetua virginitate flori-

floridam, & studio perfectionis religiosæ
eximiam, tam laboriosam. Inter labo-
res Scholasticos, explanandæ sacræ Scri-
pturæ addictos, diebus festis manè ad
populum in templo Collegii dicebat Lit-
vanicè, mox in templo Cathedrali Po-
nicè coram Canonorum Capitulo; de-
nique post meridiem in Ecclesia Domûs
Professæ Lectionem ad confertum audi-
torem de S. Scriptura habebat. Moni-
tus, nè nimio zelô, & labore valetudi-
nem iret perditum, egregiè respondit:
Quorsum mihi valetudo, nisi ut laborem? So-
tuell. in Bibl. Soc.

XXIV. AUGUSTI.

Pater Petrus Faber annô 1544. per-
venit Ulyssiponem in Lusitania;
cùmque ibi Regem non reperisset, E-
boram, ubi aula erat, se contulit, paucis-
que diebus ità se Regi probavit, ut a-
pud se hominem detinere decreverit.
Excurrit Pater subinde Conimbricam:
ubi Joannem Nunnium, virum ea pru-
dentiâ, & probitate præditum, ut pas-
sim *Sanctus Abbas* diceretur, in Societa-
tem adlegit, quamvis ante alienum ab

ea. Conatus fuerat P. Melchior Nun-
nez, Frater germanus, illi Societatem
persuadere, sed effecit nihil. Faber
primo congressu hominem expugna-
vit, sed jam antè per visionem suba-
ctum, & monitum, ut Conimbricam se
conferret, à Fabro, qui in visione illi
monstrabatur, edocendus, quid se-
quendum foret. In Societate eam vi-
tam egit, ut post non multos annos
Æthiopiæ Patriarcha sit creatus. *Orlan-
din. hist. Soc. p. 1. lib. 4. n. 138.*

2. In Brasilia suscepta est annò 1554.
expeditio ad Carigios à tribus Sociis
Petro Correa, Joanne Sosa, & Fabiano.
Sunt Carigii interioris Americæ popu-
li, docile, ac mite genus hominum, qui
cùm audissent de Christianæ Religio-
nis legibus, illius desiderio ità exarse-
runt, ut ad P. Nobregam Brasiliæ Pro-
vincialem missis nunciis, petierint eru-
diri, & baptizari. Sed cùm piis ipso-
rum votis hic & nunc satisfieri non pos-
set, dilationis impatientes, non dubitâ-
runt ducenti, & ampliùs eorum peri-
culoso itineri, à sexcentis passuum mil-
libus

libus se committere, ut sacro fonte expiari possent. Verùm à Tupinaquinis barbaris intercepti, trucidatìque compendio iter ad cœlum absolverunt. Correa nihilominus cum Sosa, relictô Fabianô, ad curam infirmi cujusdam Hispani profecuti sunt iter suum: verùm & illi eodem fato sunt involuti, mactati à Carigiis concitatis à quodam Europæo, quòd ei pellicem abstraxisset Correa. Facinoris immanitatem exaggerat, quòd paulò ante eundem Europæum jam jam mactandum, & devorandum à Brasilis, liberârît Correa à faucibus ipsorum. Sed plus potuit in homine amor pellicis, quàm obligatio gratitudinis. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 14. n. 121.*

Eodem die obierunt.

3. In Missione Peruana, annô 1609. P. Joannes Perez, Hispanus. Ea sedulitate, & charitate in nosocomio DEO, pauperibûsque serviebat; ut profusis è latere simulacri sui radiis Christus illum largè illustrârît.

4. In Brasilia apud Carigios, annô

1554. Petrus Correa, Coadjutor, Lusitanus. Ante initam Societatem ductor militum, feros, & antropophagos Brasilos singulari industria venabatur, capiebat, & in servitutem vendebat. Societatem ingressus, idem præstitit, sed meliore, & altiore fine, ut scilicet illos Christo manciparet. Homines epulis barbaris destinatos ipsis annuentibus clàm dextre baptizabat, aquâ è strophioło expressâ. Cum Joanne Sosa ad Carigios missus, ibi rem Christianam multo labore, ac ingenio promovit insigniter, donec post abstractam cuidam è conversis pellicem, à barbaris ab ipso concitatis sagittarum imbre obrutus uterque interiit.

5. Ulyssipone in Lusitania añô 1614. Bartholomæus Alvarus, Coadjutor, Lusitanus. Diligentissimum egit Sacristam, tam, in conquirendo quàm decenter asservando apparatu sacro. Ægris præterea mira charitate servivit totis 40. annis. Cùm externus quispiam nauseante stomacho sacrum Viaticum eiecisset, Frater Bartholomæus tam obse-

sequentem habuit stomachum suum : ut
divinum illud epulum cum circumfufis
sordibus intrepidus hauserit. In Japo-
niam denique destinatum cum Japoniæ
Episcopus Sebastianus Morales sacris
eum Ordinibus initiare contenderet :
perstitit ille immobilis in gradu suo, se-
curior in humili.

XXV. AUGUSTI.

IN prima Congregatione Generali
inter cetera propositum fuit de
Forma Votorum simplicium, quæ post
Professionem solemnem juxta Consti-
tutiones emittenda sunt : an executio-
ni mandanda esset, & Vota hujus-
modi emittenda? Placuit Congrega-
tioni formula, & executio indicta est
in festum S. Bartholomæi, quod in Ur-
be celebratur 25. Augusti, qua die à
prandio omnes Professi vota illa emi-
serunt coram Præposito Generali in i-
pso loco Congregationis. *Decret.. 102.*
ejusdem Congr.

2. Annô 1617. Paulus V. Pontifex
Max. cum informante Octavio Epi-
sco-

scopo Forosempronienſi intellexiſſet :
 quantum P. Franciſcus Suarez labo-
 rârit in Luſitaniana pro Sede Apoſto-
 lica, in gravi diſſidio Statûs Politici,
 ab Eccleſiaſtico, ſcriptô etiam erudi-
 tô librô de immunitate Eccleſiaſtica;
 hanc ad eum Pontifex non vulgaris
 exiſtimationis, & benevolentia dedit
 epiſtolam: Significavit nobis Venera-
 bilis Frater noſter Octavius, Epiſco-
 pus Forosempronienſis, & in iſtis re-
 gnis Collector: quæ tu de Controver-
 ſia inter eum, & Magiſtratus ſecula-
 res (pacis adverſario inſtigante) nu-
 per exorta reſponderis, & ſcripta e-
 tiam miſit, quæ ut tuæ multæ doctri-
 næ, & pietati conſentanea ſunt, ita
 fuerunt nobis maximè grata. Quam-
 obrem operam tuam, ut debemus,
 laudamus, téque in Domino horta-
 mur, ut DEI honori, atque Eccleſiæ
 ſuæ (in qua tantum Divinâ gratiâ e-
 mines) libertati inſervire pergas. No-
 vimus enim, quantum tua authoritas
 ad extirpandum zizania valeat. Quod
 eſſi futurum non dubitamus: tamen

nostram Apostolicam benedictionem impertiendi, & paternam in te charitatem commemorandi occasionem nacti, officio nostro deesse non potuimus. Retribuat tibi Dominus laborum tuorum mercedem &c. *Massejus in vita cap. 22.*

3. P. Joannes Baptista Alexandrius militiam, & castra fuerat secutus adolescens. Indè conversus ad privatum de more fratris dolorem ulciscendum armis, inimicum diu investigatum tandem affecutus, & jam sublatò gladiò mactaturus, supplicem accidere sibi ad genua cernit, vitamque interposito JESU nomine deprecari. Repressit se, ac deprecatione tanta victus veniam inimico lubens, & vitam concessit. Statim DEO facinus egregium remunerante, profanam abjicere militiam, & sanctiora Societatis arma induere decrevit. In sacrum igitur adscriptus agmen annò 1560. duos, & 20. annos natus, post varia munia rectè, prudentérque gesta, & quinquennium in *Perusino Collegio* regendo col-

collocatum, totum se contulit ad ad ex-
colendos Collegii Romani studiosos a-
dolescentes. Amplius quingenti eo
magistro vitam religiosam, Societatem
etiam complures, amplexi sunt: iique
omnes tam bene lecti, ut à DEO vo-
catus nemo non cognosceret, ac P. A-
lexandrium peculiari luce collustratum
esse divinitus ad eam rem fama præ-
dicaret, Si quis externus operam Sa-
cerdotis expeteret intempesta nocte,
nunquam non præstò erat: cùmque a-
liquando à ganeone per ludibrium e-
vocatus, ac per totam civitatem fru-
strà ductus fuisset, non inultam profa-
nus ludio procacitatem tulit, ante ipsas
Collegii fores in rixa nocturna confos-
sus, & Sacerdotem, à quo expiaretur,
frustrà inclamans. *Juvencius fol. 786.*

Eodem die obierunt.

4. Laureti in Italia, an. 1559. P. Cor-
nelius Vishavæus, Belga, vir magnæ obe-
dientiæ, orationis, & mortificationis. P.
Petrum Fabrum ut Lovanii retineret,
febrim illi dicitur à Christo impetrâsse;
pro eodem sanando jussus orare fecit,

&c

& Faber convaluit. In Belgio, & Sicilia dictus est DElparæ Paranympheus, quòd mirâ verborum efficacîâ plurimas Christo Sponsas in cœnobîa adduceret, Domino subinde cooperante etiam prodigiosa virtute.

5. Romæ, annò 1590. P. Jacobus Miro, Hispanus, orandi assiduitate, & mortificationis asperitate memorabilis. Ad orationem se componens abdebat se in angulum, vel abjiciebat sub mensam, tanquam non inveniens, ubi compareret coram tanta DEI Majestate. Præter cilicinum thoracem perpetuum, ferreâ catenâ tam arctè lumbos adstringebat: ut non finè periculo eximi potuerit. Ipsi P. Euerardus Mercurianus, Præpositus Generalis, commisit curam conficiendi ex Constitutionibus S. Patris Summarium, & Regulas concinnandi.

6. Omuræ in Japonia, annò 1624. P. Michaël Carvalius, Lusitanus, fidei causâ post tredecim mensium carcerem combustus. Ad mortem ductus, paulum, cui alligandus erat, ipse portabat, & cum Sociis Psalmos hilariter decantabat.

7. Mo-

7. Moguntia in Germania , annō 1595. P. Petrus Brilmacher, Germanus. Vir fuit magni animi, linguarum peritus, felicitis eloquentiæ in conversione multorum, quàm charus orthodoxis, etiam Principibus, tam invisus heterodoxis, quos cum acrius infectaretur, propinatus ab illis veneno, quod nullis pharmacis domari potuit, sublatus est.

8. Peckini apud Sinas, annō 1666. P. Joannes Adamus Schall, Germanus Coloniensis. Insigni Matheſeos, præſertim Aſtronomiæ ſcientiâ, magnum in illo imperio comparavit ſibi nomen, ita: ut Imperator ei comendaret Calendariū Sinici, cujus ibi maxima æſtimatio, & uſus eſt, emendationem. Ob eam feliciter conſectam, titulo *Magiſtri arcanorum cæleſtium* diplomate edito honoravit P. Adamum, ſupremum Tribunalis Mathematici Mandarinum, ſeu Præfectum conſtituit; ſuum denique voluit eſſe Admonitorem, ſi quid circa regni adminiſtrationē occurreret ſuggerendum. Quo omni favore non ad privata ſua comoda utebatur ille, ſed ad fidei pro-

pagationem, & fidelium defensionem, tantóque Studio cum Sociis rem promovit Christianam, ut annorum 14. spatio ad centum millia, & ampliùs Ecclesiæ accesserint. Verùm defuncto Imperatore, & imperiì curâ ad 4. Gubernatores delatâ, alia successit rerum facies. Quod enim diu prefferunt odium, mox effuderunt in P. Adamum, & Socios; Peckinenses confictis criminibus, & catenis novem singulos onerantes. Quamvis verò post sex mensium carcerem ærumnosissimum, pugnante pro innocentia cœlo, fuerint absoluti, & liberati, P. Joannes Adamus septuagenario major, æumnis illis ad paralyfim antè contractam accedentibus confectus occubuit. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XXVI. AUGUSTI.

Pater Jacobus Lainez Præpositus Generalis Societatis, è Gallia, redux annò 1562. jussus est à Præsidibus Concilii Tridentini hac die sententiam dicere de Sacrificio Missæ, de quo diu, multùmque disputatum fuerat.

rat. Verum cū eo die alii quidam
 verba fecissent, quò commodius, pèr-
 que otium audiretur Lainius, in diem
 posterum dictione dilata, totum ma-
 tutini conventūs tempus illi uni attri-
 butum fuit. Nemo enim erat, quem
 non audiendi hominis mira cupido
 teneret, tum ob memoriam eorum,
 quæ egerat in eodem Concilio Pauli,
 Juliique Pontificum temporibus, tum
 ob secundissimam famam recenter ge-
 storum in Gallia *Sacchin. hist. Soc. p. 2.*
lib. 6. n. 80.

2. Annò 1618. perhonorificas lite-
 ras dedit S. Franciscus Salesius ad P.
 Leonardum Lessium, quæ pro clypeo
 esse possunt doctrinæ ipsius cōtra æmu-
 los. Attulit mihi, inquit, Paternitatis Ve-
 stræ literas dilectissimus nobis Magister
 Gabriel, quæ ut perhonorificæ, ita & ju-
 cundissimæ mihi fuerūt. Amabā jam pri-
 dem, imò etiam venerabar te, noménq;
 tuum, mi Pater, non solum quia so-
 leo, quidquid ex vestra illa Societate
 procedit, magni facere, sed etiam
 quia sigillatim de vestra Reverentia
 mul-

multa audivi præclara primum, deinde vidi, inspexi, & suspexi. Vidi, namque ante aliquot annos Opus illud utilissimum de Justitia, & Jure, in quo etiam breviter, & luculenter difficultates illius partis Theologicæ, præ cæteris Authoribus, quos viderim, egregiè solvis. Vidi postea Consilium, quod à magni consilii Angelo per te mortalibus datum est, de vera Religione eligenda: ac demum obiter vidi in Bibliotheca Collegii Lugdunensis Tractatum de Prædestinatione. Et quamvis non nisi sparsim, ut fit, oculos in eum conjicere contigerit; cognovi tamen, Paternitatem Vestram sententiam illam: *Antiquitate, suavitate, ac scripturarum nativa auctoritate nobilissimam, de prædestinatione ad gloriam post prævisa opera, amplecti ac tueri*: quod sanè mihi gratissimum fuit, qui nimirum eam semper, ut DEI misericordiæ, ac gratiæ magis consentaneam, veriore ac amabiliorem existimavi: quod etiam in Libello de Amore DEI indicavi, &c. *Eleuther. in hist. de Auxil. lib. 1. cap. 6.*

Eodem die obierunt.

3. Brunæ in Moravia, annô 1649.
P. Martinus Stredonius, Silesius, cele-
 bris vitâ sanctâ, & oraculo, quo prædi-
 xit Leopoldo I. Imperatori glorioso fe-
 liciter gerenda. Septennis, antequam
 primò Divinæ mensæ accumberet, tri-
 dui jejuniô, ac propè inediâ se præ-
 paravit. In Societate, dum Græci-
 studeret, Societatis Angelus dicebatur.
 Quidquid ageret, itâ castigatè, ac re-
 ligiosè agebat : ut Nissæ vocaretur : *Ille*
Pater, ex cujus ore Angeli loquuntur.
 Bruna contra Suecos feliciter propug-
 nata, & conservata, etiam Ferdinandi
 III. Imperatoris sententiâ, Patris Mar-
 tini precibus est imputata. Extremo
 vitæ quinquennio, singulis propè no-
 ctibus è lectulo se proripiebat, & ad
 DEI paræ Virginis iconem supplex
 provolvebatur ; occupabátque se tunc
 ejusmodi actibus, quales optabat in a-
 gone supremo. Visus subinde est in-
 ter orandum prope templum, in aëre
 sub-

sublimis , animo illuc trahente pondus corporis , ubi ipse DEO fruebatur.

4. Bivonæ in Italia , annô 1611. P. Franciscus Mirolodus, Italus. Tyrones ac veteranos ea suavitare rexit, ut matris loco sit habitus. Stipem studiosè, humiliterque corrogabat, qua pauperes virgines in matrimonio collocarentur; & pro nosocomio jam collapsò restituendo. Sodalitatem quoque instituit pro animabus fidelium Defunctorum juvandis. Optavit eâ horâ mori, quæ Christo suprema fuit: & verò feriâ sextâ sub idem tempus expiravit.

5. Barcinone in Hispania, an. 1589. Jacobus Mauritius, cum Sociis 5. in obsequio pestilente contagione laborantium, cecidit victima charitatis: quem eodem die, sed annô 1626. Heilgenstadii in Germania secutus est P. Joannes Kempis, unus è 5. Sociis, qui eo anno simili funere elati sunt.

XXVII. AUGUSTI.

I. **P**ater Jacobus Lainius Præpositus Generalis sententiam dicturus

in Concilio Trid. tanta fui æstimatione impleverat Patres, & Principum Oratores : ut rarissimâ frequentiâ confluerint ; nullus è Cardinalibus Legatis, nullus ex Oratoribus, nullus omnino ex Episcopis, aliisque Præsulibus sit desideratus. Exorsus est ex assignato sibi loco dicere de SS. Missæ Sacrificio : sed cum paulò remotior ab Legatis esset, ut clariùs audiretur, ad se accersitum, apud se locant. At sic ab inferioribus Episcopis ægrè audiebatur, qui, cum & ipsi sitientes haberent aures, suis relictis sedibus, propiùs accedere cœperunt. Legati ergo suggestum afferri, ac inter se, & Episcopos collocari, atque indè Lainium fari jubent. Dixit continuis horis duabus cum dimidia eo successu, ut divino Spiritu copiosius irroratum esse manifestè pateret, gravissimus ille Senatus, ex flore generis humani collectus, propè attonitus hæreret, omnesque profiterentur : eum expectationem suam longè superâsse. Simili frequentia, & approbatione etiam deinceps sapi-

sæpius in augusto illo senatu peroravit, eximiûmque Societati nomen comparavit. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 6. n. 81.*

2. Annô 1590. Sixtus V. Pontifex diem suum obiit, Societati valde opportunè. Ità enim exarserat in tollendum ei nomen *Societatis Jesu*, & mutanda quædam in Instituto; ut nulla informatione, nulla Cardinalium interventione averti posset. Ut tamen hominum sermones declinaret: non per se, sed per ipsum Præpositum Generalem à se concepta exequi volebat. Mandat ergo Claudio Aquavivæ, ut literis ad Provincias datis juberet omnes ab ea Societatis denominatione abstinere. Parendum fuit: sed priusquam ex literæ expedirentur, formam illarum attulit Claudius (cui omnes morulæ in pretio erant) ad Sixtum, rogans: an ex mente Suæ Sanctitatis conceptæ essent? Laudavit Pontifex obedientiam Claudii, probatâsque literas reposuit in scriniolo suo, oblitus, DEO ità disponente, urgere earum expeditionem ad Provincias. Interim in

Societate fervebant preces ad DEUM: nè pateretur Nomen famulo suo Ignatio traditum ad insigniendam, quam ex ejus voluntate condebat, Religionem, abrogari. Audita videtur oratio: nam Sixtus intra paucos dies sublatus est; qui verò ei successit Gregorius XIV. insigni diplomate, & Institutum, & Nomen primigenium *Societatis JESU* confirmavit, perpetuòque retinendum statuit. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 10. n. 43. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Ferrariæ in Italia, annò 1575. P. Fulvius Androtius, Italus, vir severioris, ac eminentis virtutis. Cùm apud Ferrariensem Ducem gratiâ polleret, utebatur illâ non ad commoda Collegii, cui præerat, sed ad animi illius profectum. Conscientias, quas regebat, non blandè palpabat, sed medica manu severiùs tractabat. Unde dicebant quidam: Si P. Fulvius indulgentiùs agere seu nosset, seu vellet, aureum

reum ipsius Collegium evasurum. Sed ille animas, non aurum volebat.

4. In Philippinis Insulis, an. 1603. P. Melchior Hurtadus, Hispanus, quem Zebuanus Episcopus laudavit, ut virum doctrinâ, & Apostolica virtute admirandum, atque ærumnarum sitientissimum. Invenit harum sat largam copiam, tum apud pictos, ut vocantur, Indos, quos decennio excoluit; tum apud Mindanaos, apud quos per annum gravi servitute pressus est, animo semper, & ubique eminente.

5. Gerundæ in Hispania an. 1605. Joannes Naves Coadjutor, Hispanus, vir ad stuporem accuratus in omnibus negotiis, & officiis, quæ hominum ejus gradûs propria sunt. Sive ad fabricam, sive ad currus agendos, sive ad hortum, sacristiam, valetudinarium, aut culinam applicaretur: ubique cum quodam splendore virtutis operabatur. Cum duos Sociorum contagiosa lues corripuisset: ipse utrique diu, noctûque aderat omni genere obsequiorum; factumque, ut tandem ulcera eadem,

quæ alter in collo, alter in tibia ferebat, ipse utraque in iisdem partibus contraheret. Videns autem Patres de se admodum sollicitos, supplex procidit coram Reliquiis Sancti Patris nostri; viditque multam ex illis lucem erumpentem, sibi que circumfusam: qua ulcera sunt absterfa, & sanitas redita. Sed placuit DEO, operario strenuo non differre diu mercedem: post 15. dies redierunt ulcera, eumque cœlo asseruerunt.

XXVIII. AUGUSTI.

I. **I**lluxit tandem dies, quo velut terminali lapide finis impositus est acerrimæ liti, inter duas Religiosas familias ferventi, de Auxiliis gratiæ Divinæ. Annis fere 10. ab Novembri anni 1597. ad 18. Augusti anni 1607. summo studio partium disceptatum fuit: donec post obitum Clementis VIII. Paulus V. Pont. Max. habita in monte Quirinali Congregatione Cardinalium consultavit de lite terminanda: non tamen definivit, quid
in

in principali controversia, de doctrina Molinæ, aut Prædeterminatione physica, sentiendum esset; sed finita Congregatione Præfectis utriusque Ordinis, scilicet Magistro Generali PP. Prædicatorum, & Præposito Generali Societatis JESU, dedit exemplar Epistolæ Encyclicæ, quam quisque illorum expediret ad Provinciales sui Ordinis, & ejusdem observantiam omnibus strictè injungeret. Tenor hujus Epistolæ patebit ex ea, quam 5. Septemb. P. Claudius misit ad Provinciales Societatis, & recitabitur hic eo die. Summa est: Sanctitatem suam opportuno tempore declaraturam, quid sentiendum: interim licere partibus insistere doctrinæ suæ, sinè qualificatione vel censura partis oppositæ. Hac ratione finis impositus est controversiæ diuturnæ: nec amplius aliquid proditum est, quid in Congregatione illa Cardinalium sit actum. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 6. c. 28.*

2. In Calabria juramento testata est Anna Comitissa Æquacensis se à S.

Xaverio Potamienſi ſanum recepiffe deploratum filiolum, novem menſium ; poſtquam illi voto promiſit, ſe veſtes parvulo curaturam illis ſimiles , quibus Sanctus in terris quondam induebatur. *Ex lib. mirac. Potam. n. 234.*

Eodem die obierunt.

3. In Peruvia annô 1597. P. Michaël de Urrea, Hiſpanus, paupertatis, & abnegationis ſui ſtudioſus inprimis. Rectoris Collegii munus cum lacrymis deprecatus, angulum pro cubiculo habuit, in quo ob loci humilitatem ſtare non poterat. Ad prædicandum Ciuncis Evangelium primus è Societate miſſus, multa, & acri mortificatione, ſe ad arduam illam Miſſionem paravit. Quòd idolum gentis illius coli vetuiſſet, illudque ex ara ſua dejeciſſet, ligneis acinacibus interfectus eſt. Sed ſicarii comeſſantes à leonibus, & tigridibus diſcerpti ſunt ; qui fugâ evaſerunt, peſtilente lepra brevi conſumpti ſunt.

4. Ximabaræ in Japonia, an. 1633.
P.

P. Jacobus Antonius Giannius, Italus. Post labores viginti quatuor annorum inter multas ærumnas exantlato, ab apparitoribus tentus, suspendio in foveam triduum fidei causâ tolerato, felici agone cursum consummavit.

5. Smolensci, annô 1635. P. Laurentius Bartilius, Polonus, vir exquisitæ pietatis, præsertim in Virginem DEIPARAM, cujus vitam in singulos hebdomadæ dies distribuerat, & pro Meditationis suavissimo argumento assumebat. Etiam cùm Provinciam regeret, nullum componendi cubiculi administrum patiebatur, dicens: *Humilia officia nunquam esse deponenda.* Si consuleretur ab aliquo, DEUM consulebat, antequam responderet. Gubernabat miti ingenio, sed forti contra respectus humanos. Inter orandum spirabat quid Divinum, & subinde à terra in aëre sublatus conspectus est. Variis varia prædixit ex vero. Post mortem cùm Coadjutorum quispiam in mortuali crypta ei capillos aliquot decerpisset venerationis causâ, noctu illi compa-

rens redarguit , jussitque reponere , quod accepisset. Negligentem nocte altera gravius arguit , addens : *Nescis , mi Frater , quantis ego mortificationibus à Domino obtinuerim , ut nulla mei particula in veneratione esset.* Recepit Frater , se imperata facturum , sed jam non reperit capillos ablatos. Ex ejus vita.

XXIX. AUGUSTI.

I. **S**ANCTUS P. Ignatius annô 1541. cum pro incolumitate P. Joannis Codurii , unius è primis decem Patribus , rem divinam facturum tenderet ad ædem S. Petri in Janiculo , medio in ponte , qui Sixti dicitur , intentis in cœlum oculis , velut à stupore defixus , repente , constitit. Tum ad comitem suum , referamus , inquit , nos domum , Codurius noster decessit. Creditum : Ignatio visam , ut antea Hosii , sic nunc Codurii animam euntem in cœlum. Ex Horarum enim computatione cognitum , ipso illo temporis momento exspirasse Codurium. Insinuavit id occultè ipse S. Pater , quando ad P. Petrum

trum Fabrum scripsit: Codurii animam à pio viro in oratione conspectam in cœlum deportari inter choros Angelorum. *Orlandin. hist. Soc. p. 1. lib. 3. n. 20.*

2. Annô 1571. S. Franciscus Borgia, Præpositus Generalis, Cardinali Alexandrino additus à Pio V. comes legationis in Hispaniam ad Philippum II. Barcinonem pervenit, ubi incredibili civium benevolentia, & plausu exceptus est, tanquam Prorex olim ejus Principatûs laudatissimus. Reddidit ipse urbi non minorem gratiam, quando acerrimam litem inter Collegia Canoniorum Catalauniæ, & regios Procuratores ferventem unius diei spatio felicissimè composuit. Hic obvium habuit Ferdinandum Borgiam, unum è liberis suis, quem Philippus Rex ad gratificandum parenti de industria legerat ad salutandum, deducendumque Legatum. Valentiam versus progressus cum Legato, in nobili Hieronymianorum cœnobio reperit Carolum Ducem Gandiæ cum fratre Alphonso, filios suos, & Marchionem Lom-

Lombayæ Franciscum, nepotem suum, cum magno propinquorum, & assellarum nobilium comitatu, habuitque omnes genibus suis affusos ad venerationem inter uberrimas lacrymas. Verum modestissimus DEI famulus celerimè sese eripuit, & jussis illis Legato adesse, in collegium se recepit ad dulciores fratrum, filiorumque in Christo amplexus. *Sacchin. in hist. Soc. lib. 7. p. 3. n. 126. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ, annô 1541. P. Joannes Codurius, Allobrox. Nonus in prima decade Sociorum S. Ignatii. Parisiis, dum primis Exercitiis excoleretur, triduum sinè cibo, & potu transegit, magno piorum affectuum æstu exardescens; nec defecit postea à concepto ardore, sed eum magnis auxit incrementis. S. Ignatius vidit morientis animam lucidam inter choros Angelicos ferri ad cœlum.

4. Ximabaræ in Japonia, an. 1633. Joannes Guindora, seu Kidera Japon, lon-

longis carceris incommodis, fidei odio
maceratus, tandem in foveam prone
capite suspensus, quarto die bonum cer-
tamen glorioso agone coronavit.

4. In Monte Regali, annô 1637. P.
Christophorus Ferrerius, Italus, amore
Vocationis suæ, & inimicorum clarus.
Jam in Societate viventi misit Pater
senio gravis Testamentum à se confe-
ctum, ut P. Christophorus illud arbitrio
suo accommodaret. Inter alia hæc
scripserat: Si verò P. Christophorus
Ferrerius, unicus meus filius, per mor-
bum aut alia de causa in religione non
persisteret, sed ad sæculum revertere-
tur: eo casu rescindo, quidquid con-
stitui, & illum omnium omnino bono-
rum meorum heredem constituo. Hæc
lecta in hunc modum vertit P. Chri-
stophorus: Si verò P. Christophorus
Ferrerius, unicus meus filius, per mor-
bum, quacunque de causa, usque adeò
esset demens, adeò ingratus DEO, &
adeò impius, ut religionem desereret,
revertereturque ad sæculum, eo casu
pronuncio illum indignum, qui mihi
succe-

succedat, & sit hæres meus, &c. Sicario, qui fratrem ejus interemerat, non solum ignovit facilè, sed in quotidiano sacrificio semper pro illo oravit, & multum ei dolorem de patrato facinore impetravit.

XXX. AUGUSTI.

I. **A** Nnô 1591. Gregorius XIV. Pontif. Maximus Constitutionem Sixti V. *Cùm de omnibus* abrogavit, secundum quam debebant Novitii non aliter suscipi, quàm in Congregatione Generali, vel Provinciali, quod non nisi cum summa difficultate fieri poterat, concessitque facultatem Novitios juxta Constitutiones Societatis admittendi, & cum illegitimis dispensandi. *Liter. Apost. Constit. Greg. Exponi nobis, &c.*

2. Clemens verò VIII. annô 1602. extendit facultatem erigendi externorum Congregationes, Primariæque Romanæ aggregandi, ac Indulgentias ei communicandi, Præposito Generali

li aliàs concessas, etiam ad Residentias Societatis. *Ex Liter. Apost. Bullar. Soc.*

3. Annô 1558. Congregatio Generalis I. Decreto 100. confecit Instrumentum publicum de auctoritate Præpositi Generalis in Contractibus, decrevitque, quòd Præpositus Generalis, possit per se, absque Congregatione vel Collegialibus capitulariter convocatis celebrare quosvis contractus (dum modò non agatur de dissolutione, aut alienatione Collegii, vel Domûs jam erectæ) & acceptare donationes, & applicare ad hanc vel illam partem, seu domum, prout senserit ad maiorem Dei gloriam fore; posse quoque eandem potestatem communicare Provincialibus, & Superioribus locorum, prout ipsi in Domino visum fuerit. *Congr. 1. decr. 100.*

4. Annô 1656. Carolus Maranta Episcopus Juvenacii in regno Neapolitano, publico chirographo testatus est: Isabellam, uxorem œconomi sui, pestilentibus ardentem carbonibus, illico restitutam esse sanitati, postquam decem

cem sacra ad aram, & in honorem S. Xaverii à se celebranda pro infirma votit. *Ex libello Mirac. in regno Neap. Mir. 3.*

Eodem die obierunt.

5. Treviris in Germania, an. 1587. P. Clutius, Belga. De statu vitæ deliberans, cum animo fluctuaret inter Societatem, & alium religiosum Ordinem, multisque lacrymis lumen à DEO peteret; manifesta DEI voce, dixit se hæc verba accepisse: *Petre, Petre: beatus ille, quem vocavi ad Societatem nominis mei!*

6. Pragæ in Bohemia, annô 1660. P. Adamus Krawarski, Silesius, multis adversitatibus in Virum Apostolicum formatus, supra triginta hæreticorum milia per Bohemiam ad Catholicæ Ecclesiæ ovile reduxit; Concionator, & Operarius, inter varia vitæ discrimina indefessus. In concionibus plerumq; servabat hanc methodum. Flexis in pulpito, vel altiore subsellio genibus, DEUM ac Cœlites religiosè testabatur se ea dicturum, quæ saluti audientium necessaria forent; seque Divino tribunali pro

pro eis respondere paratum, se plecti æternum velle, si sciens falleret. Tum Divinas literas, & Latinos, Græcósque Patres palàm promebat ad firmandos Catholicæ fidei articulos. Qua industria populum mirificè permovebat, & postea tanquam potestatem habens, flammæ in corda vibrabat. Societate ab hæreticis ex Urbe Pragenfi ejecta, carbonarii veste cum curru rediit P. Adamus, & Catholicis clàm spiritualia ministrabat. Ab hæreticis pessimè acceptus non semel pro verberibus, & vulneribus gratias reddebat, etiam divinò Sacrificiò pro illis celebratò. Ut se ad Sacrificium præpararet, quantum fieri poterat, duobus intereat, ac post celebrationem, per duo alia gratias reddebat. Ad tam fructuosos labores, & insignem sanctimoniam se disposuit nō una insigni sui victoria. Primum enim ad sortem Coadjutorum redactus, tanquam ad alia inutilis, culinæ obsequiis & curandis per hyemem fornacibus addictus est. Deinde inter Scholasticos relatus, cū alii Philosophiæ discendæ

ap.

applicarentur, ipse per quadriennium parvulos elementa docere jussus est, licet ætate maturior. Ad Philosophiam tandem expeditus, per errorem Casibus discendis est applicatus. Rursum Philosophiæ restitutus, cum illâ finitâ Examinatorum non dubia judicia haberet pro Theologia speculativa, iterum per errorem Morali est addictus: & quamvis inter tot vicissitudines gravem in affectu luctam sentiret. Spartanô tamen silentiô, & Christianissimâ patientiâ toleravit omnia, sorte sua contentus, nec ullo signo prodidit unquam Theologiæ Speculativæ desiderium, aut improbavit dispositionem de se factam. *Ex Tanno.*

XXXI. AUGUSTI.

I. **I**Nsigne charitatis, & humilitatis. Specimen dederunt annô 1559. Socii Collegii Goani in India, Consalvus Silveria Rector, vir eximiæ sanctitatis, convocatis hoc die sub vesperam Collegialibus, designavit ex illis duodecim, partim Novitios, partim Scholasticos, quibus addidit Patres aliquot,
mo-

monuitque , ut expiarent confessione
 animum , & in diem sequentem ac-
 cingerent se ad opus magni momenti.
 Cum illuxisset, rei ignaros , sed ad om-
 nia ingentibus animis paratos deduxit
 ad Nosocomium , in quo curari sole-
 bant, qui ex Lusitana navigatione æ-
 groti appulerunt. Ibi peractô Sacri-
 ficiô divinô , & Sociis SS. Eucharistiâ
 curatis, deduxit omnes in vilem domun-
 culam, ubi diversaturi erant, docuitq;
 ex ordine, quid essent acturi, cæteris-
 que præfecit P. Franciscum Capralem.
 Non diu expectanda fuit materia exer-
 cendæ pietatis. Altero ab eorum ad-
 ventu die quatuor ab Lusitania naves
 portum intrârunt, in quibus ægroti om-
 nino ducenti. Illico pars Sociorum ac-
 currit cum bellariis ad reficiendos, &
 feretris ad deportandos infirmiores ad
 Nosocomium; pars omnia decentissimè
 instruebat; ut omnem haberent com-
 moditatem. Triginta, & amplius dies
 tenuit sanctum hoc obsequium ad stu-
 pore omnium accuratum. Tum de-
 mum, cum magna ex parte recreati es-
 sent

fent ægroti, ad Collegium revocati sunt, eoque excepti omnium gaudio, & charitate: ut premii in cœlis repositi specimen id videretur. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 3. n. 139.*

2. In Lusitania annô 1553. manifestô miraculô servatus est P. Bustamantius, cum S. Borgia Ulyssiponem tendens. Præibat Borgia orationi intentus, sequebatur Bustamantius Marianam è globulis corollam decurrens, qui dum per angusto tramite, loco sanè lubrico, & scopuloso securus obequitat, mula, cui infidebat repente prolapsa, præceps devolvebatur per altas rupes in flumen subjectum, traxitque secum sessorem Bustamantium, alta voce sanctissima JESU, & MARIÆ nomina inclamantem. Excitus clamore Borgia, ubi Socii periculum, & imminentem interitum vidit, nec aliter juvare posset, conversa ad DEUM mente, JESUS, inquiebat, tibi præstò sit, & tu Pater misericordiarum hominem protege. Vix hæc Borgia, cum repente mula constitit, & quidem loco tam arduo,

duo, ut omnibus stupori esset. Busta-
mantius funibus è voragine extractus
est illæsus. Sic salvi viatores religio-
sissimi, pridie Calend. Septembris U-
lyssiponem attigerunt. *Orlandin. hist.*
Soc. p. 1. lib. 13. n. 45.

Eodem die obierunt.

3. Casleti, annô 1629. P. Florentius
Tennier Belga, Septimus cùm esset in-
ter fratres continua serie natos, quasi
agnato gaudebat privilegio divino, ist-
hic usitato, curandi affectos strumis, seu
morbo regio, curabátque multos. Israe-
lita sinè dolo vocabatur ; sui contem-
ptu, & DEI paræ Virginis cultu potissi-
mum clarus.

4. Limæ in Peruvia, annô 1613. Jo-
annes Gonzalez Coadjutor, Hispanus.
Etiam ante Societatem, cùm pecoris cu-
ram gereret, orandi studio mirificè te-
nebatur, non sinè lacrymis in campis eò
se convertere solitus, ubi templum esset.
In Societate per ipsos viginti annos cu-
linæ officia exercuit, exquisitè mundus,
latus, & jaculatorias preces in cœlum

vibrans. Marchio Peruvix, cum illam culinæ elegantiam adverteret, vehemēter admiratus dixit : Si liber esset à vinculo Matrimonii, se Societatem electurum, quæ tales habeat, faciâtque. Rogatus frater de optimo perfectionis compendio, respondit : Obedientiam esse.

5. Tarraconæ in Hispania, annô 1604. P. Petrus Villar, Hispanus. Mirô ad afflictandum corpus utebatur ingeniô. Cum Valentix præesset, noctu sæpè ad tabernaculum Eucharisticum adibat : ibi supplex precabatur, suspirabat, animam omnem effundebat adjecta dira sui flagellatione. Per iter Coadjutori Socio mulam suam dabat, ipse illum sequebatur pedes. Eminentem viri virtutem prodigiosis gratiis honoravit DEUS, quando illi secreta cordium pandebat, morbósque ad ejus preces fugabat. Inter alios P. Fr. Petrus Paulus de Villar Augustinianus, in India gravi morbo pressus, cum P. Petri patruî sui meminisset ; illicò P. Petrum coram se præsentem sibi visus est videre,

re, manifestamque ejus opem est expertus in restitutione sanitatis.

I. SEPTEMBRIS.

I Neunte Septembri annò 1550. in Japonia Urbem Cangoxuriam reliquit S. Xaverius, quòd is ager malignè responderet sementi Evangelicæ. Firandum ergo tendebat, sed in itinere, ducente DEO divertit ad munitissimam quandam arcem è solidissimo saxo efformatam, quæ erat Echandonii Toparchæ, clientis Regis Saxumæ. Jam prævenerat fama Xaverii, nec deerant, qui ultro invitarent S. Viatorem. Ingressus arcem, mox magna cum fiducia, & ardore Evangelium prædicavit, audiente tota familia, & militibus præfidiariis. Prima concione lucratus est animas 17. quas sacro fonte tinxit; mox alii super alios accesserunt, ac inter ipsos Præfectus Domûs Toparchæ, & ipsa denique uxor cum filio natu maximo: Enchandonum ipsum, corde Christianum, à baptismo acerbatur metus Regis, Christianis infensi, Xaverius sui loco ceteris præfecit præfectum illum, virum ætate, ac

prudencia grandem, ipse Firandum tendit. *Bartolus in vita lib. 3. n. 20.*

2. Idem Sanctus, cùm annô 1551. accepisset, navem quandam Mercatorum Lusitanorum in Japoniam esse recenter appulsam, literas ad illos, licèt ignotos dedit hoc die, in quibus inter alia: Quæso, inquit, boni consulatis, suggerere me vobis, ut aliquantum temporis occupationi vestri negotii suffuremini, quod recognitioni conscientiaë impendatis. Mihi credite, ista demum est mercatura longè omnium quæstuosissima, ex qua lucrum provenit, haud paulò, & uberius, & certius, quàm ex commutatione mercium Europearum cum velleribus, aut pannis sericis Sinenfium &c. *Ex Epist. novarum lib. 5. ep. 10.*

3. Cæsar augustæ in Hispania annô 1554. ineunte Septembri commodiorem nacti sunt habitationem Socii, ultro domum suam offerente Proto-Notario Regni Arragonensis. Mirum est, quantis in ea urbe agitata sit, & antè, & post procellis Societas. Plurimum ad ejus cognitionem, & existimationem

con-

contulit Strada Provincialis, qui ubi in præcipuis templis suâ illâ Evangelicâ turbâ insonuit, & in aula Proregis coram præcipuis è nobilitate prolixè disputasset de Instituto Societatis, ità omnium animos commovit, ut diceretur proprio, & liberorum victui detrahendum esse, ut Patres ibi habeant Collegium. *Orlandinus hist. Soc. p. 1. lib. 14. num. 73.*

4. In Moldaviam quoque initiô. Septembris aîno 1588. penetrârunt nostri invitante principe Petro; postquam indè ejecerat Calvinistas, Lutheranos, & Arianos, ipse Ruthenorum secutus ritum. Operarii tres ex Polonia adducti. *Sacchin. p. 5. lib. 8. n. 70.*

Eodem die obierunt.

5. Pechini in Sinis, annô 1654. P. Nicolaus Longobardus, Siculus, Ecclesiæ Sinensis magnum columnen. Quinquaginta propè, & octo annos in ea vinea excolenda posuit, nullum laborem, nullum periculum animarum causâ recusans. In mensa nullo unquam condimento, ad somnum nulla culcitra ute-

batur; jejunium Ecclesiasticum nec in ætate 90. annos supergressa, relaxabat. Sinicâ eloquentiâ valebat usque ad Mandarinorum stuporem. Æstimavit Præpositus Generalis, Mutius Vitelescus, fructuosissimos viri Apostolici labores, & à gradu Coadjutorum spiritualium ad gradum 4. Vota Professorum ascendere jussit. Æstimavit, & Imperator Sinenfis, qui trecentos circiter aureos pro funere splendide deducendo (ad nascentis illius Ecclesiæ majorem commendationem admissos (suppeditavit.

6. Valentia in Hispania, annô. 1596. P. Martinus Albertus, Hispanus. Per annos plures magnam noctis partem in pia cum DEO pervigilatione ponebat, precandi nunquam satur. DEIpara V. multoties se ipsi spectandam præbuit, & quodam Sabbato domûs purgamenta colligenti dixit: *Fili mi, valde, valde mihi in hoc places.* Jussus ab illo pictor imaginem DEIparæ, quæ sibi apparuerat, pingere, pinxit, pictam ostendit, cui Albertus, immane quantum à veritate aberrasti; nisi pu-

ra manu Virgo purissima depingi, ut par erat, nec voluit, nec potuit: elue animi sordes, tum operi manus rursus admove. Paruit, animum abluir; opus ita emendavit, ut divina pineta videretur. Exstat hæc imago in Valentina domo Professorum, ejusque plurima, per Christianum orbem exempla dissipata sunt. Iterum ei DEI para se videntam obtulit, & post triginta, inquit, mercedem laborum à filio meo consequeris. Cum hoc suum gaudium amico narraret, is, mensesne 30. sint, an hebdomadæ, an dies, interrogat, & Albertus: resciam modò: simulque ad precationem, & Virginem reversus, paulò post renuntiat, 30. dies esse, quibus elapsis obiit. *Juvencius 794.*

7. Nanceji in Lotharingia, annò. 1644. P. Erardus Mainburg, Gallus. Mortua pia Conjuge filium Societati jam antè datum secutus est, Coadjutor temporalis futurus: nisi Præpositi Generalis voluntate, evolutò primò tyrocinii annò, jussus fuisset initiari sacris propter eximia in Societatem collata

beneficia. Sed trigesima post primum sacrificium DEO oblatum die, ad præmia amplissimæ liberalitatis evocatus est. Fundationi Collegii Nancejani alterum tantum adjecit: Sannicolaitanum, quantum est, à fundamentis excitavit. Inveni tamen sunt aliqui è Societate, ut sunt varia hominum ingenia, quibus minùs probabantur ejus beneficia: ille tamen cum pia conjuge, tantum abest, ut ea re commoverentur, ut dicerent potius se omne, quod faciunt, facere ad Majorem DEI gloriam; nec cessaturos se Societatem amore complecti, licèt omnes Socii sputis facies sibi conspicerent. Hoc nimirum erat, amare, & operari purè propter DEUM.

II. SEPTEMBRIS.

I. **C**Oram Clemente VIII. habita est Congregatio, & Disputatio IX. de Auxil. & examinata Molinæ doctrina ex disp. 19. memb. 1. & 2. *An dum rationis judicium non absorbetur, maneat in libero arbitrio cum solo concursu generali Dei, libertas ad non consentiendum, in quocun-*
que

que temporis momento, cuicunque gravi tentationi, & ad superandam quamcunque magnam difficultatem, quam pro servanda solùm in eo instanti lege naturali necesse sit vincere, &c. ? Pro parte affirmante adducit Molina quosdam Doctores, quibus ipse accedere videtur. Pater Valentia in ea disputatione contulit doctrinam Molinæ cum doctrina S. Augustini, & ostendit illam cum ista optimè cohære. *Eleuther. hist. Auxil. lib. 5. c. 11.*

2. In Polonia, sublato per mortem valde importunam, Stephano Battoreo rege gloriosissimo, annô 1587. Rigæ in Livonia collapsa confestim est res Catholica. Hæreticorum antistites à metu regis liberati, quod dudum moliebantur, efficiunt, persuadendo turbæ, ut Jesuitas urbe expellant. Vice-Rectorem hoc die accesserunt quidam Senatorum, Tribunus pleb. & Lutheri ministri expositoque populi decretô, iusserunt sibi tradi claves templi S. Jacobi, nullos jam ritus papisticos in urbe exercere, & mandatis populi sinè mora parere. Receperunt ergo se Socii in

arcem vicinam, facta protestatione de illata injuria; atque indè excursionēs faciebant ad juvandos Catholicos circumjacentes. In hac calamitate admiranda stetit duarum Virginum Sanctimonialium constantia, ferè centenariarum; quæ cùm solæ in cœnobio S. Magdalenæ non paucis annis perstitissent, & nunc ex mœrore ob subtractum sibi solatium Patrum decumberent: adduci nullis modis ab hæreticis potuerunt, ut Religionem vel cœnobium defererent. Non deerant tamen illis Patres, ex arce suppeditando, & corporis, & animæ, per occultas industrias subsidia. *Sacchin. hist. Soc. p. 5. lib. 7. n. 40.*

3. Annô 1625. Urbanus VIII. Decretum edidit: quòd servus DEI Franciscus Borgia, Dux Gandiæ, & deinde Religiosus Professus, ac tertius Societatis Præpositus Generalis, Beatus nuncupari, & in die obitûs Missa celebrari, & Officium recitari possit de Communi Confessorum non Pontificum, in Ecclesiis, & domibus Regularibus ejusdem

dem Societatis. *Bullar. tom. 4. Constit.*
48. *Urbani VIII.*

Eodem die obierunt.

3. Conimbricæ in Lusitania, annò
1589. Dominicus Joannes, Coadjutor,
Lusitanus. Tolerantissimus erat laborū
in Societate, quòd diceret: in seculo
se plus, & gravius laborasse, minore si-
nè comparatione fructu. Anima ejus
post mortem conspecta est cuidam Sa-
cerdoti, multa sanctimonix opinione
conspicuo; quam Christus excepit pre-
tiosis virtutum plurium, sed trium po-
tissimū ornamentis conspicuam: cui
etiam Sacerdoti Joannes Societatem
commendavit.

4. Barcinonæ in Hispania, annò
1585. Martinus Apparitias, Coadju-
tor, Hispanus, DEI paræ Virginis cul-
tor eximius; quæ spectandam se dedit
morienti in heroico pestiferorum obse-
quio.

5. Cusci in America, annò 1624.
Petrus Martinus, Coadjutor, Lusita-
nus. Rem agrariam in prædiis scire, di-

ligentérque tractabat, pietatis exercitiis non minùs intentus. Cùm extradomum ageret, ter minimùm à procacibus fœminis pudicitia illius tentata est, sed sempervictrix; cùm sciret nos, etsi extradomum religiosam simus, non tamen esse extra conspectum DEI. Etiam in itineribus media nocte surgebat ad preces, præclaris à DEO luminibus illustrari solitus. Noctu oranti adfuit aliquando jam antè defunctus P. Joannes Sebastianus, monuitque: ut propinquæ morti se præpararet. Ruriger factus, doluit se non in Sociorum complexu mori, sed morbus inducias illi dedit tantisper, ut domum rediret: quò cùm venisset, dixit se venisse, ut domi moreretur, mortuúsque est, ut vixerat religiosissimè. Non parum enim præsidii est in agone, à præsentia, & oratione Servorum DEI.

III. SEPTEMBRIS.

I. **A** Nnô 1539. Paulus III. Pont. Maximus porrectam sibi Tiburè à S. Ignatio Instituti Societatis formulam

lam ubi legit, & expendit: *Digitus DEI*, inquit, *est hic*. Adjecit sperare se, hanc Societatem afflictæ Ecclesiæ fore præsidio, & ornamento. *Nadasi in Indice Memor. Bartol. in vita S. Ign. pag. 182.* Regimen hujus ordinis Ignatius ex tribus statibus bonis (quod Philosophus optabat) temperavit Monarchico in Generali, Aristocratico in Assistentibus, Democratico in Procuratoribus tertiô quoque annô mittendis Romam; quibus omnibus prævaleat legitimè congregata Societas; politices genere à viris maximis nondum satis laudato, probatôque. *Brietius.*

2. Finita Congregatione II. Generali annô 1565. in qua in Præpositum Generalem electus est P. Franciscus Borgia, postquam idem consuetas preces, & adhortationem præmisisset, provolutus ad pedes omnium, non minore humilitate, quàm charitate eosdem est amplexus, & osculatus. *Nadasi cit.* Adhortationem hoc clausit memorabili epilogo. De me, inquebat, hoc tantum adjiciam: Oro, quæsoque vos Pa-

tres, concedite, ut mecum saltém id fiat, quod facere solent cum jumentis suis, qui ea onerant. Nam hi non solum onus imponunt, sed etiam sedulò curant, ut suum perficiant iter. Quod si fortè cludicent, sublevant; si lentius incedant, exstimulant; si cadant, erigunt; denique si nimium fatigentur, exonerant. Vestrum ego jumentum sum apud vos, & ego semper vobiscum. Erigite ergo jumentum vestrum vestris precibus, &c. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 1. n. 50.*

3. In Indiam annò 1564. hoc die ad portum Goanum applicuerunt, cum Prorege Noronia Socii 6. ex speciali gratia Pontificis ferentes secum Jubilæum, quod lucraretur, quisquis vel uni ethnico baptismum persuasisset. Magna per hanc industriam facta est ad Ecclesiam accessio, quando seculares ipsi variis artibus, atque inter alias debitorum condonatione, inducebant ethnicos ad fontem sacrum suscipiendum. Goæ re-natorum hoc anno summa fuit bis mille, septingenti, sexaginta: non minor alibi numerus. *Sacch. hist. Soc. lib. 8. p. 2.*

5. Romæ Card. Toletus datis ad Pontificem literis (quas videre licet apud Juvencium fol. 351.) annô 1594. conatus est purpuram deponere, responsum accepit: imperamus tibi tota auctoritate nostra, nè deinceps cogites de Cardinalatu abdicando. Hæc verba non sunt nostra, sed ejus, qui ea nobis inspirat, DEI. Juvencius f. 331. Quamobrem Toletus diutiùs pugnare nequaquam ausus, datum sibi locum inter Purpuratos Patres retinuit, identidem dictitans, malle se in umbra Collegii delitescere, quàm in sacri senatûs luce conspici.

Eodem die obierunt.

6. Cranganoræ in india Orientali, annô 1659. P. Franciscus Garzia, Archi-Episcopus Malabaricæ. Postquâ in Societate insigni virtutis, ingenii, ac doctrinæ soliditate, Philosophicas, ac Theologicas doctrinas tradiderat, & Collegia Rector, Provinciam Præpositus cum laude gubernârat: Archi-Episcopali Dignitati jussus est humeros submit-

mittere: quo nuncio consternatus deliquio elanguit. Attulit ad id muneris dotes præclarissimas; inter ceteras peritiam linguarum, præter Lusitanam, & Latinam, Hebrææ, Græcæ, Chaldaicæ, Syriacæ, Tamulensis, Canarinæ, Industanæ. Societatem semper Matris nomine nominabat, & ex ea assumptos ad purpuram, vel infulam depictos semper ante oculos habere voluit. Ecclesiæ sibi commissæ eam curam habuit, ut non solum fide Catholica esset exulta, verum, & moribus, & ritibus illâ dignis. Pauperum verè pater, etiam testamentò ità illis providit, ut ex instituto Monte pietatis semper haberent, quo sublevarentur. Elatus est communi comploratione, & non solum Ecclesiastico, verum & militari apparatu, tanquam Cocini gubernator pius, & fortis contra Bata-
vorum insultus.

7. Nangasachi in Japonia, annò 1632. P. Antonius Iscida Pintus, Japon. Non minùs exemplò, quàm verbò valebat ad patriæ suæ salutem, quam inter assidua capitis discrimina promovebat
fru-

fructu maximo. Comprehensus finè mora fassus est se Christianum, & Sacerdotem, & sæpiùs sollicitatus ad defectionem, provocavit tormenta ad experimentum fortitudinis Christianæ. Aquis sulphureis variè cruciatus, suspendebatur ità, ut juncturæ membrorum omnes solverentur, scapulis aqua bulliente perfusis. Tenuit ea, & alia varia excogitata carnificina totos 30. dies; demum lento igne combustus.

8. Mediolani, annò 1601. Petrus Stopellus Coadjutor, Italus, ab admirabili animi tranquillitate, sui victoria, orandi studio, & laborandi assiduitate laudatus. Cùm aliquando ægrotaret, de vicina morte sollicitus, spectabilem se ei dedit DEI-para Virgo, monuitque, mortem adhuc longiùs abesse, oportere ipsum adhuc non parum laboris in DEI famulatu subire. Superstes igitur toto decennio talem se præstitit in omni genere laborum, qualem desideravit celestis Patrona, quæ in supremo quoque morbo visa est Petro adesse.

IV. SEPTEMBRIS.

I. **S**ANCTUS Pater in Palæstina visitatus
 rus loca Sacra, annô 1523. feliciter Hierosolymam pervenit. Quantis effusæ pietatis gaudiis delibutus beatas oras salutârit, quàm dulcibus osculis libârit terram Christi vestigiis, & sanguine sacratam, conicere proum est ex ardentissimis desideriis illius videndæ. Et venerat illuc mansurus. Quamvis enim Manresæ per illustrationes divinas intellexisset, se parari in multorum salutem, nec soli sibi sed cum delecta sociorum manu, eam & gloriam divinam esse promovendam: ignorabat tamen, ubi, & quando id futurum esset, quin imò existimabat, Palæstinam sibi campum laboris, & certaminum theatrum esse destinatam. Verùm alia DEO mens erat; & Franciscani Patres non patiebantur pium peregrinum ibi moras trahere, nedum figere domicilium. Ergo navi conscensa, amores quidem suos in Palæstina reliquit, sed spem aliquando cum Sociis rever-

ten-

tendi abstulit secum. *Bartol. in vita l.*
1. n. 4.

2. In Indiam annô 1548. feliciter cum Sociis quibusdam appulit P. Gaspar Barzæus, natione Belga, atque inde vulgò vocatus Gaspar Belga, vir Apostolicus, & Xaverianorum decorum sanctus, strenuûsque æmulus. Invenit Xaverium in procinctu ad iter Commorinense: sed is dulcissimorum fratrum amplexibus, & familiaritati dies aliquot dando putavit. Cùm igitur inter sese summa animi voluptate, quæ Societas ad DEI gloriam in Europa, Indiâque gereret, contulissent, actis bonorum omnium Authori gratiis visum est Xaverio: ut P. Gaspar Natali die Virginis DEIparæ in æde nostra Goana concionem haberet. Confluxit ingens hominum copia: sed cùm Gaspar plûs Spiritûs, quàm vocis haberet, expectationi hominum minimè satisfecit. Quamobrem Xaverius ei author fuit, ut nocturnis horis in eodem templo, quanta posset cententione vocem exerceret, donec satîs virilis, & templo sufficeret.

videi

videretur. Fecit obedienter mādāta Gaspar, & paucorum dierum labore plenæ vocis usum adeptus, in stupendum evasit Ecclesiasten. *Orlandin. hist. Soc. p. 1. lib. 8. n. 117.*

3. In Europa Paulus V. Pontif. Max. annō 1606. Societatis Institutum, & privilegia, quæ partim à Superioribus quibusdam Pontificibus aliquid incommodi passa erant, & ab inquietis, & malevolis nonnullis malè intelligebantur, iterum confirmavit, constit: *Quantum Religio Societatis JESU, &c. & Constitutiones Gregorii XIII. & XIV. innovavit, & ampliavit. Bullar Soc.*

Eodem die obierunt.

4. In Africa, annō 1627. P. Antonius Macciadus, Lusitanus. Multa pro religione tulit, egitque in regno Angolæ fructu insigni, sed non minore vitæ discrimine. Cruentam mortem divinitus evasit, quando infesti Christianis barbari sagittis illum manu non errante missis petivēre, sed DEO ipsum ulterioribus laboribus servante, non nocue-

cuerunt. Heroum tamen morte occubuit, apud populos, qui Nigri dicuntur, seruiendo contagiosa lue tactis.

5. Catanæ in Sicilia, annô 1637. P. Vincentius Raimundus, Italus. Modestia exquisita Virginem animum in eo habitare testabatur. Ante initam Societatem seuera lege caverat domi suæ, nè ullus pauperum sinè stipe dimitteretur: quotidie verò primum, quem obvium habebat, pauperem mensæ suæ adhibebat, & cum eo lance, & poculo eodem edebat, bibebátque. Tertiâ quavis feriâ in honorem Reginae Angelorum stellis duodecim coronatæ, duodecim pauperes liberali stipe donabat. Ecclesiasticos honores insigni virtute ornabat; ut de eo ad infulam promovendo jam ageretur. At ille in Societatem se abdedit multâque se humilitate involvit: corpus verò varia mortificatione ità maceravit, ut non solùm ædificationi, sed etiam cōmiserationi esset.

V. SEPTEMBRIS

I. **C**UM placuisset Paulo V. annô 1607. tandem terminum pone-

disceptationibus de Auxiliis Gratiae, ac Libro Molinæ, habita secreta consultatione cum Cardinalibus ad utrumque Generalem, tam PP. Prædicatorum, quàm Societatis misit exemplar Epistolæ Encyclicæ, quam quisque illorum ad totius Ordinis sui Provinciales expediret. P. Claudius ergo Præpositus Generalis Soc. JESU annô prædictô, hoc die efformatam secundùm Exemplar Pontificum misit epistolam ad Provincias in hæc verba. *In negotia de Auxiliis facta est potestas à Summo Pontifice, cùm disputantibus, tum Consultoribus redeundi in patrias, aut domos suas. Additumque fore, ut Sua Sanctitas declarationem, & determinationem, quæ expectabatur, opportunè promulgaret. Verùm ab eodem SS. Domino seriò admodum vetitum est, in questione hac pertractanda, nè quis partem suæ oppositam, aut qualificaret, aut censura quapiam notaret. Ad hæc tam nostris, quàm Dominicanis Patribus injunctum: ut severa castigatione plecteretur, quicumque adversùs hanc legem deliquisset, quam vult modis omnibus servari. Quin optat etiam, ut ver-*
bis

*bis asperioribus, amaritiem animi significan-
tibus, invicem abstineant. Quare Vestra Pa-
ternitas curabit hæc observari, moneátque
nos sigillatim de iis, quæ in hoc genere con-
tulerint: quò juxta votum SS. Domini su-
am Beatitudinem certiorum de omnibus fa-
cere possimus. Romæ 5. Septemb. 1607.* Sic
terminata est famosissima controversia,
in cujus exitum orbis universus, ortho-
doxus, & heterodoxus, toto decennio
intentissimus fuit. Inconcussa mansit
Societati sua doctrina, & Liber Molinæ
de Concordia liberi arbitrii cum gra-
tia divina servatus est undique indem-
nis. *Eleuth. hist. de Auxil. lib. 6. cap. 28.*

2. In Gallia annò 1567. Turno-
nense Collegium pene excidium pas-
sum est ab hæreticis. Circumsidebant
armatis copiis civitatem, civibus qui-
dem immunitatem promittentes, at Je-
suitis omnibus cladem extremam. Re-
ctor igitur P. Claudius Matthæus sub
noctem convocatos Socios admonet pe-
riculi, jubétque ad omnem eventum
paratos esse, & supremam hanc no-
ctem sibi reputare, non omnino infe-
licem,

licem, cùm detur occasio opportuna,
 Christo Salvatori pro morte mortem
 cruentam reddendi. Conclamârunt
 omnes se ad omnia per DEI gratiam
 paratos esse. Sed contenta fuit gene-
 rosa hac resolutione Divina Bonitas:
 hæretici ea nocte nihil egerunt; &
 Provincialis literæ allatæ sunt; ut om-
 nes Billomum se reciperent; quod fa-
 ctum feliciter illucescente die. *Sacchin.*
hist. Soc. p. 3. lib. 3. n. 256.

Eodem die obierunt.

3. In Sinis annô 1631. P. An-
 dreas Rudomina, Litvanus. Sinas fer-
 venter expetiit, postquam per quie-
 tem vidit, Nostrorum sub tribus or-
 bis partibus sudantium vultus ab An-
 gelis abstergi, & sudaria illo sudore
 madentia DEO offerri, quibus ipse
 suavissimè delectatus pro singulis co-
 ronas rependebat. Se verò advertit
 P. Andreas ab Angelo suo Tutelari
 Christo sisti, ut operarium pro Vineâ
 illa. Annuit Christus, innuitque mor-

mortem ipsi in Oriente oppetendam esse. Impetrata igitur Missione Sinen-
si, sinè mora illuc advolavit : sed non
operari licuit ad mercedem capien-
dam evocato. Aduit morienti S. P.
Ignatius, quem filiali amore, atque
obsequio impensè colebat. Unde ad-
stantem sibi Patrem quendam monuit:
Mi Pater, excipe, quæso, honorificè
nostrum Patrem S. Ignatium, qui me
accepturus secum venit. Vide, quàm
pulchra est facie, quàm pulchrum co-
mitatum secum ducit? Vide, me vo-
cat. Fama est, cadavere illius in
templo exposito, suavissimum odorem
latè omnia implevisse.

4. Grannatæ in Hispania, annò
1648. P. Alphonsus de Medrado, Hi-
spanus. Innocentem, & laboriosam
vitam tum in India Occidentali, tum
in Hispania actam priusquam conclu-
deret, trienniò antè, in gravi mor-
bo, vidit in cælo aperto Christum
D. S. P. Ignatium, & alios è Socie-
tate, conversusque ad Christum, con-
fiden-

fidenter quæſivit : Domine, jamne
tempus eſt, ut eam tecum? Non nunc,
repoſuit Chriſtus, verum poſt annos
aliquot. Tum ſupplicans humiliter
Domino pro ſe, & Sociis Collegii,
Granatenſis, audivit: Omnes illos eſ-
ſe prædeſtinatos ad gloriam. Quo
nuncio lætus, & idem iterum audire
geſtiens Alphoſus, repetiit: Omnes-
ne Domine? Fili, reſpondit Chri-
ſtus, omnes, qui hodie ſunt in hoc
Collegio, ſalvabuntur.

5. Gandavi in Belgio, annô 1621.
Magiſter Carolus de Paro, Belga, te-
neræ, fortisſque pietatis juvenis. Per-
tinax illi certamen fuit cum ſomno,
qui oranti obrepebat, & tamen fle-
xis genibus perſiſtebat. Non prius
ad lectiones ibat, quàm SS. Sacra-
mentum adorâſſet. Indias deſidera-
bat, ſed ad cœlum abreptus eſt. Æ-
ger cum Crucifixo tam ardentes mi-
ſcebat ſermones: ut is illi ab oculis
tollī debuerit, nè nimia contentione
vires præcipitaret. Sæpe in hæc verba
erum;

erumpebat: O bone JESU! quàm facta, quàm bona Mater Societas JESU! Disquirentibus Medicis, an aliquid adhuc superesset remedii? Carolus magno læti animi sensu, desperatum est, ajebat, Domini Doctores: ad cœlum imus, ad cœlum! Et paulò post, ut spes est, ivit.

VI. SEPTEMBRIS.

1. **A**Nnô 1561. P. Alphonfus Salmeron, à Lainio Præposito Generali jussu Pontificis in Galliam proficiscente, Vicarius Generalis designatus, Neapoli Romam iter agebat: cum ecce à malevolis, vel hæreticis, fabula cuditur, & in vulgus spargitur: Salmeronem, cujus eloquentiâ, & doctrinâ tunc vel maximè sustentabatur Neapoli religio Catholica, in vincula, & carcerem abreptum disparuisse; mox additum, jam exustum esse tanquam hæreticum; alii testabantur Genevam profugisse cum ingenti pecunia; nec deerant confictæ Cardinalium literæ, quibus idem significabatur. Eò denique

res evasit : ut etiam Religiosi , & nobis amicissimi jam dubitarent , nequid veri haberet fabula ; pueri quoque in plateis occinebant : Salmeron hæreticus factus est. Et erat res scandali non levis. Facile enim vulgus ratiocinari potuit : si Salmeron vir tam doctus , & religiosus tandem aliam amplexus est Religionem : videtur Catholica tam pura , & firma non esse , prout jactatur. Multi ergo judicabant , necesse esse , ut Salmeron Neapolim reviseret , & fabulam dilueret : sed cum id finè notabili Societatis , quam administrabat , incommodo fieri non posset ; Summus Pontifex Cardinalibus certis negotium dedit : ut suo nomine ad Proregem Neapolitanum , aliosque viros primarios literas darent , atque urbem de Salmerone edocerent. Sic evanuit monstrum figmentum. *Sacchin. hist. Soc. p. 2, lib. 5. 156.*

Eodem die obierunt.

2. Nangasachi in Japonia, an. 1627.
P. Thomas Trugi, Japon. Post præ-
cla-

claros sudores per annorum 34. spatium patriæ suæ impensos comprehensus, & fidei odiô ad rogam damnatus est. In medio flammarum de Christi patientis tormentis, ac de fide Christi magno, spiritu, & verborum pondere peroravit. Mox voce in cantum flexa Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes*, occinuit, & inter canendum exstinctus est. Illud mirabile, quod, & Lusitani, & Japones viderunt: Pectus mortui Patris Thomæ ultro apertum dissiliisse; & ex illo visam egredi rubram flammam, quæ sursum in cœlum inter magnos splendores evolavit, mirum in modum accensis cordibus Christianorum.

3. Annô 1622. P. Paulus Josephus Arriaga, Hispanus, spiritu, & laboribus Apostolicis apud Indos clarus DEIPARÆ V. hortatu Societatem ingressus, illam, ac Angelum Custodem, & coluit accuratè, & epem utriusque luculentam ac familiarem expertus est. In cultum Passionis Dominicæ, & Dolorum Beatissimæ Matris, à meridie Feriæ 6. Magnæ usque ad meridiem Domini-

ei diei, nihil gustabat. Visu est interdū à terra sublimis, & cordium quoque secreta penetrâsse. Obiit naufragus flexis genibus, in amplexu Crucifixi: prout antè jam prædixerat.

4. Drepani annô 1630. Joannes Laparus, Italus Coadjutor, & Coadjutorum norma. Admirabilem in laboribus assiduitatem, cum summa cibi, potûsque parsimonia ità conjunxit: ut semper, & minimum comederit, biberitque, & plurimum laborârit. Extendit religiosos labores suos usque ad annum ætatis centesimum septimum, non alterius industriæ beneficiô, quàm parsimoniæ in victu, & vegetationis in assiduo labore.

5. Londini in Anglia, annô 1679. odiô fidei suspensus, & laniatus est P. Carolus Backer. *Hazart. in Append. 2. bist. Eccles. Angl.*

6. Romæ annô 1649. P. Damianus Strada, Italus, historicorum recentiorum, facilè princeps, veterum nemini secundus. Artem Rhetoricam publicè professus Romæ annos 15. Quantum

in

in ea excelluerit , fatis prodit historia
 ipsius de Bello Belgico ab eruditis etiam
 Acatholicis mirificè laudata, cujus præ-
 stantiam sinè fūco testantur sæpiùs re-
 petitæ ipsius impressiones, & in alias lin-
 guas versiones. Certè Wladislaus Rex
 Poloniæ, & Sueciæ, lecta prima ejus
 Decade, imperare sibi non potuit: quin
 ad Mutium Vitellescum Præp. Gen. &
 ipsum Stradam daret literas, sollicitando
 ad maturandam Decadis secundæ editi-
 onem. Quæ tandem edita, eo plausu
 acceptata est, ut intrà biennium decies
 sit recusa latinè, & in quinque diversas
 linguas, Italicam, Hispanicam, Gallicam,
 Anglicam, & Flandricam translata. In-
 ter hos plausus eâ fuit modestiâ Strada:
 ut nunquam ei exciderit verbum, quo
 vel sua extolleret, vel aliena deprime-
 ret. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

VII. SEPTEMBRIS.

I. **I**N Japoniam, quam S. Xaveriô in
 Indiam reversô, soli excolebant
 P. Cosmus Turrianus, & Joannes Fer-
 nandus, feliciter appulsi annô 1552.

Socii tres, Regnum Bungi attigerunt. Hic honorificè jussu Regis accepti, certisque in ædibus collocati, postridie cum muneribus à Prorege Indiæ transmissis, Regem adierunt, & faventissimum rei Christianæ reppererunt. Cùm enim peterent potestatem liberam prædicandi in regnis ipsius Evangelii, & subditis populis licentiam, eandem amplectendi : utramque sinè mora concessit, promisitque edictò per omnem ditionem suam publicatò se rem Christianam promoturum. *Orlandin. hist. Soc. p. 1. lib. 12. n. 134.*

2. Annò 1574. P. Stanislaus Varsevitiùs à Gregorio Summo Pontifice in Sueciam missus, ad Regem, & regionem Romanæ Ecclesiæ restituendam, cùm spes nulla affulgeret ob Regis pusillanimitatem, existimantis : nullo modo Suecos redituros ad Ecclesiam, nisi concessa populo communione sub utraque specie, & Sacerdotibus permissò conjugio : rediit in Poloniam, & primò Gedanum, dein hoc die prosperè Brunsbergam pervenit, eo prorsus tempore, quo

quo ante annos 8. in eodem Collegio
Exercitiis S. Ignatii excultus, DEO
se in Societate militaturum consecravit.
Indè Varfaviam, denique Vilnam, ubi
Collegium Rector gubernavit, cum in-
signibus S. Birgittæ Reliquiis, quas à
Capellano Reginae acceperat, est re-
versus. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 2, n. 37.*

3. In Tartaria magna, annò 1689.
conventum denique est hoc die inter
Sinenses, & Moschos de limitibus u-
triusque imperii: ad quos definiendos
duobus suis magnis Legatis comites ire
jussit Imperator Sinensis è nostris P.
Thomam Pereiram Lusitanum, qui an-
nuente Rege in Socium assumpsit P.
Franciscum Gerbillon Gallum. Horum
operam, & dexteritatem in agendo
cum Moschis, ac potissimum eorum In-
terprete, ità suspexerunt Legati Sinen-
ses: ut Imperatori disertè affirmârint;
sinè ipsis nunquam optatum exitum
habiturum fuisse negotium illud. Fru-
ctus operæ præstitæ ingens fuit, Edi-
ctum publicum ab Imperatore per uni-
versum Imperium, vulgatum annò

1692. quo nobis prædicandi , indige-
 nis autem ampla facta est potestas
 Christianam Legem suscipiendi. *Ex*
litteris P. Thomæ Pereira datis ad Præpositum
Gen. annô 1692.

Eodem die obierunt:

4. Cassoviæ in Transylvania, annô
 1639. P. Stephanus Pongracz. Hun-
 garus , & P. Melchior Grodecius , odiô
 fidei cæsi ab hæreticis Calvinistis. Ino-
 diâ primùm triduanâ maceratis mors
 denunciata. Prodiens è cubiculo P.
 Stephanus , rostratâ clavâ pectori impa-
 ctâ , prostratus est : mox illi caput fune
 circumactum, tantâque vi compressum,
 ut mortuus crederetur. Tota nox in
 diris cruciatibus acta, digitis, aliisque
 tenerioribus partibus intra bombarda-
 rum rotas contortis. Invitatus subin-
 de ad sectam Calvinianam , libertate
 promissa ; cùm contentissimô studiô ne-
 garet ; admoto igne , ustulatum ei pe-
 ctus ; denique unâ cum P. Grodecio, &
 quodam Canonico Strigoniensi jugula-
 tus est ; corpora in latrinam projecta.
 Cùm

Cum postea indè extraherentur ab Illustriſſima Catharina Palfia, Proregis Forgachii conjuge, ſuaviſſimo fragrantabant odore: quin & cantus Angelici auditi ſunt, & prodigia non pauca ad illorum tumultum patrata.

5. Lancaſtriæ in Anglia, an. 1628. P. Edmundus Arouſmithæus, Anglus, quòd ſacerdos, & Jeſuita eſſet, docuiſſetque extra Catholicam Eccleſiam non dari ſalutem; capitis damnatus, raptatus, ſuſpenſus, & quadriſariam ſectus eſt. Sequenti die ſpectabilis factus. Ambroſio Barlo, Ordinis S. Benedicti Sacerdoti abſenti retulit. *Quàm bene ſecum actum eſſet Lancaſtriæ; monuitque, ut ſimili ſe fortunæ pararet.*

6. Xereſii in Hiſpania, annò 1616. P. Joſephus de Eſcalza, Hiſpanus. Cum Miniſtri munus gereret, unus ipſe plurium Coadjutorum obibat officia, eaque infima. Illud ſibi altè in animum impreſſerat: *Se omnium eſſe mancipium.* Aliquando laboribus feſſo objecta eſt ſpecies Chriſti, gravi cruce onuſti, audivitque dicentem: *Fili, ſi tua crux tibi*

*gravis videtur , meam aspice : neque tibi
persuadeas , quòd sinè me sis in tua.*

VIII. SEPTEMBRIS.

I. **S**ANCTUS P. Noster annò 1540. Sa-
crificiò Natali DEI-paræ V. ob-
latò , grave , valdéque impeditum , ne-
gotium confecit. Fundatio Collegii
Patavini , in ditione Veneta , impedi-
batur , à viro gravissimo tam validè : ut
quamvis P. Lainez illâ suâ , cordium do-
mitrice , eloquentiâ , & rationibus Her-
culeis , pro illa perorârît in amplissimo
Senatu Veneto , cum magno plausu , &
assenfû , effectus tamen optatus obten-
tus non fit. Deficientibus ergo mediis
aliis , scribit Lainez ad S. Patrem , ro-
gâtque , ut vel semel sacris operetur in
eum finem. Fecit ille hoc die , rescri-
psitque Laynio : bono animo esset , non
dubitaret de felici eventu , DEUM pro
nobis esse. Nec sanè alium , quàm præ-
dixit , res exitum habuit , usque ad om-
nium stuporem. Quamvis enim po-
tens adversarius plurimos numeraret , &
sanguine , & affinitate , & amicitia sibi
jun-

junctos, à quorum suffragio causa pendebat: postquam tamen in frequentissimo Senatu, centum, & quadraginta quinque Senatorum, ventum est ad calculos, vix duo ceciderunt pro adversario. Tam insperato eventu, mirum quantum nobis conciliata est sapientissimæ illius Reip. benevolentia.
Orland. hist. Soc. p. l. 1. 8. n. 20.

2. Annô 1548. P. Gaspar Barzæus Goæ in India stupendam dixit concionem ad epulantes. Moris ibi est, ut quando annonæ caritas est, vel in militem stipendium non suppetit, epulum publicum præbeatur à Prætore animis demulcendis. Contigit, ut sexcenti hujusmodi adessent convivæ: ad quos jussus ex tempore dicere P. Gaspar, thema illud assumpsit: *Venite ad me omnes, qui laboratis, &c.* tanto spiritu, tantæque eloquentia dixit, ut omnes relictis dapibus assurgerent, & attoniti Prædicatorem audirent. Ubi peroravit, subjunxit, se proximâ feriâ secundâ, quintâ, & sextâ ad longè lautiores epulas ipsos invitare; quas iteratis fer-

monibus magno auditorum fructu præbuit. Præstitit idem, & alia plura obedientiæ cœcæ argumenta felici eventu, ut videre est apud *Orlandinum hist. Soc. p. 1. l. 8. n. 120.*

2. Sinensibus hic dies, nascenti DEI-paræ sacer, admodum auspicatus illuxit. Eo enim P. Matthæus Riccius, Sinarum Apostolus, primò in urbem regiam Pechinum pervenit. Deinde eodem die annò 1609. primum erectum est Sodalitium Marianum, cujus primus Præfectus fuit Lucas quidam, vir Apostolico spiritu fervens, atque ut Evangelista ille, cultui Matris DEI propagando addictissimus. *Trigautius lib. 5. Expedit. Sinen. cap. 16.*

Eodem die obierunt.

4. Spiræ in Germania, annò 1609. P. Joannes Magirus, Germanus. Vocatus à DEO ad Societatem, cum tergiversaretur, vidit per quietem fratrem suum germanum nuper vitâ functum, qui acerbè ipsi exprobrabat torporem, & vivendi libertatem; denique Crucifi-

fixum monstrans, haustum ex ejus latere sanguinem conjicere in Joannem visus est, cum his verbis : *Vide, nè hic sanguis in cassum pro te effusus sit.* Ergo Societatem, contempta opima hæreditate, sinè mora iniit, in qua Ecclesiasten egregium agens per sancte vixit. Febris demum illum extremis admovit: in quo morbo objecta illi Christi D. & S. Ignatii cœlesti specie, suavissimè recreatus dicebat: Meliores esse omnes febres tales omni sanitate humana; & Socios ad Societatis virtutem, id est, Obedientiam potenter exhortatus, piè decessit.

5. Carthagenæ in India Orientali, 1654. P. Petrus Claverus, Hispanus, Fratris Alphonsi Rodriquez familiaris, ac velut discipulus in spiritualibus. Is pro Petro aliquando in preces effusus, vidit in cœlo thronum splendidum, auditque Angelum dicentem: *Thronus ille Clavero, tuo discipulo est destinatus ob ejus virtutem, & animas ab eo in Indiis ad DEUM convertendas.* Non solùm gravioris mortificationis, sed etiam minorum sæpe nobis molestiorum, erat studio-

diosissimus. In summis caloribus sudorem non abstergebat, muscas nunquam abigebat, quamvis faciei, aut manibus usque ad sanguinem infestas. Oraturus coronam spineam capiti imponebat, collo funem, ad singula Officii. Divini verba intensè attentus.

6. Wratislaviæ in Silesia, an. 1653. P. Joannes Vazin, Germanus, Concionator per annos 23. celebris *Tubæ Evangelicæ* nomen meritus. P. Henricum Pfeischmid vitâ jam functum, cœloque donatum, cùm sibi apparuisset, rogavit: An sua opera DEO placerent? *Placent, placeant*: respondit Henricus. Rogatus autem à P. Joanne, an grave Purgatorium sustinuisset? respondit: *Modicum, & breve id fuisse, DEO charitatem, quâ proximos in vita adjuverat remunerante.* Addidit: *Placere DEO Apostolicos Sociorum labores Wratislaviæ, contra serpentem antiquum pro hæresi depugnantem.*

IX. SEPTEMBRIS.

I. **C**ardinalis Franciscus Toletus è Societ. JESU, annô 1594. pur-

puram sacram , quam nondum annò integrò gestaverat , à Clemente VIII. sibi invito impositam , exuere conatus est , oblato eidem Pontifici supplice libello : ut vitæ Religiosæ , cui assueverat , se reddere posset. Sed Pontifex re maturè per triduum perpensa , ac DEO precibus multùm commendata , demum accersito ad se Cardinali DEI nomine imperavit , ut ampliùs de nuntio remittendo dignitati impositæ nullatenus cogitaret. Quocirca progredi compulsus in eo vitæ genere gravissimorum negotiorum curis à Pontifice semper occupatus fuit , quæ non minùs feliciter , quàm dextrè , sapienter expediebat. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

2. Annò 1614. postquam P. Franciscus Suarez solidum ac pereruditum volumen in lucem edidit , quâ modestè simul ac liberè Catholicam Religionem adversùs Britannix Magnæ Regem Jacobum asseruit : magna id approbatione , & plausu exceptum est omnium eruditorum Prælatorum ac Principum , præsertim Philippi III. Regis Hispania-

niatum, & Pauli V. Pont. Max. qui hac die ad Suarium epistolam dedit in hæc verba. Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam benedictionem. *Accepimus librum à te pro Catholica Religionis, atque hujus Sanctæ, atque Apostolicæ Sedis defensione elucubratum. Libentissimè illius lectione delectati sumus. Nam à viro tantæ pietatis, & eruditionis, non nisi magnæ utilitatis opus expectandum erat. Interim tibi, maximèque laboribus tuis benedicimus. Neque hac significatione benevolentia suæ contentus, Cardinalem Burgesium Nepotem suum, prolixiorem aliam scribere jussit P. Suario epistolam, quæ magis familiares, & luculentas amoris sui notas præferret. Quod Cardinalis cumulatè præstitit. Massejus in vita cap. 16.*

3. In Prussiam è Litvania profectus Provincialis Magius annô 1570. Brunsbergam hoc die pervenit; ubi mirificè recreatus est conspectu maturefcentium frugum, quas Brunsbergense Collegium, ceu adulta jam vinea procreabat: ità sacra in templo fervebant opera,

pera, ità gymnasium florebat, eas Convictorum Nobilium contubernium, eas Clericorum Seminarium res ostendebant. Tyrocinium in seposita Domûs parte constituit : unde postea maxima commoda in Provinciam emanârunt. *Sacchin. hist. Soc. lib. 6. n. 125.*

4. In Indiam Orientalem annô 1567. P. Organtinus cum 9. Sociis, in Occidentalem, Petrus Sancius Provincialis annô 1572. cum Sociis 14. appulerunt. *Idem ibid. lib. 3. n. 225. & lib. 8. n. 305.*

Eodem die obierunt.

5. Ad Polociam in Russia, annô 1620. P. Andreas Leomanus, Litvanus. Derpatensi in Livonia Collegio cùm præesset, à Suecis manibus, pedibûsque ferrô vinctis abductus est in Sueciam : ubi multis ærumnis per annos septem maceratus, in carcere frigidissimo ad equuleum quoque raptus est. Tandem liber dimissus, stigmata à manicis, compedibûsque altè impressa, cum grandi collectæ patientiæ sarcina retulit in patriam. Polociæ amplitudinem charitatis

tis suæ latè expandit : quando viginti Sociis ægris, mirâ diligentia serviendo, ostendit Charitatem omnia ferre, omnia posse.

6. Virduni in Lotharingia, an. 1651. P. Joannes Parisot, Gallus, animarum zelô, & profundissimæ humilitatis studiô insignis. Exhibuit hoc in moribus, quod in chartam conjecerat sive votum, sive promissum, sanguine suo subscriptum, cujus tenor est talis : Bone JESU, Dux meus, humillimæ humilitatis Doctor, & Professor, exaudi me. In conspectu divinæ Majestatis tuæ elegi, atque iterum eligo, abjectus esse in domo tua, & Sanctissima Societate JESU, toto vitæ meæ decursu, & promitto me nunquam ab inita sanctæ humilitatis via deflexurum. Ex intimo cordis affectu renuncio omni sublimi in ea gradui, & dignitati cuilibet, paratus vilia quælibet obire munia, pueros in infimis, Grammaticæ classibus, quantum per valetudinem licebit docere : & quidquid contemptibilius est hominum oculis ad gloriam nominis tui aggredi,
&

& prompta mentis alacritate, dum vivam, exequi. Ità promitto, ità statuo, atque ex animo desidero.

*Joannes Parisot , Avenione , annò
1644. ante celebrationem primæ
Missæ.*

*Sic me Christus, Dux humilitatis ad-
juvet, &c.*

Non aliter vixit. Semper in DEI, & suo conspectu humillimus; Professionem, & 4. Votorum non admisit, nisi jussus.

7. Burgis in Hispania, annò 1599. qui illi regno planè Criticus magnus erat, inter 6. Socios, in glorioso pestiferorum obsequio extinctus, primatum tenuit, & temporis, & dignitatis P. Christophorus de Ribera, hoc die sub-
latus, postquam recenter Præpositura Provinciali functus fuerat, & in fatalem hanc arenam ultro descenderat. Eo-
dem die annò 1625. qui Belgio planè funestus fuit, simili morte occubuit vir eximius P. Joannes Chifaire Belga, quem vel præcesserunt, vel secuti sunt, Duaci duo, Dionanti 6. Insulis duo, Attrebatum unus, Antverpiæ 15. universim 27. Se-
quens

quens etiam annus 1626. immunis non fuit ab hujusmodi funeribus sublatis. per diversa Belgii loca Sociis 9.

X. SEPTEMBRIS.

I. **R**obertus Cardin. Bellarminus. supremô laborans morbô annô 1621. cum adverteret velocem esse tabernaculi sui dispositionem, amicissimum sibi P. Andream Eudæmonem. Joannem, è Soc. JESU, tenerè amplexus, hoc die rogavit: ut quàm primùm ederet librum aliquem contra hæreticos, in eo disertè, sanctèque testaretur, Card. Bellarminum cum eadem fide, quam in suis libris propugnârat mortuum esse. Itèm quoad opiniones de Auxiliis Gratiæ DEI, quæ inter Scriptores Societatis JESU, & Catholicos quosdam auctores alios agitantur, à se rata omnia haberi etiamnum, quæ de illis scripserat in Libris Controversiarum, neque sententiam primam se ullatenus mutavisse. Interfuerunt huic obtestationi præter quinque è nostris, tres. ipsius Cardinalis agnati, Nicolaus Bel-
lar-

larminus Abbas, Marcellus Cervinus, & Fabius Bellarminus, duo infuper cubi-
culi ipsius adminiftri. Ut hujus rei
perpetuum eſſet monumentum, cura-
vit prædictus P. Andreas per publicum
Scribam instrumentum confici, illud-
que à juratis præfatis teſtibus propriæ
manûs ſubſcriptione muniri. *Petra-
ſancta in vita Bellarmin. lib. 7. cap. 3.*

2. Annô 1590. contulerunt aliquid
Socii Collegii Claromontani Pariſien-
ſis, ad eam urbem ſervandam, nè ab
hoſtibus improvifo occuparetur. Spar-
ſus imprimis ſub noctem fuit rumor,
de urbe ab hoſtibus invadenda. Datô
igitur conſuetô per campanam ſignô,
magna viſ propugnatorum, atque in-
ter alios manipulus noſtrorum ad mœ-
nia convolvavit. Hoſtes ubi ſenſerunt
conſilia ſua prodita, nihil moverunt,
ideôque dilapſi ſunt, qui accurrerant
præſidiarii cives, & Religioſi. Per-
ſtitit tamen manipulus noſter cum pau-
cis aliorum. Animadverſa ſolitudine
hoſtes rem tentandam putârunt, &
quos

quosdam cum scalis silentiô summô. præmiserunt. Sed non fefellerunt vigiles nostros. Continuò inclamant : ad arma ! expediunt se ad vim sustentandam, & cum hostium aliquot per scalam murum conscendissent, jamque unus descensum pararet, strenuè scalas devolvunt cum militibus. Interim advolârunt propugnatores plures, & periculum depulsum est. *Sacchin. hist. Soc. lib. 10. n. 127.*

3. An. 1650. cùm contra P. Petrum Cotonum virum religiosissimum, invidia stimulante, ac hæresi concitante, Parisiis complures famosi libelli sparsi essent, Henricus Magnus Rex Galliarum, cujus Confessarium agebat P. Petrus, mandatum dedit ad Præfectum urbis : ut severè, diligentérque inquireret in authores, typographum acriter puniret, & omnia conquireret exemplaria. *Hazart in hist. Eccl. Gall. cap. 45.*

4. Annô 1549. hac die mortuus est Paulus III. annos natus 82. cùm sedisset annos 15. dies 20. ex perturbatione
ne

ne vehementi literis lectis Octavii nepotis sui interminantis. 'Quare moriturus identidem illud Davidicum carmen occinebat : si mei non fuerint dominati , tunc immaculatus ero , & emundabor à delicto maximo. *Brietius.*

Eodem die obierunt.

5. Nangasachi in Japonia, an. 1622. P. Carolus Spinola, Italus. Illustrissimi sanguinis, cum octo è Societate Sociis Japonibus, odiò fidei peremptus. Meaci in urbe regia, Ministrum Collegii septenniò egit , tanta charitate: ut quos ea incendi volebat P. Franciscus Pacecus, iis author fuerit, ut frequenti uterentur consuetudine Patris Caroli. Quotannis per mensis unius spatium Exercitiis spiritualibus vacabat, & se ad Martyrum agonem parabat. In sævissima contra Christianos persecutione, sub Josephi à Cruce nomine latuit, ad opitulandum Christianis: & iniquissimis licèt temporibus illis quinque millia Japonum baptismò lustravit. Tandem 14. Decemb. anno

nô 1618. captus , compactus est cum Sociis in celebrem Omurensem carcerem tam angustum ; ut singuli captivi non integrum trium palmorum spatium haberent ; unde pœdor , fœtor , & innumeræ aliæ ærumnæ , morte acerbiores , integrô ferè quadrienniô toleratæ. His tamen incommodis non contenti fortissimi Christi pugiles voluntarias alias adjiciebant corporis afflictiones , jejunia , flagellationes , insomnia , &c. tantusque erat in corporis infirmitate vigor spiritûs , ut P. Carolus dixerit : *Ergastulum illud sibi videri Paradisum.* Præter nostros novem , tenebantur eodem carcere , ex Ordine S. Dominici octo , Minoritæ quatuor , triginta alii Christiani. Cùm ad supplicium vocarentur , Psalmos inter dulcissimas lacrymas canebant. In loco supplicii triginta millia Christianorum , qui confluxerant , sunt censa. Columnis alligati , cecinêre læti , præcinente P. Carolo Psalmum : *Laudate Dominum omnes gentes.* Cùm jam lento igne torrentur , scintillæ quædâ è rogo in pectus

P. Ca

P. Caroli advolârunt , eique adhærescentes , vestem incenderunt ; unde factum , ut ante alios extingueretur. Socii ejus è Societate in glorioso hoc agone fuerunt , P. Sebastianus Quimura , primus è Japonibus Sacerdos ; Antonius Kinni , Gonsalvus Fusai , Ludovicus Gavara , Michaël Xumpo , Petrus Sampo , Thomas Acafoxi , & Joannes Ciu-cogat , cui cùm deesset palus , ad quem alligaretur , capite truncatus est.

6. Romæ , annô 1661. P. Joannes , Rho Italus Mediolanensis , vir culti ingenii , & raræ facundiæ. Cùm Indias impetrare non posset , totum se dedit Italix excolendæ concionibus sacris : quo munere functus est totis 37. annis , ea cum laude , ut paucos habuerit sibi pares. Splendorem quendam cœlestem , ejus orationi addebat vitæ innocentia , & ex abdito promicans flos Virginitatis illuxit. *Sotuell.*

XI. SEPTEMBRIS.

1. **C**ONchæ in Hispania jacta sunt , annô 1554. Collegii fundamenta.
Pars III. **O**

menta. Cùm enim è Collegio Complutensi inter æstivos calores, subinde Socii aliquot valetudinis debilioris, ad fruendum cœlo salubriore, mitterentur Concham: ea morum probitate, ac compositione sese civitati commendârunt, ut non nemo Canonorum, Petrus Puteus^s, aliàs à Societate satis alienus, instructissimas ædes suas, cum adjunctis hortulis, & fonticulis eidem donârit, addita promissione de templo, suis sumptibus extruendo. Sed optimè cœpta vix non evertit casus repentinus. Domi suæ deprehenderat civium quidam in turpi flagitio Sacerdotem, cui vindice ferro plagas aliquot mortiferas inflixit. Elapsus è manibus faucius, incidit in Patres nostros fortè obvios, petiitque domum recipi, donec sub noctem ad tutiora se recipere posset. Admissus non gravatè, curata vulnera medicamentis, & animus Confessione Sacramentali, demum ad matrem æger deportatus est. Sed unde laudem sperare poterant, probrum ac dedecus reportârunt boni Religiosi.

Rumor enim illico per totam Diœcesim diditus est, unum è Societate in flagitio deprehensum, & necatum esse. Sed non permisit DEUS, ut charitas vapularet; tantùmque vitæ concessit faucio, ut veritas luculenter patefceret. Documentum tamen datum, nè nimis prompti simus, ad hujusmodi homines recipiendos. *Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 14. n. 76.*

2. Ad sedandas in Gallia turbas Avenionenses contra P. Possevinum, & totum Collegium, conflantibus hæreticis, & de hæresi suspectis, graves dedit literas Pius V. Pont. Max. annô 1569. ad Nuncium suum, ad Card. Armenia-cum, & Consules Avenionenses, quibus, & Posservino major existimatio, & Collegio major securitas, & autoritas est conciliata. *Sacchin. hist. Soc. lib. 5. p. 3. n. 145.*

Eodem die obierunt.

3. Aquilæ in Italia, annô 1608. P. Sertorius Caputus, Italus. Crudus in seipsum, & ferè nimius in corporis ca-

stigatione. In juvandis proximis laborabat, quantum tres alii non desides. Sæpe ejus vultus cœlesti luce perfusus conspectus est. Invisentem SS. Sacramentum, Christus Dominus è tabernaculo procedens amanter amplexus est. Corpus ejus virginitate floridum post quinque annos repertum integrum, odore fragrans, molle tractabile.

4. Rhenobercæ in Belgio, an. 1639. P. Hermannus Hugo, Belga, suavitatem morum, & elegantia scriptorum eximius. Quàm piis in DEUM arserit, affectibus, testantur ejus pia desideria suavissimis elegiis in lucem data, typis sæpiùs repetitis. Præfuit nostris Missionariis Castrensibus in exercitu Regis Hispaniæ, tam ampla in omnes charitate: ut voti Religione se obstrinxerit; ad nulli sive externo, sive domestico negandum, quidquid charitatis præstare posset. Hinc morbum, & mortem traxit ab obsequiis charitatis ægris impensæ in castris. Viaticum percepturus, magnâ fiduciâ Dominum est allocutus: *Domine, tu nōsti, quòd verè verè te ex cor-*

*de quaſierim, amaverim, ſerviverim: red-
de ergo mihi coronam juſtitiae.*

5. Poſnaniae in Polonia, annò 1637.
P. Stanislaus Domaniewsky, Polonus.
Noctu, ſomno ter abrupto, tres dabat
horas orationi. Per Octavam corpo-
ris Chriſti ferè habitabat in templo.
Quotidiani ſacri apparatus, & actio gra-
tiarum facilè duas horas occupabat. No-
ctu ter totis viribus ſe cædebat; ut ſub-
inde laſſus, ad Crucifixi pedes procum-
beret, ſibi, & animabus purgatorii mi-
ſericordiam flagitans, quibus, quidquid
boni ageret, malive pateretur, transcri-
pſerat. Ità Collegiis præerat, ut *Chari-
tatis Rector diceretur.*

XII. SEPTEMBRIS.

1. **I**Nchoatum eſt in Germania annò
1557. celebre Vormatienſe Col-
loquium inter Catholicos, & Acatoli-
cos. Utrunque designati erant viri,
docti 12. ex quibus ſeni ex quavis
parte primatum dicendi tenebant, alii
quaſi ſubſidiarii, ubi opus eſſet, præ-
ſtò eſſe debebant. Inter Catholicos.

Theologos aderant duo è Societate, Canisius, & Gaudanus, omnibus præerat Episcopus Mespurgensis. Canisio datum negotium ordinandi ea, de quibus consultandum, & disceptandum erat. Ex parte hæreticorum conveniant Melancthon, Erasmus, Schneppius, Pistorius, Sarcerius, Bullingerus, Brentius, Illyricus Flaccus, & similes Novatores; tum suapte indole, tum Principum heterodoxorum authoritate feroces. Priusquàm ad conflictum capitalem veniretur, requisiverunt Catholici, ut inter duas tantùm partes disceptatio institueretur, scilicet inter Catholicos, & Protestantes, Augustanam Confessionem confitentes; ceteri fecernerentur, & locum non haberent, nè confusio oriretur, dum quisque pugnat pro secta sua. Sed ex hoc ipso factum est initium confusionis Babylonicæ: cœperunt enim sectarii inter se digladiari, & alii alios rejicere, tanquam non sinceros Augustanæ Confessionis professores. Quinque igitur Collocutores tandem rejecti sunt: qui
con-

contumeliæ impatientes, expostulatorum libellum, quò collegarum fraudes aperiebant, obtulerunt Præfidi Colloqui, atque ad sua redierunt. Septem quoque reliqui, cùm se Catholicis impares viderent, negotium abruperunt, & campum gloriæ illis reliquerunt. Canisius ergo, & Gaudanus ad reformatos Vormatienses in fide, & moribus conversi, operam posuerunt valde fructuosam in urbe admodum paucos Catholicos numerante. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 1. n. 100. &c.*

2. In Italia Genuæ orta seditione annô 1575. cùm ad arma ventum esset, nec modus reperiretur componendi seditiosos, frustra laborantibus Legatis Pontificio, Cæsareo, & Hispano, multùm ad pacificationem contulit P. Benedictus Palmius suâ illâ invictâ vi dicendi, quam etiam vaticinio firmâsse visus est, quando intra horas 24. ope DEI-paræ V. pacem proclamandam prædixit ex vero. *Sacchin. hist. Soc. p. 4. lib. 5. n. 78.*

Eodem die obierunt.

3. In Paraquaria , annô 1632. P. Marcellus de Lorenzana, Hispanus. Multis, gravibûsque laboribus, insidiis, ærumnis exercitus, Apostolicæ professioni cumulatè satisfecit. Variis gratis datis à DEO honoratus, & futura ex vero prædixit multoties, & compluribus sanitatem, impositis manibus, vel Evangeliô recitatô restituit, & à vipera pestilentissima sauciatus, nihil damni accepit.

4. Marchenæ in Hispania, an. 1637. P. Michaël Sanchez Hispanus. Ut ætatem teneriorem ad solidam virtutem formaret, firmarétque totos duos supra quadraginta annos Grammaticæ docendæ impendit. In obsequio pestiferorum eadem lue saucius, quàm primùm convaluit, rediit ad eandem spartam: quin voti quoque Religione se obstrinxit quoties occasio similis obsequiî se offerret, se eidem non defuturum. Quinque vel sex horas quotidie dabat orationi, nocte supplente, si diurnæ occupationes non permisissent.

5. Ant-

5. Antverpiæ in Belgio, annô 1665.
 P. Joannes Bollandus, Belga, Author
 primus vastissimi operis, quod inscribitur:
Acta Sanctorum. Quamvis enim
 non modicam in simile opus ingesserit
 materiam noster Heribertus Rosweidus;
 quo minus illi formam daret congruam,
 fecit mors intempestiva. Bollandus pro
 amplitudine ingenii, & eruditionis suæ,
 quàm excellentem concepit operis ide-
 am, tam laboriosas ejus executioni ad-
 movit manus, tam operosas subiit curas
 in corradendis Sanctorum vitis ferè ex
 omni Europa. Quinque Tomos men-
 sium Januarii, & Februarii edidit super-
 stes, magno eruditorum, & ascetarum
 applausu: in ceteris quoque suam ha-
 bet partem ex materia collecta. Mirum
 est illum tantis suffecisse laboribus, cum
 & multis, nec levibus premeretur mor-
 bis, calculo, hernia, asthma, &c. & ci-
 licina veste, cruentisque flagris assidue
 attereret corpus. Quanti virum æsti-
 mârint alii sacrarum familiarum Ordi-
 nes, patuit ex solemnibus exequiis, qui-
 bus triduo illi parentârunt RR. PP. Præ-

Præmonstratenſes, Dominicani, Franciſcani, & Carmelitæ. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XIII. SEPTEMBRIS.

I. **A**Nnô 1598. magnum, & munificum ſui æſtimatorem amiſit Societas Philippum II. Regem Catholicum, cui tot regna per tot annos prudentiſſimè gubernata, dederunt nomen Sapientis. Initiô quidem minùs illi addictus videbatur, ac tardè illam in Belgium admifit: at ubi à P. Ribadeneira de ipſius Instituto ſolidiùs eſt inſtructus, & à Ferdinando Imperatore informatus, non pauca, nec levia optimæ de illa opinionis dedit argumenta. Inter cetera eſt epiſtola data ad Præpoſitum Generalem Franciſcum Borgia, quâ petiit ſuppetias in Americam expediendas. Ob bonam, inquit, relationem, quam habemus de Societatis perſonis, ingentique fructu, quem fecerunt, & faciunt, in his regnis; optavi illorum aliquos in noſtras Indias maris Oceani mitti; & quia in illis quo-

quotidie magis crescit similibus personarum necessitas, & in maximum Divini Numinis obsequium cederet, dictos Patres in illas partes pergere ob Sanctitatem, & bonitatem, quâ pollent. Quamobrem ego te hortor, ac rogo, ad Indias nostras prædictas ire jubeas 24. Religiosos, ubi à Senatu nostro fuerint designati. In quo ultra obsequium divino Numini faciendum, magnam ego capiam voluptatem, omniâque ad iter necessaria providebo, ac demum terra illa, ad quam perrexerint, ingens gaudium, ac beneficium suâ præsentia accipiet. *Euseb. Niremb. in vita S. Borg. l. 3. c. 8.*

2. Parisiis annô 1669. manu carnificis publicè laceratus, & combustus est authoritate Regis Christianissimi, per sententiam Judicis Justitiæ, Libellus Anonymi auctoris, Gallicè impressus sub titulo: *Moralis praxis Jesuitarum*, tanquam infamatorius, scandalosus, & calumniis refertus. *Sotuell. in Biblioth. Soc.*

Eodem die obierunt.

3. In itinere Brasiliensi, annò 1571.
P. Petrus Diaz, Lusitanus cum quatuor
 Sociis, Gaspare Goë, Francisco Castrio,
 Michaële Aragonensi, & Francisco Pau-
 lo, ab hæreticis piratis Gallis odiò fidei
 cæsus, & in mare deturbatus est. Unus
 Sociorum Gaspar Gonsalvius, cùm satis
 animi non haberet ad gloriosam mor-
 tem oppetendam, posita Societatis ve-
 ste, immiscuit se turbæ, ut evaderet:
 sed postea, & ipse cum inutili turba,
 nè illa alenda gravaretur navis, præ-
 cipitatus in mare, ignaviæ pœnas dedit.

4. Castellæ in Hibernia, annò 1647.
P. Guilielmus Boytonus, Hibernus,
 cùm operam daret absolvendis Catho-
 licis, à victore milite hæretico, vel ma-
 ximè Sacerdotes ad necem deposcente,
 ceteris impunitate promissa interem-
 ptus est.

5. Comi in Italia, annò 1630. Ma-
 gister Ludovicus Schiesæ, Italus. Hunc
 inter impigros scholæ labores mors con-
 tagiosa intercepit. Cùm in extremis
 esset,

esset , post diuturnum silentium , altum ex imo corde duxit suspirium , vatémque agere cœpit , prædicens urbi , & Collegio imminentes calamitates. Expressit nominatim , quânam in Collegio essent peste morituri , imò qua die , & qua hora. Unde ista nôsset , petenti Magistro Guidoni respondit : Curiosius ista quæri , quàm oporteat. Paulò post Sacramentis rite procuratus , piè decessit , secutâque sunt omnia , quæ Ludovicus prædixit.

6. Parnomi in Sicilia , annò 1676. P. Joannes Marchesius , Siculus , igne charitatis erga pestiferos ardentis conflavit cum Sociis duobus.

XIV. SEPTEMBRIS.

I. **A** Pud Sinas , Sociis annò 1583. turpiter ejectis , sed mox Amacao revocatis , DEI inprimis , deinde Gubernatoris Sciauquinenfis favore , area conceditur pro erigenda domo , & æde sacra. Cùm Sciauquinum , quæ urbs Proregis sedes est , ad Gubernatorem pro tribunali sedentem deducti essent ,

sent, ejusque mandata flexis de more genibus operirentur : quæsiuit is, qui, & unde, quorsum ? responderunt Patres per interpretem : se viros Religiosos esse, qui unum cæli Dominum pro Numine venerantur ; venisse se ab ultimis Occidentis partibus, annorum ferè quatuor navigatione illectos famâ de Sinarum Imperio acceptâ ; non aliud se desiderare, quam modicam aream, in qua colendo Numini ædiculam, sibi exiguum construerent domum ; victuros se corrogato à suis sumptu nemini graves, nec unquam deserturos locum concessum favore Gubernatoris æternum æstimando. Gubernator, ut erat vir comis, & benignus, facilè annuit, atque hoc die Exaltationi S. Crucis sacro, accersitis ad se denunciavit : habituros suo, imò & Proregis assensu, optatam aream, quam insequenti die designavit loco peramœno prope Turrim, quæ tunc speciosissima ædificabatur publico sumptu. Patres amplissimis gratiis, & vitro trigono (quod ibi pro gemma pretiosissima habebatur) remun-

munerati Gubernatorem, infinitas DEO laudes dederunt pro insperato favore, ad primum in ea terra tandem figendum illi, & sibi domicilium. *Trigantius de Expeditione ad Sinas lib. 2. cap. 4.*

2. In Brasilia, annô 1561. ingens facta est gentilium barbarorum conversio, multa millia è vallibus, sylvis, & montibus educta, atque ad vitam socialem agendam, in pagos sunt distributa, operâ potissimum Patris Granæ Provincialis, viri Apostolici, & indefessi, qui hoc die solemnem instituit baptismum, in Taparica regione, lustravitque Episcopus, ab illo, & Sociis instructos, triginta supra quingentos, postremo die octoginta paria Sacramento Matrimonii rite copulavit. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 5. n. 28. & seqq.*

3. In Moschovia cùm annô 1581. P. Antonius Possevinus, Pontificis Legatus urgeret M. Ducem, ut promissa exequeretur, præsertim quoad liberum Religionis Catholicæ exercitium, ceteris facilè annuit, ultimum hoc planè abnuere decreverat; intentus tamen in
even-

eventum obsidionis Pleſcoviæ, quam Stephanus Rex fortiter urgebat, diſſimulavit tantisper, juſſitque Poſſevinum interim redire ad Stephanum, Paulum Campanum ad Cæſarem, & Venetos, Drenocrium cum Socio, tanquam obſides, detinuit apud ſe. Ergo iter ſuum hoc die aggreſſi ſunt illi, quod Poſſevino felix fuit hoc uno, quod Moſchum comitem, & interpretem ſibi datum Eccleſiæ Catholicæ aggregarit. *Sacchin. hiſt. Soc. part. 5. lib. 1. n. 133.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ, annô 1596. P. Franciſcus Toletus, S. R. E. Cardinalis, Hiſpanus. Sotus ejus in ſæculo magiſter appellabat illum Prodigium ingenii, putabaturque ſua ætate neminem parem habere in ſapientia. A Pio V. ad Palatii Apoſtolici conciones habendas adhibitus eſt, à Clemente VIII. in ſacrum Cardinalium Collegium cooptatus. Etiam in ea dignitate procul habebat delicias, & vanam oſtentationem, legumina illi

cibus ordinarius, Sabbato panis tantum, & aqua in honorem DEI - paræ Virginis, cujus templum eodem die quot hebdomadis è Vaticano pedes adibat, quæcunque tempestas esset, ibique sacrificabat. Festo Assumptionis præmittebat 40. dierum jejunium. Post mortem cuiusdam apparens dixit. *Ego auxiliò Magnæ DEI Matris sum salvus.*

5. In mari, annò 1571. superstites P. Petri Diaz, de quo heri, Socii septem hoc die odiò fidei in mare demersi sunt ab hæreticis, cùm in Brasiliam tenderent ad infideles convertendos, Petrus Fernandus, Joannes Alvarez, Alphonsus Fernandus, Andreas Pais, Ferdinandus Alvarez, Petrus Diaz, & Didacus Calvalius.

6. Parisiis, annò 1562. P. Paschasius Broëtus, Gallus, unus è decem primis Patribus, à S. Ignatio nomine *Angeli Societatis* honoratus. Italiæ primus Provincialis fuit; à Pontifice in Hiberniam missus cum auctoritate Nuncii Apostolici, multa egit, ac passus est, Lugduni in Gallia conjectus in vincula, ut explo-

plorator. Æthiopiæ Patriarcha destinatus, occubuit in Gallia, contracta lue pestifera ab ægro, cui inserviebat.

7. Nesuisii in Litvania, annô 1694. P. Andreas Damajewicz, Polonus. Ad Societatem illum compulit triste vaticinium à P. Sierakowski, Convictûs Ołomucensis Præfecto editum. Cùm enim is in triduo antecinerali interesset Convictoribus suis, honesto lusu se distrahentibus (qui erant circiter 40. atque inter hos unus P. Andreas) repente solutus est in amarissimas lacrymas, & singultus, quos nullo conatu cohibere potuit. Causam, cùm rogarent, atque urgerent adolescentes, aperuit: quòd scilicet ex illo quadragenario numero septemdecim tantùm salvi essent futuri. Consternatus præ ceteris Andreas, in similes prorupit lacrymas, nec consolationem admisit, donec Pater illi indicaret eum esse unum ex illis septemdecim. Ut tamen salutem suam faceret certiores: Societatem ardentissimè expetiit, atque in ea religiosissimè vixit, vir mansuetissimus etiam extraordinariis

riis gratiis à DEO honoratus. *Joann. Brielius in vita P. Ujeyski cap. 23.*

XV. SEPTEMBRIS.

1. **U**Rbanus VIII. Pont. Max. tres è Societate Japonenses Martyres, Paulum, Jacobum, & Joannem Sanctos pronunciavit, atque Missam, & Officium de ipsis Societati concessit. Bullar. Constit. 71. Urbani VIII. Quam facultatem extendit Sacra Rituum Congregatio ad quosvis Sacerdotes Regulares, & Seculares, in templis Societatis. *Ibid.*

2. Annò exactò ab obitu Card. Bel-
larmini, cùm Præposito Generali videretur satisfactum esse voto ejusdem Card. quo locum inter nostros defunctos sibi mortuo delegerat, & obtinuerat; ut etiam aliorum piis, & æquis postulationibus satisfaceret, quibus tanti Viri sepulchrum speciale, & notabilius petebatur; translationem Corporis ejus demandavit P. Hieronymo Boschetto, Ministro domûs Professæ Romanæ. Eductum igitur è commu-

ni sepulchro , hoc die annô 1622. & agnitum ab eodem Præposito Gen. atque PP. Assistentibus , inventum est pectore , & capite nulla tabe vitiatis , eratque vultus non modo integer , sed recentissima specie. Ablutum ergo , atque indutum dalmaticâ , & Sacerdotali casulâ carbasinâ coloris violacei , incluserunt arcâ cypressinâ , quæ thecâ plumbeâ tegebatur , ac deposuerunt in sepulchro S. P. N. Ignatii propè aram maximam , ad latus dexterum : siquidem ejus inter cœlites jam relati sacræ reliquiæ pro tumulo aram obtinuerant. Nec potuit dignior inferri S. Patris sepulchro. *Petræ sancta in vita lib. 7. cap. 4.*

3. Colonia Agrippinæ annô 1582. dum nostri de coëmendis vicinis ædibus ad extruendum templum Collegii , sunt solliciti , præter spem oblatum est , exiguum quidem , sed in proximo situm , cœnobium Sanctimonialium : quarum , cùm quinque solùm superessent , & istæ inter se irreconciliabiliter dissiderent , convenerunt tandem , & facultas

tas illis data, ut quam quæque mallet, aliam ingrederetur, religionem. Sic cum bona Summi Pontificis venia, emptum est Collegio cœnobium illud cum templo suo. *Sacchin. p. 5. lib. 2. n. 105.*

Eodem die obierunt.

4. Tabiræ in Japonia, annô 1622. P. Camillus Constantius, Italus. Post multos labores, & ærumnas, fidei causâ, in exilium pulsus, rediit personâ militis tectus, horisque nocturnis operam dabat animabus juvandis. Tentus, ac rogo addictus, præclarum Christianæ fortitudinis exemplum dedit. Medias inter flammæ egregiè de Animæ immortalitate, ac felicitate Christianorum, dixit ad populum. Tum Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes*, occinuit, & post *Gloria Patri*, ter Japonicè exclamavit: *O quàm bene est mihi!* Denique absumpto ferè corpore, *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, quinquies decantavit, stupentibus barbaris infractum viri robur.

5. In Jafanatapa, Indiæ Orientalis, provincia, annô 1628. P. Matthæus

Fer-

Fernandez, Indus, & Bernardinus Percius, seu Senensis, odiô fidei à barbaris, confossi lanceis, & capite truncati sunt: post strenuos in illa regione labores, baptizatis quinque millibus à solo P. Matthæo.

6. Taurini in Sabaudia, annô 1618. Cæsar Boschus Italus, Scholasticus. Societatem ingressurus, accitis in conclave parentibus, collegit omnia, quæ habebat, Musicæ instrumenta, aliisque perfcitè, ac perjucundè modulatus dixit: *Valete, valete, ô meæ hætenus, licet fluxa lætitia instrumenta ! Nam ego ad Christi vexillum, ad Societatem JESU, me, meaque studia hinc transfero.* Dixit, abjecit, abiit, & in Societate ad omnem legum harmoniam ità composuit mores suos, ut nec sponte, nec per inconsiderantiam, visus sit contra illam delinquere.

7. Ulissingæ in Zelandia, an. 1641. P. Joannes Suffren, Gallus, Concionator totâ Galliâ celeberrimus, & quod rarissimum, omnibus gratus. Non enim homines, præsertim Magistratus, & Prælatos, sed vitia, & eorum authores dæmo-

mones, acerrimè infectabatur. A Regina Maria Vidua, Henrici IV. conjugē, & postea ejus filio Ludovico XIII. lectus, ut eis à confessionibus sacris, & concionibus esset, tanta integritate munus illud per annos 31. gessit: ut nihil aulici juris saperet. Si quis ejus operam in profanis negotiis apud Regem, vel Reginam expeteret: rotundè respondebat: *Id ad Principis conscientiam minimè pertinere.* Coactus post diuturnos calculi dolores subire sectionem, nullum gemitum, nec ullam dedit vocem, præter illam identidem ingeminatam: *Ità Pater: quia sic placitum fuit ante te.* Jussus Reginam comitari in Angliam, morbum ibi contraxit: ad quem curandum repetens Galliam, in portu Ulissingano religiosissimè decessit. Præter concionum Tomos duos, libros edidit spiritualissimos ad formandum hominem Christianum. *Sotuell.*

XVI. SEPTEMBRIS.

- I. **A** Nnô 1675. Clemens X. Pont. Max. Constitutione *Cùm dudum,*
Ec.

Ec. vetuit : nè professi Societatis translati ad aliam Religionem , transire indè valeant ad laxiorem , sinè licentia Sedis Apostolicæ , in qua expressa erit mentio facienda tum Professionis in Societate , tum istius Clementinæ Constitutionis : aliàs invalida erit eorum Professio , & pœnis apostatarum erunt subjecti. *Bullar. Soc.*

2. Compluti in Hispania , insignis Doctoris , & Abbatis Petri Valvii , contigit annô 1571. ad Societatem accessio. Erat ità instructus tum terrenis opibus , tum naturæ , & gratiæ dotibus : ut inter mortales jam videretur beatus. Is , cùm in exercitiis S. Patris votum fecisset de Societate ineunda , postmodum autem videretur sibi corpore debilior , quàm ut ferre posset communem in Societate vitam , de executione voti , atque ejus obligatione toto decennio deliberavit , arguente semper conscientia. Quam ut tranquillaret , rem tandem trium Doctorum integerrimorum judicio commisit. Illi , cùm & voti liberam , satisque deliberatam emis-

sio-

sionem haberent perspectam, nec ignorarent, quàm attemperata esset humanæ infirmitati disciplina Societatis, quâve charitate subveniretur indigentibus, pronuntiârunt Petrum voti reum esse. Is sinè mora Collegium adit, & P. Provincialem per sacra omnia obtestatur, ut confestim Societatis copiam sibi faciat. Qui, cùm distulisset impatiens moræ Abbas postridiè alteram, eâmq̃ feliciorẽ fecit impressionem viribus totis. Admissus, ergo confestim torrentis instar post aggerem perfractum, se effudit in omne genus religiosæ pietatis, ut tergiversationem pristinam, & dispendium cumulatè compensaret. Et visus est DEUS contentus esse tanta contentione in studio virtutum, nam post vix exactos in Religione menses tres, consummatum in brevi tyronem, ad veteranorum stipendia vocavit, assumpsitque in cœlum. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 7. n. 118. &c.*

Eodem die obierunt.

3. Atrebatî in Belgio annô 1633. P.
Pars III. P. *Joan-*

Joannes Carlier, Belga Missionum religiosè, & fructuosè agendarum exemplar accuratum. Famâ illius fragrantissimâ commoti Albertus, & Isabella, Belgii Gubernatores Principes, accitum ad se, liberaliter laudârunt, atque ut ità pergeret, impensè sunt cohortati, quod etiam fecit P. Mutius Vitelleschus Præpositus Generalis, adjuncto mandato, ut modum, quem in Missionibus teneret, perscriptum mitteret Romam ad imitationem aliorum. Commune concionum ejus argumentum erant quatuor Novissima, quibus inventorum corda validè concutiebat; adjuncta insuper acri sui verberatione, etiam coram ipsis obstinatis. Non rarò ter, quatérve in die ad populum dicebat tanta contentione, ut aliquoties sudorem sanguineo similem sudâsse sit compertum. Nomen obtinuit Joannis non manducantis, nec bibentis, nec dormientis. Nam horâ 12. noctis jam Ecclesiam adibat, & ære campano signum conveniendi dabat, inveniebátque sæpe jam paratos, qui peccata deponerent.

4. Hui in Belgio, annô 1636. P. Henricus Carlier, Belga, nepos ex fratre Patris Joannis, de quo proximè dictum. Inclementer in se severus, charitate erga alios diffinuebat, assumptâ non semel pestiferorum curâ, cui etiam immortuus tandem est; postquam Collegii Ministrum non itâ pridem defunctum vidit, audivitque se invitante ad triumphantem Societatem.

5. Romæ, annô 1580. Januarius Duchus, Italus, Scholasticus. Tanta divinitus replebatur dulcedine, ut ad divinam accumbens mensam itâ lacrymis solum madefacere consueverit, ut indè monstrari posset locus, in quo Januarius flexisset. Sollicitus supra modum de dolore pro peccatis eliciendo, tandem Natali die Virginis DEI-paræ, post susceptum sanctissimum Christi Corpus, vocem audivit interiorem, qua jubebatur bene sperare, dimissa ei esse peccata. Itâ animo rediit serenitas. In supremo morbo stupenda fortitudine sustinebat, latus sibi transfigi, & immisso chirurgi digitô vulnus diduci, ad aperien-

dam cordi respirationem, cùm aliunde esset interclusa recenti aëri via.

6. Xaoceæ, annô 1591. P. Antonius Almeida. Hunc Lusitania dederat Societati annô 1576. Cùm occlusum in Sinam aditum cerneret Mandarinorum severitate, rogaverat moderatores, ut liceret sibi servire servitutem apud unum aliquem è Sinensi populo, & opportunitatem prædicandi ethnicis Evangelii perpetuo libertatis damno emere. Primus in Sinica sepultus humo, felicitis terræ possessionem Sociis velut arrogavit, supremo in morbo gravissimis oppressus doloribus, illos augeri, sed amorem simul, & patientiam augeri postulabat. Ad officii Ecclesiastici diurnum pensum addebat Officium B. Virginis, cujus quotidie recitandi morem à puero servaverat. Peregrinationum, & ærumnarum, quas ea fert vita, durissimarum acerbiteratem jejuniis, ciliciis, flagellis cumulabat, Xaverianum illud *amplius, amplius* identidem ingeminans. *Juvenius c. 19. v. 5.*

XVII. SEPTEMBRIS.

1. **S**anctus Pater annō 1554. cum Patribus Professis consultationem instituit de adjungendo 4. Votis solem- nibus Professorum voto simplici, quo obligarentur Professi ad Prælaturas, promoti à Summo Pontifice, audire, suadentem Generalem, & consilium e- jus sequi, si ipsis videretur melius, e- ditumque est, & consignatum ab om- nibus Decretum affirmativum. *Bartol. in vita Sancti lib. 3. n. 32.*

2. Ferdinandus II. Imperator à Pa- tre Præposito Generali Societatis roga- tus, quid sentiret de quadam calumnia ex Curia ipsius evulgata? hanc annō 1633. epistolam ad illum dedit: Reve- rende in Christo Pater. Remitto Re- verentiæ Vestræ mendacium mendacio- rum omnium mendacissimum: quòd quidem risi, sed simul totus excandui. Et quia Vestra Reverentia in hoc pun- cto, seu mendacio à nobis testimonium in contrarium petiit, non detrectavi- mus ad conservandam bonam famam

Matris nostræ Societatis, in amplissima forma extra dare, &c. *Gomez. in Elog. Soc.*

3. Romæ, Franciscus Toletus annô 1593. magno mœrore Societatis extimescentis, nè aliis hoc exemplo in Societate nondum viso, aliqua ad ambitionem fenestra aperiretur, à Clemente VIII. in Sacrum S. R. E. Cardinalium Collegium est cooptatus, dotibus, & meritis quidem par dignitati tantæ, sed suâ, & Societatis causâ summo studio reluctans, donec præcepto adigeretur. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

4. Impositum Præpositi Generalis munus cum P. Jacobus Laynez in annum tertium laudabiliter gessisset, abdicare se illo conatus annô 1560. voluitque in eum finem convocare Generalem Congregationem. Sed ab Assistentibus inhibitus est, & monitus, ut Instituto Societatis, quod perpetuum vult Generalem, non minus tribueret, quàm privatæ humilitati suæ. *Sacchin. hist. Soc. n. 2. lib. 4. n. 13. & seqq.*

Eodem die obierunt.

5. Romæ, annô 1621. P. Robertus
Bel-

Bellarminus, S. R. E. Cardinalis, & Archi-Episcopus Capuanus. Ad dignitates Ecclesiasticas interposito anathemate, nō pareret, impelli debuit. Electionis ejus in sacrum Purpuratorum Patrum Senatum, rationem dedit Clemens VIII. hanc : *Hunc elegimus, quia non habet parem Ecclesia DEI quoad doctrinam : & quia est Nepos optimi, & Sanctissimi Pontificis ;* scilicet Marcelli II. Doctrinæ prærogativam si illi subtrahant invidi, vel amusi quidam Catholici, deferent heterodoxi : cū nullum censeant majorem sibi hostem, nullum totis castris acrius impugnent. Nam, ut fassus est Theodorus Beza de quodam Bellarmini Volumine : *Unus hic liber agebat nos omnes humi proturbat.* Unde in Angliæ Academia Cantabrigiensi primum, mox etiam in Oxoniensi, nova prælectio instituta est ad Controversias Bellarmini, si possent, refellendas. E Catholicis primæ classis Sapientibus doctissimus Cardinalis Perronius, debellator hæreticorum in Gallia celeberrimus asserit ; pluris à se fieri Controversias

fidei Bellarmini, quàm ullum opus, aliud quod vel ab annis mille sit editum pro Ecclesiæ defensione. Cardinalis Baronius dicit esse Turrim David, ex qua mille Clypei pendent, & omnis armatura fortium. Accedit, & illud argumentum gravissimum, quòd Opus hoc in solo Septemtrione vigesimam habuerit editionem. Sanctitatem Viri eminentem testantur, & vita typis edita, & fama communis, & mira ab ipso patrata divinitus ante, ac post obitum, & Processus instituti pro ejus Beatificatione.

6. Londini in Anglia, annò 1644. P. Rudolphus Corbæus, Hibernus, post multis sudoribus rigatam Angliam uberissimo fructu tentus, & patibulo addictus est eâ causâ, *quòd plures ad Ecclesiam Romanam seduxerit*. Patibulum suavissimè exosculatus, suspensus est, atque in 4. partes semianimis sectus.

7. Romæ, annò 1599. P. Joannes Tellerus, Gallus.. Duo præclara subsidia præstitit vivis, atque defunctis. Pro vivis instituit Sodalitatem admodum frequentem eorum, qui carcere detentos

juvarent, levando eorum inopiam, curando morbos, expediendo causas, &c. quæ Sodalitas appellata est *Archiconfraternitas Caritatis*. Ad Defunctos juvandos impetravit apud Parochos: ut vespere post Salutationem Angelicam, ære campano signum daretur ad fundendas preces pro animabus Purgatorii. Assensum Parochorum detulit ad Gregorium XIII. Pont. Max. qui id opus etiam indulgentiis concessis ultro promovit. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XVIII. SEPTEMBRIS.

I. **A**Nnô 1561. Parisiis, quò recens venerat cum Card. Ferrariensi, nuncium lætum accepit P. Jacobus Laynez Præpositus Generalis, de recepta per Conventum Poissiacum Societate in Gallia. Strenuissimè enim pro illa decertârunt Cardinales quinque, maximæ authoritatis, Lotharingus, Turnonius, Armeniacus, Guisius, & Borbonius, præter multos ex Episcopis. Lotharingus de illa recipienda retulit, sententiâque suam multa cum laude

Societatis exposuit , atque accuratas preces adjecit. Secundùm eum Card. Turnonius, quanta DEUS per novum hunc Ordinem, non in terris modo Christianorum, sed etiam apud Indos, & barbaros populos efficiat, cùm fusè percensuisset, hoc etiam, inquiebat, addam: Ego his Patribus ob eorum cognitam mihi vitæ probitatem, sanctioremque doctrinam, Collegium illud meum, quod non sinè magnis sumptibus apud meos ædificavi, perpetuò habendum cum universis vectigalibus donò dedi, &c. Similia cùm adjecissent alii, erubescere tandem, ac cedere debuit adversariorum pervicacia. *Sacch. hist. Soc. p. 2. lib. 5. num. 197. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Valentia in Hispania, annò 1617. P. Joannes Sanzius, Hispanus, paupertatis, & humilitatis amator eximius. Totâ cubiculi supellex illi erat lectulus, mensa, sella, ligneus Crucifixus, DEIPARÆ Virginis imago papyracea. Pauperibus ad portam distribuendi spor-

tulas curam ipse gerebat; & id faciebat de genibus, ut Christo se servire meminisset.

3. Metis in Lotharingia, an. 1657.
P. Joannes Fagot, Lotharingus. Piè
semper, ac modestè hilaris, adque labores tam promptus, quàm idoneus. Parisiis, & alibi è pulpito Ecclesiastico auditus est magno cum gustu, & fructu. per annos ferè sex supra quadraginta. Unde infensus illi dæmon, Nancæi minatus est per energumenum, se insignem illi confusionem adornaturum. Paulò post, dum in alia civitate concionem orditur P. Joannes, repente memoria fallente nihil habuit, quod diceret. Id operâ dæmonis contigisse, prodidit ipsèmet Nancæi, palàm insultando: *Nunc malè est Fagoto.* Sed Pater cùm rogasset Auditores, ut pro quodam afflicto orarent, oratione facta feliciter perrexit in concione.

4. Posonii in Hungaria, an. 1665.
P. Zacharias Trinkelius Hungarus, vir magnis naturæ, ac gratiæ donis ornatus. Multa, & ardua pro DEI gloria, & bo-

no Societatis suscepit , perfecitque. Illud edidit singularis humanitatis specimen , quòd post traditam cum plausu in Academia Græcensi Philosophiam , multis precibus impetrârit , ut ad infimam Elementariam scholam anno sequente applicaretur. Sed descensus hic gradus ei fuit non solum ad **Cathedram Theologicam** , sed etiam gubernacula **Provinciae** , & heroicam patientiam , qua per annos 30. graves podagrarum dolores imperturbata animi serenitate toleravit. *Sotuell. in bibl. Soc.*

XIX. SEPTEMBRIS.

1. **C**lemens X. cum ad preces Serenissimi Poloniarum Regis Michaëlis , per Breve datum annò 1670. concessisset , ut quotannis die 13. Nov. Missa , & Officium dici posset de B. Stanislao Kostka Societatis JESU per universum regnum Poloniae , & M. Ducatum Litvaniae , & in omnibus per orbem Ecclesiis Societatis : anno sequenti , hoc die alio Brevi declaravit , Indultum suum intelligi debere , quoad Regnum

gnum Poloniæ, & M. D. Litv. de omnibus Ecclesiis, etiam non Societatis, & de omnibus Sacerdotibus tam secularibus, quàm Regularibus cujuscunque Statûs, gradûs, & ordinis, in illis verò extraneis locis extendi ad solas Ecclesias Societatis. *Bullar. Constitut. 45. Clem. X.*

Eodem die obierunt.

2. Marchenæ in Hispania, an. 1636. P. Joannes de Herrera, Hispanus. Cùm ad Societatem se vocari sentiret, sed teneriore in matrem amore devinctus, tergiversaretur, è pia quadam Christi columnæ alligati effigie, audire sibi visus est hæc voces: *Et ego quomodo reliqui meam?* Addita & hæc verba: *Faciam te in amorem magnum.* Magnus certè amor erga DEUM, & proximum in Societate torrebat illi viscera, impellebátque ad agenda, quæ DEO gratissima, & animabus essent utilissima. Quod cùm per se non posset ità, ut optabat, præstare, assiduis precibus, & mortificationibus implorabat gratiam iis, qui laborant in animabus ad fidem, vel pœ-
ni-

nitentiam adducendis. Fama est, DE-
UM in vita, & post mortem quædam
non ordinaria per illum esse operatum.

3. Bononiæ in Italia, annô 1649. P.
Alphonfus Gianotti, Italus. Conce-
ptum in tyrocinio Societatis spiritum,
non solum laxavit nunquam, sed in-
flamavit assidue: ut multi visô Al-
phonsô succenderentur ad perfectio-
nem, dicerentque ex illo visô didicisse
se, quid sit fervor spiritûs. Virginita-
tis suæ custos integerrimus, cum pro a-
liena etiam tuenda laboraret contra im-
puros quosdam, præmium operæ tulit
fustigationem, & de scalis præcipitatio-
nem. Ut quendam è potestate dæmo-
nis, cui se sanguine proprio authora-
verat, eriperet, iussit dæmonem ad se
amandari. Sed renuit ille, dicens, in
DEI servum nihil sibi potestatis esse.
Ad regendum Bononiæ Collegium de-
buit Obedientiæ præceptô compelli:
& rexit exemplô magnô. Sæpe jeju-
niô sese macerans, Bachanalium tem-
pore dies totos jejunus transigebat. Vir-
ginitati suæ, nè quam labeculam affla-
ret

ret objectum aliquod; oculis per omnem vitam non laxavit rigidæ modestiæ frenum, quod in tyrocinio illis injecerat.

4. Cremsii in Germania, an. 1634. P. Paulus Langemantel, Germanus, cum Sociis duobus post pretiosos labores contagiosa lue correptis impenso, insignis cecidit victima charitatis, quæ per omnem vitam eum urgebat, ut se impenderet, & superimpenderet puerorum institutioni, quibus in omnibus plateis, & compitis erat notissimus, & miserorum auxilio.

XX. SEPTEMBRIS.

1. **S**anctus Indiarum Apostolus Xavierius, quàm primum Goam in India pervenit post unius anni navigationem, triplicem dedit epistolam annô 1542. geminam ad S. Ignatium, tertiam ad Socios. In hac cum exposuisset distinctè iter suum: & quanti labores, cum non levibus incommodis, exantlandi sunt in prædicatione Evangelii apud gentes illas, subjungit. Omnia incommoda, si DEI causâ, ut par est,

est, subeantur, profectò magna solatia sunt, & materia multarum, magnarumque cœlestium voluptatum. Equidem sic mihi persuadeo, Crucis Christi D. amatores vitam ejusmodi ærumnis exercitam beatam ducere; crucis autem fugam, aut vacuitatem mortis instar putare. Quæ enim acerbior esse potest, quàm sinè Christo, ubi semel eum gustaveris, vivere, eumque deserere, ut tuas sequaris cupiditates? Mihi credite, nulla crux est cum hac cruce comparanda. Rursus, quàm beatum **est vivere**, quotidie moriendo, nostrasque frangendo voluntates, ut quæramus, non quæ nostra sunt, sed quæ JESU Christi, &c. Ità ille. *Epist. veterum lib. 1. ep. 1.*

2. S. Franciscus Borgia, cùm annò 1565. Societatis gubernationem adiisset, plurimùm ad ejus incrementum existimavit colaturum: si Domus Probationis tyronum instituerentur separatae à Collegiis, & Domibus Professis, quantum fieri posset. Hoc igitur die initium ejus separationis factum in Urbe,

be,

be, & paulò pòst in aliis aliquot Italiæ locis, insigni tyronum profectu. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 1. n. 54.*

3. Annò 1560. insigne sidus cælo Societatis accessit, per ingressum in eam Roberti Bellarmini Nepotis Marcelli II. Pont. Max. post edita per annum integrum apud suos varia Divinæ Vocationis, & constantiæ suæ experimenta. *Petrasan. in vita lib. 1. cap. 4.*

4. Clemens IX. annò 1668. suspendit Breve Innocentii X. quò celebratio Congregationis Generalis in Societate quovis novennio, perpetuis temporibus injuncta fuit. *Bullar. Constit. 26. Clement. IX.*

Eodem die obierunt.

5. Ulyssipone in Lusitania, an. 1579. P. Petrus Mascarenia, è prima regni nobilitate Lusitanus, cum aliis 17. Sociis, navata insigni opera contagiosis per Lusitaniam compendiosa morte vitam æternam lucratus. Ardenter petierat Missionem in Africam, & impetraverat, sed cùm in Lusitania pestis gra-

grassari inciperet, censuit frustra quæ-
ri alibi, quædomi se offerret, palmam
charitatis. *Ex Tann.*

6. Ibidem annô 1604. P. Franciscus
Cardosus, Lusitanus. Inter conciona-
tores cùm emineret, magis æstimabat
Catechismi traditionem pueris, & ru-
dibus; ideóque huic magis quàm con-
cionibus se impendebat, ostentabátque
arundinem suam, dicens: Plures se cœ-
lo addixisse sceptro illo, quàm concio-
nibus. Cùm pridie, & in Concione
matutina, & in Catechismo pomeridia-
no ferventissimè ad confertissimum au-
ditorem dixisset de morte: altera die
reperitus est ad mensam sedens in cubi-
culo, digitò porrectò in illam libri a-
perti sententiam: *Beati mortui, qui in
Domino moriuntur.*

7. Marini in Italia annô 1556. Jo-
annes Mendoza Novitius, Hispanus, Pe-
tri Marchionis à Valle filius, & Arcis
Neapolitanæ Præfectus. Impetratâ à
Philippo rege Hispaniæ veniâ, in Socie-
tatem se recipere decrevit. Quod dum
molitur, ita mores composuit: ut ado-
le-

lescens Mahometanus eo exemplo permotus, fidem sit amplexus Christianam. In Societate ad infima se officia abjecit, cumque visitaretur à Duce Palliani, ita ut erat linteo præcinctus, prodiit è culina, amplexum accepit, & profundam admirationem animo visitantis imprefit. Sic occupatum judicârunt superi coelo maturum, humilésque unius femestris labores æterna quiete, & gloria sunt remunerati.

XXI. SEPTEMBRIS.

I. **P**ost obitum Clementis VIII. & brevem 25. dierum Pontificatum Leonis XI. evehctus est in Petri Cathedram Paulus V. opportunissimus disputationibus de Auxiliis Gratiæ, utpote, qui ferè omnibus sub Clemente interfuerat, & satis habebat ingenii, judicii, atque doctrinæ ad Controversiam cum divino auxilio decidendam. Institerunt apud hunc nostri Theologi: ut tandem in examen veniret prædeterminatio physica voluntatis humanæ. Non abnuït Pontifex: præmitti tamen

tamen voluit brevem discussionem 15. Articulorum de Gratia, quos proponebat, an essent vera, & sincera S. Augustini doctrina? Habita igitur est coram Paulo V. annô 1605. 21. Septemb. Disputatio prima, in qua noster P. Joannes Bastida affirmavit, & ostendit omnes illos articulos, uno excepto (scilicet quinto) esse doctrinam S. Augustini. Quintum excepit, quia in illo dici videtur: *quòd DEUS ità exerceat dominium suum in voluntates humanas, sicut in cetera, quæ sub cælo sunt, v. g. in bruta*: quod nec Augustinus dixit, nec subsistere potest. Circa decimum tertium Articulum, quô dicitur: *quòd Gratia efficax necessaria sit ad singulos actus hominis*; advertit: restringendum esse ad *actus pios*, & meritorios. Non enim datur ad actus peccaminosos, nec necessaria est ad omnes actus morales, scilicet ad eos, qui sunt merè naturales. *Eleuth. hist. de Aux. lib. 6. c. 1. & seqq. Disputationes in hist. de Aux. part. 2. cap. 13.*

2. Annô 1601. cum in Hispania mirificè tripudiarent adversarii Molinæ, quasi

quasi jam fulmine Vaticano exustus, aut afflatus esset, & doctrina Societatis tanquam Pelagiana condemnata; unde non leves turbæ etiam in plebe, & rudibus scholaribus oriebantur: Nuncius Apostolicus per Hispaniam Dominicus Ginnasius publico edicto commendavit Archi-Episcopis, & Episcopis, ut hujusmodi falsos rumores inhiberent, & calumniatores coercerent. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 3. cap. 16.*

Eodem die obierunt.

3. Caltageronæ in Sicilia, an. 1611. P. Angelus Sibilla, Italus. Angelus Siciliæ est habitus modestiâ, vitæ innocentîâ, & singulari orandi studiô. Per annos 30. Novitiis præfuit magnô exemplô, & regendi peritiâ. Nullam unquam se afflictandi, aut vincendi artem docuit, quam ipse non exercuisset. Mortem religiosè appetiit, quam adhuc benevalens prædixerat.

4. Romæ, annô 1620. P. Joannes Amadeus, Gallus. Attentissimi quinque in illum oculi, nihil in moribus ejus de-

deprehenderunt, quod reprehendere-
tur, Christi dolores meditabatur tenerè
atque ardentè : unde illi heroica pa-
tientia inter aduersa, & dolores. Per-
sonæ cuiuspiam sanctimonix famâ conspi-
cux impensè commendauerat se, tacito
tamen suo nomine. Oranti illi pro eo
apparuit Christus, quinque funiculis.
quinque vulnerum symbolis, trahens
Joannemin cœlum, & dicens : *Cum ipso
sum in tribulatione, eripiam eum, & glo-
rificabo eum.* In morbo, cùm phrene-
sim timeret, iterum petiit personæ il-
lius opem, quæ inter orandum pro ipso
vocem audiit : *In pace in idipsum dormiet,
& requiescet.* Ità factum.

5. Ulyssipone in Lusitania, annò
1590. P. Vascus Pirez, Lusitanus. Per-
fectionis, & conscientix munditiei tam
erat studiosus : ut illam singulis exami-
naret. Paupertati tam addictus : ut ex
Collegio Portuensi Ulyssiponem mi-
grans pro Congregatione Provinciali,
totum illud iter, pedibus, & victu emen-
dicato sit emensus : cùmque ex longitu-
dine itineris calcei essent disrupti, fasciis

ex

ex panno circumligatis eos restauravit. Erga DEI-param Virginem tenerrima ferebatur pietate, ab ipsa vicissim non paucis cummulatus gratiis, imò & aspectu dignatus. In festo Nativitatis DEI-paræ dicebat, solere se singularem aliquem ejus favorem experiri. Visus subinde secreta cordium cognovisse, spiritu Prophetico afflatus, & cœlesti splendore circumfusus. *Sotuell. in bibl. Soc.*

XXII. SEPTEMBRIS.

1. **A** Nnô 2582. Gregorius XIII. Pont. Max. concessit Præposito Generali, ut Religiosi etiam Professi, ex Societate dimittendi, possint de ejus licentia transire non solum ad Carthusianos, sed ad quemvis alium Ordinem Religiosum, sive mendicantium, sive non mendicantium, parisi, laxioris, aut arctioris observantiæ; de consensu tamen superioris loci ejusdem. Prohibuit autem quibusvis aliis Ordinibus, præsentis Privilegii communicationem, & participationem. *Bullar. Soc. Constit.*
Cum aliis, &c.

2, Idem eodem annô , & die Societati concessit : ut Ordines suscipere possint nostri à quocunque Episcôpo, communicationem Sedis Apostolicæ habente, etiam extra tempora à Jure statuta, & non servatis aliàs requisitis interstitiis, neque facta inquisitione de cantu, officiis, & cæremoniis Ecclesiasticis idoneitate, ac proprii Ordinarii licentia. Indulgit insuper, ut non solum Minores, sed etiam Sacros, etiam Presbyteratûs Ordines suscipere possint, *tribus Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam continuis.* Prohibuit autem aliis ejusdem privilegii communicationem. *Bullar. Societ. Constit. Pium & utile, &c.*

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia, an. 1633. P. Michaël Pineda, Japon. Multis in patria pro animarum bono exhaustis laboribus, proscriptus indè secessit in Philippinas Insulas. Sed zelô stimulante Apostolicô, cùm rediisset in Japoniam omnibus exquisitæ solertiæ artibus quæ-
re-

rebatur ad necem. Metu percussus, hospes, ad quem diverterat, non quidem eum prodidit, nocte tamen intempesta dimisit è domo inter crudissima frigora. Ab his aliisque incommodis contracto morbo, intrà triduum confectus est, hoc unum dolens: quòd incruenta morte moreretur.

4. Jendi in Japonia, annò 1637. Joannes Yama, Coadjutor Japon. Inter continua vitæ, mortisque pericula, Evangelio præstantem suâ eloquentiâ, præstitit operam, per regna Japoniæ quaquaversum excurrans. Tentus, & diuturno aliquot annorum carcere maceratus, civibus suis prodesse non destitit, cum voce non posset, scriptis, prædicando, & declarando fidei dogmata. Japonico tandem suspendio è pedibus in scrobem pendens, sublatus est.

5. Madriti in Hispania, annò 1611. P. Petrus Ribadeneira, Hispanus. Puer se adjunxit S. P. Ignatio, apprime illi charus ob morum facilitatem, fervens ingenium, & egregiam indolem; à qui-

bus dotibus magnos fructus proventuros prævidit Ignatius. Nec fefellit spes, Petrus enim missionibus plurimis laudatè functus per Italiam, Siciliam, Belgium Hispaniam. Collegia, & Provincias magnâ prudentiâ, & charitate rexit, bis Assistentis Hispaniæ munus obiit. Inter hæc, tot, tamque doctas edidit lucubrationes, ut nihil aliud per omnem vitam egisse videretur. Vixit denique in DEUM piissimus, Instituti observatissimus, Nostri charus, externis commodus, Principibus gratus, nemini gravis.

XXIII. SEPTEMBRIS.

I. **P**ater Joannes Mesquita in India à barbaris Badagis captus, & multis confixus vulneribus, annô 1560. mirabiliter evasit. Ut in ora Commorini promontorii Christianos margaritarum piscatores, Badagarum infestationi expositos, in tutiorem locum transportaret Prorex Christianus in procinctu erat. Verùm Badagæ comparato celeriter exercitu prævenerunt, ac irrue-
runt.

runt. Lusitani in arcis præsidio vix 50. erant, eruperunt tamen, & vim hostium fortiter sustinuerunt, donec turba lembis conscensis exitio se eriperet. Sed cum multitudini hostium resistendo non essent; quidam in mare se conicientes, natatu evaserunt; alii, ac inter hos P. Mesquita octo luculentis vulneribus faucibus, abducti sunt in captivitatem. Milites de sua, & Sociorum libertate septem millibus aureorum pacti, illico dimissi sunt, P. Mesquita ut obses detentus, donec pecunia omnis numeraretur. Quæ cum tardius afferretur, dirissimè habitus est, & ferrea catenâ in globum compactus. Misertus viri Christianus adolescens, Michaël nomine, ingenio promptus, & audax, pretio corrupit fabrum, qui Patri compedes injecturus erat, ut clavum, quo stringuntur, faceret fragilem, & modica vi solubilem, comparavitque necessaria ad iter. Nocte intempesta salutis compedibus, excubitoribus sopitis evadunt, totisque septem diebus, & noctibus, per sylvas, & saxa oberrant, in-

ter præsentissima vitæ discrimina, donec tandem extra Badagarum fines, ad Lusitanos pervenerunt salvi, sed vix animam trahentes. Tota salus post DEUM debebatur Michaëli, qui verè Angeli vices egit, & industria, & indefesso labore omnia explorans, & perumpens. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 4. n. 206. &c.*

2. Annô 1611. diploma Ordinum regni Bohemiæ in gratiam Societatis editum in hæc verba : Nos, Henricus, &c. Percrebuit non solum in Pragenfi civitate rumor, sed per malevolos etiam dissipatum est scriptum, contra Patres Societatis JESU Pragæ commorantes, quasi bellicum instrumentum, milites non paucos in patriæ communis perniciem collectos, & paratos haberent, ea nobis causa existit illorum collegii vestigandi, ac veritatem accuratè indagandi, quod singulari diligentia à nobis ter fuit factum per spectatos, & exploratæ fidei viros, è tribus regni Ordinibus, Baronum, equitum, & civium delectos, additis centurionibus.

Ab

Ab iis totum Collegium, sursum, deorsum perreptari, ac lustrari iussimus, ac, nè vestigium quidem apparatus bellici repertum est: milites verò multò minùs. Hinc apertè intelleximus hæc omnia contra memoratos Patres ex odio conficta, & per summam iniquitatem, atque injuriam, ut iis invidia conflaretur, in vulgus fuisse sparsa. Itaque, cum à nobis diploma testem innocentiae suæ, postulaverint, iis denegare, pro eo, quod impositum nobis est tuendæ veritatis munere, nec debuimus, nec volumus. Quapropter hisce literis declaramus, & testamur eos extra omnem hanc culpam esse, dissipatòsque de ipsis sermones fictos esse, scripta commentitia, & à veritate prorsus aliena, &c. *Juvenicius fol. 269.*

Eodem die obierunt.

3. Laureti in Italia, annò 1590. P. Nicolaus Bobadilla, Hispanus, unus è decem primis Patribus. In Italia, Germania, & Dalmatia doctè, utilitèrque rem Catholicam gessit, laboribus con-

tentus, honoribus etiam infulatis à Ferdinando Cæsare oblatis, religiosè repudiatis. Dum agris serviret, peste contactus, cùm pro orthodoxis, & virtute variè satageret, capite vulneratus, ad indusium usque spoliatus, imò venenò appetitus est: sed his omnibus Apostolica generositate superior fuit, vir acri omnino ingenio, & zeli, ac pietatis pleno. In generalibus quidem comitiis aliquid turbarum dederat post obitum S. Ignatii, sed errorem tandem advertit, serió resipuit, egitque religiosum, qualem sibi descripserat, ut scilicet esset canis in dormitorio, columba in refectorio, cæcus in urbe, suspensus in cælum, mutus in ira, cadaver inter mulieres, sibi amarus, aliis dulcis.

4. Compluti in Hispania, an. 1604.
P. Gabriel Vasquez, Hispanus, vir summi ingenii, nec minoris in studendo laboris, ac diligentia, quibus subsidiis tantum inter Theologos nomen consecutus, ut à viris magnis diceretur: *Hispanus Augustinus*, ab aliis *Sol Theologiae*, *Magister Magistrorum*, *Angelus vita*, & *intellectu*;

lectu; nec defuerunt Academiae, quæ ejus doctrinam passim sibi sequendam elegerunt. Studiis literariis non minus junxit studium religiosæ perfectionis, utebaturque illis ut instrumento ad virtutum consecutionem, & implendum nomen *Doctoris Religiosi*. Labores ejus Scholastici, & in S. Scripturam editi, sunt Tomis 10. in folio.

5. Antverpiæ in Belgio annô 1626. P. Joannes Callant, Belga, contracta lue in obsequiis contagiosorum extinctus. Eodem, quo obiit tempore, animam ejus magna cum luce petentem in cœlum vidit Anna de JESU Monialium S. Theresiæ Mater, idque suis narravit, antequam quidquam de morte P. Joannis posset resciscere.

❁ XXIV. SEPTEMBRIS.

1. **I**N Gallia, cùm annô 1561. celebraretur conventus Poissiacus, ad inveniendam viam, qua reducerentur heterodoxi ad Ecclesiam, ingressus conventum Jacobus Lainius, Societatis Præpositus Generalis, qui cum Card.

Legato Pontificio in Galliam venerat
jussu Pontificis, advertit, hæreticorum
primarios ministros occupatis subselliis
tumidè confidentes, dum Theologi Ca-
tholici rem agunt stantes. Non tulit
rei indignitatem, egitque cum Legato
Card. Ferrariensi, ut deinceps ea abo-
minatio, & nota Catholicis illata tolle-
retur. Egit Cardinalis, atque ex eo
die hæreticis nulla facta est sedendi co-
pia. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. l. 5. n. 198.*

2. Annô 1566. prima Societatis fa-
cta est expeditio in Americæ Regio-
nem, *Floridam* dictam. Iverunt Petrus
Martinius, & Joannes Rogerius Sacer-
dotes, & Franciscus Villaregius rei do-
mesticæ administer. Hoc die in con-
spectum Floridæ venerunt, non tamen
applicuerunt: sed placuit præmittere
in terram immanitate barbaram explo-
ratores quosdam, ex quorum relatione
caperetur certius, & utilius consilium.
Ægrè inventi, qui hanc spartam susci-
perent, eam posuerunt conditionem;
ut P. Martinus cum ipsis iret, cujus
consiliô in dubiis, & auxiliô in spiritua-
libus

libus uterentur. Ut id agi audivit P. Martinus, illico primus in scapham defiliit, & aliis ad sequendum animos fecit. Vix terras attigerant novem Belgæ, cum paucis Hispanis, & Patre; mox coorta tempestas, navim, è qua exscenderant, procul ab conspectu abstulit, ac tandem in insulam Cubam compulit. Pater cum Sociis, cum diu per desertam regionem oberrassent, ferè fame enecti, ad scapham iterum se receperunt lustraturi litora, si fortè in Hispanos alicubi inciderent. Sed cum fames iterum illos ad terram applicare coëgisset; Belgæ duo, qui exscenderant, à barbaris circumventi, & capti sunt; P. Martinum robustior quidam, in scapha ipsa arreptum, ad litus deportavit, ubi omnes tres in conspectu Sociorum sunt trucidati: reliqui paulò post in navim Hispanam inciderunt, & excepti sunt, non tam sua sorte læti, quàm mœsti de amisso Patre, cujus stupendam charitatem erant experti. *Sacchin hist. Soc. p. 3. l. 2. n. 141. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. In mari, annô 1680. P. Georgius Fernandez, & P. Gomez Damaralius, Lusitani. Ambo in ea navigatione, quam Goâ Amboinum instituerant, à Javenſibus barbaris, Chriſti, & Luſitanorum hoſtibus trucidati ſunt, cùm Chriſtianos in navi expiarent.

4. Moguntiaë in Germania, annô 1626. P. Joannes Falco, Germanus, Eccleſiaſtes ferventiſſimus, & in procurandis agris pauperibus per Noſocomia indefeſſus. Non rarò una die in templis urbium, & ſacrariis variis, ſenas, ſeptenâſque conciones habuit, rarò exemplo, nec urbium vaſtitate contentus, zelô Apoſtolicô rapiebatur ad pagos, & villas circumjacentes, ſolo pane, & caſeo ad victum inſtructus, & ferventiſſimis Exhortationibus, & Catechiſmis, rudes impellebat ad probitatem. Votum emiſit perarduum, quòd nunquam ſuo guſtui in cibo, potûque ſit obſecurus, ſed ſoli ſerviturus neceſſitati, vitatis omnibus ſuperfluis, & vilioribus electis. Initiô cujuſvis menſis Rectori ſuo

fuo fe fistebat ; & de genibus renovatô
Obedientiæ votô ei fe pariturum pun-
ctualiter in omnibus fpondebat. Quo-
tidie ante decubitum calceos de pedi-
bus detractos , capiti imponebat, ut pro-
fiteretur , dignum fe pedibus omnium
conculcari. *Ex Tann.*

5. In Brafilia , annô 1653. P. Joan-
nes de Almeida , aliàs Mada , Anglus ,
virtutum , & prodigiorum patratorum
tantus : ut redivivus Anchieta videretur.
Putridas jumentis plagas curans in tyro-
cinio , collectos ex illis vermes, ut fe per-
vinceret , ori ingeffit. Inter orandum
non femel à terra fublimis vifus eft. Cùm
obtrectantes quofdam alienæ famæ,
compescere non poffet , tanto animi
dolore æftuavit , ut plures viderint, illi
è fronte cruentas erumpere guttas , &
in terram ufque defluere. Miracula e-
tiam post mortem ab eo patrata , rite in
tabulas funt relata.

XXV. SEPTEMBRIS.

1. **M**Alacam in India appulit annô
1554. Novus Indiarum Apo-
fto-
Q 6

stolus Xaverius, quò jam præcucurrisse famam suam invenit. Effusa enim in portum civitas, & quantum in ea erat puerorum (deliciae Xaverii) cum nutricibus, & matribus, infantes in ulnis gestantibus, vel manu trahentibus, sanctum hospitem excipere gestiebant. Exscensione facta certatim irruunt, circumdant, gratulantur, salutant, beatos se prædicant, manus ad osculum poscunt, & quidquid poterant familiaris obsequii, depromunt. Ille sua illa amabilissima charitate, modestiâque amplecti omnes, blandiri pueris, & infantibus; &, quod stupuerunt omnes, quemque suo nomine compellare, ac si non hospes terris illis primùm illatus, sed complurium annorum civis fuisset. In ipso igitur portu omnium corda occupavit, invitabaturque certatim ad hospitia commoda: at ille more suo ad Nosocomium divertit, non suæ commoditati, sed ægrorum, operaturus. Usus est in ea civitate Omnipotentia Divinâ tam liberaliter, ut numerus mira-

raculorum iniri non potuerit. *Bartol. in vita lib. 2. num. 3. & seqq.*

2. Antverpiæ, annô 1576. tumultus gravissimus ex causa levissima coortus, Collegium involvit, ac ferè diruit. Comprehensi fuerunt innocenter Angli aliquot, quasi proditionis, & incedendæ urbis rei. Accessit rumor, quasi in Collegio arma deposuissent. Concurrerunt ad duo millia civium, jamque vim, & incendium Collegio Parabant. Socii inter prandendum acceptô nuncio de irruptione violenta, ad templum se receperunt morituri. Sed in tempore adfuerunt Proceres, qui se omnia fideliter scrutaturos polliciti, tumultum composuerunt. Ingressi Collegium, solati sunt trepidos, omissô scrutiniô. *Sacchin. hist. Soc. part. 4. lib. 4. n. 114.*

Eodem die obierunt.

3. Ulyssipone in Lusitania, annô 1617. P. Franciscus Suarez, Hispanus, Theologorum Societatis, & recentiorum sæculorum facilè princeps, à Paulo V, Pont. Max. in quaternis ad ipsum da-

datis literis *Doct̃oris Eximii*, titulò hono-
 ratus, à Scriptoribus plerisque magnis
 aliis elogiis celebratus. Theologicam
 Cathedram Sapientiã suæ oraculis per
 annos 40. exornavit in Hispania, Ro-
 mæ, & in Lusitania Conimbricæ, ho-
 norificentissimis literis iterato invitatus
 à Philippo II. Hispaniæ, & Lusitaniæ
 Rege. Philosophiam, & Theologiam
 illustravit Tomis 24. in folio, tanta eru-
 ditione refertis, ut non sinè fundamen-
 to persuaserint sibi non pauci divinitus
 illi infusam fuisse scientiam tantam.
 Nam, & universitas scientiarum subli-
 miorum illis conclusa videtur, & Fran-
 ciscus discendæ Philosophiæ applicatus,
 tam exiguo profectu, licet multo labo-
 re, illi incumbibat, ut sui pertæsus ipse,
 obnoxie sollicitarit superiores, ut tan-
 quam impar ingeniò, amoveretur à stu-
 diis. Verùm paulò post subito tanta ei
 lux oborta est, ut qui heri fuerat po-
 stremus, hodie primus esset inter con-
 discipulos. Visi quoque postea sunt
 splendidi radii à Crucifixi effigie in o-
 rantis Suarii faciem, & pectus vibrari,
 ipso

ipso cubitis duobus à terra elevato. Eminentem viri doctrinam æquabat, si non superabat, morum Sanctimonia, quam latè profequitur vita typis edita. Moriens exultabat, dicens: *Nesciebam tam suave esse mori.*

4. Ad Rhenum in Germania, annò 1620. P. Godefridus Thelen, Germanus, per iter ab hæreticis militibus captus, ac pessimè habitus, tanquam Papi-
sticæ idololariæ (ut dicebant) semina-
tor; tandem sex amplioribus vulneribus acceptis, glande plumbea trajectus, oc-
cubuit. Vir erat orationis studio ità
addictus, ut ab iis, qui ejus nomen igno-
rabant, vocaretur: *Ille Pater, qui tam fre-
quenter, & ferventer orare consuevit.*

5. Gadibus in Hispania, annò 1651. P. Joannes de Armenta, Hispanus. Qua-
draginta ampliùs annis, in primariis
Provinciæ Beticæ civitatibus egit Ec-
clesiasten, summo plausu, & fructu, o-
beundo pariter munus Catechistæ in
pagis vicinis. Capti piratæ Angli 36.
atque ad mortem damnati, decreverant
obstinatè in sua secta mori. Verùm po-
stura

stulatâ à Magistratu Societatis operâ, Pater Armenta tantâ industriâ, & vi dicendi eos aggressus est, ut posita hæresi Catholicè sint mortui. *Sotuell. in bibl. Soc.*

XXVI. SEPTEMBRIS.

I. **F**estum B. Josaphat Ordinis S. Basilii M. Archi-Episcopi Polocensis sanctissimi, & gloriosi Martyris pro Unione Ecclesiæ Ruthenæ cum Romana, quòd hodie Regnum Poloniae & M. Ducatus Litvaniae celebrat, suscitât in nobis memoriam illius affectus erga Societatem, quo dictitabat: *Se cum non habere pro bono Catholico, qui Societatem non amaret.* Idem cum in frequenti Nobilium consensu, præcipuæ nobilitatis virum acerbius ad mensam contra Societatis homines invehî audiret, graviter injuriâ Societatis commotus: *Apparet, inquit Magnifice Domine, Te non esse ex numero prædestinatorum, qui tam sanctam Religionem adeò injuriosè carpere præsumis.* Lancicius Tomo 2. Opusc. 17. cap. 4. n. 211.

Eodem

Eodem die obierunt.

2. In Hispania, annô 1641. P. Petrus Continens, Hispanus. Vir erat sui nominis, non solum in materia Voti secundi, verum etiam in frenando, & continendo inquietissimo malo, linguâ, cujus planè dominus fuit. DEI- paræ Virginis imagines in ambulacris particulatim singulas salutabat: Rosarium quoddam è puris Contritionis actibus recitabat. E Crucifixi effigie fixis in illam oculis, patientiam hauriebat in doloribus maximis, quorum conscius chirurgus, stupebat altum viri silentium imò illis illacrymabatur.

3. Bahyæ in Brasilia, annô 1654. Gaspar Almeida, Coadjutor, Lusitanus, staturâ perpusillus, sed religiosa virtute magnus. Tota virium, & ingenii contentione intentus erat in afflictationem corpusculi, jejuniis, verberibus, & in somniis exhausti. Ut prolixè oraret, malebat multum sibi de somno, quàm parum de labore detrahare; etiam tota nocte coram SS. Sacramento non raro im-

impendens orationi ; nec poterat illum
dæmon vel terroribus, vel verberibus
ab illa abstertere. Multis multa præ-
dixit , eventibus fideliter subsecutis.
Duo cibarii panis frusta cum pomis
duobus pro lauto convivio illi erant ;
pisces, carnes, & si quid aliud appone-
retur, dabat pauperibus cum superio-
rum facultate. Totam Quadragesi-
mam continuatâ inediâ sinè cibo duce-
re tentantem vires defecerunt, cum
tertio die totus concideret, spiritu qui-
dem promptus, sed carne infirmus.
Coadjutorem ostio domûs præfectum,
sed jam ægrum, & depositum, surgere
iussit à lectulo, dixitque longum illi
adhuc superesse tempus, quo ad ostium
pauperibus operam daret. Surrexit
ille, & per annos plures curam ostii, &
pauperum gessit.

4. Augustæ Vindelicorum in Germa-
nia, annò 1627. P. Tobias Paumbgart-
ner, unus è 6. Sociis, qui eo anno in Ger-
mania heroicas animas posuerunt pro
populo, pestifera lue laborante. Annò
autem 1656. Monasterii in Vestphalia
P. Joan-

P. Joannes Fabritius, Germanus, Vir planè misericordiæ. Omnes preces, & sacrificia, quæ pro mortuo oblatura esset Societas, obtulit animabus Purgatorii, quæ frequentes cubiculo ejus aderant, opem poscentes. Ut vivis pauperibus aliquid subsidii conferret, pretiò corrogatò æstate emebat ligna, quæ hyeme frigentibus distribueret. Ipse ardore charitatis, carbone pestifero consumptus decessit.

XXVII. SEPTEMBRIS.

I. **P**Aulus III. Pont. Max. an. 1540. solemnî diplomate incipiente *Regimini militantis Ecclesiæ, &c.* approbavit institutum Societatis, eamque sub nomine *Societatis JESU* Religiosis Ordinibus annumeravit, cum restrictione, quidem, ut non excederet numerum 60. Professorum; sed quam annò 1543. 15. Martii; ob ingentes fructus, quos per illam in Ecclesiam Christi fieri vidit, penitus relaxavit. *Bartol. in Vita S. Ignatii lib. 2. n. 46.* Diem hunc eandem ob causam exquisitissimo apparatu celebravit

bravit in Æthiopia, annô 1624. Princeps Abassynorum, & Imperatoris frater, Zela Christos: quòd censeret auspiciacissimum toti Reip. Christianæ, ob conditum Ordinem tanto opere, ac zelo promoventem in terris Regnum DEI. *Gomez in elog. part. 2. Clas. 2. n. 29.* Societas ipsa memor tanti beneficii, in Congregatione VII. Generali Decreto 54. statuit: ut hic dies, peculiari veneratione à nostris celebraretur in gratiarum actionem pro ipsius Confirmatione, & pro impetrando felici ejusdem successu; proinde Patres omnes Sacra eo die peragenda offerrent, cæteri Rosaria, aliàsque preces, ac communionem sacram.

2. Annô 1622. Gregorius XV. largitus est varias indulgentias nostris doctibus, & externis discentibus vel promoventibus Doctrinam Christianam (seu Catechismum) tradi solitam: scilicet ut peccata confessi, & sacra Communionem refecti semel in anno, die constituto ab Ordinario loci, plenariam consequantur Indulgentiam; itèm

itẽm in articulo mortis, ad invocatio-
nem SS. Nominis JESU, saltem corde :
præterea quovis mense annorum 7. &
totidem quadragenarum. Qui verò
in causa fuerint ; ut pueri, famuli, aut
quævis aliæ personæ ad doctrinam Chri-
stianam eant, ducentos dies ; & qui
diebus Stationum urbis hanc doctri-
nam in Ecclesiis, aut Oratoriis, de Or-
dinariorum licentia docuerint, ac e-
tiam illi, qui ad eandem discendam ac-
cesserint, easdem Indulgentias conse-
quantur, quas consequerentur, & con-
sequi possent, si Ecclesias Stationum e-
jusdem Urbis personaliter visitarent
&c. *Bullar. Soc. Constit. incip. Pietatis,
& Christianæ Charitatis, &c.*

Eodem die obierunt.

3. Ingolstadii in Bavaria, annò 1606.
P. Theodoricus Canisius, Belga, Frater
P. Petri Canisii. Dixerat hic aliquan-
do illi : Vide Theodorice, quid tibi mor-
tis meæ nuncius sit allaturus. Dictio-
nem eventus explicuit. Nam P. Theo-
doricus, audita super mensam in tricli-
nio

nio morte P. Petri subito stupore, velut apoplexiâ, ita obriguit : ut omni, etiam sui nominis, memoriâ sit destitutus, atque per annos octo, hoc est, usque ad mortem, nec legere jam nôsset, nec loqui, nisi duo illa sanctissima Nomina, JESUS, MARIA. Hæc quoties vellet, expeditè pronunciabat, & iterabat. Sub mortem tamen illa verba disertè protulit : *Ad cælum, ad cælum!* & JESUM dixit, cui cum MARIAM addere inciperet, vita ipsum defecit. Sæpe Crucis signum fronti imprimebat æger, & ajunt in fronte mortui figuram Crucis conspectam fuisse.

4. Cracoviæ in Polonia, an. 1612. P. Petrus Scarga, Polonus. Ex Prælatofactus Romæ tyro Societatis, legum ipsius apices in moribus expressit, spiritum in perorando ad populum. Inter primos Poloniæ Concionatores facilè princeps erat, habentque etiam nunc eum, & spiritum, & gratiam ejus Conciones typis editæ, ut semper placeant, moveântque, nunquam fatient, quamvis singulis annis lectæ in tricliniis nostris. In aula regia

regia citra pompam, citra ullum paupertatis, vel religiosæ disciplinæ dispendium, aut laxamentum per annos 24. versatus est. Octo ante mortem annis ægro P. Petro comparuit P. Stanislaus Varfevitijs jam olim defunctus, suasitque, ut plures, quàm unum vitæ annum à DEO postulare. Supremum æger Beatissimæ Virgini Claromontanæ cereum candidum ipse confecit, misit, & accendi jussit, & ubi ille consumptus ardere desiit, P. Petrus desiit vivere.

5. Nissæ Silesiorum, annô 1633. P. Stephanus Fodor, Bohemus, vitæ suæ pro salute proximi contemptor, inter alios 17. Socios sæviente per Bohemiam contagione, ægris omni ope subveniens optatam mortem consecutus est. *Ex Tann.*

6. In Anglia, annô 1655. P. Andreas Vitus, Anglus. Suscepta navigatione in Americam, primus Christi fidem intulit in Marilandiam, Americæ Septentrionalis provinciam, sitam inter Virgineam, & Novam Franciam. Ibi cum decenniô insigni cum fructu laborasset;

râſſet; ab Anglis captus, in Angliam. n
deportatus, & in carcerem conjeſtus eſt.
Tandem ex Anglia proſcriptus, cùm i-
terum in Marilandiam ſuam penetrare
fatageret, nec modum ullum reperiret :
in ipſa Anglia inter labores Apoſtolicos
reliquum vitæ exegit. *Sotuell. in bibl.*
Societ.

XXVIII. SEPTEMBRIS.

1. **U**Lyſſipone annô 1540. epiſtolam
dedit S. Xaverius ad Doctorem
Martinum Azpilcuetam Navarrum :
qua imprimis prolixè illi agit gratias, &
pro concepta erga ſe benevolentia : de-
inde ad complura Doctoris interroga-
ta de Instituto Societatis reſpondit, de
his plenè ſatiſfacturum, ubi occasione
data coràm agere licuerit; denique ſub-
jungit : *Ad id, quod epiſtola tua adjun-*
git : Multa pro hominum conſuetudine de
noſtro instituto dici, hoc tantùm in præ-
ſentia repono. Parùm reſert, Doct̃or e-
gregie, ab hominibus judicari, præſertim ab
iis, qui pejus judicant, quàm intelligant,
&c. Epiſt. Veter. lib. 5. ep. 5.

2. Salmanticâ Romam annô 1600.
epi-

epistolam dedit R. P. Joannes Marquez Augustinianus S. Theol. Professor in Academia Salmant. ad R. P. Baptist. Plumbinum Generalem Augustinianorum Procuratorem, & Consultorem. Congregationum de Auxiliis gratiæ: in qua ei prolixè commendat P. Molinam, & doctrinam ejus; eò, quòd nihil omnino appareat in operibus ejus, quòd non hominem in primis Catholicum, & consummatè eruditum suboleat: quæ est, inquit, nostræ familiæ communis de illo æstimatio. Addit deinde: *Et quod ad punctum de physica præmotione spectat; arbitror citra controversiam esse, nunquam à S. Patre nostro Augustino cognitam fuisse, nec ei in mentem venisse.* Concludit. postea: si fortè alicujus propositionis Molinianæ, quæ deferatur ad suam Sanctitatem vestra Paternitas Censor nominetur, rogo quàm vehementer possim, adfaveat, quoniam meo judicio liber ille doctrinam valde sanam, & per omnia conformem Parenti nostro Augustino continet; & dicto Patri plurimum

Pars III. R debet

debet Ordo noster. *Eleuther. hist. de Aux.*
lib. 2. cap. 11.

Eodem die obierunt.

3. In Æthiopico itinere, an. 1625. P. Franciscus Macciadus, & Pater Bernardus Pereira, Lusitani. Sultano Sequedo, Æthiopiæ Imperatore Catholicis adjuncto, ad spes peramplas in bonum Ecclesiæ promovendas, cum proficiscerentur in Æthiopiam; à Mahumetano quodam Principe intercepti, odio fidei interempti sunt.

4. Cocuræ in Japonia, annô 1633. Thomas Riocan, Ludovicus Cafucu, Dionysius Jamomoto, Japones, primùm in exilium ejecti, cum in patriam redissent, & impigri prædicando Evangelio insisterent, comprehensi, lento igne cremati, refrigerium meruerunt in celo.

5. In insula Tatacurana Indiæ Occidentalis, annô 1566. P. Petrus Martinez, Hispanus, cum investigaret terras, quibus Evangelii semen injiceret; à barbaris contractus è scapha, flexis genibus,

bus, manibúsq; in cœlum elatis, capite clavâ confracto, mortem, quam optabat, quámque prædixerat, est adeptus. Post mortem agris variis salutarem attulit opem, uti & pluviam terræ sitienti.

6. Oetingæ veteris in Germania, annô 1634. P. Matthias Maile, Germanus, post annos complures educandis Bavarix Ducibus impenfos, pestiferorum obsequio se addixit, illique cum Sociis 80. in diversis Germaniæ partibus est immortuus. Inter honores aulæ solebat pauperum usibus calceos fuere, atque reficere.

XXIX. SEPTEMBRIS.

1. **C**UM in insula Mauro, inter summas difficultates, & pericula Evangelium intrepidè prædicaret S. Franciscus Xaverius, atque in festo S. Michaëlis Archangeli Sacrificium Deo offerret, tam horrendo concussu, crebrisque impulsibus terra movit, ut metuerit, nè altare súsque deque verteretur. Nimirum pugnante iterum Archangelo pro Christo, Satan furi-

bundus, ut in energumenis solet, victum se, ac fede cedere fatebatur. Cessit verò felicissimè ibi Xaverio, licèt apud barbarissimos, prædicatio, multis millibus ad Ecclesiam aggregatis, & urbe Tolo, quam vigesies quinquies millia hominum incolunt, cum adjacentibus oppidis ad Christum conversis *Bartol. in vita lib. 2. n. 23.*

2. Eodem die post annos aliquot, idem S. Apostolus evangelicâ tubâ, classicum canere incepit in Japonia, sub auspiciis S. Archangeli, contra Orci Satellites. Quasi primum prælii, campum sibi delegit urbem Saxumam, suâque illa ingenita comitate facilè Regem induxit, ut annueret; Bonzium quoque primarium, à quo responsa pro oraculis excipiebantur, ideòque *Veritatis Cor* appellabatur, ità sibi devinxit, ut quamvis in Religione non posset habere sequacem, haberet tamen laudum suarum eximium præconem. Nec fuit labor prædicationis sinè fructu, conversis ad Christum etiam Bonziis aliquot. *Idem ibid. lib. 3. n. 11. & seqq.*

3. Ro-

3. Romæ annô 1558. jussu Pontificis Pauli IV. in templo Domûs Profef-
fæ chorus haberi cœptus. Cùm du-
bitaretur, quonam cantûs genere uten-
dum esset, ipsemet Pontifex significa-
vit, fore sibi gratum, si absque varie-
tate vocum, musicôque concentu Of-
ficiûm absolveretur, & chorus similior
esset pronunciantibus. Sic ergo obe-
dienter cœptum est, & paulò post feli-
citer desitum, superis alia obsequia à
Societate requirentibus. *Sacchin. hist.*
Soc. p. 2. lib. 2. n. 84.

4. Collegii Monachiensis templum
à Guilielmo Bavarix duce magnificè
constructum, solemnibus ceremoniis
consecratum est, & hac die apertum
annô 1591. sacra luce Michaëli, cœle-
stis militiæ Principi, cui dedicatum e-
rat. Ea lux literariis ludis, & spectacu-
lis celebrata, nec non regali epulo, quô
primores civium idem Guilielmus ac-
cepit in Collegii novis ædibus, à se
pari munificentia conditis, ornatisque.
Cùm verò deprecarentur Patres, ut li-
beralitati modum poneret, solebat il-

Is subirasce, apertè professus, *se non modò Bavariæ Collegiis, sed universæ Societati parentis locò esse velle.*

Eodem die obierunt.

5. Romæ annô 1609. P. Franciscus Folianus, Rhetus ex Valle Telina, vir magnæ humilitatis, & mortificationis, sed maximæ devotionis erga mysterium SS. Trinitatis. Admiranda sunt, quæ in ejus cultum exercebat, & quamvis quædam minuta videantur, magni tamen affectûs sunt argumenta. Inhabitabat Romæ triangulare cubiculum, tribus asseribus pro strato utebatur, trigonum habebat pectinem, ad mensam cultrum, fuscinulam tridentem, & cochlear in formam triquetram disponebat, nunquam pluribus, quàm tribus ferculis vescebatur, ter non pluries bibebat, rosariô utebatur trium decadum conferto tricolore filo. Solemnè ejus erat effatum: *Tria sunt omnia.* Solem sæpe fixo obtutu intuebatur, suspicendo in eo lucem, splendorem, & calorem, umbram Divinæ Triadis. Cum
venia

venia summi Pontificis in Sacro quotidiana Præfationi addebat alteram de SS. Trinitate. In pervigilio Festi ejus tota nocte pervigil stabat ante aram sacrificali veste indutus, ac manè incredibili animi voluptate Sacrum per horam celebrabat. Placuisse DEO hos devoti cordis affectus, indicârunt tres flammulæ in defuncti corde inventæ, quæ parte inferiore coalescebant in unam, stupente medico, aliisque præsentibus. Moriturus tres digitos triangulari forma compositos cordi imposuit, tanquam signaculum perpetui sui amoris erga Triadem Divinam, & sic piissimè decessit, publicè laudatus in triclinio ob singularem sanctimoniam opinionem.

6. Limæ in America annô 1626. P. Ferdinandus Monrois, Hispanus. Quotidie 5. vel 6. horas dabat orationi, quæ ut gratior esset Deo, monitus est à Christo Domino, ut sæpe gratias singulares ageret Patri æterno, pro concesso nobis SS. Eucharistiæ Sacramento: à quo tempore suavi luce perfundebatur ad illa Præfationis in sacro verba: Do-

mine Sancte Pater omnipotens, &c. plurimumque illo orandi modo profecit. Per 33. annos ita se Sacro parabat, ut rem vesperi mediâ horâ de illo meditaretur, manè sub Sacro primo aliâ mediâ horâ, tum Sacrificio, & gratiarum actioni. post illud horam unam dabat, & duo Sacra audiebat. Moriens, quidquid suffragiorum pro se offerendum esset Deo, subsidium animabus Purgatorii testamento legavit, tabulis supremæ charitatis.

XXX. SEPTEMBRIS.

1. **A** Nnô 1602. habita est Congregatio, & disputatio IX. de Auxil. Gratiæ coram Clemente VIII. Argumentum disputationis fuit: *An in libris S. Augustini legatur, constitutam esse à DEO legem infallibilem cum Christo, Filio suo: ut quoties homo solis naturæ viribus fecerit totum, quod in se est, DEUS illi tribuat gratiam: vel id sit de mente S. Augustini?* Respondit Valentia: non quidem totidem verbis legi eam sententiam in libris S. Augustini, sed nec legi oppositum,

fitum , imò eam esse mentem S. Doctō-
ris, non temere colligi ex scriptis
ipsius, & multos gravesque Doctores,
addictos S. Augustini doctrinæ, eam
defendere sententiam. Produxit dein-
de textus S. Doctoris.

2. P. Consalvus Silveria an. 1560.
expeditione suscepta ad Cafres, bar-
baram Africæ gentem, atque in re-
gnum Monomotapæ, feliciter exscen-
sionem fecit, post sedatam divinitus
gravissimam tempestatem. Cùm e-
nim jam jam sorbenda esset navis, vel
vi fluctuum dissolvenda, Consalvus in
celsiorem navigii locum egressus, ge-
nua posuit, sublatisque in cœlum ocu-
lis, ac manibus brevi, sed ardente ora-
tione opem poposcit. Continuòque
venti posuerunt, serenitas rediit, stu-
pentisque vectores placidè portui sunt
invecti. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 4. n.
223.*

3. In Gallia annò 1567. aliquid fi-
delis operæ iterum contulerunt nostri,
ut Rex, & urbs Parisiensis salvi confi-
sterent. Diem hunc fatalem, & fune-

stum utrique voluerunt Hugonotti ;
 jam res dispositæ erant , ut rex , qui a-
 nimi causâ Meldis versabatur , ibidem
 opprimeretur , Lutetia autem incendiis
 repentinis consternata occuparetur . A-
 gebat per id tempus Parisiis Petrus
 Kostka , nobilis Polonus , ex eadem , qua
 Beatus noster Stanislaus , stirpe , qui dein
 Culmensis fuit Episcopus . Hunc de
 clade imminente , secretò monuit ami-
 cus quidam Hugonottus ; ut maturè se
 se subtraheret . Petrus sinè mora rem
 detexit P. Oliverio Manaræo , quo fa-
 miliariter utebatur . Oliverius homini
 persuadet , nè gravetur unà secum ac-
 cedere Magistratum , eumque de peri-
 culo facere certiore . Acceptò indi-
 ciò , illico Magistratus ordinat , quæ , &
 ad incendia sopienda , & ad hostes ar-
 cendos videbantur necessaria , factaque
 inquisitione inventæ sunt domus ali-
 quot pice , stramine , & simili materia
 ad ignem excitandum refertæ . Sic
 urbs supremum discrimen evitavit ,
 Rex autem Meldis monitis de discrimi-
 ne , agre evasit DEI favore , & Hel-

vetorum præfidiariorum virtute: *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 3. n. 153.*

Eodem die obierunt.

4. In mari Baltico annô 1598. P. Martinus Laterna, Roxolanus. Brunsvbergenſium Patrum pietate, doctrinâ, & conſuetudine delectatus, exemplô ſui Magiſtri, ſe in Societatem dedit, evaſitque in virum Apoſtolicum, planè mirabilem in pœnitentia prædicanda. In caſtris glorioſi regis Poloniæ Stephani Batorii, triennio ad Regem latinè, ad cæteros Polonicè dixit fructu uberri-
mo. Poſt Stephani obitum ad Sigifmundum Regem accitus in Sueciam, cùm indè rediret in Poloniam, navis capta eſt ab hæreticis, & graviter vexati Catholici. Hos dum ad omnia Chriſti cauſâ fortiter toleranda hortatur P. Martinus, agnitus, quòd non ſolùm Catholicus, ſed ſacerdos, & quidem Jeſuita eſſet, ſine mora præcipitatus eſt in mare, acceptis priùs gravibus vulneribus. Poſt mortem, nobilem Polonum, Laurentium Bienczowski, cui

quadrigâ splendidâ vectus apparuit, è Tartarica servitute, & ferreis compedibus momentô asseruit in libertatem, transtulitque in campum Ruffiæ, milliaribus 50. diffitum, prout idem nobilis Romæ juratus retulit, pluribûsque aliis se beneficum præstitit.

5. In mari indico, annô 1639. P. Maurus Moureira, Lusitanus. Cùm ex incensâ ab hæreticis Lusitanorum navi, in aquas cum aliis defiliisset, illique alios adnantes cymbis exciperent, illum è corona sacerdotali, seu vertice eo die raso Sacerdotem, è veste verò Jesuitam esse advertentes, non tantùm non receperunt cum aliis, sed crudeliter contis confecerunt.

6. Sciki in Japonia, annô 1633. Jacobus Antonius Tacusima, Japon, vir eloquens, & præstantis exempli, odiô fidei damnatus ad rogam, gloriosô incendiô conflagravit.

7. Barcinonæ in Hispania, an. 1607: P. Vincentius Matrese, Italus. Is ipse est, quem annô 1587. Frater Laurentius de Mola Capucinus, vir à solida virtu-

te commendatus, cū supremū æger
decumberet, advocari curavit. Præ-
sentem sic compellavit: Jussi te, Pater,
hac hora advocari; ut nunciem, quæ
mihi DEUS nunciare mandavit, ni-
mirum: *Omnes, qui moriuntur in Socie-
tate salvari, & ad cælum ire.* Tempe-
rare dicti latitudinem volenti Vincen-
tio, respondit æger: Pater mi, res ita se
habet, ut dixi, & DEUS mihi mandat,
ut dicam, & idcirco te curavi advocari.
Lætus hoc nuncio P. Vincentius ita vi-
xit, ut pretiosa morte moreretur
in Societate.

F I N I S.

IN-

INDEX.

A.

- A** Bnegatio sui singularis, 371
Abſtinentia rigida. - 380
P. Æmilianus Paulus patientia in diu-
turna cœcitate, & jejunio clarus, 6
Ærumnarum ſitis, - 247
P. Aicha Gaſpar nunquam extra do-
mum bibit, ejus teſtamentum reli-
gioſum, - 57
P. Albertus Martinus DEL-paræ cultor
eximius, quæ ei diem mortis reve-
lat, - 268
P. Alamannus Coſmus obediendo, &
orando omnia impetrat, 102
P. Alexandrio Joanni venia inimico-
data lucroſa. - 235
Alexius novus, - 161
P. Almeida Antonius mancipium cha-
ritatis, - 340
Almeida Gaſparis Coadj. Mortificatio
con-

constans , abstinencia rigida , præ- dictiones variorum ,	-	379
P. Almeida Joannes redivivus Anchie- ta , victor sui admirandus ,		373
S. Aloysius monetur de ingredienda Societate ,	-	193
Alphabetica ad mortem dispositio ,		207
P. Alvarez Balthasare vivente nemo in terris perfectior ,	-	106
P. Alvarez Consalvus orationem ad 8. horas continuat , orantis situm etiam mortuus tenet ,	-	89
Alvarus Bartholomæus Coadj. S. viati- cum ab alio ejectum sumit , ejus hu- militas ,	-	232
Amacai Sinarum conceditur Nostri a- rea pro ædificando templo , & do- mo ,	-	325
P. Amadei Joannis Innocentia , ei pa- trocinatur Christus ,	-	357
P. Androtius Fulvius rigidus erga pœ- nitentes ,	-	246
Angelino Gerardo Coadj. revelata præ- destinatio ad gloriam ,	-	103
Angeli Custodis familiaritas ,		75
Auxilium ,	-	177
		An-

Index.

Angeli sudorem operariorum Aposto- licorum abstergunt , & DEO offe- runt,	-	286
Angelus egenti subvenit,	-	31
Angliæ Reginae edictum contra Jesui- tas,	-	64
Anglorum Collegium Romæ Semina- rium Martyrum,	-	23
Antonii Joannis Novitii admirandum Obedientiæ studium,	-	161
P. Antonius Marcus splendida victima charitatis,	-	144
Antverpienses tumultus contra Socie- tatem ,	-	375
Apostata à Societate miser,	-	88
Apparitiæ Martinus Coadj. victima charitatis,	-	273
Aqua benedicta contra incendium,	-	228
P. Aquaviva Claudius ingreditur so- cietatem,	-	90
P. Aquaviva Rudolphus victima fidei, fortis Castitatis defensor,	-	66
P. Aragona Alphonsi sanctitas interi- or,	-	43
P. Arents Joachimus præmissis 4. fra- tribus ingressus Societatem,	-	53
		P.

Index.

- P. Arousmithæus Edmundus victima
fidei, - 297
- P. Arriaga Paulus à B. V. ad Societatem
vocatus, ejus cultus Passionis domi-
nicæ, - 291
- P. Aubasii Bernardi Passionum domi-
nium, DEI præsentia, Gustûs mortifi-
catio admiranda, - 48
- Avicula grata, - 165
- Avila Joannes suos expedit ad Societa-
tem, - 21
- P. Azevedius Ignatius gloriosa fidei,
victima, - 66

B.

- P. Baëza Didaci concionandi modus e-
tiam post fata, - 195
- Baptismum persvadentibus concessum
Jubilæum, - 276
- Baronius Cardinalis sepulchro S. Ig-
natii iconem, & anathemata appen-
dit, - 125
- P. Bartilii Laurentii devotio erga B. V.
Humilitas ante & post mortem, 251
- P. Barzæus Gaspar vocem exercet, 281
in convivio concionatur, 299
- P. Bu-

Index.

P. Buthæus Joannes victima fidei,	198
Bavariæ ducis Guilielmi epistola ad Pontificem pro Societate.	99
Bellarminus Robertus ingreditur Societatem,	353.
Ejus Professio 4. votorum, & labores 26. Cardinalis ad Nostros dicit exhortationem,	124
Infirmi protestatio,	308.
Mors,	196.
Elogium,	343.
Corporis transl.	331
P. Benedictus Martinus victima charitatis,	- - 106
Berchmans Joannis oratio,	129.
Elogium,	- - 184
Bertrandus Joannes victima charitatis,	- - 67
P. Bertendona Ximenius à Christo sanatus,	- - 165
Biblia Polonica,	- - 112
Bitter Joannis schol. breve Purgatorium,	- - 180
P. Bobadillæ Nicolai Elogium,	367
P. Boddens Joannes victima fidei inter atrocia tormenta,	- - 84
Bohemici ordines infamiam Societati Pragæ aspersam detergunt,	366
P. Bollandus Joannes Scriptor Sanctorum clarissimus,	- - 321

Index.

P. Borges Emmanuel	victimæ fidei,	198
S. Borgias Franciscus	primam hostiam	
Deo litat,	134.	Electus Præpositus
Generalis,	275.	Comes legationis
Pontificiæ in Hispaniam,	253.	Beatus nuncupatur,
	-	272
Boschus Cæsar	Societatem ingressurus	
musica instrumenta	abjicit,	334
P. Bottelberch Andreas B. V.	Ecclesiastes,	
	-	74
P. Boytonus Guilielmus	victimæ fidei,	
	-	324
P. Brilmacher Petrus	victimæ fidei,	238
P. Broëti Paschasii	Encomia,	329
Brunii Guilielmi Coadj.	Nobilitas humilis,	
placendi Deo	studium,	214
P. Bucellinus Paulus	victimæ fidei,	10
Bungi Rex	favet Christianis,	293
Burdigalensium sociorum	exilium fructuosum,	
	-	19
P. Burnatius Mathias	victimæ fidei,	168
P. Bustamantius	miraculosè præservatus,	
	-	262

C.

P. Cabarasius Sebastianus	Sodalitatum cura,	
---------------------------	-------------------	--

cura, & latronum conversione ce-		
leber,	-	56
Caguini Francisci dentium dolor pro		
peccatis, oratio efficax,	-	175
Cajetanus Cæsar Novitius, Mundi Con-		
temptor,	-	152
P. Callant Joannes mox ab obitu cœ-		
lum petit,	-	369
Calumniæ in Societatem jure dilutæ,		
13. Detectæ,	-	205
P. Campensis Otho victima fidei,		10
P. Campianus Edmundus gloriosus,		
Christi Pugil,	-	52
P. à Campo Joannes visis cœlestibus à		
DEO frequenter honoratus,	-	175
P. Canisii Theodorici mors sancta,		
-	-	381
Canones de Sacramento ordinis à P.		
Laynio concepti,	-	71
P. Cansfelders Brianthus victima fi-		
dei,	-	144
Cantus in flammis,	-	291
P. Caputi Sertorii virgineum corpus,		
incompactam,	-	315
Carcer Omuranus,	158.	311
P. Cardosus Franciscus Catechismum		
ferre		

Index.

ferventer tradit, ejus mira mors,		354
Carillus Petrus ex Scholaſtico Coad-		
jutor humilitatis eximiæ, orationi		
immortuus,	-	23
P. Carlier Henricus victima charita-		
tis,	-	338
P. Carlier Joannes Miſſionarius cele-		
ber,	-	337
P. Carnerus Michaël Episcopus zelo-		
ſus, & obſequens,	-	209
P. Carrion Franciſcus victima fidei,		140
P. Carvallius Michaël victima fidei,		327
P. Caſſuni Petrus victima fidei,		30
P. de Caſtillo Didacus Procurator exi-		
mius,	-	160
Caſtitas fortiter deſenſa,	66.	156
P. Cauſini Nicolai laudes,	-	12
Charitas erga ægros,	122. 137.	erga
Socium,	-	17
Charitas exemplaris, 149. ejus speci-		
men inſigne, 260. Noſtrorum va-		
pulat,	-	313
P. Charlartus Quintinus victima cha-		
ritatis, ejus liberalitas in pauperes,		
		116
		Cho-

Index.

Chorani Insulæ incolæ biduô ferè omnes baptizati ,	86
Chorus an introducendus in Societatem? 226. Introducitur à Paulo IV. 390 post mortem ejus abrogatur, 200	
Christi complacentia in anima zelosa	
186. Patientis imitatio ,	122
Ex Crucifixo notitia DEI ,	214
P. Christynen Carolus victima charitatis ,	32
Cilicium utiliter gestatum ,	220
P. Clavero Petro strenuo Missionario thronus in cœlo paratus ,	301
P. Clusellus Carolus vir innocentissimus judicia divina pertimescit ,	40
P. de la Croix Franciscus DEI-paræ cultor eximius , Angelus Religiosus ,	140
P. Cochius Bartholomæus dicendi robore , & gustûs mortificatione clarus ,	93
P. Codurii Joannis animam videt S. Ignatius deferri in cœlum ,	252
Cogitatio obscœna damnat ,	199
P. Collignon Joannis charitas erga ægrotos ,	137

Index.

Colloquium de rebus piis inferis amarum, superis gratissimum,	62
Coloniæ locus emitur pro templo Societatis,	332
Columna infamis Societati diruitur.	
Parisiis,	120
Compluti 2. Cathedræ Theologicæ.	
collatæ Societati,	105
Concio in flammis,	291
Concionandi methodus utilis,	258
Concionator in convivio,	299
Concionator zelosus,	149
Conciones per annos 30. semper novæ.	11
Confessiones Generales promotæ,	35
In Confessionali assiduitas,	189
Congregatio Generalis Novennalis.	
suspenditur,	353
P. Constantii Camilli infractum robur inter flammæ.	333
Consultores adhibendi,	179
P. Continens Petrus linguæ dominus,	379
Controversia de auxiliis gratiæ finitur,	248. 284
Controversiæ Bellarmini,	343
Con-	

Index.

Conversio numerosa,	-	14. 327
P. Corbæus Rudolphus victima fidei,		
-	-	344
Corbinellus Ludovicus accedit Societati,	-	41
P. Corcionus Franciscus victima charitatis, Auctor Sodalitatis Silentiorum,	-	85
P. Cordubensis Francisci abnegatio sui singularis,	-	117
P. Cornelius Joannes splendida fidei victima, Mortificatione se ad Martyrium disponit,	-	15
P. Corquera Christophorus Prophetiæ dono clarus,	-	90
Correa Petrus Coadj. venator Barbarorum, victima fidei,	-	232
P. à Costa Jacobus Doctor antiquæ Ecclesiæ,	-	89
P. Cotonus Petrus libris famosis impetit,	-	310
P. Coturius Julius cultor Jesuli; egenti S. Angelus Custos opitulatur,		176
Crucifixi Amor,	-	288
Crucifixi imago sanguine manat,		123
P. Crucius Adrianus victima charitatis		
Mor-		

Index.

Mortificatione præparata ,	148
Cubiculum pauper,	250
P. de Cuellar Franciscus splendida fi- dei victima,	144
Culinæ mundities,	263
Cyprensis Missio ,	162
P. Czaplinski Ladislai Alphabetica de- votio, & ad mortem dispositio,	207

D.

Dæmon cedit S. Xaverio,	387
Dæmon concionator,	82
Dæmon concionatorem turbat,	347
Dæmonum Legio à puella expulsa,	187
P. Damaralius Gomez victima dei,	372
P. Daniel Antonius victima fidei, ze- lum animarum vel mortuus alteri fvadet,	19
P. David Joannis Cura Pudicitie, Mortis memoria,	168
Decretum de Beatificatione S. Igna- tii,	112
Dentium dolor pro peccatis,	175
Desertor Societatis mirè punitus,	324
Devotio erga B. V.	251

Index.

P. Diaz Petrus victima fidei,	324
Dilingana Academia traditur Societati,	200
Disputationes solennes Romæ,	18
Vilnæ de Ven. Sacram. Euchar.	80
Doligier Petrus Coadj. moribundus, & coelitus alterius precibus commendatur,	77
Dolor de peccatis petendus,	69
P. Domanyewski Stanislaus charitatis Rector frequentissimæ Orationis, & Mortificationis,	317
S. Dominicus S. Ignatio aureâ catenâ in cœlo nequitur,	145
Dominique Gerardus Coadj. ob colloquia de rebus piis speciali gloria donatus,	62
Dominus famulo subjectus,	206
Domyne Joannes mortuus dimittendum è Societate servat,	228
Duchi Januarii schol. lacrymarum copia,	339

E.

P. de Escalza Josepho crux Christi auxilio,	297
P. de	

P. de Escobar, & Mendoza Antonius validus annis 50. per Quadragesi- mam concionator, scriptor cele- ber,	-	20
P. de Espinosa Petrus victima fidei, ipso cædis tempore Socio gloriosus comparet,	-	16
P. Esquera Alphonfi Mortificatio rigi- da præsertim gustûs, cum Angelo custode familiaritas,	•	74
P. Esquiel Consalvus Dominus famulo subjectus, Ejus obedientia prodi- giosa,	-	206
P. Evan Philippus victima fidei,		137
SS. Eucharistiæ potentiam fateri cogi- tur dæmon,	-	16
P. Everardi Laurentius victima fidei,		10
Exemptio Societatis à Decimis,		208
Exercitiorum libelli approbatio,		129
Exilium fructuosum,	-	119
Expeditio infelix in Floridam,		370

F.

P. Faber Petrus jubetur migrare Co- loniam,	-	50
	S 2	Ejus

Index.

Ejus Elogium, -	135
Facultas data Societati alienandi bona, -	150
Erigendi Congregationes,	256
Suscipiendi Novitios,	ibidem
Fæminarum fuga. -	180
P. Fagot Joannes concionator damoni exosus, -	347
P. Falco Joannes zelotes indefessus, ejus votum perarduum, obedientia, & Humilitas. -	370
Fama Societatis vindicata in Germania, -	16
Ferdinandi II. literæ ad Generalem Societatis, -	341
P. Fernandez Georgius victima fidei, -	372
P. Fernandez Matthæus victima fidei, -	333
P. Ferrerius Christophorus Testamentum Paternum piè corrigit, ejus Amor Vocationis, & Inimici,	255
P. Ferrerus Petrus viva Bibliotheca,	21
Fidei felix propagatio, aquæ Sinas,	238
Flammæ ex pectore aperto in cælum evolans, -	291
	De

De Flores Ludovicus Coadj. proluxæ, & extaticæ orationis, -	210
P. Fodor Stephanus victima charita- tis, -	385
P. Folianus Franciscus singularis cultor SSS. Trinitatis, post mortem tres- flamulæ in corde ejus repertæ, 392	
Fratres 5. in Societate, -	102
Fratrum Trias insignis, -	27
P. Froës Joanni strenuo in vinea Do- mini operario honor singularis post mortem exhibitus, -	48
P. Froës Ludovicus strenuus in Japo- nia Missionarius, -	36
Fuga obstinata Prælaturæ, -	218

G.

P. Gagliardus Achilles perfectum Su- periorum, & Patientiæ exemplar. 27	
Gallia recipit Societatem, -	345
Gallicæ turbæ contra Societatem feda- tæ, -	75
P. Garzia Franciscus Archiepiscopus Malabarum Prælaturam horret, 9. linguarum peritus, -	277
P. Gerardi Joannes Tormenta Mor- tifi-	

Index.

tificatione voluntaria	'auget,	113
P. Giannius Antonius	victima fidei,	250
P. Gianotti Alphonfus	Spiritûs Novitii, & virginatis custos egregius,	350
P. Ginkieviz Michaël	Concionator zelofus,	149
Gomez Petrus	Coadjutor diligens, & accuratus,	149
Gonzalez Joannes	Coadjutor summam culinæ munditiem accurat.	263
P. Gonzalez Thyrsus	Præpositus Generalis electus,	26
P. Good Guilielmus	Missionarius excellens,	22
Gorczin Laurentium	Coadj. moribundum DEI-para tuetur,	166
P. Grabenius Adalbertus	punctualis obediens, mirè felix in dirigendis ad Religiones Adolescentibus,	78
Gradus conferendi facultas	Societati data,	207
Grammatica	42. annis docta,	320
Gratitudo aviculæ,		165
P. Graveni Wolffgangi	singularis ad somnum dispositio,	214
P. Grimes Bazier Matthæus	incruenta fidei victima,	175

Index.

P. Grodecius Michaël fidei victima,	296
P. Gruzewski Joannes vir magnæ perfectionis,	180
Guindora Joannes victima fidei,	254
Gulæ mortificatio,	185 - 210
Gustûs mortificatio,	48

H.

Hæreticorum arrogantia,	367
Hæreticis : Esse Jesuitam sufficiens causa ad pœnam capitis,	19
P. Hartus Joannes Exul pro fide,	82
Hauſtus foris nunquam admiſſus,	57
Hayi Joannis Scholaſtici celebris de Hæreticis victoria,	59
Henrici II. Gallia Regis mors luctuoſa Societati,	41
P. Hernandez Alphonſi ſpecialis oculorum Modeſtia,	28
P. Herrera Joannes à Chriſto impedi- menta vocationis ſuperare doctus,	349
P. Hieronymus Joannes calumniarum ſcopus, ſed innocentia triumphat,	5
Historicus excellens,	292
P. Hugo Hermannus ſcriptorum ele- gantia, & charitate proximi inſi- gnis,	S 4 316

Index.

Humilia obsequia placent B. V.	268
Humilis indifferentia,	- 259
Humilitas honorata,	- 348
Humilitas post mortem,	- 251
Humilitatis specimen,	- 371
P. Hurtadus Gaspar annis 30. Profef-	
for Theologiæ,	- 153
P. Hurtadus Melchior ærumnarum si-	
tientissimus,	- 247

I.

P. Jajus Claudius gloriosus Prælaturæ	
contemptor,	- 155
P. Ibannez Antonius Superior Instituti	
observantissimus,	- 202
Idola semi-Religiosorum,	- 28
Idolum creditum vacca genitum,	51
Jejunium Exercitia alit,	- 254
Jejunium rigidum,	- 6. 155
S. Ignatius Spectra fugat, 133. Hie-	
rosolymam solvit,	- 280
Ei dantur variæ facultates Venetiis,	
22. Ejus morbus extremus, 3. 54.	
Proximus morti petit Indulgentiam	
& Benedictionem,	- 122
Ejus Mors, 127. Sepultura, 133.	
Cor-	

Corporis translatio ,	128.	Miracula ,	49. 62. 100. 128. 132. 166. 248.
Illusor punitus ,	-		236
Indifferentia humilis ,	-		259
Indulgentiæ pro Catechismo ,			380
Infans loquitur ,	-		123
Infirmorum cura accuratè habenda ,			224
Infirmorum cura utilis ,	-		121
Inimici Amor ,	-	-	255
Inimico venia data lucrosa ,			235
Innocentius XII. Pontifex eligitur ,			72
Institutum Societatis confirmatur ,			86. - 282. - 379
Institutum Societatis Digitus DEI ,			274
Intentio pia labori præmittenda ,			10
Joannis Dominici Coadj. animam excipit Christus ,	-		273
B. Josaphat Archiepisc. Mart. acer defensor Societatis ,	-		378
S. Josephi cultum commendat B. V.			106
Judicia hominum contemnenda ,			386
S	5		P.

P. Justinellus Petrus victima charita-	
tis,	132

K.

Kejan Jugunanga Nicolaus Japon.,	
schol. victima fidei, in scrobe siti-	
ens à DEI-para resectus,	131
P. Klinka Matthæus clarus per annos	
30. novis semper concionibus Ec-	
clesiastes,	11
P. Kravarski Adamus Carbonarius A-	
postolicus, ejus zelus, & felicitas.	
in convertendis hæreticis,	258

L.

Labor assiduus,	292
Labores orationibus juvandi,	113
Laborum Societatis præmium non ho-	
nores, sed labores,	65
Lacrymarum copia,	339
P. Lancicio Nicolao apparet Chri-	
stus,	68
P. Langemantel Paulus victima chari-	
tatis,	351
Laparus Joannes Coadjutor, Coadju-	
torum Norma,	292

Laskowski Joannes Scholasticus Mar-	
tyr internus,	85
P. Laterna Martinus victima fidei, post	
mortem mirè beneficus,	397
Latronum conversio,	56
Latrones duo in cruce baptizati,	100
S. Laurentius cultus à S. Stanislao Kost-	
ka,	169
P. Laynez Jacobus jubetur Societatem	
gubernare, 167. Datur Socius Le-	
gato Pontificio in Galliam, 4. Mis-	
sus à Pontifice ad concilium Triden-	
tinum, ultimum locum eligit, 181.	
Ibidem cum admiratione omnium	
perorat, 243. Ibidem jubetur sen-	
tentiam dicere de sacrificio Missæ,	
239. Concipit Canones de Sacra-	
mento Ordinis, 71. Vult resignare	
Generalatum,	342
Laynez Marci Coadj. charitas frater-	
na,	126
P. Leomani Andreæ carcer ærumno-	
sus, charitas,	305
De Leon Antonius Coadj. fortis casti-	
tatis defensor,	156
P. Leonius Guilielmus Missionarius	

Index.

indefessus, labores oratione juvat,	113
Libelli famosi in Societatem,	114
Liber confixus sub nomine Francisci Suarez,	157
Liber vitæ inspectus,	197
Liberalitas in pauperes, 116.	121
Linguarum peritia pro animarum sa- lute,	190
Litaniarum utilitas,	219
P. Longobardi Nicolai Mortificatio, assidua,	267
P. Lorenzana Marcellus Missionarius prodigiosus,	320
Ludovisus Ludovicus Cardinalis jacet primum lapidem pro templo Roma- ni Collegii,	134
De Lugo Joannes Cardinalis Prælatu- ram obstinatè fugit, ejus amor, & reverentia in Societatem,	218

M.

P. Macciadus Antonius victima chari- tatis,	282
P. Magirus Joannes ad Societatem in- eundam acriter admonetur,	300
P.	

- P. Maile Mathias victima charitatis, 389
- P. Mainburg Erardus benefacit purè
propter DEUM, - 269
- P. Mairhofer Ernestus senum in Soci-
etate Decanus, ejus senectus rigi-
da, - - 141
- P. Mancinellus Julius assiduus in Con-
fessionali, ejus linguarum studium,
& prodigiosa peritia pro animarum
salute, surdi, & muti disertis inter ei
confitendum, - 189
- Manſuetudine dæmon somni turbator
reprimitur, - 17
- P. Mantuanus Paulus charitatis eximie,
cujus & victima factus est, 16
- P. Manuel Joannes insignis in paupe-
res, & infirmos charitatis, 121
- S. Maria DEI-para animarum amans,
156. Ejus Imago à peccatore malè
pingitur, 269. Moribundi solatium,
40. Moribundum tuetur, 166.
Mortis diem revelat, 269. Siten-
tem in tormentis reficit, 131
- Marianarum Insularum Incolæ domi-
ti. - - 55
- P. Marquez Ferdinandus vir mitis, &
amabilis, - 17

Index.

P. Martii Emmanuelis Jejunium perpetuum, vita austera, paupertas rigida, -	93.	-	226
P. Martincurtius Joannes fervens victima charitatis, -			206
P. Martinez Petrus concionator Marianus, ardens B. V. cereus in obsequio pestiferorum consumptus, 73			
Martinus Petrus Coadjutor impudici- tiae victor, optat inter Socios mori,			273
P. Mascarenia Petrus victima charita- tis, -			353
P. Massonius Laurentius praestans, & mirificus Missionarius castrensis,			81
Mathematicae utilitas, -			238
Meditationum severa cura, -			98
P. Medrado Alphonsus se cum Sociis sui collegii praedestinatum à Chri- sto intelligit, -			287
Memoriae defectus, -			383
Mendicandi ars nova, -			219
P. Mendoza Ferdinandus B. V. quoti- diana Rosarii recitatione cum fru- ctu honorat, -			70
P.			

Index.

P. Mendoza Ignatius Mundi contem- ptor , sacerdotii reverentissimus ,	194
Mendoza Joannes Novitius perfe- ctus ,	354
Mercatura quæstuosa ,	266
P. Mercurianus Everardus excellenti gubernandi talento præditus ,	136
P. Mesquita Joannes mirabiliter evadit ex carcere ,	364
Messis animarum copiosa ,	163
Mexicum primùm appellunt Socii ,	54
P. Miro Jacobus concinnator Summa- rii constitutionum , ejus oratio hu- milis ,	237
P. Mioldus Franciscus eâ horâ mortuus , quâ Christus expiravit ,	243
Misericordiæ vir ,	380
Missionario thronus in cœlo paratur ,	301
Modestia Angelica ,	242
In Moldaviam penetrat Societas ,	267
P. Molinæ doctrina Augustino confor- mis ,	387
P. de Molina Petrus victima charitatis post mortem splendida ,	143
P. Mo-	

Index.

P. Molineus Sebastianus obstinatorum conversione celebrer, -	159
Monachienſis Collegii, & templi ſplen- dor, -	391
P. Monrois cultor ſingularis SS. Eu- chariſtiæ, ejus charitas erga animas Purgatorii, -	393
P. Montmorency Florentius primariis in Societate muneribus, clarus, 179	
P. de Montoya Thomas victima fidei, - -	61
P. Moralis Sebastianus Episcopus Japo- niæ victima charitatis, -	32
Moribundi juvandi, -	44
Mors inter orandum, -	24
Mors jucunda, -	164
Mors ſancta, -	383
Mortis memoria, -	168
Mortificatio affidua, -	268
Mortificatio diſpoſitio ad Martyrium, - -	16
Mortificatio ſevera præſertim gu- ſtûs, -	73
Mortificatio ſui, -	135
P. Moureira, Martinus victima fidei, - -	98
	P. Mur.

Index.

P. Moxica Joannes victima charita-	-	-	28
tis,	-	-	
Mundi contemptus,	152.	195	
P. Murdochus Guilielmus cilicium u-	-	-	223
tiliter gestat,	-	-	
Musica instrumenta abjecta,	-	-	334
Muti inter confitendum disertis,	-	-	190

N.

Naves Joannes Coadj. operarius stre-	-	-	247
nuus, ejus ulcera ope S. Ignatii sa-	-	-	
nata,	-	-	
Naufragium in portu,	-	-	215
Navigatio infelix,	-	-	221
Negotia impigre tractanda,	-	-	179
Nichesolius Lælius voluntatem pro-	-	-	
priam strenuè abnegat, in morte	-	-	
adstites ei cœlites,	-	-	203
P. Nickel Gofvini elogium,	-	-	130
Nobiles norma aliorum,	-	-	13
Nobilitas humilis,	-	-	214
Nottin Philippus Coad. victima fidei	-	-	
inter atrocia tormenta,	-	-	61
Novissimorum recordatio,	-	-	210
Novitius veteribus Anachoretis par,	-	-	117
	-	-	P. de

Index.

P. de Noyelle Carolus Præpositus Generalis votis omnium electus,	22
P. Nunnez Melchior victor sui insignis,	172
P. Nunnius Joannes adlegitur Societati,	229

O.

Obedientia eximia	136.	Fortis.	110
118. Prodigiola,	-		206
Obedientia perfectionis compendium,			264
Obedientiæ studium admirandum,			161
Oculorum Modestia,	-		28
P. Olavius Martinus ad Societatem mandatu Christi impulsus,			201
P. Olivarius Bernardus vocationis tenacissimus,	-		224
Omuranus carcer,	-	158.	311
Operariorum Apostolicorum sudorem Angeli abstergunt, & DEO offerunt,	-		286
Operarius laboriosus,	-		228
Orantis situs etiam post mortem retentus,	-		89
			Ora-

Index.

Oratio efficax ,	175. 236.	Extatica ,	
	210.	Frequens ,	317.
		Humilis ,	
	237.	8. horis continuata ,	89.
		Fortissimum præsidium ,	242.
		Non subtrahit tempus labori ,	211.
		Eâ tempestas sedatur ,	395
Ordines quomodo Nostri possint suscipere.	-		360
Ortunii Joannis Novitii cæca obedientia ,	-		117
Ota Augustinus victima fidei ,			172
De Otazo Franciscus librum vitæ inspicit ,	-		197

P.

P. Paëfman Gerardus victima fidei ,			
	inter atrocissima tormenta ,		84
P. Pallavicinus Julius victima charitatis ,			49
P. Palmus Benedictus pacem Genuæ conciliat ,	-		319
Parisienses defendunt , & servant Jesuitæ ,			
	- 309.	-	395
P. Parisot Joannis exquisita humilitas ,	-		306
De Paro Caroli Magistri Crucifixi Amoris ,	-		288

Index.

Parvulus gratioſus,	-	148
Pauli III. Pontif. Mors,	-	310
Pauli IV. de Societate ſenſus,		25
Inducit chorum in ſocietatem, qui		
poſt ejus mortem conticet,		199
Pauli V. Epiſtola ad P. Franc. Sua-		
rez,	-	233
P. Paumbgartner Tobias victima cha-		
ritatis,	-	380
Paupertas cubiculi,	250. 346.	Ri-
gida,	-	226
Pauperum amor,	-	283
Peccator imaginem DEI-paræ malè,		
pingit,	-	269
Piceus Bernardinus victima fidei,		333
P. Pequet obſequio Peſtiferorum im-		
mortuus mira luce, & ſplendore,		
coruſcus,	-	47
P. Perez Joannem Crucifixi imago il-		
luſtrat,	-	231
Periculum in Mari,	-	150
Perſecutio Societatis in Japonia,		104
P. Pfeiſſchmid Henrici breve ob cha-		
ritatem Proximi purgatorium,		302
S. Philippus Neriſ cupit admitti ad		
Societatem,	-	116
		Phi-

Philippi II. Hispaniarum Regis mors,	322
P. Pineda Michaël dolet se mori fatô incruentô,	360
P. Pinna Balthasar Innocentiâ vitæ, & Prædicandi donô eximius,	121
P. Pintus Antonius victima fidei he- roica,	278
P. Pirez Vascus viator pauper,	358
P. Piscatoris Joannis Laudes,	31
Pius IV. putatur alienus à Societate, 45. Afficitur Societati,	103
Pii V. Literæ pro Societate,	315
Placendi DEO studium,	215
P. Plati Hieronymi Elogium,	211
Pœnitentiæ Sacramentum inter absen- tes irritum,	211
Polocensis collegii primordia,	8
Poloniæ vastatio, & restitutio per ora- tionem prædicta,	107
P. Pongracz Stephanus infracta fidei victima,	296
P. Porzecki Thomas victima charita- tis,	40
P. Possevinus Anton. Legatus Pontif. in Poloniam, & Moscoviam,	203. 216
Prælaturæ horror,	277

Probationis domus separata à Colle-	
giis ,	- 352
A Processionibus eximitur Societas,	67
Professi Societatis ad quam Religionem	
transire possint ,	- 335
Puerorum institutio sedula ,	158
Pugetus Apostata à Societate ,	88
Pulsus pro defunctis auctor ,	345
Purgatorium breve ,	- 180. 302.
Purgatorii flammæ ,	- 16
Purgatorium Religiosorum moribun-	
dos adjuvare negligentium acre ,	44

R.

P. Raymundi Vincentii pauperum a-	
mor , Honorum fuga ,	- 283
P. Raulini Francisci sedula Puerorum	
institutio , Christi complacentia ,	
in ejus zelosa anima ,	- 185
P. Realinus Bernardinus per B. V. ad	
Societatem vocatus , miris Sanctita-	
tis signis coruscus ,	- 10
Regulæ Societatis propositæ à S. Bor-	
gia ,	- 8
Religiosorum acre Purgatorium ,	44
Renatus Novitius victima fidei ,	152
Re-	

Revelatio de salvandis in Societate,	398
P. Reufs Bernardus victima fidei,	73
P. Rho Joannes concionator celebrer,	313
P. Ribadeneira Petri encomia,	363
P. Ribera Joannes damoni concionabundo silentium indicit,	82
P. Riberus Nunnius victima fidei,	224
P. Riccius Matthæus Sinarum Apostolus pervenit Pechinum,	300
Rigâ ejicitur Societas,	271
P. Riswig Theodorus victima fidei,	19
P. Rodericius Christophorus Nuntius Apostolicus in Ægyptum,	8
P. Rodericius Simon Apostolus Lusitanix,	65
P. Romanus Carolus innocentia vitæ, & apparitionibus clarus,	198
Rosarii constans recitatio,	70
Rosariô sedata tempestas,	15
P. Rose Guilielmus mancipium Marianum, ejus rigida mortificatio,	107
P. Rubiola Hieronymi mendicandi ars nova,	210
Rudolphi Imperatoris literæ in laudem Societatis,	34

Index.

P. Rudomina Andreas à Christo Missioni Sinicæ destinatus, S. Ignatius ad moribundum in cœlum deducendum venit,	-	286
Ruiz Ludovicus Coadjutor zelosus,		24

S.

P. de Saavedra Petrus miraculosè ad Societatem vocatus,	-	102
Sabbathi Mariani cultus,		155
Sacerdotum reverentia,	-	195
S. Salesii Francisci epistola, ad P. Leonardum Lessium,	-	240
Salvandorum paucitas,	-	330
P. Sanchez Michaël annis 42. Grammaticæ Professor,	-	320
P. Sancii Petri cum Sanctis familiaritas,	-	69
P. Sanguinot Carolus novus Alexius,		161
P. De Sannois Dionysius ab anima purgatorii ad juvandos moribundos excitatur,	-	44
P. Sanzii Joannis Paupertas eximia,		346
		P.

Index.

P. Sarmiento Sebastiani mors jucunda,	164
Sartre Michaëlis Coadj. Meditationis,	
& examinis cura severa,	98
P. de Saura Bartholomæi laudes,	39
P. Scarga Petrus concionator insignis,	
cum cereo extinctus,	384
P. Schall Adamus Sinis Magister ar-	
canorum cœlestium, felix fidei pro-	
pagator,	238
Schiela Ludovicus Magister prædicat	
calamitates,	324
P. Schnabelius Theodorus victima	
charitatis,	III
Scrupuli sunt crux,	68
Sebastiani Regis Lusitanix, luctuosa	
mors, ejus affectus erga Societatem,	146
Seminarium Anglicum Vallisoleti,	138
Sensualitas in potu purgatoriô castiga-	
ta,	II
P. Serpe Gaspar victima fidei, & cha-	
ritatis,	147
P. Sibilla Angelus Magister Novitio-	
rum 30. annis,	357
Silentiariorum Sodalitas,	85
<i>Pars III.</i>	T
	Si-

Index.

Sinarum accessus negatur, -	118
Pro Sinensibus Missionariis testimoni- um, -	146
In Sinis datur facultas prædicandi, -	295
Sixti V. affectus erga Societatem, -	38
Ejus mors, -	245
P. Skuiskens Jacobus aquâ benedictâ incendium extinguit, -	227
P. Smigletius Martinus victor de hæ- retico divinitus vindicatus, -	109
Societas JESU defenditur in Germania, 14. Eximitur à decimis, 207 à Pro- cessionibus, 205. Facultatem accipit conferendi gradus, -	207
Laudatur literis à Rudolpho Impera- tore, 34. Ordo Mendicantium, 30. Recipitur in Galliam, 345. Ejus æ- stimatio 202. Amor ingeniosus, 225. In ea morientes salvandi, -	398
Societatis Institutum digitus DEI, 274. confirmatur, 86. -	282
Societatis Regimen constat ex 3. sta- tibus, -	275
Socii JESU, Collegii Granatensis om- nes	

nes prædestinati,	-	288
Ad Somnum dispositio singularis,		214
Sofa Joannes victima fidei,		232
P. de Soto Thomas Deiparæ V. &		
Christi conspectu frequenter recrea-		
tus,	-	213
P. Spinola Carolus infelicitèr navigat,		
216. Attingit Indiam,	-	9
Odio fidei læto igne comburitur,		311
Spiritualia præ temporalibus quæren-		
da,	-	14
Spiritualis Pater audiendus,		103
S. Stanislai Kostkæ mors,	-	193
Ejus Imaginem exponi indulget Pon-		
tifex, 186. De eo Missam, & Offi-		
cium dici,	-	348
Stopelli Petri Coadj. assiduitas labo-		
randi,	-	279
P. Strada Famianus Historicus excel-		
lens,	-	292
P. Strada Francisc. concionum fructus		
	-	266
P. Stredonii Martini modestia Ange-		
lica, Oratio fortissimum urbis Bru-		
nenfis præsidium,	-	242
Strumas curandi privilegium,		263

Index.

P. Suarez Francisci doctrina, & san- ctimonia,	275
Sueciæ Missio fructu caret,	170
P. Suffren Joannes Missionarius auli- cus exactus,	334
Summarium constitutionum Societatis à quo concinatum?	237
Superstitio de Solis defectu,	51
P. Syrvid Constantinus Operarius la- boriosus,	228

T.

Tacufma Jacobus victima fidei,	398
P. de Tapia Gundisalvus victima fidei, & castitatis,	43
P. Tausch Gaspar fortis obediens,	110
P. Tellerus Joannes præclarus zelotes pro vivis, & defunctis,	344
Tempesta Rosariô sedata,	15
P. Tennier Florentii strumas curandi privilegium,	263
P. Tensier Adamus victima charita- tis,	153
Testamenti Paterni pia correctio,	255
Testamentum Religiosum,	57
P. Thelen Godefridus vir magnæ o-	

Index.

rationis, victima fidei, -	377
S. Theresiæ affectus in Societatem, 115	
P. Toletus Franciscus deprecatur Cardinalatum, 277. Fit Cardinalis, 342. Purpuram deponere cupit, 302. Ejus elogium, -	328
Transitus à Societate ad alias Religionēs, - -	359
SSS. Tres Martyres Japonenses S. J. canonizati, -	331
SSS. Trinitatis cultus, -	392
P. Trinkelii Zachariæ humilitas honorata, - -	347
P. Trugi Thomas cantat, & concionatur in flammis, ex ejus aperto pectore flamma in cœlum evolat, 290	
Turnonense Collegium in periculo excidii, - -	285
P. Tyszkiewicz Georgii mira ad Societatem vocatio. -	190

V.

P. Valignanus Visitator in Japonia -	
- -	183
T 3.	Val.

Valvius Petrus Abbas ingreditur Societatem,	-	-	336
P. Varsevitiſ Stanislauſ redit ex Suecia, primus Collegii Vilnenſis Rector,	-	-	294
P. Vaſquez Gabrielis Elogium,			368
Vaticinum de Societate,	-		29
P. Vazin Joannes Tuba Evangelica, Wratiſlaviæ,	-		302
P. la Vecchia Barnabæ Mortificatio ſui ſevera,	-		210
Veneti Senatûs affectus erga Societatem,	-	-	298
Viator pauper,	-		358
P. Vicinus Arnoldus confeſſionum, Generalium Promotor,	-		35
Victimæ charitatis, 7. 32. & alibi paſſim.			
Victimæ fidei, 10: 66. & alibi paſſim.			
Victoria ſui,	-		373
P. Ujeyski Thomas Episcopus Religioſus in ſeculô, 137. Mox finito tyrociniô 4. votorum Profeſſus,			42
P. Villar Petro ſecreta cordiũ patêt,			264
De Villafante Joannes victima charitatis,	-	-	53
			Vil-

Index.

Vilnensis Collegii dies Natalis,	76
P. Viola Claudius Imitator Christi patientis,	122
P. Vishavæus Cornelius Paranympheus	
B. V. ejus oratio efficax,	236
In Visionibus quid agendum,	176
Vita æstimabilis in Societate,	195
Auftera,	226
Prorogata à Christo Domino,	165
P. Vitus Andreas Missionarius insignis,	
	385
Vocatio ad Societatem acris,	300
Per B. V.	10
Imperativa,	201
Mira,	190
Miraculosa,	102
Quanti facienda,	258
Vocationis Amor,	255
Neglectus punitus,	13
Tenacitas,	224
Vormatiense colloquium,	317
Vota Primorum Societatis Patrum,	191
Smplicia post Professionem emittuntur,	233
Votorum formula remedium contra tentationes,	98
	Reno-

Index.

Renovao frequens, -	39
Votum Castitatis simplex in Societate, impedimentum matrimonium diri- mens, -	173
Perarduum, -	372
Perfectioris, -	39
Simplex Professorum de sequendo in Prælatur Societatis consilio, -	340
Urbani VIII. Pont. Societati benevo- lentissimi obitus, -	120
P. de Urrea Michaël Paupertatis ama- tor victima fidei, -	317
Ursinus Alexander Cardinalis Societa- tem ingeniosè amat, Bellarmini imi- tator, -	225
P. Wujecus Jacobus Biblia in Poloni- cum vertit, ejus dextra post mor- tem incorrupta, -	112

X.

S. Xaverius urget excommunicatio- nem Præfecti Malacensis, -	83
Dæmonem cedere cogit, -	89
Literas dat ad S. Ignatium, -	108
Proficiscenti in Indiam datur diplo- ma, -	111
Ejus Epistola de tuèdis Christianis, -	142

Index.

Venit in Japoniam,	-	193
In quadam Japoniæ arce multos con-		
vertit,	-	265
Malacam appellit,	-	373
Prædicat in Japonia,	-	390
Ejus miracula, 5. 100. 108.		171.
174. 183. 249. 257.		

Y.

Yama Joannes Coadj. victima fidei,		
-	-	363

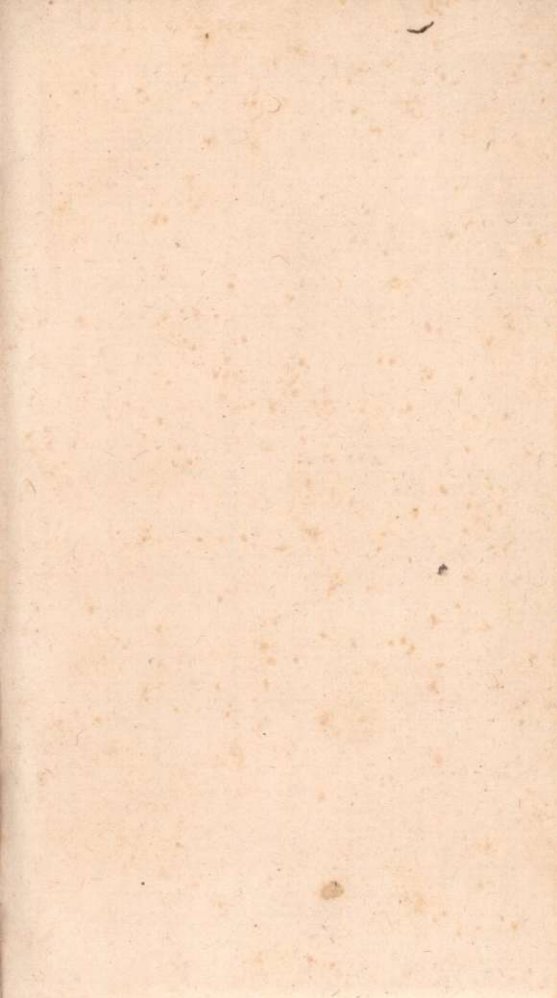
Z.

Zelus animarum in Rege neophyto,		
-	-	4
Indefessus,	-	372
Ejus Præstantia,	-	44

F I N I S.

FINIS

105-A